
Earl Fitzwilliam.

La Loge de Mr. de Schouvaloff est au teatre
Lavalo No. 14. au 3.e

Io. Segala in.
I. Iuster sc.

SERIES
AUGUSTORUM,
AUGUSTARUM,
CÆSARUM,
ET TYRANNORUM OMNIUM,

Tam in Oriente, quam in Occidente,
A C. J. Cæſare ad Carolum VI.

CUM EORUNDEM IMAGINIBUS

Ex Optimorum Numiſmatum fide
ad vivum expreſſis.

AUCTORE

LAURENTIO
PATAROL.

EDITIO TERTIA

Ab eodem caſtigata, & aucta.

VENETIIS MDCCXL.

APUD JO: BAPTISTAM RECURTI.

SUPERIORUM PERMISSU, AC PRIVILEGIO.

PROLEGOMENA

Operis Institutio.

ERIEM damus Imperatorum, cæterorumque hujus notæ, qui fere Numismatibus imperialibus exhibentur: Seriem inquam; nec enim opus hoc majus decebat nomen, quod non alio plus gaudet, quam brevitate. Concinnabamus hanc nobis Nummorum contrectationi sociandam, ut identidem subitaneam opem memoriæ, veluti de promptuario proferret, cum ab utilitate publica alienum minimè futurum existimavimus ipsam omnibus etiam Historiæ candidatis elargiri, ut per breve quoddam faciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem provehantur, & facis in modum hac prælucente, longius Antiquitatis iter suscipere non formident. Cui consilio favit cum primis amantissimus nostri præstantissimus *D. Apostolus Zenus*, Caroli VI. Imperatoris feliciter regnantis nunc Historicus & poeta, cum ex sententia sua, tum ex epistola super hac re celeberrimi *D. Antonii Maliabechii*, Serenissimi Magni Ducis Hetruriæ, jam dum viveret, Bibliothecarii. Sed actum agitur, inquies: Habemus enim, hinc *Stradas*, illinc

Egnatium, *Peucerum* insuper, *Munsterumque*, qui ex professo Augustam Historiam Orientis & Occidentis breviter ediderunt; hisque addi possunt *Benvenutus*, *Gotofredus*, *Sleidanus*, & si qui sunt alii consimilis generis. Ita plane; sed & nos non mediocri superaddita opera provinciam aggressi sumus. Nam, præterquam quod Chronologiam ad optimorum Auctorum calculos redactam adiecimus, non semel plura breviori stylo, sæpissime autem utiliora dubio procul, & jucundiora contulimus. Incubuimus igitur toto nisu, ut majoris momenti res, multaque ab aliis ommissa proferremus in medium; præsertim verò Augustarum, & Tyrannorum historiam, a nullo satis erutam, ordinatim & solicitè deduceremus. Quod ut lege aliqua præstaretur, illud operæ dedimus, ut Imperatoris cujusque recenseremus primò nomina singula, gentem, & patriam; secundò quibus artibus, quonam in loco, & quo anno imperium susceperint; tertiò mores, & acta præcipua; quartò genus mortis, & locum; quintò annos ætatis, & imperii, sextò tandem Auctores, e quibus relata deprompserimus, antiquiores semper, & Imperatoribus ipsis contemporaneos; non neglectis tamen post ipsos etiam quorundam recentiorum fide digniorum autoritatibus. Cujuslibet verò Imperatoris vitæ imagines præfiximus, tum ipsius, tum cæterorum, qui nominandi sub ipsis occurrunt; eorum quidem, quorum Nummos, vel ex Musæolo nostro, vel ex ditioribus aliorum Cimeliis sedula conquisitione potuimus inspicere. Qui tamen ordo ad Heraclium usque ferè servatur; nam in cæteris post eundem Imperatorum tantum imaginem apposuimus, cùm aliorum Nummis, aut pene omnibus, aut majori saltem ex parte destituamur. Neque prætermittere volumus, quòd ut Numismata historiis adde-

re-

remus summopere impulit supra laudatus *Maliabechius*, cujus judicio morem gessisse & laudis & officii rem omnino censuimus. Non negamus quidem potuisse a nobis uberiorem Numismatum seriem afferri, si ex libris quoque, *Jacobo Strada* præsertim, ac *Vallemontio*, aliisque ipsa desumere libuisset. Sed cùm certa nobis sententia steterit, cum primò Libellum hunc Anno 1702 publici juris fieri curavimus, Imagines, quoad fieri posset, non aliunde quàm ex ipsis Numismatibus desumere, & ad vivum exprimere, pauciores ideo tunc, sed omnimodæ fidei apponere maluimus, quam plures dubia tamen solicitudine congregare. Impræsentiarum verò major utique ex editis ab eo tempore ad hunc usque diem præclarorum Antiquariorum operibus Numismatum copia, & secura quidem manu, peti ac transcribi potuisset; nostris tamen, prout primùm scalptæ fuerant, tabellis uti decrevimus, eruditum simulque humanum Lectorem ad prædictorum operum tabulas, veluti ad uberiores fontes, remittentes. Series ab Occidentalibus incipit, quibus Orientales suo loco subjiciuntur ita, ut tam Occidentis quàm Orientis Chronologia simul proferantur, & sibi invicem respondeant semper. Imperatoribus singulis eorundem Collegas, Cæsares, Uxores, Liberosque subjunximus; in nonnullis etiam Affines quosdam, quorum licèt Numismata non habeamus, non inutilem tamen futuram historiam credidimus. Tyranni tandem sequuntur, qui regnantibus iisdem, Imperium, aut universum, aut in aliqua provincia tantùm arripuerunt, aut illud arripere conati sunt. Singula hæc qua potuimus brevitate peregimus, ab eadem nunquam discedentes, nisi cùm, aut præ rerum multitudine,

aut præ ipsarum confusione, Scriptorumque dissidio indulgendum orationi parumper fuit, ut certi aliquid pronunciaretur. Quoniam verò nostrum hocce opusculum non parum olim studiosis juvenibus placuisse observatum, iis præcipuè, quos Numismatum adminiculo Augustam Historiam consequi delectat, alteram idcirco hanc editionem ita moliri voluimus, ut non modò castigatior, sed aliquanto auctior etiam prodiret. Primò nempe nonnulla addidimus Tyrannorum & Augustarum nomina, antiquioribus temporibus debita, quæ in priori desiderabantur, necnon & Cæsarum, quo nomine Imperatorum fere liberos intelligimus; Augustorum verò Historiam ad Carolum usque regnantem perduximus. Secundò ex non paucis Dissertationibus, quæ recentiùs a Viris doctis ad Historiæ veritatem per Nummos illustrandam scripta extant, depromere quædam placuit, quæ ad rem nostram non inepta visa sunt. Tertiò jucundum & non inutile existimavimus de ipsis Imperatorum cæterorumque Numismatibus aliquid in calce Operis dicere, ut generatim saltem noverint tyrones, quæ ex iisdem apud Antiquarios magno pretio, quæ maximo, quæque e contrario modico censeantur. Super quo, ne quis ex libidine hæc nos credat effudisse, Lectorem monitum volumus, quæcunque a nobis asseruntur, ea a C. J. Cæsaris temporibus ad Gallienum, ad mentem ferme *Jo. Vaillantii* Antiquariorum sanè præstantissimi enunciari; quæ verò a Gallieno ipso ad Heraclium, illa ad eorum fere normam expressa, quæ celeberrimus *P. Anselmus Bandurius*, *Imperialium Numismatum* a Decio ad Palæologos præclaro opere admonuit. Post Heraclium porrò, cùm Numismatum numerus ac decor deficiant multum, de eorundem raritate aut frequentia silentium

erit,

erit, preſertim quòd in eorum temporum monumentis hac ipſa de cauſa Cimelia pleraque conſiſtere obſerventur, cùm ſpecioſi vix aliquid, quo eruditorum curioſitas excitetur, ad manus veniat. Diſcant tamen nihilominus, monentibus nobis, rectæ indolis juvenes, Nummariæ facultati operam dantes, nullum Numiſmatum genus facere; ſed eorum ſeriem quoad ipſis, & quot quot Numiſmatibus datur, quamvis minus affabre ex temporum poſteriorum infelicitate ſcalpta illa ſint, perducere non recuſent; quemadmodum Viri in hac arte principes *Ducangius & Bandurius* ſupra relatus mirabiliter præſtiterunt. Et hæc ad noſtri operis inſtitutionem exhibendam dicta ſufficiant.

De Nomine Imperatoris, Cæſaris, & Auguſti.

IMPERATORIS nomine appellatos olim eos, qui exercitibus belliſque ſumma cum poteſtate a Senatu habita præeſſent, nemo eſt in Hiſtoria Romana mediocriter verſatus qui non agnoverit. Adnotandum tamen eſt, nomine hoc duces illos etiam dici conſueviſſe, qui egregiam victoriam de hoſtibus retuliſſent, cujus rei luculenta extant exempla apud *C. J. Cæſarem*, *Comm. Bel. Civ. lib.* 2. alterum, ubi de Cajo Curione dicitur, quòd rebus feliciter contra Pompejanos geſtis, *univerſi exercitus conclamatione Imperator appellatur:* Alterum vero *lib.* 3. ubi refertur pariter de Pompejo, quòd, Cæſaris acie profligata, *eo prælio Imperator eſt appellatus.* Verùm & ex plurimis aliis Hiſtoriarum locis hoc ipſum patet; confirmaturque ex Nummis ipſis, in quibus quoties legitur *Imp. iterum*, *Imp. I. II. III. &c.*

non

non Imperii annos, sed bellorum, victoriarumque numerum significari communior eruditorum hominum opinio est. Neque in hoc assentiri possumus *Cl. Vallemontio*, qui *Elem. Hist. lib.* 5. *cap.* 23. adnotat, post Caracallam Imperatoris nomen in Nummis parum negotii facessere, cùm ad summam principatus potestatem tantùm designandam usurpari videatur. Siquidem in pluribus posteriorum temporum Numismatibus nomen ipsum sanè nonnisi bella victoriasque, ex numeris eidem nomini affixis, indicare certo certius affirmandum; cum ut alios brevitatis studio prætereamus, in ipsius Valentiniani III. quodam Nummo *Imper. XXXXII.* legatur, qui numerus itidem in Theodosii altero, ante illum licet observare. Quidquid sit autem, certum est, inde factum, ut, cùm qui foris in exercitu militarium rerum imperio potirentur, domi quoque & incives, eversa republica, dominatum assumpserint, Imperatores fuerint appellati. Horum primus C. J. Cæsar fuit, qui post victum Pompejum Urbem ingressus, Dictator perpetuus jam appellatus, primus omnium solus Romanam ditionem administravit. Quicunque inde post ipsum rerum omnium summam tenuere, quocunque modo ad eandem pervenerint, Imperatores vocati sunt, translato ab armis ad togam quoque vocabulo, factoque uno summæ potestatis domi forisque nomine, quod priùs dignitatis tantùm fuerat militaris.

Cæsaris nomen ab eodem C. Julio ad Imperatores omnes posteriores emanavit. Unde verò illud ipse desumpserit non est facile quod statuatur, cùm de eadem voce variæ tradantur ab auctoribus notationes. Ommissis tamen quæstionibus iis, quibus pro hujus vocis etymo inter

ter ſe Critici digladiantur, pro certo ſit, C. Julium, non a caſu aliquo, vel effectu ſumpſiſſe Cæſaris nomen, ſed utpote familię ſuę proprium,nam & antea plures e Juliis Cæſares fuerant appellati, illud ipſum obtinuiſſe. Placito inde vulgi fortaſſe potiùs, & uſu quodam, quàm aut conſilio quopiam aut ratione, ad cæteros Principes Cæſaris nomen delatum eſt, quod uſque in hunc diem perſeverat; & quod erat agnomen familiæ, tranſiit in vocabulum dignitatis.

Quandoque nomen hoc ſtrictiùs etiam uſurpatur; hocque dupliciter. Primò ad ſignificandos Imperatoris affines; quare ſcimus, illud dediſſe Auguſtum Cajo & Lucio nepotibus, ut illos de Cæſaris domo eſſe conſtaret; qui mos per totam ferè cognationem illam invaluit, uſque ſcilicet ad Neronem. Secundò ad denotandos plerunque in Imperio ſucceſſuros; ſæpe etenim ab Imperatoribus eligebatur, qui ſibi ipſis ſuccederet; tuncque ille hoc nomine donatus jus quoddam ſucceſſionis acquirebat. Fiebat hoc autem multis ex cauſis. Vel ex cognatione, ut imperium ſcilicet in familia duraret; ſic Octavianus Tiberium privignum Cæſarem fecit, Tiberius ipſe Druſum filium, Macrinus Diadumenianum, Philippus ſenior juniorem, & alii alios. Vel ex benevolentia, & honore; ſic Galba Piſonem, Nerva Trajanum, &c. Vel ex ſimultate; ſic Septimius Severus Albinum. Vel ex neceſſitate tuendæ Reipublicæ, ſic Diocletianus, & Maximianus Conſtantium, & Armentarium; iſti deinque Maximinum, Severum, moxque Licinium, Gratianus Theodoſium &c. Hi omnes nomen Cæſaris viventibus Imperatoribus obtinuerunt, quibus mortuis plures ex ipſis Imperatores, & Auguſti facti ſunt. Contigit verò nonnunquam, ut iidem Cæſares electi, Imperato-

res mox quoque ab iisdem Imperatoribus dicti sint, & in collegas assumpti, quod passim ex se quisque poterit observare.

Augusti nomen, quo Imperatores gaudent, Octaviano debetur. Primus ipse illud assumpsit Munacii Planci sententia, testibus *Vellejo Paterculo*, lib. 2. cap. 91. & *Svetonio* in ipsius vita cap. 7. *Cùm*, inquit, *quibusdam censentibus Romulum vocari oportere, quasi & ipsum conditorem Urbis, prævaluisset ut Augustus potiùs vocaretur, non tantùm novo, sed etiam ampliori cognomine, quòd loca quoque religiosa, & in quibus augurato quid consecratur, augusta dicantur ab auctu, vel ab avium gestu, gustuve:* Ubi obiter adnotamus legendum fortasse *gustatuve*, ut est apud *Festum*. Placuit igitur nomen, quod dignitatis magnitudinem indicaret; quare deinceps ab omnibus assumptum est; ut scilicet Imperator (justa *Flori* verba lib. 4. cap. ultim.) *ipso nomine, & titulo consecraretur*.

Etiam Uxores Imperatorum Augustas appellatas fuisse docent nos Auctores, & Nummi, quibus major habenda fides nonnunquam est: Neque ipsas tantùm, sed & Sorores, aliasque Fœminas Imperatoribus affines. Suadent hoc Nummi Marcianæ Trajani Sororis, Matidiæ Neptis ejusdem, Sæmiadis Elagabali, Mammææ Alexandri Severi Matrum, Juliæ Maesæ utriusque Aviæ, in quibus Augustæ istæ omnes appellantur. Fiebat hoc autem decreto plerunque Senatus, cui rerum Domini Imperatores umbratile jus quoddam permittere affectabant. Factum ita legimus ab Antonino, qui, teste in ejusdem vita *Capitolino*, *Faustinam Uxorem Augustam appellari a Senatu permisit*. Idem ab aliis factum apud omnes Historicos legere est.

De

De Nomine Pontificis Maximi, Tribunitiæ Poteſtatis, Patris Patriæ, & aliis, quæ in Nummis occurrunt.

QUandoquidem præter Imperatoris, Cæſaris, & Auguſti nomina, quæ ſingulis ferè in Nummis leguntur, de quibus jam antecedenti capite egimus, alia etiam nonnulla in plurimis occurrunt, de ipſis ideo non incongruum duximus paucula in ſtudioſorum gratiam ex Antiquitatis fontibus prælibare. Primò igitur in pluribus, ſuperioris ævi præſertim, obſervatur Pontificis Maximi nomen, quod innuunt verba illa *Pont.Maxim.* & breviùs plerunque initiales tantùm literæ *P. M.* Erat Pontifex Maximus apud Romanos ſacrorum Miniſtrorum ſeu Sacerdotum princeps, cui ea poteſtas conceſſa, ut Leges ſcriptas interpretaretur, atque univerſum ſacrorum ordinem, & cæremonias, cæteraque omnia ad eadem ſpectantia pro libito juberet, ac moderaretur, auctoritate illa prorſus, quam præcipuè videre eſt apud *Sveton. in Aug. cap.* 31. Ex quo ſatis conſtat quanta dignitatis ejus vis eſſet, ex iis, quæ Imperator ille, Pontifex Maximus factus, jure muneris innovavit. Pontificatus hujuſce inſtitutio Numæ Regi refertur, teſte *Livio lib.* 1. ipſius autem magnitudo toto Reipublicæ tempore admodum viguit; crearique ſolebant Pontifices hi ex iis ferè viris, qui dignitatibus præcipuis & honore Sellæ Curulis perfuncti eſſent, ut ex eodem *Livio. lib.* 25. colligitur; quamvis inde proceſſu temporis,

ris, quæ est rerum omnium vicissitudo, etiam ex Plebejo Ordine quidam fuerint renunciati, quemadmodum eidem ordini cęteras etiā dignitates maximas concessas legimus. Dignitatis hujus magnitudo ex eo iterum constat, quòd C. J. Cæsar, honorum ille summæque dominationis appetentior, Pontificatum Maximum petiit *non sine profusissima largitione*, ut docet in ejus vita *Sveton. cap.* 15. Augustus inde, Imperatorum alter, eundem, mortuo Lentulo, suscepit, prout tradit *Sveton. loco supracit.* Augusti autem exemplum secuti Principes reliqui, Pontificatum Maximum avidissimè sibi assumpserunt, sive idem per adulationem ipsis a Romanis additum est, ut ex Numismatibus aliisque veteribus monumentis patet. Illud quidem verum, morem hunc Pontificatus Maximi titulum cæteris addendi in superioris ævi monumentis frequentiùs occurrere, in inferioris autem, quo plus ab anterioribus temporibus receditur, rariùs observari, & in Gratiano Imper. ferme desinere; dignitatem illam siquidem ab hoc Principe recusatam auctor est *Zosimus lib.* 4. cùm etenim ipsi Pontificalis amictus de more allatus fuisset, *aversatus est id, quod petebant, ratus non esse fas illiusmodi habitu Christianum uti.* Liquet ergo, non tantùm nomine tenus dignitate hac Imperatores potitos, sed & ejusdem insignibus usos, & ejusdem munera pariter a pluribus peracta, ut colligendum videtur ex Historicis, quos refert eruditissimus *Spanhemius*, *Differt.* 8. Perpetuum autem Pontificatum Maximum assumebant Imperatores; idcirco nulla ejusdem in Nummis, Lapidibus, aliisve monumentis observatur renovatio, prout alioquin in Consulatibus, & Tribunitia Potestate occurrit, quarum dignitatum varius inscribitur numerus pro variis vicibus, quibus easdem ipsi Principes assum-

pse-

pſerunt. Ex iis igitur, quæ de Gratiano *Zoſimus* refert, credibile eſt, Imperatorem illum non ornamenta modò, ſed & nomen titulumque ejus honoris reſpuiſſe; qua moderatione ſucceſſoribus ſuis ipſe præluxerit, ut non ultra eodem voluerint uti

Secundò Tribunitiæ Poteſtatis nomen obſervatur, in prioris ævi præcipuè Nummis, indicaturque Literis iis *Tr. Pot.* vel *Tr. P.* vel *T. P.* Poteſtas Tribunitia antiquiſſimus fuit Urbis Romæ magiſtratus, non multis poſt Reges exactos annis inſtitutus, quando factaPlebis inMontem Sacrum ſeceſſione, adverſùs Senatum, eidem plebi conciliandæ concordiæ gratiaTribuni conceſſiſunt, ut ſatis conſtat ex *Livio lib.* 1. *6.* & alibi. *Halicarnaſ. Lib. 6.* aliiſque ex Auctoribus. Erant Tribuni igitur defenſores juris ac libertatis Romani Populi, contra Patritiorum ſummorunque Magiſtratuum vim & auctoritatem contraque ipſa Senatus decreta, quibus fortè ejuſdem Populi immunitas lædi videretur. Notiora ſunt autem ex Hiſtoriis Tribunitiæ auctoritatis exempla, quàm ut hìc referri mereantur: Conſtatque, inter cætera, ex *Sveton. in Tiber.* præſertim, *cap.* 23. *jure Tribunitiæ Poteſtatis* etiam Senatum cogi conſueviſſe. Hanc itaque Dignitatem pariter Imperatores ſibi arrogare ſtatim affectabant; ſive ut plus inde venerationis apud Populum ſibi compararent, ſive ut omnia & ſingula dignitatum poteſtatumque genera in ſe unos transferrent, aliis autem tantæ auctoritatis ne ſpecies quidem, aut ſpes ulla ſupereſſet. Non omnino tamen ſub Imperatoribus ereptam privatis viris Tribunitiam Dignitatem adnotandum, cùm legamus apud *Sveton. in Domit. cap.* 8. auctorem ipſum fuiſſe *Tribunis Plebis Ædilem ſordidum repetundarum accuſandi*, *&c.* Hoc rarum tamen fuiſſe credendum: Et ſicut plurimos Conſu-

la-

latus, ſic Tribunitias Dignitates fere ſemper ab Imperatoribus actas arguere licet, cùm earundem tam frequens memoria in Numiſmatibus occurrat, ſive ut rectiùs dicamus, Tribunos quidem nomine tenus privatos viros fuiſſe, ſed Tribunitiam auctoritatem omnem apud Imperatores extitiſſe. Legimus ideo, Auguſtum, referente *Svetonio cap.* 27. collegam quidem ſibi Tribunitiæ Poteſtatis in ſingula luſtra cooptaſſe, ſed perpetuam recepiſſe; & Tiberium, eodem teſte *cap. 9.* in quinquennium ipſam accepiſſe; & *cap.* 16. in aliud quinquennium iterum prorogaſſe. Tanti autem ſub ipſis Imperatoribus dignitas hæc fieri meruit, ut iidem ſibi ſocios adjungere ſoliti eſſent illos, quos in ſucceſſores ſibi deſtinabant, ac proinde Cæſares nominabant: Unde illud *Plin. Paneg. cap.* 8. de Trajano; *ſimul filius, ſimul Cæſar, mox Imperator, & conſors Tribunitiæ Poteſtatis, &c.* quem morem ſub Romanis Principibus viguiſſe confirmant loci plures apud *Tacitum, Svetonium, Dionem*, alioſque. Quamvis autem rerum omnium Domini Imperatores eſſe & haberi vellent, ideoque perpetuo Tribunitiæ Poteſtatis jure uti, ejus tamen ſuſceptionem, quemadmodum & Conſulatuum, quoties acciperent, renovare ſolebant, & quotannis quidem, non Kalendis utique Januariis, quo die Conſulatum auſpicari mos erat, ſed alia quapiam die, pro Imperatorum libito, ut puto. Hinc fit quòd eodem anno duplex Tribunitiæ Poteſtatis numerus ſæpiſſime obſervetur; in eundem enim recurrebat, ut patet, & veteris exitus, & novæ Poteſtatis initium: Quare ſub eodem Conſulatu & *Trib. Pot. I.* & *II.* dicebatur. Quòd ſi nonnunquam ſub eodem pariter Conſulatu plures quam duo Tribunitiæ Poteſtatis numeri occurrant, quod in Numiſmatibus Septimii Severi ſub *Conſul.* III.

ob-

observatur, sub quo *Trib. Pot-* numerus a X. ad usque XVIII. & in Caracallæ sub *Consul.* III. & IV. sub quo eadem *Trib. Pot.* ab XI. ad XX. legitur, in aliisque nonnullis similiter, illud exinde est, quòd quoties Imperatorum quispiam Consul extiterat, tot semper vicibus Consul, etiam si actu non esset, dicebatur; sicque in allato Septimii Severi exemplo, postquam *Consul.* III. idem fuit, singulis sequentibus annis *Consul.* III. semper est dictus, quamvis Consul non esset; dumque Tribunitiam Potestatem resumebat, *Consul.* III. semper appellabatur. Patet hinc, Tribunitiæ Potestatis vices magnum præbere lumen ad dignoscendos annos, quibus Imperatores rerum summa fuerint potiti; atque ideo admodum optandum esse, quod eruditissimus *Vaillant, de Numism. in Colon.* scriptum reliquit, ut *Nummi omnes Tribunitiam Potestatem uniuscujusque Imperatoris exhiberent*. Dignitatem hanc in Romano Imperio viguisse, & ab Imperatoribus usurpari solitam usque ad Constantinum Magnum, in ipsoque primùm desiisse, tradit *Lipsius*, *de Magistr. Vet. Pop. Ro. cap.* 15. quem Auctores alii sequi videntur.

Ut verò non modò quidquid auctoritatis esset in Republica, sed quidquid etiam ornamenti tantùm ac decoris Imperatores id sibi usurparent, ac titulis adderent, inter hosce etiam Patris Patriæ nomen recensitum tam Nummariæ, quàm Lapidariæ Inscriptiones abundè nos docent. Nomen hoc, florente adhuc libertate, M. Tullio Ciceroni datum est *frequentissimo Senatu*, ut ipse de se, inter alia, jactanter prædicat *Orat. in Pison.* eundemque primum hoc titulo decoratum testis est *Plin. Nat. Hist. lib. 7. cap.* 30. iis verbis: *Salve primus omnium Parens Patriæ appellate*. Rerum postea summa in

C. J. Cæſarem translata, nomen quoque Patris Patriæ ipſi ex adulatione metuque civium inditum legimus apud *Sveton. cap.* 76. cùm alioquin Parricida potius, quàm Pater Romanæ libertatis ac Patriæ meruerit appellari. Idem & Auguſto Imperatorum ſecundo mox ſtatim *univerſi repentino maximoque conſenſu detulerunt*; necnon exinde cæteris quoque Principibus de more datum. Tanti autem Cognomen hoc ab iiſdem habitum eſt, ut venerationis tantundem cæteris titulis ipſos non præſtitiſſe ex Hiſtoricis conſtet. Quocirca refert *Sveton. in Nero. cap.* 58. nomen ipſum ab eodem Principe recuſatum fuiſſe propter ætatem; a Veſpaſiano autem, in ejus vita *cap.* 12. nonniſi ſerò receptum; a Trajano tandem conſtantiſſimè, quantum ipſe potuit, recuſatum fusè tradit *Plin. Paneg.cap.* 21. Ut autem verbis illis *P.P.* quoties in Nummis ſæculi Superioris occurrunt, *Pater Patriæ* ſignificari credatur, docent nos tum Hiſtoricorum verba, tum auctoritas Inſcriptionum in Lapidibus antiquis, in quibus integra eadem verba leguntur. In inferioris autem ſæculi Numiſmatibus per eaſdem Literas, quæ frequentiſſimè quidem obſervantur, Perpetuitatis nomen, & Pietatis indicari Antiquariis placet, ſic iiſdem docentibus Inſcriptionibus, prout quilibet ex ſe poteſt apud Rei Lapidariæ Scriptores animadvertere. Quoties ergo poſt Imperatorium nomen Literæ *P. F. A.* viſuntur, convenit jam inter omnes fere, ut legendum ſit *Pius Felix Auguſtus*; cùm verò extant *P. P. A.* intelligatur *Perpetuus Auguſtus*; quanquam, meo judicio, & *Pius*, *Perpetuus*, *Auguſtus* reddi poſſit. Literæ illæ *P. P.* nonnunquam etiam Valeriani temporibus ſe ſe objiciunt; non rarò inde verò ſub ſequentibus Imperatoribus obſervantur: At nunquam frequentius uſur-

usurpari cæpisse, quam sub Leone I. satis constat.

In aliquibus tandem, Cæsarum præcipuè, Nummis adest & nomen *Principis Juventutis*; nec in prioris sæculi tantùm, Caji nimirum & Lucii Augusti Nepotum, Getæ, Diadumeniani, Maximi, Philippi Junioris, &c. sed & in aliquibus inferioris ævi monumentis, ut Gallieni, ipsiusque Constantini Magni filiorum. Hoc quoque nomen non novum sub Imperatoribus, sed in Republica antiquum; eo enim vocari solebat, qui pueris Trojæ lusum ludentibus præerat. Erat autem maximæ dignitatis, cùm Trojam non luderent, nisi nobiles pueri, quorum quidem distinctionem fieri in Majores & Minores consuevisse apud Romanarum Rerum Scriptores videre est; a quibus etiam discimus, ludi hujus institutum ad Trojanos referendum, ideoque Trojæ vocabulum eidem inditum, cum nempe Ænea duce primùm in Italiam illi venerunt, super quo luculentissimum *Virgilii* locum, *Æneid. lib.* 5. operæ pretium est legere. Ludebant verò pueri illi, non in curribus, & quadrigis, ut malè quidam existimarunt, sed in equis: Quocirca Principes Juventutis per Statuas Equestres repræsentari ferè solebant, ut ex Numismatibus Neronis & Drusi, Titi & Domitiani, item & Getæ satis patet. Interdum tamen etiam per figuram peditem inter duo signa militaria exprimebantur, ut apparet in Nummis Maximi, Filippi Junioris, aliorumque, quasi essent ipsi signiferi Juventutis. Summæ autem dignitatis loco munus Principis Juventutis etiam sub Imperatoribus habitum, conjectari ex eo potest, quòd conferri solebat ipsorum filiis, nepotibusve, aut aliis ex imperatoria familia; adeo ut qui nomine hoc insignirentur, hi non secus ac Cæsaris titulo donati, post Imperatorem proximo loco, ac successionis ad Imperium spe omnino gauderent;

rent; quod primus ipse Augustus instituit, creatis Juventutis Principibus Cajo & Lucio nepotibus suis ex Julia filia Marco Agrippæ in uxorem data. Insuper Tiberium ipsum Trojanis Circensibus præfuisse auctor est in ipsius vita *Sveton cap. 6*. Cæterum nonnisi adolescentibus nomen illud datum ex iisdem Numismatibus conjectari potest, cùm nec ulli Imperatorum, nec ulli provectorum ætate Cæsarum inditum in ipsis appareat.

Præter titulos illos, de quibus breviter hucusque disseruimus, occurrunt & nomina Consulis, Proconsulis, Censoris, & si quæ sunt alia. De istis, utpote quæ minùs explicationis poscere videantur, nil ultra addere visum est. Qui plura cupit super singulis, consulat, inter cæteros Auctores, eruditissimi superiùs laudati *Spanhemii*, *de Præstantia & usu Numismatum* Dissertationem octavam, in qua ex professo de iisdem actum lætanter inveniet.

De varia pro variis temporibus Imperatores eligendi ratione.

PLuribus modis ad principatum Imperatores olim pervenisse ex Historicis comperimus; quos singulos ut clariùs & diligentiùs explicemus, non alienum erit Romani Imperii duplicem periodum mente concipere, veterem scilicet a C.J. Cæsare ad CarolumM. protensam, & novam, quæ ab eodem Carolo ad nostra tempora usque perveniat. In veteri Imperatores factos fuisse legimus, vel ex hæreditate, vel ex electione. Ex hæreditate rursum dupliciter; vel propria scilicet, vel impropria. Propriam hæreditatem intelligimus eam, quæ transibat in propinquos, præcipuè filios & nepotes. Hac

sanè

sanè Imperium obtinuisse videntur Augustus, Tiberius, Cajus, Titus, Domitianus, Commodus, Caracalla, Alexander, Gallienus, Florianus, Constantinus M. ejusdem tres filii, Gratianus, Arcadius & Honorius, Theodosius Junior, Justinus Minor, Constantinus Novus, Heracleonas, Constantinus Pogonatus, Justinus III. Constantinus Copronymus, Leo IV. Constantinus VI. Impropriam illam hæreditatem appellamus, quæ non ex affinitate, sed ex Imperatorum placito successoribus contingebat. Hac provecti sunt Hadrianus, Antoninus Pius, M. Aurelius, Claudius Gothicus, Constantius Clorus, Maximianus Armentarius, Julianus, Valentinianus III. Zeno Isauricus, Justinianus, Tiberius Constantinus, Mauritius. Ex electione verò quadrupliciter; nimirum, vel Imperatoris, vel Senatus, vel Militum, vel Senatus simul & Militum. Electione Imperatoris creati sunt Trajanus, L. Verus, Carinus, Maximianus Senior, Severus, Maximinus Daza, Licinius, Theodosius, Marcianus, Majorianus, Antemius, Olybrius, Nepos, Anastasius. Electione Senatus Balbinus & Pupienus, Hostilianus, Quintillus, Tacitus, Constans Junior. Electione Militum Imperium plurimi adepti sunt, & hi quidem dupliciter; vel per Prætorianos, ut Claudius, Nero, Nerva, Didius Julianus, quibus addi possunt Otho, Pertinax, Leo, & Augustulus; vel per Exercitum & Legiones, ut Galba, Vitellius, Vespasianus, Severus, Macrinus, Elagabalus, Maximinus, Gordiani Africani duo, Philippus, Decius Gallus, Æmilianus, Valerianus, Aurelianus, Probus, Carus, Diocletianus, Jovianus, Valentinianus, Glycerius, Phocas, Philippicus Bardanius, Theodosius III. Leo III. Electione Senatus & Militum simul creatos legimus Gordianum III. Avitum, Heraclium, & Arthemium. Jam dictis ge-

nus alterum addi poteſt eorum, qui neque a Senatu, neque a Militibus acclamati, imperium ex ſe ipſis audacter arripuerunt. Inter hoſce Julium Cæſarem, Maximum, Severum, & Juſtinum liceat numerare.

In nova quoque periodo, vel ex hæreditate, vel ex electione delatum Imperium ſatis conſtat. Ex hæreditate ſtatim illud obtinuit Ludovicus Pius, inde Lotharius, &c. præterea Otho II. & III. ac plurimi alii, quos recenſere ſingulos non eſt opus. Electio verò poteſt hìc ſub ratione triplici conſiderari; alia ſcilicet a Pontifice Romano procedens, alia a Principibus omnibus Imperialibus, alia tandem a ſeptem tantùm Electoribus. Electione ſolius Pontificis creatos Imperatores non ſemel ſcimus. Ita Carolus M. Françorum Rex, adlatrantibus incaſſum iis, qui eidem imperium armorum jure acquiſitum attribuunt; ita Carolus Calvus, Ludovicus Balbus, &c. item Guido Spoleti Dux, Berengarius I. Otho M. Berengarius II. juxta quoſdam, & ſi qui ſunt alii. Electione Principum omnium Imperialium, qui ferme erant Germaniæ Proceres, non ſine tamen Italicorum quoque Principum ſuffragiis, propter Italiæ Regnum, quod electi acquirebant, Imperatores cæteri ad uſque Septemviratus inſtitutionem electi ſunt. Adnotandum verò, Principes ab iiſdem electos, non Imperatores quidem ſtrictè loquendo creatos, ſed Germaniæ Reges: Quia verò mos invaluerat, ut fere Germaniæ Reges aureo etiam Imperii diademate coronarentur, hinc fiebat ut Rex Germaniæ creatus, Imperator quoque factus diceretur. Inde eſt quòd apud plurimos ex veteribus Hiſtoricis, & Germanis quidem pleriſque, Regum nomine Imperatores ſemper appellentur, annique ipſorum ſub duplici ratione aſſignentur; nimirum Regni, initio facto ab anno electionis, & Imperii, ab accepta per Ro-

ma-

manum Pontificem Imperii corona. Plures item ex Imperatoribus Sanctæ Sedi reverentiam præstantes, se se nunquam Imperatores liberè pronunciaverunt, nisi post acceptam solemni ritu coronam, & apud Albertum Argentinensem Ludovicum V. excommunicatum fuisse legimus, quòd se se liberiùs pro Imperatore gereret ante Pontificiam coronationem. Electione septem Electorum cæteri inde usque adhuc ad Imperium evecti sunt. Acerrima lis est autem inter Scriptores de tempore, quo septenarius hic numerus fuerit institutus. Aliqui, inter quos Panvinius, Lib. de Comit. Imper. cap. 6. & Aventinus, Annal. Bojor libr. 5. hoc post Friderici II. circiter tempora factum contendunt, Gregorio X. Pontificatum tenente. Alii cum communiori sententia, quam tuenturSchardius, lib. de origine septem Elect. cap. 3. & Bellarminus, de translat. Imper. Rom. lib. 3. cap. 3. tradunt, Gregorium V. Pontificem, imperante Othone III. statuisse, ut Imperator deinceps a septem Electoribus renunciaretur. Alii, inter quos eruditus quidam recentior Mediolanensis, cum quo libentissimè sentimus, sanctionem hanc de Imperatore eligendo a Gregorio V. latam quidem arbitrantur, vim autem suam non exercuisse statim affirmant; ideoque post Othonem III. Imperatores adhuc, in Germanis quidem Comitiis, sed a pluribus electos e Germaniæ Proceribus; donec tandem sensim, tum Pontificum, tum potentiorum Principum auctoritate Electorum numerus fuerit diminutus, & ad Septemviratum juxta Gregorii V. mentem reductus. Quidquid sit autem super hoc, teneatur, ab Anno saltem 1273. quo creatus est Rodolphus Habspurgensis, consentire omnes, Imperatorem a septem tantùm Electoribus renunciari cœpisse; qui mos ab iis temporibus duravit ad nostra fere: Elapso enim sæculo

ſeptem prioribus alii duo additi ſunt, ita ut novem modò numerentur; nimirum Archiepiſcopi Moguntinus, Trevirenſis, & Colonienſis, qui ElectoresEccleſiaſtici dicuntur; & Rex Bohemiæ, Dux Bavariæ, Comes Palatinus Rheni, Dux Saſſoniæ, Marchio Brandeburgicus, & Dux Brunſuicenſis, qui ſæculares. Poteſt autem hæc electio dupliciter conſiderari; vel ut libera, vel ut coacta. Liberam dicimus quotieſcunque, Imperatoribus ſucceſſore ſibi non deſignato morientibus, liberum ſit Electorum ſuffragiis in quem voluerint intendere. Coactam verò, aut ſaltem non ita liberam, quando Imperator adhuc vivens ſucceſſurum ſibi deſignet; tunc enim Electores in defuncti gratiam, Imperatorem, quem nominaverit ipſe, renuciant. Ita olim factum exHiſtoricis paſſim comperimus; & modò quoque in Imperatoribus Auſtriacis licet obſervare.Hæc ſunt, quæ de variaImperatores eligendi ratione colligere, ac proferre ſub brevitate potuimus. Quòd ſi alia quæpiam explicanda ratio ſupereſſe videatur, aut ad jam allegatas reduci poterit, aut ea non erit, quæ ſpeciatim debeat recenſeri.

De variis Imperii Romani Periodis.

ROMANAM REM a C. J. Cæſare ad uſque M. Aurelium unicus habuit Imperator.Eo primùm temporis duos una Princeps Roma vidit, cùm idem ſibi Hadriani juſſu L. Verum in collegam aſſumpſiſſet. Nulla tunc tamen diviſio rerum eſt habita; ſed ambo ſimul unanimiter præfuere, ac ſi non duo fuiſſent, ſed unus tantùm. Continuò res rediit ad unum uſque ad Caracallam & Getam Septimii filios, ambos Imperatores di-

ctos

ctos, & quidem diviſo per matrem Juliam imperio, ut ille Occidentalibus provinciis, hic autem Orientalibus potiretur. Poſt hoſce rerum hæc imperiique diviſio ſervata non fuit; & quamvis non ſemel bini fuerint Imperatores, ut Pupienus & Balbinus, Philippus, Decius, Voluſianus cum filiis, imperium tamen ipſi pro indiviſo tenuere. Diocletiano autem ad rerum faſtigium evecto Anno 284. viſum eſt intereſſe Reipublicæ & alterum creare, qui Romanam ditionem longè latèque diffuſam, & Barbarorum inſultibus plurimis diverſiſque in locis obnoxiam moderaretur. Elegit ipſe ſibi igitur in collegam Maximianum Herculium, quem Occidenti præfecit, cùm ſibi Oriens reſervaſſet. Ab iſtis inde electi ſunt gemini titulo Cæſaris, nimirum Conſtantius, & Maximianus; qui ſibi rurſum Maximinum, & Severum, in hujuſque locum Licinium adjunxerunt. Ita Romanum Imperium per Annos circiter 40. plures agnovit dominos, donec totum uni Conſtantino M. ceſſit A. 324. Ab hoc celebris illa definita eſt Imperii in Occidentale ac Orientale diviſio, ſelectumque ac reſtauratum Byzantium, ut ſedes eſſet Orientalium Imperatorum, ſicuti Roma Occidentalium. Hæc deinceps diſtinctio viguit; ita ut, uno aut altero tantùm exceptis, qui ſoli regnarunt, bini ſemper fuerint uſque ad Auguſtulum Imperatores. Hoc autem in ordinem redacto Anno 476. Orientalis Imperii ſolummodo nomen perſeveravit, Occidentalis verò abolitum eſt, inſtituto a Gothis primùm; inde a Longobardis in Italia Regno, everſaque non ſemel Roma, cumque eadem Imperii Romani in Occidente ditionibus, & dignitate prorſus exciſis. Duravit interſtitium Occidentalis Imperii Annos 324. uſque nempe ad Carolum Magnum, qui a Pontifice

Im-

Imperialem coronam accepit, & Occidentis ſalutatus eſt Imperator. Habuit tunc denuo Romanum Imperium Principes geminos; nam licèt nonnulli ex Imperatorum albo Orientales poſt Carolum Magnum expungere conentur, injuria tamen & fruſtra contendunt, cùm iidem, & Imperatoris nomen, & ornamenta, & Orientalis Imperii ſedem ſemper obtinuerint. Occidentale Imperium in Carolo renatum viget adhuc; Orientale verò jam corruit, 268. circiter ab hinc annis, imperante Conſtantino XI. Palæologo: Capta enim a Mahomethe II. Turcarum Rege A. 1453. Conſtantinopoli, Chriſtianorum res ibidem funditus everſæ ſunt; & cum ipſa ſua ſede Imperium quoque in jura cecidit Barbarorum.

SolentHiſtorici,pro ſuo quilibet placito, variasImperii Romani diviſiones & periodos effingere, quarum quælibet non magni momenti eſt, ideoque ipſas omnes hìc recenſendas minimè exiſtimavimus. Ne tamen & reſpuere ſingulas videamur, illud unum adnotandum duximus, quatuor ſecerni poſſe a Carolo M.ad nos uſque periodos. Prima ſit Francorum, ab eodem Carolo uſque ad Conradum I. per Annos 119. Secunda Saxonum, ab Henrico I. ad Henricum II. per Annos 105. Tertia Francorum, Saxonum, aliarumque nationum & gentium, a Conrado II. ad Sigiſmundum, per Annos 414. Quarta Auſtriacorum ſolorum, ab Alberto II. ad Carolum VI.regnantem, per Annos 282. uſque adhuc, adAnnum ſcilicet 1721. quo rurſum hæc ſcribimus.

INDEX

INDEX AUCTORUM,

E quibus

Seriem nostram expressimus.

A

ACrop. *Georgius Acropolita. Historia Orientis, ab A. circiter* 1203. *ad tempora Michaelis VIII. Palæologi.*

Agath. *Agathias Smyrnæus. Libri* 5. *de bello Gothorum, & aliis peregrinis Historiis, quibus attinguntur res præsertim Justiniani Imperatoris.*

Alb. Argent. *Albertus Argentinensis. Chronicon ab A.* C. 1273. *quo Rudolphus Imp. factus est, breviter priùs excursis aliquot superiorum annorum rebus, ad A.* 1378.

Alb. Stad. *Albertus Abbas Stadensis. Historiographia ab Orbe condito ad A.* C. 1256.

Alciat. *Andreas Alciatus. Libellus de Formula Romani imperii, Augustam Historiam breviter exhibens usque ad Henricum* Lucelburgensem *tantùm; mutilus enim est, & reliqua desiderantur, quæ credibile est ab eodem perducta fuisse usque ad* Carolum *V. saltem, cum obierit imperante Ferdinando I. A.* 1550.

Am. Marcel. *Ammianus Marcellinus. Rerum gestarum, sive Historiæ Romanæ* Libri 31. *Primi usque ad* 14. *desiderantur; quod restat (plurimis in locis mutilum) incipit sub temporibus filiorum* Constantini *M. & protenditur usque ad Valentis interitum.*

Ann. Fuld. *Annales Francorum, in Fuldensi cœnobio cæpti, & continuati, ab A.* 714. *ad A.* 900.

Ann. Rebd. *Annales Henrici Monachi in Rebdorff. rerum ab An.* 1295. *ad A.* 1362.

Ann. Ster. *Annales Henrici Steronis, Monachi Althæ inferioris rerum ab A.* 1266. *ad A.* 1300.

Anon. Ann. Reg. Franc. *Anonymus ſcriptor Annalium Regum Francorum Pipini, Caroli, & Ludovici, ab A.* 741. *ad A.* 828. *Aliqui putant ipſum Monachum Benedictinum; plerique nunc opus hoc Eginartho attribuunt.*

Anon. Vit. Henr. IV. *Anonymus ſcriptor Vitæ Henrici IV. qui fuit eidem Imperatori contemporaneus.*

Anon. Excerp. *Anonymi excerpta de Imperatoribus, a Diocletiano ad Juſtinum.*

Anon. de abdic. &c. *Anonymi Hiſtoriola de abdicatione, ſeu renunciatione imperii ac regnorum, a Carolo V. facta. Habetur in Schardio ſub fine Tomi ſecundi, & in Goldaſti Politicis Imperialibus.*

Anon. geſt. ſub Ferd. E*pitome rerum in orbe geſtarum ſub Ferdinando I. ab An. C.* 1558. *ad A.* 1564. *Auctore Anonymo apud Schardium, ſub fine Tomi* 3.

Anon. geſt. ſub Maximil. *Auctor Anonymus de rebus in orbe geſtis ſub Maximiliano II. ab A.* 1565. *ad A.* 1574. *apud Schardium ſub fine Tomi* 4.

Anon. Princ. Mun. *Anonymi brevis hiſtoria de omnibus Principibus mundi, eorundem genealogiam &c. referens uſque ad noſtra tempora.*

Appian. *Appianus Alexandrinus. Scripſit ſingulis Libris bella ſex celebriora Romanorum. Item Bellorum Civilium Libros* 5. *& quædam alia.*

Avent. *Joannes Aventinus. Libri* 7. *Annalium Bojorum, a gentis origine ad A. C. circiter* 1450.

B

BAndur. *Anſelmi Bandurii Numiſmata Imperatorum Romanorum, a Trajiano Decio ad Palæologos Auguſtos. Accedit Bibliotheca Nummaria, ſive Auctorum, qui de Re Nummaria ſcripſerunt.*

Baron. *Cæſar Baronius. Annales Eccleſiaſtici, a Chriſto nato ad A. C.* 1198.

Ben-

Benven. *Benvenutus de Rambaldis Imolensis. Liber Augustalis, a C. J. Cæsare ad Wenceslaum.*

Bertold. Const. *Bertoldus Constantiensis Presbyter. Scripsit Chronicon post Hermannum Contractum, ab A.* 1053. *ad A.* 1100.

Bessélm. *Sebastianus Besselmejerus. De obsidione Magdeburgi historica descriptio.*

Blon. *Blondus Flavius Forliviensis. Libri* 31. *Historiarum, ab inclinatione Imperii, temporibus scilicet circiter Theodosii Junioris, ad A.* 1440.

Boxhorn. *Marcus Zuerius Boxhornius. Historia Universalis, a Christo nato ad A.* 1660.

Brachel. *Adolphus Brachelius. Historia sui temporis, ab An.* 1618. *ad A.* 1652.

Briet. *Philippus Brietius. Annales Mundi, ab eodem condito ad A. C.* 1663.

Bucholc. *Abrahamus Bucholcerus. Index Chronologicus, ab Orbe condito ab A. C.* 1616.

C

CAlchi. *Tristanus Calchi Mediolanensis. Historiæ Patriæ L.* 20. *ab Urbe condita, Anno ante Christum circiter* 600. *usque ad A. C.* 1313.

Camer. *Joachimus Camerarius. Narrationes de rebus Turcicis, a gentis origine ad Annum C. circiter* 1538.

Candid. *Joannes Candidus. Commentariorum Aquilejensium Libri* 8. *ab urbis origine ad A. C. circiter* 1514.

Cantacuz. *Joannes Cantacuzenus. Historiæ Byzantinæ Libri* 4. *attingentes tempora Palæologorum, Andronici II. III. & Joan. III.*

Capitol. *Julius Capitolinus. Vitæ Antonini Pii, Marci Aurelii, Lucii Veri, Pertinacis, Albini, Macrini, Maximini, Maximi Cæsaris, Gordianorum trium, Maximi seu Pupieni, & Balbini.*

Cassiod. *Aurelius Cassiodorus. Chronicon, a Latino primo Latii Rege ad Anastasium Dicorum Imperatorem.*

Cedren. *Georgius Cedrenus. Compendium Historiarum, a mundo condito ad Isaacium Comnenum.*

Cheur. *Dominus Cheureau. Scripſit Gallicè Libris 6. Hiſtoriam Mundi, a primis Hominibus ad Leopoldum Imp.*

Chriſt. Matth. *Chriſtianus Mattiæ. Theatrum Hiſtoricum, in quo agit Auctor de quatuor Monarchiis, e quibus Romanam proſequitur ad Rudolphum II.*

Chron. Herveld. *Chronicon Monachi cujuſdam Herveldenſis, (notandum in nonnullis Libris huic operi affigi nomen Lamberti Scaffaburgenſis) a mundo condito ad Henricum IV. Imp.*

Chron. Elwag. *Chronicon Elvvagenſis Monaſterii, ab A.* 1095. *ad An.* 1477.

Chron. Aug. *Pars Chronicæ Monaſterii SS. Uldarici & Afræ apud Auguſtam Vindelicorum, ab A.* 1152. *ad A.* 1265.

Chron. Auſtr. *Chronicæ Auſtralis antiquæ excerptum per Mattiam Mareſcalum de Bappenheim ab A.* 852. *ad A.* 1326.

Chron. Græc. *Chronologia Imperatorum Græca, a C. J. Cæſare ad Michaelem Palæologum, ex antiquitatibus Conſtantinopolitanis Palatinæ Bibiliothecæ Libro, Juxta editionem Francofurtenſem Friderici Sylburgii A.* 1590.

Chron. Colmar. *Chronicon Dominicanorum Colmarienſium, ab A.* 1211. *ad A.* 1303. *apud Urſtiſium, Tomo* 2.

Chron Belg. *Magnum Chronicon, in quo præcipuè Belgicæ res explicantur, Auctore quodam ex Canonicis Regularibus S. Auguſtini prope Nuſſiam, ab A. C.* 54. *ad An.* 1475.

Chron Germ. *Chronicorum Germaniæ L.* 31. *a prima gentis origine ad A.* 1539.

Coccin. *Michael. Coccinius Tubingenſis. Opus de Bellis Italicis Maximiliani.*

Compil. Chron. *Compilatio Chronologica; ſeu Chronicon excerptum ex diverſorum Chronicis, , ab initio Mundi ad A. C.* 1474. *continens præcipuè res Pontificum, & Imperatorum.*

Contin. Sigeb. *Continuator Sigeberti, qui a pleriſque dicitur Robertus de Monte. Scripſit ab A.* 1113. *uſque ad A.* 1210.

Contin.

Contin. Ain. *Continuator Aimoini, a capite 42. Libri 4. ab A. C. scilicet 638. circiter usque ad A. 1165. Adnotandum, non unicum fortasse esse Continuatorem Aimoini; sed geminum; primum scilicet a loco citato ad finem Libri quarti; alterum ab initio ad finem Libri quinti.*

Cortus. *Gulielmus & Andrighettus Cortusii Patavini. Scripsere Historiam de novitatibus Paduæ, ac Lombardiæ, ab A.* 1256. *ad* 1364. *ubi plura habentur de Ludovico Bavaro Imp.*

Cuspin. *Joannes Cuspinianus. Vitæ Cæsarum, & Imperatorum Romanorum, tum Occidentalium, tum Orientalium, a C. J. Cæsare ad Maximilianum II.*

D

DIthmar. *Dithmarus. Chronicorum Libri 7. comprehendentes res Imp. Henrici I. trium Othonum, & Henrici Secundi.*

Dodech. *Dodechinus Abbas Monasterii S. Dysibodi. Continuatio Chronicorum Mariani Scoti, ab A.* 1084. *ad A.* 1200.

Dubrav. *Joannes Dubravius Olomuzensis Episcopus. Historiæ Bohemiæ Libri 33. a Gentis origine ad Ferdinandum I. Imperatorem, A. scilicet C.* 1527.

Duc. *Ducas, Michaelis Ducæ nepos. Historia Byzantina, a Joannis Palæologi temporibus ad Mehemetem II. Turcarum Regem, ab A. C. scilicet* 1360. *ad A.* 1462.

E

EGinar. *Eginarthus Caroli Magni scriba. Ejusdem Caroli Vita.*

Egnat. *Jo. Baptista Egnatius. Scripsit vitas Romanorum Principum Libris 3. Orientalium quidem omnium, Occidentalium verò usque ad Maximilianum I.*

Etrop. *Joannes Etropius. Diarium expeditionis Tunetanæ à Carolo V. susceptæ.*

Evagr. *Evagrius Scholasticus Epiphanensis. Ecclesiasticæ Histo-*

Historiæ Libri 3. *a Theodosio Juniore ad annum duodecimum Imperii Mauritii.*

Euseb. *Eusebius Pamphili Cæsariensis Episcopus. Ecclesiasticæ Historiæ Lib.* 9. *a Christo nato ad Constantinum M. Item de vita Constantini M. Lib.* 5.

Eutrop. *Eutropius Historię Romanę Libri* 10. *ab Urbe condita ad mortem Joviani.*

F

FLorus. *Lucius Annęus Florus. Rerum Romanarum Epitome, Libri* 4. *a Romulo Rege ad Augusti Imperium.*

Fragm. Hist. *Fragmentum Historicum incerti auctoris, ab A.* 631. *ad* 1268. *Legitur præfixum Chronico Alberti Argentinensis.*

G

GEnebr. *Gilbertus Genebrandus. Chronographiæ Libri* 4. *ab Orbe condito ad A. C.* 1584.

Godefr. *Godefridus Monachus S. Pantaleonis apud Coloniam. Annales ab A.* 1162. *ad A.* 1237.

Gotofred. *Joannes Ludovicus Gotofredus. Archontologia Cosmica, sive Principatuum omnium commentarii, in quibus habetur Imperatorum Occidentis Historia, a C. J. Cæsare ad Ferdinandum II.*

Glyc. *Michael Glycas Siculus. Annales partibus* 4. *distincti, a Mundi exordio ad obitum Alexii Comneni.*

H

HAym. *Nicolaus Franciscus Haym. Thesauri Britannici Pars prima, quæ Musæum Nummarium ab ipso vocatur.*

Hepidan. *Hepidanus Cænobita S. Galli. Annales breves rerum in Alamannia gestarum, ab A. C.* 708. *ad A.* 1180.

Herm. Contr. *Hermannus Varingensis Comitis filius in Svevia, Contractus a membrorum contractione cognomento. Chronicon, ab Orbe condito ad A. C.* 1054.

Herod·

Herod. *Herodianus. Scripsit Libris 8. Res Romanas, a morte Marci Aurelii ad initium Imperii Gordiani III.*

Hist. Prof. *Historia Profana, Gallicè scripta, ad nostra usque tempora res totius Orbis complectens.*

J

JOel. *Joelis Chronographia, compendiaria, ab Adamo ad Alexium Murtzuphlum.*

Jornand. *Jornandes Gothus. Scripsit Librum de Regnorum ac temporum successione, a Romulo Rege ad Justinum Imperatorem. Item Librum de rebus Goticis, seu de gestis Gothorum, a gentis origine ad tempora Justiniani.*

L

LAmprid. *Ælius Lampridius. Scripsit vitas Commodi, Diadumediani, Cæsaris, Heliogabali, & Alexandri Severi Impp. Dubitatur tamen ab aliquibus, postremam hanc vitam ipsene scripserit, an Æl. Spartianus.*

Laz. W*olfgangus Lazius Viennensis Medicus. De gentium aliquot migrationibus, &c.* L. 12. *in quibus plures habentur Principum Genealogiæ.*

Leo Ost. *Leo Cardinalis Episcopus Ostiensis. Libri* 3. *Chronici Monasterii Cassinensis, attingentes facta Imperatorum, a Justiniano ad annum usque circiter* 1086. *Quartum addidit Librum Petrus Diaconus Ostiensis, qui continuat Historiam usque ad A.* 1138.

Luithpr. *Luithprandus Ticinensis Ecclesiæ Levita, & Cremonensis Episcopus. Historia rerum ab Europæ Imperatoribus, ac Principibus gestarum* L*ibris 6. ab A. circiter 886. ad A. circiter 964.*

M

MAmeran. *Nicolaus Mameranus Lucemburgus. Speciale opusculum de investitura Electoralis Dignitatis Mauritii Saxoniæ Ducis a Carolo V. facta. Item opus de gestis præcipuis Caroli V.*

Manaſ. *Conſtantinus Manaſſes. Compendium Chronicum, a Mundi exordio ad Nicephorum Botaniatem.*

Marian. Scot. *Marianus Scotus Monacus Fuldenſis. Chronicorum Libri 3. a Mundo condito ad A.C.* 1082.

Mediob. *Mediobarbus. V. Occo.*

Melant. *Philippus Melanthon. Carionis Chronicon auxit, & expoſuit, ab Octaviano Auguſto ad Conſtantinum & Irenem.*

Montfort. *Lambertus Hortenſius Montfortius. Libri 7. Hiſtoriarum de Bello Germanico; nimirum Caroli V. cum Proteſtantibus.*

Munſter. *Sebaſtianus Munſterus. Coſmographiæ Univerſalis Libri 6. in quorum ſecundo habentur vitæ Imp. a C. J. Cæſare ad Theodoſium juniorem; in tertio a Carolo M. ad Carolum V. in quarto Impp. Orientis, a Theodoſio juniore ad Conſtantinum ultimum.*

Muſſat. *Albertinus Muſſatus. Libri 16. de geſtis Henrici VII. Item de geſtis Italicorum poſt Henricum VII. Libri 12. Tandem Vita, ſed non completa, Ludovici Bavari.*

N

NAucl. *Joannes Nauclerus Præpoſitus Tubingenſis. Chronographia, Voluminibus 2. diſtincta, per Generationes 51. ab Orbe condito ad A. C.* 1501.

Niceph. Greg. *Nicephorus Gregora. Hiſtoria Byzantina, a capta per Latinos Conſtantinopoli A.* 1203. *ad Andronici junioris obitum, A.* 1341.

D. Niceph. *D. Nicephorus Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus. Coſmographia brevis, ab Adamo ad Michaelem & Theophilum.*

Nice. *Niceta Acominatus, ſeu Choniata, Logotheta. Hiſtoria Orientis, a Joanne Comneno ad A.* 1204. *quo mortuus eſt Balduinus.*

O

OCco. *Adolphus Occo Medicus Auguſtanus. Explicavit Impp. Numiſmata, a Pompejo Magno ad Heraclium; quod inde opus, additis iconibus, pluribuſque nummis,*

mis, *luculenter Franciscus Com. Mediobarbus illustravit*.

Oros. *Paulus Orosius Presbyter Hispanus*. *Libri* 7. *Historiarum adversus gentes*, *a primis creati Mundi temporibus ad Theodosium juniorem*.

Ot. Fris. *Otho Frisingensis Episcopus*, *Henrici IV. Imp. nepos*, *Friderici I. patruus*. *Chronicon*, *a principio Mundi ad tempora Friderici I. Imp. Item Lib.* 2. *de gestis ejusdem Friderici*, *usque ad A.* 1155.

Ot. de S. Blas. *Otho de S. Blasio*. *Appendix ad Chronicon Othonis Frisingensis*, *ab A.* 1146. *ad* 1210.

P

PAterc. *C. Vellejus Paterculus*. *Libri* 2. *Historiarum*, *a capta Troja ad annum* 16. *Tiberii Imperatoris*.

Patin. *Carolus Patinus Parisiensis Medicus*. *Descripsit*, & *enarravit Imp. Rom. Numismata*, *a C. J. Cæsare ad Heraclium*.

Paul. Diac. *Paulus Diaconus*. *Libri* 8. *de gestis Romanorum*, *a Valentiniano Seniore*, *in quo desierat Eutropius*, *ad Leonem tertium*. *Item de gestis Longobardorum Libri* 6. *a gentis origine ad Hildebrandum ipsorum Regem trigesimum*.

Persona. *Gobelinus Persona*. *Cosmodromium*, *perductum per ætates sex*, *ab Orbe condito ad A. C.* 1418.

Petav. *Dionysius Petavius*. *Rationarium temporum*, *a mundo condito ad A. C.* 1632.

Pet. App. *Petavii Appendix*, *ab A.* 1632. *ad nostra tempora*.

Petr. Ost. *Vide* Leo Ost.

Peucer. *Gaspar Peucerus*. *Auxit*, & *exposuit Carionis Chronicon*, *a Carolo Magno ad Carolum V.*

Piccolom. *Vide infr.* Sylv.

Plat. *Baptista*, *seu Bartholomeus* (*non enim convenit inter Auctores*) *Platina*. *Vitæ Pontificum*, *a Beato Petro Apostolo ad Paulum II. inclusivè*.

Plut. *Plutarchus Cheronæus*. *Vitæ excellentium Virorum ex Græcis*, *ac Latinis*.

Polyd. Verg. *Polydorus Vergilius Urbinas*. *Anglicæ Histo-*

riæ Lib. 26. a primis illius gentis Principibus ad Henricum VII. Regem.

Pomp. Læt. *Pomponius Lætus. Romanæ Hiſtoriæ compendium, a Gordiano III. ad Heraclium, paucis additis de Heraclii progenie, uſque ad Juſtinum III.*

Putean. *Erycius Puteanus. Hiſtoriæ Inſubricæ lib. 6. a Gentis origine ad tempora Othonis I. Imp.*

R

RAdev. *Radevicus Canonicus Friſingenſis. Addidit duos Libros de rebus geſtis Friderici Imperatoris Libris Otonis Friſingenſis, uſque ad A.* 1160. *Addita ipſi eſt appendix anonymi cujuſdam uſque ad A.* 1170.

Reg. *Regino Monacus Prumienſis. Annales a Chriſto nato ad A.* 967.

Roſui. *Roſuitha Virgo e Saxonia, Monialis Cœnobii Candersheimenſis. Scripſit verſu Exametro Carminibus* 27. *Hiſtoriam Imperatorum, Henrici, & Othonis I.*

Ruffin. *Ruffinus Presbyter Aquilejenſis. Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ Libri* 2. *a temporibus circiter Conſtantini M. ad interitum Theodoſii Senioris, A. ſcilicet* 395.

S

SAbel. *M. Antonius Coccius Sabellicus. Hiſtoria Veneta, ab Urbe condita ad initia principatus Auguſtini Barbadici, A. C. ſcilicet circiter* 1487.

Scylit. *Joannes Scylitza Curopalates. Excipit ubi Cedrenus deſinit, & proſequitur Orientis hiſtoriam uſque ad Nicephorum Botaniatem.*

Sigeb. *Sigebertus Gemblacenſis Monachus. Chronicon ab A. C.* 381 *ad A.* 1112.

Sigon. *Carolus Sigonius. Hiſtoriarum de regno Italiæ Libri* 20. *ab A. C.* 565. *ad* 1286. *Item hiſtoriarum de Occidentis Imperio Libri pariter* 20. *ab A. C.* 284. *ad* 565.

Sleid. *Joannes Sleidanus. Libri* 3 *de quatuor ſummis Imperiis, e quibus Romanum deſcribitur uſque ad Carolum V.*

Socrat. *Socrates Scholasticus. Historiæ Ecclesiasticæ Libri* 7. *a Constantino M. ad Theodosium Juniorem.*

Sozom. *Hermias Sozomenus Salaminius. Historiæ Ecclesiasticæ Libri* 8. *a Constantino Magno ad Arcadium & Honorium.*

Spart. *Ælius Spartianus. Vitæ Adriani, Ælii Cæsaris, Didii Juliani, Septimii Severi, Pescennii Nigri, Caracallæ, Getæ.*

Strada. *Jacobus de Strada. Thesaurus Antiquitatum; seu Vitæ Imperatorum Occidentalium, & Orientalium, a C. J. Cæsare ad Carolum V.*

Sturc. *Christophorus Sturcius. Liber de Imperio Germanorum, a Carolo Magno ad Richardum & Alphonsum; ad finem scilicet Interregni post Fridericum II.*

Svet. *C. Svetonius Tranquillus. Vitæ* 12. *Cæsarum, a C J. Cæsare ad Domitianum.*

Suida. *Suida. Cæsarum vitas attingit, a C. J. Cæsare ad Theophilum.*

Sylv. *Æneas Sylvius Piccolomineus Senensis. Historia de Bohemorum origine ac gestis, a gentis primordiis ad Georgium Pogiebrachium Regem, hoc est ad A.C circiter* 1457. *Item de his, quæ Friderico Tertio Imp. per totam Europam gesta sunt.*

T

TAcit. *C.Cornelius Tacitus. Annalium Libri* 16. *ab Augusti morte ad Neronem, quorum tamen nonnulli injuria temporis perierunt. Item Historiarum Libri* 5. *a Galbæ imperio ad Vespasianum, ex* 13. *quibus videtur ipse Romanam Historiam perduxisse usque ad interitum Domitiani.*

Theod. Lect. *Excerpta ex Theodori Lectoris Ecclesiastica Historia, auctore Nicephoro Callisto Xantopuli filio, a Theodosio Jun. ad Anastasium.*

Theod. Met. *Theodorus Metochita. Scripsit Historiam Romanam, a C. J. Cæsare ad Constantinum Magnum.*

Theoph. *Theophanes. Chronographia, a Diocletiano ad Michaelem Rancabe.*

Thuan. *Jacobus Augustus Thuanus. Historiarum sui temporis Libri* 138. *ab A.* C. 1543. *ad A.* 1607.

Thulden. *Christianus Adolphus Thuldenus. Historia sui temporis, seu continuatio Historiarum Brachelii, ab A.* 1652. *ad A.* 1659.

Trebel. Pol. *Trebellius Pollio. Vitæ Valeriani patris, & filii, Gallieni patris pariter, & filii, triginta Tyrannorum, & Claudii.*

Trithem. *Joannes Trithemius Abbas D. Jacobi Wirtzburgensis. De origine gentis Francorum compendium, ab A. ante C.* 439. *usque ad Carolum Calvum Imperatorem.*

V

VAil. *Joannes Vaillant Bellovacus. Illustravit Numismata Imperatorum, a C. J. Cæsare ad Posthumum.*

Vecer. *Conradus Vecerius. De Vita Henrici Septimi Imperatoris.*

Sext. Aur. Victor. *Sextus Aurelius Victor. Vitæ Cæsarum, ab Augusto ad Constantium. Item (aut alter hujusce nominis Auctor est, ut modò communiter creditur) de vita & moribus Imperatorum, sive Augustæ Historiæ epitome, ab Augusto ad Theodosium Seniorem.*

Volater. *Raphael Volaterranus. Antropologiæ Lib.* 23. *in quorum postremo habetur historia de Imperatoribus Romanis usque ad Maximilianum.*

Vopisc. *Flavius Vopiscus Syracusius. Vitæ Aureliani, Taciti, Floriani, Probi, Firmi, Proculi, Saturnini, Bonosi, Cari, Numeriani, & Carini.*

Ursperg. *Conradus a Linchtenaw Urspergensis, Abbas Præmonstratensis. Chronicum, sive Historia universalis, quæ seorsim agit de omnibus principatibus, incipiens a primo Assyriæ regno, historiamque Imperatorum prosequitur usque ad A. C. circiter* 1230. *annum scilicet* 16. *imperii Friderici II.*

Wippo. *Vita Conradi II. Salici.*

Witich. *Witichindus Monacus Corbejensis Ordinis Benedictini. Annalium Libri* 3. *de rebus Saxonicis, attingentes*

tes Hiſtoriam Imperatorum Henrici Aucupis, & Othonis Magni.

Vulc. Gal. *Vulcatius Gallicanus. Vita Avidii Caſſii.*

X

XIphil. *Joannes Xiphilinus. Epitome Dionis, ab ejuſdem Libro 35 de Pompejo Magno ad Alexandrum Severum Imperatorem.*

Z

ZOnar. *Joannes Zonaras. Annalium Tomi 3. ab Orbe condito ad Alexium Comnenum Orientis Imperatorem.*

Zoſim. *Zoſimus. Hiſtoriæ Romanæ Libri 6. ab Auguſto, breviter priùs excurſis ſuperiorum temporum rebus, ad Theodoſium Juniorem.*

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

COncediamo Licenza a Gio: Batifta Recurti Librajo di poter riftampare il Libro intitolato. *Series Auguftorum*, *Auguftarum*, *Cæfarum*, &c. *Auctore Laurentio Patarol*, giufta l'efemplare ftampato nell' anno 1723.

Data 16. Novembre 1739.

(Z. Piero Pafqualigo Rif.
(Lorenzo Tiepolo K. Proc. Rif.
(

Regiftrato in Libro a c. 29.

Adi 17. Decembre 1739.

Agoftino Gadaldini Segr.

Regiftrato nel Magiftrato Eccellentifs. contro la Beftemmia.

Vettor Gradenigo Segr.

SERIES

SERIES
AUGUSTORUM, AUGUSTARUM, CÆSARUM, ET TYRANNORUM.

I

CAJUS JULIUS CÆSAR, e nobili gente Julia Romana, Lucii Julii Cæſaris & Aureliæ filius, victis Pompejo, & Pompejanis partibus, actiſque quinque triumphis accepta inter alios honores Dictatura perpetua, & Imperatoris nomine aſſumpto, Romani Imperii principia jecit, Anno ante natum Chriſtum 46. Princeps miræ fortitudinis in rebus bellicis, nec pacis artibus minor; eloquentiſſimus inſuper, qui & plura diſertiſſimè ſcripſit, & Faſtorum celebratiſſimam illam correctionem edidit, qua anni tempora, ſuis ſedibus pravo intercalationum, quæ tunc uſu erant, ordine deturbata reſtituit. Innumera quoque bella tam in Barbaros, quàm in Cives ſuos feliciter profligavit. Facta in eum Romæ conſpiratione,

 con-

confossus est in Senatu tribus & viginti vulneribus, M. Bruto & C. Cassio conjuratorum principibus, Anno ætatis 56. imperii 4. *Plut. Svet. in Cæs.*

Cossutia, ex ordine Equestri, C. J. Cæsaris prima uxor. Ab eodem repudiata est. *Svet. in Cæs. c.* 1.

Cornelia, Cinnæ quater Consulis filia, secunda uxor. Hanc mirè amavit, & mortuam laudavit pro rostris, ex eaque Juliam suscepit, uxorem Servilii Cepionis primùm, postea Cn. Pompeii Magni. *Ib. & c.* 21.

Pompeja, Q. Pompej filia, tertia uxor. Adulterii cum P. Clodio inter Bonæ Deæ sacra perpetrati fama laborans dimissa est. *Ib. c.* 6.

Calpurnia, L. Pisonis filia, quarta uxor. Hæc quo die Cæsar occisus est eundem hortabatur nè Curiam ingrederetur. *Ib. c.* 21., *&* 81.

Præter modo dictas uxores adamavit impensè Cæsar Cleopatram Ægypti Reginam, & Eunoem sive Eunem Bogudis Mauritaniæ Regis uxorem; exque Cleopatra filium suscepit Cæsarionem sive Cęsarium, qui interfectus est ab Augusto, consulente Ario Philosopho, non esse probandam multitudinem Cæsarum. *Ib. c.* 52. *& in Aug. c.* 17. *Plut. in M. Antonio.*

Julia Senior C. J. Cæsaris soror, Accii Balbi uxor fuit. Ex hisce nata Accia mater Octaviani Augusti. *Sveton. in August. c.* 4.

Post C. J. Cæsaris necem rerum summam inter se divisere Octavianus, Lepidus, & Antonius, a quibus celebris ille Triumviratus institutus, qui quatuordecim circiter annos duravit. Lepidus verò ignavus & iners nomine tenus tantum dominatu potitus est, ad privatam vitam citò redactus. Antonius autem vesano amore Cleopatræ captus, ideoque repudiata Octavia sorore

Au-

Augusti conjuge sua, ejusdem collegæ hostem se professus est. Ideo inter eosdem ad arma ventum, & collata utrinque navali manu apud Actium Epiri promontorium, fugiente ex infausti exitus metu Cleopatra, fugiit ipse quoque Antonius cum eadem in Ægyptum. Anno post obsessus ipse Alexandriæ ab Augusto, & ab omnibus relictus sibi intulit vulnus; cumque uxor Cleopatra in sepulchrum sese recepisset, ipse intra idem funibus per fenestram attractus apud eandem expiravit. Illa verò præmetuens, ne in triumphum a victoribus duceretur, aspidem admovit brachio, cujus morsu e vivis excessit. *Appian. Bel. Civil. L. 5. Flor. L. 4, C. 6. & 11. Paterc. L. 2. Svet. in Aug. C. 17.*

Alexander, M. Antonii & Cleopatræ filius. *Plut. in M. Ant.* Ipsum hìc ideo retulimus, quòd ab Antiquariis nummus eidem attribuatur, quem hìc apposuimus; solùm tamen ex conjectura & dubiè.

II.

OCTAVIANUS, Thurinus prima ætate cognominatus, ex equestri ac tandem Senatoria familia,

Octavii & Acciæ filius, a C.J.Cæsare adoptatus, & Cæsar nominatus, Rempublicam universam solus obtinuit a morte Antonii, Anno ante Christum 30. & Augustus in septimo suo Consulatu dictus est, tertio postquam cæperat Anno ab Antonii morte imperare. Princeps hic Romanæ quidem alter post J. Cæsarem eversor libertatis, virtutibus tamen, & optimè domi forisque gestis adeo laudabilis, ut inventum sit dicterium, ipsum aut nunquam nasci, aut nunquam mori debuisse. Urbem mirum in modum restauravit, & magnificis auxit ædificiis, inter quæ celebriora Pantheon, & Templum Quirini; prætereaque legibus,& institutis sapientissimis communivit. Obiit Nolæ ex profluvio ventris; dubium an ex ficubus veneno illitis; A. æt. circiter 76. imp. 44. *Tac. Ann. l.* 1. *Svet. in Aug.*

Prima Augusti uxor P. Servilii Isaurici filia fuit, ab aliquibus Servilia nominata, quam sibi tantùm despondit, sed ea non est usus. *Ibid. c. 62.*

Claudia, seu Clodia, P. Clodii & Fulviæ filia, secunda uxor. Dimissa est, orta simultate inter Augustum, & ipsius matrem; *Ibid.*

Scribonia, nupta prius duobus Consularibus, tertia uxor. Repudiata est propter morum perversitatem. Ex hac nata Julia, de qua infra. *Ibid.*

Livia Drusilla, quæ etiam Julia dicta fuit, Livii seu Julii Calidiani filia, quarta uxor, Tiberio Neroni, cui priùs nupta erat, abducta. Fœmina superba, sed miræ sagacitatis, ac prudentiæ. Obiit A.æt. 86. *Ibid. Tacit. Ann. l.* 1. Apposuimus hìc Nummum, in quo legitur *Pietas*,quod ab Antiquariorum aliquibus Liviæ attribuatur una cum illis, in quibus legitur *Salus*, & *Justitia*.

Octavia Augusti soror, M.Antonii primùm uxor fuit,

fuit, ipſique genuit Antonias, Majorem, & Minorem; inde M. Marcelli, cui genuit duas filias, & C. Marcellum, cujus æreum Nummum ſingularem vulgavit eruditiſſimus *Spanhemius*. *Plut. in M. Ant.*

Julia Auguſti & Scriboniæ filia. Nupſit priùs C. Marcello, inde M. Agrippæ, juſſo Marcellam alteram conjugem ſuam repudiare, tandem Tiberio, de quo infra. Fuit hæc patri degener; ſeque ſuperbia, levitate, ac libidinibus inquinavit. Opera Auguſti relegata eſt primò in inſulam Pandatariam, inde in Oppidum Rheginorum, quod nunc *Reggio* in Italiæ finibus. *Svet. in Aug. c. 36. & 65. Tac. Ann. lib.* 1. *Paterc. l. 2. c. 96.*

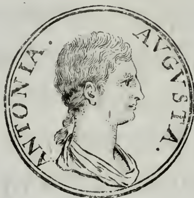
M. Agrippa, Auguſti gener fuit, ut diximus. Suſcepit ex Julia Cajum, Lucium, Agrippam Poſthumum, Juliam, & Agrippinam. Ex hiſce Cajus, & Lucius in familiam Cæſarum ab Avo Auguſto adoptati ſunt, & Juventutis Principes appellati. Cajus autem obiit, perfidiosè vulneratus in colloquio ad urbem Artaxata; Lucius obiit Maſſiliæ, incertum morbo ne, an veneno Liviæ artibus dato. *Svet. in Aug. cap. 64. & 65. Tac. Ann. lib.* 1. *Paterc. loc. cit.* Præter Juliam & Marcellam ſupra relatas, inter Agrippæ uxores etiam Pompeja recenſetur, aliis Pomponia.

III.

TIBERIUS, e gente Claudia Romæ nobili, Tiberii Neronis & Liviæ Druſillæ filius, ab Auguſto vitrico adoptatus, imperium poſt eundem conſecutus eſt anno Chriſti 14. Virtutum, & vitiorum penè omnium exercitia miſcuit, & profeſſus eſt. Hinc enim humanitatem, modeſtiam, frugalitatem, liberalitatem, prudentiam affectavit; inde verò ebrioſitate, tyrannide, libidinibus, ſimulatione, ac mendacio præſertim malum Principem egit. Deceſſit Miſeni; crediturque a Cajo Caligula nepote ſuo ſuffocatus, A. æt. 78. imp. 23. *Svet. in Tib. Tac. An. L. 1. & ſeq. Paterc. l. 2.*

Vipſania Agrippina, M. Agrippæ & Marcellæ ſeu Pomponiæ juxta quoſdam, aut Pompejæ filia, Tiberii prima uxor. Natus eſt ex hac Druſus Minor. Dimiſit ipſam Tiberius juſſu Auguſti gravidam, ut Juliam ſumeret,

meret, de qua jam ſupra. Obiit miti morte, raro exemplo in ſua familia. *Tac. An. l.* 1. *&* 3.

Druſus Minor, Tiberii & Agrippinæ filius. Obiit juvenis, ſeu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam, ſeu veneno conſumptus ex fraude Sejani. Ex uxore Livilla Germanici & Claudii Imp. ſorore ſumpſit Tiberium ab Imp. Caligula occiſum, aliumque huic gemellum, & Juliam. *Ibid. & l.* 4. *Svet. in Tib. c.* 15. 54. *&* 62. Nummum æreum Tiberii hujuſce admodum rarum vulgavit *Faeſchius*.

Druſus Major, Tiberii frater. Rector fuit Romani exercitus in Germania, provinciamque majori ex parte domuit. Obiit collapſus equo, fractoque inde crure, A. æt. 30. *Ibid. c.* 4. *&* 7. *Tac. An. l.* 1. *Paterc. l.* 2. *c.* 97.

Antonia Minor, M. Antonii & Octaviæ Majoris filia, Druſi Majoris uxor. Mulier optima, de qua fertur quod abſtemia fuerit. Obiit ex veneno, genitis Germanico, & Claudio. *Plut. in M. Ant. Tac. An. l.* 3.

Germanicus, Antoniæ Minoris & Druſi Majoris filius. Omnibus tum corporis, tum animi virtutibus enituit. Obiit Antiochiæ veneno hauſto, ut creditur fraude Tiberii, opera verò C. Piſonis Syriæ præpoſiti, A. æt. 34. *Svet. in Cal. c.* 1. *&* 2. *Tacit. Ann. l.* 1. *&* 2.

Agrippina, M. Agrippæ & Juliæ filia, Germanici uxor. Genuit Caligulam, Druſum, Neronem, fæminas autem Liviam, Druſillam, & Agrippinam, quarum etiam imagines in averſa parte nonnullorum Caii Imperatoris nummorum apparent. Mortuo marito, quem comitabatur per Aſiam, reverſa eſt Romam, ubi, cum venenum e Tiberii menſa timeret, fame periit. *Svet. in Calig. c.* 7. *Tacit. Ann. l.* 2. *&* 6.

Nero, & Druſus, Germanici & Agrippinæ filii, ut di-

ctum est. A Tiberio hostes judicati, fame consumpti sunt; Nero in insula Pontia, Drusus in ima parte Palatii. *Auctores citati.*

Druso huic L. Otho, Imperatoris Othonis pater, filiam suam nondum nubilem desponderat. *Svet. in Oth. c.* 1

IV.

CAJUS, cognomento *Caligula* quòd in exercitu caligis militaribus uteretur, Germanici & Agrippinæ filius, adoptatus a Tiberio imperare cæpit A. 37. Optimi patris pessimus filius fuit; sævitia, libidine, insolentia, rapinis, impudentia, impietate contaminatissimus. Literatis videtur aliqualiter favisse, cum Latinæ Græcæque linguæ Lugduni certamen instituerit. Ex tot vitiis exosus omnibus, trucidatus est Romæ 30. vulneribus a Cassio Cherea, aliisque conjuratis, A. æt. 29. imp. 4. *Svet. in Calig.*

Junia Claudia, seu Claudilla, M. Syllani filia, Caligulæ prima uxor nondum Imperatoris. Obiit ex partu. *Tac. An. lib. 6.*

Livia Horestilla, secunda uxor. Hanc desponsatam C. Pisoni ipse sibi e convivio rapuit; sed brevi repudiavit, & relegavit. *Svet. in Calig. c.* 25. Cornelia Orestina appellatur a *Xiphilino*.

Lollia Paulina, M. Lollii filia, tertia uxor. Hanc quoque per vim sumpsit, coacto C. Memmio ejusdem marito eam sibi despondere; brevi autem ipsam pariter repudiavit. *Svet. c.* 25. Cæ-

Cæsonia, Orphiti & Vestiliæ filia, luxuriæ & lasciviæ perditissimæ fœmina, quarta uxor. Occiso marito, cui etiam amatorium medicamentum propinaverat, quo in furorem ageretur, ipsa quoque a Centurione transfixa est, & filia utriusque Julia Drusilla parietibus illisa. *Ibid. & c. 59.*

V.

TIBERIUS CLAUDIUS, Drusi Majoris & Antoniæ Minoris filius, Germanici frater, in Palatii angulo inventus a Prætorianis, dum post Caligulæ mortem alii de Imperatore eligendo, alii de restituenda Republica disputarent, raptus est & Imperator acclamatus, cum promisisset iisdem singulis quina dena sestertia, A. 41. Principio in bonum vergere videbatur. Plures optimas sanctiones tulit, multaque opera publica extruxit, ut Portum Hostiensem ad importandum frumentum, Aquæductus per quadraginta milliaria, & alia. Lacum Fucinum derivavit, operantibus per undecim annos triginta millibus hominum. Inde verò in malum mutatus est; nam & luxuriæ perditæ, & sævæ crudelitatis fuit; appetentior præterea ludendi, timidus, diffidens, & semistolidus. Britanniam tumultuantem ingressus est, & sine prælio intra sex menses composuit, præclarumque inde triumphum egit. Periit sumpto in boletis veneno, conscia uxore Agrippina, A. æt. 64. imp. 14. *Svet. in Clau. Tac. Ann. lib.* 11. & 12.

Æmi-

Æmilia Lepida, Augusti proneptis, Claudii adolescentis prima uxor. Intacta repudiata est; seque postea ipsam occidit. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. lib. 6.*

Livia Medullina Camilla, e Dictatoris Camilli genere, secunda uxor. Obiit die nuptiis destinato. *Svet. loc. cit.*

Plautia Urgulanilla, aliis Herculanilla dicta, tertia uxor. Genuit Drusum Pompejum, & Claudiam. Dimissa est propter libidinum probra, & homicidii suspicionem. *Ibid. & cap. 27.*

Ælia Petina, Viri consularis filia, quarta uxor. Genuit Antoniam; repudiata inde est autem ob leves offensas. *Ibid. & c. 26.*

Valeria Messalina, Barbati Messalæ consobrini sui filia, quinta uxor. Hanc Claudius, cùm comperisset super cætera flagitia C. Silio etiam nupsisse, dote inter auspices consignata, supplicio affecit. Genuit Octaviam, & Britannicum. *Ibid. Tac. Ann. lib. 11.*

Britannicus, ut modò dictum, Claudii e Messalina filius. Germanicus primo dicebatur. Sublatus est per venenum a Nerone Imperatore, æmulatione vocis, & metu ne sibi raperet imperium. *Svet. in Claud. c. 27. & in Ner. c. 33.*

Julia Agrippina, Agrippinæ alterius Germanici filia, Claudii neptis, sexta ejusdem uxor. Desponsata priùs fuerat Passieno Crispo, inde Cneo Domitio Ænobarbo Neronis patri; postea in Caji fratris fœdissimo contubernio vixerat. Fœmina regnandi avidissima, & libidinibus infamis. Interempta est filii Neronis jussu. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. Ann. l. 4. 12. & 14.*

Furius Camillus Scribonianus, Dalmatiæ Legatus, civile bellum in Claudium movit; quinto tamen post arreptum imperium die oppressus est, legionibus in poeniten-

tentiam religione converſis, poſtquam denuntiato ad novum Imp. itinere, ſigna moveri non potuerunt. *Suet. in Clau. cap.* 13.

VI.

CLAUDIUS DOMITIUS NERO, Cnei Domitii Ænobarbi & Agrippinæ filius, a militibus, quibus idem promiſerat ac Claudius, ad imperium evectus eſt A. 54. Primo ejuſdem quadriennio optimus fuit, reliquo tempore peſſimus: cum nullum fuerit vitium, quo ſe ſe non fœdaverit. Bellum Britannicum infeliciter geſſit; feliciter verò Parthicum per Domitium Corbulonem: & Judaicum per Veſpaſianum. Propter ſcelerum multitudinem a Senatu hoſtis judicatus eſt, contraque ipſum acclamatus in Hiſpania Sergius Galba. Accepto nuncio, ſe requiri ut puniatur more majorum, & adventare milites ad id miſſos, pugionem jugulo adegit, adjuvante Epaphrodito a libellis extra portam Viminalem, jacens in ſcrobe, quam ad corporis ſui modulum parari ſibi ſubitò juſſerat, A. æt. 32. imp. 14. *Tac. Ann. Lib.* 12. *& ſeq. Svet. in Ner.*

Octavia, Claudii Imperatoris & Meſſalinæ filia, Neronis prima uxor. Hanc citò aſpernatus dimiſit, relegavit, & tandem ſub adulterii prætextu juſſit occidi. *Ibid. C.* 7. 35. *Tac. Ann. L.* 12. *&c.*

Poppea Sabina, Titii Ollii viri quæſtorii filia, Rufo Criſpo ſeu Criſpino equiti prius, deinde & Othoni, qui

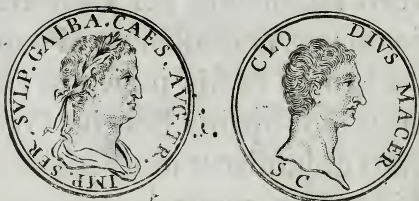
poſtea

postea Imperator, desponsata, secunda uxor, qua ipse tamen antea pro concubina usus fuerat. Occisa est ab eodem ictu calcis, cùm esset gravida, quòd serò ab aurigatione reversum conviciis incesserat. Genuit Claudiam, quæ intra quartum mensem defuncta est. *Tac. Ann. Lib.* 13. *& Svet. in Ner. cap.* 7.

Statilia Messalina, Attico Vestino priùs nupta, tertia uxor. *Svet. loc. cit. Tac. Ann. l.* 15.

Cajus Julius Vindex, natione Gallus, genere nobilissimus, coacta valida Gallorum manu adversus Neronem nova molitus est; sed cum principatum parare sibi non studeret, Galbæ detulit Imperium. Adversus eum missus est Rufus, qui Germaniæ præerat; factoque militum utrinque concursu absque Ducum jussu, ipse sibi manus intulit. *Xiphil. in Ner.*

VII.

SERGIUS SULPICIUS GALBA, Romanus, è nobilissima Sulpiciorum familia, patre Servio Sulpicio, matre Mummia Achaja genitus, a militibus acclamatus est Imperator in Hispania contra Neronem, A. 68. Sævitiæ, atque avaritiæ fama laborare dicebatur, ex quarum suspicione, cum sibi odium etiam ex nimia libertis concessa licentia comparasset, a Prætorianis Othoni faventibus trucidatus est Romæ in Foro; caputque ipsius ad eundem Othonem in castra missum. Obiit A. æt. 73. imp. Mense 7. *Tac. Hist. lib. 1. Svet. in Gal.*

Le-

Lepida Galbę uxor. Ex hac ſuſcepit ipſe duos liberos; eaque mortua cælibatum conſtantiſſimè ſervavit: *Ib. C.* 5.

Piſo Frugi Licinianus, M. Craſſi & Scriboniæ filius, juvenis optima donatus indole, a Galba pro concione adoptatus eſt, & Imperii hæres declaratus. Sexto poſt die, a Galbæ verò nece non multùm in templi Deæ Veſtæ foribus confoſſus eſt, Anno æt. 31. electionis in Cæſarem die quarto. *Tacit. Hiſt. l.* 1. *Svet. c.* 17.

Verania Piſonis uxor quæ ipſius corpus ab Othone ſepulturæ, conceſſum cremarique permiſſum, compoſuiſſe traditur. *Tac. Hiſt. lib.* 1.

Clodius Macer, Africæ Proprætor ſub Nerone, ipſo mortuo ad imperium aſpiravit. Eodem tempore & Nymphidius Sabinus Romæ, & Fontejus Capito in Germania dominatum aucupabantur. Ipſe a Trebonio Garuciano Galbæ procuratore ſublatus eſt; cæterique etiam oppreſſi. *Tac. Hiſt. lib.* 1.

VIII.

MARCUS SALVIUS OTHO, Lucii Othonis & Albiæ Terentiæ filius, familia nobili ex Hetruriæ oppido Ferentino, ægrè ferens prælatum ſibi adoptione Piſonem a Galba, militum ſibi conciliavit animos, ab iiſque deductus in caſtra, Imperator eſt ſalutatus A. *69*. Vir munditiarum penè muliebrium, ſuique corporis immodicè ſtudioſus. Audita Vitellii in Imperatorem acclamatione, auctor Senatui fuit mittendæ le-

gationis, quæ doceret, electum jam Principem, concordiamque suaderet; se ipsum præterea per internuncios imperii consortem, generumque offerens Vitellio. Sed, cùm hujus copiæ nimis appropinquarent, ad arma ventum est, terque Otho per duces vicit; nimirum apud Alpes, circa Placentiam, & ad Ædem Castoris. Novissimo autem prælio apud Bebriacum Cremonensium oppidum a Vitellianis fraude victus, tedio inde civilis belli, & ne sibi tanto civium sanguine ac periculo imperium tueretur, pugione se transfixit, A.æt. 37. juxta alios 38. imp. die 95. maximo cum dolore militum, quorum multi sibi vim intulere, & ad internecionem invicem concurrere. *Tac. Hist. l.* 1. *&* 2. *Svet. in Ot.*

Poppæa Sabina, Othonis ante imperium uxor, ut supra in Nerone dictum.

IX.

AULUS VITELLIUS, Lucii Vitellii filius & Sextiliæ probatæ mulieris, quam & Augustæ nomine juxta Tacitum honoravit, Romano genere nobilissimus, a Germanico exercitu prope Coloniam salutatus est Imperator, vivente adhuc Galba. Enormis proceritatis fuit, & immodicæ gulæ, crudelis præterea, & vanus; seque talem in itinere præcipuè præbuit e Galliis Romam versùs, quod triumphantium more per civitates omnes confecit. Deficientibus ad Vespasianum legionibus Mæsiarum, & Pannoniæ, item Judææ, ac Syriæ,

tra-

tractus est in Forum religatis post terga manibus, & injecto cervicibus laqueo; tandemque apud Gemonias minutissimis ictibus excarnificatus est, inde unco raptus, & projectus in Tyberim, A. æt. 57. imp. mense 10. circiter. *Svet. in Vit. Tac. Hist. lib.* 1. 2. *&* 3.

Petronia, Consularis viri filia, Vitellii prima uxor. Genuit Petronianum altero captum oculo, quia militibus una cum Patre interfectus est, & filiam, quam Vespasianus Imp. splendidissime maritavit. *Svet. in Vit. c.6. in Vesp. c.* 14. *Tacit. Hist. lib.* 2.

Galeria Fundana, Prætorio patre nata, secunda uxor. Ex hac nati sunt utriusque sexus liberi, inter quos masculus titubantia oris prope mutus, & elinguis. *Svet. c.6.*

X.

FLAVIUS VESPASIANUS, e Gente Flavia obscura potiùs ex oppido Reatino, Titi Flavii Sabini & Vespasiæ Polæ filius, ab exercitu Syriaco, cujus erat rector, Imperator dictus est, dum Otho, & Vitellius de imperio decertarent, A. 69. Fuit miræ sobrietatis, urbanitatis, moderationis, & effusi in literas studii; avaritiæ tamen labe notatus. Judæam omnem, præter Jerosolymam, & unum aut alterum oppidum, subegit. Obiit stans, inter manus sublevantium, e profluvio ventris in Campania, Ann. æt. 69. imp. 10. *Tac. hist. lib. 2. & seqq. Svet. in Vesp.*

Flavia Domitilla, seu Domicilla, Statilii Capellæ Romani

mani Equitis filia, Veſpaſiani uxor. Genuit Titum, Domitianum, & Domitillam. *Ibid. cap.* 3.

Julius Sabinus, principatum gerens in Lingonibus, ſeparatim magnum exercitum comparavit, ac Cęſar appellari voluit, quod ſe Julio Cæſare prognatum diceret. A Cereale multis pręliis victus eſt; poſt quę in ſepulchrum, quod ruri habebat ingreſſus, ibi novem annos delituit, credentibus interim omnibus ipſum mortuum. Inde autem egreſſus, Romam cum uxore ac liberis abductus, ibidem Veſpaſiani juſſu occiſus eſt. *Xiphil. in Veſpaſ.*

Peponilla, ſeu Epponina Julii Sabini uxor. Marito duos filios peperit, cumque ipſo Romæ interfecta eſt. *Idem. & Tacit. hiſt. l.*4.

Ipſe hic Auctor mentionem ibidem facit & Sabini Galli, *qui ſe Cæſarem eſſe dixerat*, ac de ipſo ea ferè profert, quæ priùs de Sabino Juliano retulerat. In mentem nobis venerat, ſuſpicari an Julius ille Sabinus ſit Julius Vindex, de cujus defectione plura habentur apud *Tacitum*, *Hiſtor. lib.* 4. & 5. poſterior hic autem, ſive Sabinus Gallus, ſive Julius Sabinus appelletur, is verè ſit, de quò ſupra jam relata a *Xiphil.* aliiſque Auctoribus traduntur.

XI.

TITUS VESPASIANUS patri ſucceſſit in imperiò A.79. ipſumque optimè adminiſtravit. Fuit enim affabilis, clemens, liberalis, omniumque ferè virtutum pro-

professione adeo clarus, ut *humani generis deliciæ* nuncuparetur. Bellum Judaicum a Patre jam susceptum, capta Urbe Jerosolyma, consummavit. Obiit in eadem villa, in qua pater, seu ex febri, seu ex veneno, nam variè traditur, A. æt. 41. imp. 2. *Svet. in Tito.*

Arricidia Tertulla, Tertulli Romani Equitis filia, Titi prima uxor. *ibid. C.* 4.

Martia Furnilla, aliquibus Fulvia dicta, splendido genere orta, secunda uxor. Suscepta filia divortium fecit. *ibid.*

Julia, Titi & Martiæ Furnillæ filia. Nupsit priùs F. Sabino; inde a patruo suo Domitiano corrupta est, & ardenter palamque amata. *Ibid. & in Domit. C.* 2.

Numisma Græcum Smyrneum, in quo juvenile caput cernitur cum epigraphe *Vespasianus Neoteros*, hoc est *Junior*, a P. Harduino primùm vulgatum, ad Titum referri posse conjectavi *epist.* ad præstantissimum Senatorem Venetum *Jo: Dominicum Theupolum* simile Numisma possidentem. Vir eruditus *Haym* Nummum ipsum, quem ex Musæo *Com. de Pembroch* profert, alteri ex filiis Fl. Clementis Vespasiani Imp. nepotis adjudicat, quem Domitianus Vespasianum nuncupari voluit, ex *Svet. in Dom. cap.* 15. Hoc innuere libuit, ne quid a nobis relinquatur, quo erudiendorum curiositati satisfiat. Cujus autem revera Numisma sit, judicent Antiquarii, sciantque non eum mihi animum esse, ut sententias meas, quæcunque illæ sint, adversùs viros doctos mordicus tueri velim. Nec erudito viro supra laudato succensere mens est, quamvis ipse de me *Mus. Brit. T. altero* minus æqua verba fecerit.

XII.

FLAVIUS DOMITIANUS, a fratre successor imperii designatus, eodem mortuo confirmatus est, A. 81. Primis imperii mensibus morum suorum reformationi studere videbatur, & miscere vitiis virtutes; mox vero vitiorum omnium, sævitiæ præsertim, & rapacitatis experimenta plurima & maxima edidit. Expeditiones non semel suscepit; adversus Dalmatas, Cattos, & Dacos, a quorum Rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licèt autem victo similis reverti coactus fuerit, triumphavit tamen, & Germanici, ac Dacici cognomen assumsit. Trucidatus est in cubiculo suo, facta libertorum & amicorum conspiratione, principe Stephano, consciaque uxore Domitia, A. æt. 45. imp. 15. *Svet. in Domit.*

Domitia Longina, Domitii Corbulonis filia, Domitiani uxor, quam ipse priori marito L. Ælio Lamiæ rapuit. Unicum genuit filium, qui obiit infantulus, & consecratus est. Mox, cùm arderet amore Paridis, est repudiata; sed intra breve tempus resumpta, conjuge impatiente dissidii. *Ibid. cap.* 1. *&* 3.

Antonius, Germaniam superiorem curans, imperium contra Domitianum arripuit. A Norbano Appio, sive juxta alios a Lucio Maximo victus est, & sublatus. *Xiphil. Sext. Aur. Vict. in Domit.*

XIII.

XIII.

NERVA COCCEJUS, nobili genere ex oppido Narniensi natus, ab interfectoribus Domitiani Imperator salutatus est, A. *96.* Princeps omnino laudabilis, & pacis artibus insignis. Cum vero propter senium fere despiceretur, Trajanum adoptavit. Obiit stomachi dolore correptus, A æt. juxta plerosque *65.* imp. 1. cum dimidio circiter. *Xiphil. in Nerva. Sex. Aur. Vict.*

Uxorem Nervæ fuisse, ex eaque genitum filium Calpurnium ex Historicis colligi posse *Trystano* visum, sed *nullo idoneo fundamento*, ut habet eruditissimus *Spanhemius de Præst. & usu Numism.* qui super hoc legi meretur.

XIV.

NERVA TRAJANUS ULPIUS, ex urbe Hispaniæ Italica, nunc vulgò *Siviglia* nobis, Nervam, a quo fuerat adoptatus, excepit, A. 98. Imperium tanta virtutum omnium professione administravit, ut inde Optimi cognomen obtinuerit. Germanos repressit, Dacosque non semel vicit; contra quos, ut commodius bellum gerere posset, celebrem illum Danubii pontem extruxit. Armenos quoque, Parthos, Judæos, aliosque populos profligavit; indeque Germanicus, Parthicus, Dacicus nominatus est, ut patet ex Nummis. In Italiam ex Asia dum reverti parat, obiit apud Selinuntem Ciliciæ, quæ urbs ab eodem Trajanopolis postea dicta est, A. æt. 64. imp. 19. cum dimidio. *Xiphil. in Trajan.*

Plotina, Trajani uxor, optima Imperatrix. *Ibid. Sex. Aur. Vict. in Constantio* vocat ipsam Pompeam Plotinam.

Marciana, Trajani soror, spectatæ moderationis matrona. Constat ejus nomen ex Arcu triumphali Anconitano, testibus Occone, aliisque Antiquariis, nec non

ex

ex quibusdam Numismatibus argenteis apud eosdem. Matidia Marcianæ filia, Mater Sabinæ, de qua infra. *Spart. in Hadr.* Altera item Matidia in filiam ipsi adjudicatur, cujus nomen docere primum cæpit *M. Velserus*, *Not. ad monum. August.* ex antiqua Inscriptione, quæ videri potest etiam apud *Reinesium* Syntag. Cl. III. n. XVIII. simul cum aliis Capuana, & Suessana, a quibus idem innui videtur.

XV.

ÆLIUS HADRIANUS, Ælii Hadriani & Domitiæ Paulinæ filius, gente Hispanus, Romæ tamen natus, sive juxta quosdam in agro Piceno, Plotinæ opera Trajani mentitus adoptionem, imperium assecutus est A. 117, exque Asia reversus, Trajani, quem comitatus fuerat, cineres urna aurea clausas triumphali curru Romam invexit. Imperator humanitate, memoria, ingenio præstantissimus, amore ac studio erga Rempublicam incomparabilis; non tamen sine aliquo vitio, utpote truculentia quandoque, ac invidia. Judæos tu-

multuantes repressit; urbemque Jerosolymam Æliam Capitolinam nominavit. Provincias penè omnes Imperii incredibili laborum tolerantia peragravit; murumque celebrem in Britannia miræ longitudinis perduxit. Obiit ex hydrope apud Bajas, A. æt. 62. imp. 21. *Xiphil. Spart. in Hadr.*

Sabina, Matidiæ filia (non desunt tamen qui sororem dicant) Hadriani uxor. Cum hac sæpius ipse divortium facere cogitavit, quod esset sterilis. Inde vero in suspicionem adulterii cum Svetonio lapsam servilibus penè injuriis affectam ad mortem compulit voluntariam. *Spart. ibidem. Sex. Aur. Vict.*

Cejonius Commodus Verus, Ælius postea Verus dictus, nobili familia ortus ex Hetruria, Annii Veri filius, ab Hadriano Cæsar est factus, & in successorem suum adoptatus. Vir honestis moribus, sed valetudine admodum infirma. Obiit per somnum post epotum pharmacum, nondum anno adoptionis expleto. *Spart. in Æl. Vero.*

Domitia Lucilla, Nigrini filia, L. Cejonii Commodi Veri uxor. Genuit L. Verum postea Imperatorem. *Ibid.* Sunt qui Nummos aliquot *Lucillæ Augustæ* nomen præferentes huic Lucillæ attribuant, nostra sententia tamen minus recte; cum omnes Lucii Veri uxoris esse certius sit.

Antinous, e Claudiopoli Bithyniæ urbe, juvenis Hadriano carissimus. Dum Nilum cum Imperatore navigaret, navi excidit, & submersus est, summo cum ejusdem mærore, qui ipsum Statua, Templo, Ludis honoravit. *Sex. Aur. Vict. Spart. Xiphil. in Hadr.*

XVI.

ANTONINUS PIUS, qui & Titus Aurelius Fulvius Bojonius dicebatur, Titi Aurelii Fulvii & Arriæ Fadillæ filius, paternum genus trahens e Nemauso, Hadriano a quo fuerat adoptatus successit, A. 138. Princeps, tum moribus tum optimis artibus præclarissimus, mira præcipuè pietate, tam in Rempublicam, quàm in Cives; unde & Pii cognomentum obtinuit. Paci, quàm bellis addictior domi consedit; bellaque in Britannos, Mauros, Germanos, Dacos, Judæos, Græcos, Alanos per Legatos feliciter administravit. Obiit Princeps omnibus amatus apud Lorios, 12. milliaribus ab Urbe, morte suavissima, veluti per somnum, A. æt. 72. imp. 23. *Jul. Capitol. in Anton. Sex. Aur. Vict. Epit.*

Faustina, Annii Veri filia, Ælii Cæsaris soror, Antonini uxor; Fœmina malæ famæ. Obiit anno tertio imperii ejusdem Antonini. *Ibid.*

Marcus Annius Galerius Antoninus. Nummorum ope unus e duobus Antonini filiis, quorum mentio fit apud Historicos, esse creditur, qui infans admodum obierit. Duas præterea filias Antoninus suscepit, quarum una Faustina junior, M. Aurelii Imp. conjux. *Ibid.*

XVII.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS, Annii Veri & Domitiæ Calvillæ filius, ab Antonino jussu Hadriani adoptatus, eidem suffectus est, A.161. Collegam sibi statim ex jussu ejusdem adscivit Lucium Verum. Honestate vitæ Imperatores omnes ferè supergressus est; studiisque supra modum addictus fuit, inter cætera Philosophiæ, quare *Philosophus* est dictus: Parthos, Britannos, Cattos, Marcomannos vicit, adversus quos præcipuè bellaturus, cum defecisset ærarium, ornamentorum imperialium auctionem in Foro Trajani fecit, vendiditque omnia, tum Palatii, tum suimet ipsius mobilia, ne extra ordinem quidquam a Provinciis exigeret. Obiit apud Vendobonam, quæ nunc *Vienna:* A. æt. 59. imp. 19. *Capitol. in Anton. Phil.*

Faustina Junior, Antonini Pii & Senioris Faustinæ filia, M. Aurelii uxor. Fœmina adulteriis infamis; quæ maritus tamen dissimulavit semper. Obiit ex podagra in vico Hahale ad radices montis Tauri, genitis liberis, ut infra. *Ibidem.*

Annius Verus, M. Aurelii & Faustinæ filius. Obiit se-

ſeptennis, execto ſub aure tubere. Nati ſunt Aurelio alii quoque filii, e quibus nominantur Commodus Imp. Lucilla L. Vero in uxorem data, & Fadilla. *Ibidem. Herod. libr.* I.

LUCIUS VERUS, Ælii Cæſaris filius, a M. Aurelio, ut diximus, adoptatus eſt, & cum eodem imperavit. Princeps luxuriæ deditus, flavæque ſuæ comæ cultor ſtudioſiſſimus. A. M. Aurelio ad bellum Parthicum miſſus, illud idem ipſe per Legatos geſſit, deliciis Aſiæ nimium captus. Obiit apoplexia correptus in expeditione contra Germanos, dum in lectica geſtaretur, inter Altinum & Concordiam, A. æt. 42. imp. 11. *Capitol. in Vero.*

Lucilla, M. Aurelii & Fauſtinæ filia, L. Veri uxor, quo mortuo nupſit Pompejano. Fœmina impudica, a fratre Commodo in exilium miſſa eſt, inde occiſa. *Ibid.*

Avidius Caſſius, ex antiqua Caſſiorum familia (ſunt qui tradant ipſum genere Cyprium) M. Aurelio in expeditione Germanica occupato, in Oriente rebellavit, ſeque Imperatorem juſſit appellari. Vir, tum vitiis, tum virtutibus, illa etenim iſtis miſcuit, non mediocris; militaris diſciplinę tenaciſſimus. Dum movit contra Aurelium interfectus eſt, facta omnium fere conſpiratione, poſt tres menſes exceptis Antiochenſibus, Imperatore ipſius mortem ægrè ferente, cum eidem parere ſtatuiſſet. Filios habuit & filias: Omnes autem Commodus Imperator comburi juſſit. *Vulc. Gal. in Avid. Caſ. Xiphil. in. M. Anton.*

XVIII.

LUCIUS AURELIUS COMMODUS, M. Aurelii & Faustinæ filius, patri successit, A. 180. Princeps obscænitatibus, scurrilitate, aliisque vitiis inquinatissimus. Per Legatos vicit Britannos, & Parthos; sibique statim Parthici cognomen usurpavit. Cum nomina quorundam occidendorum in libello scripsisset, hicque in Martiæ Concubinæ manus devenisset, ipsa, re detecta, iis qui scripti fuerant, necem cum iisdem viro paravit. Primò eidem venenum vino odoratissimo mixtum propinatum est, sed magna ex parte per vomitum illud ipse rejecit; quare jussus ad ipsum ingredi Narcissus validissimus Palæstrita, eundem suffocavit, A. æt. 32. imp. 13. *Lamprid. in Com. Herod. lib.* 1.

Crispina, Bruttii Præsentis consularis viri filia, aliquibus in Nummis Græcis Bruttia appellata, Commodi uxor. Propter adulterium relegata est mariti jussu in insulam Capream, ibique strangulata. *Ibidem.*

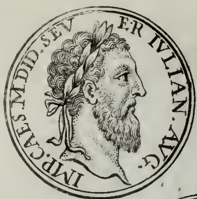
XIX.

PUBLIUS HELVIUS, *Pertinax* cognominatus ab ingenii pertinacia in omnibus propoſitis vel juxta alios a pertinacia patris ejus in exercenda negotiatione lignaria, Helvii Succeſſi Africani viri filius, juxta Apenninum in villa Martis ortus, ab interfectoribus Commodi Imperator renunciatus eſt, quamvis invitus, A. 193. Homo verè antiquis moribus, & ſumma præditus gravitate. Prætorianorum, & Aulicorum licentiam ſeverè coercens, ipſorum odia in ſe convertit; quare ab iiſdem, duce Læto, qui ipſi auctor fuerat imperii, trucidatus eſt ſummo cum populi ſenatuſque dolore, A. ætat. 71. circiter, imp. menſe 3. *Capitol. in Pert. Herod. lib. 2. Eutrop. lib.* 8.

Flavia Titiana, Pertinacis uxor. Genuit Helviam, & Pertinacem, quem Senatus Cæſarem appellavit. *Capit. ibidem.*

XX.

MARCUS DIDIUS SEVERUS JULIANUS, natione Mediolanenſis, Petronii Didii Severi & Claræ Æmiliæ filius, imperium a Prætorianis, magna vi pecuniæ pollicita, nundinatus, curiamque cum armis ingreſſus, a Senatu quoque jam trementi confirmatus eſt, A. 193. Crapulæ deliciiſque deditus, & ſponſionis factæ militibus immemor, in eorundem odium ſtatim incidit: Acclamatoque interim Peſcennio Nigro primum, poſtea Septimio Severo, qui Urbi jam armatus imminebat, a Senatu capitis damnatus eſt, dataque cuidam gregario cura, qui obtruncavit eundem in Palatio, A. æt. 57, imp. menſe 7. *Herod. lib. 2. Spart. in Did. Jul. Eutr. lib. 8.*

Mallia, ſive Manlia Scantilla, mulier deformiſſima, Juliani uxor. *Ibidem.*

Didia Clara, Juliani & Malliæ Scantillæ filia. Nupſit Cornelio Repentino. *Ibidem.*

Cajus Peſcennius, *Niger* dictus a cervice valde nigra, Annii Fuſci & Lampridiæ filius, ex equeſtri ordine, cum poſt conſulatum Romæ geſtum Syriæ præeſſet, acclamatus eſt Romæ a populo Imperator contra Didium Julianum, ſtatimque & ab exercitu Syriaco eſt ſalutatus. Vir

in

in multis magniſque rebus verſatus, fama etiam prædi-tus manſuetudinis,& dexteritatis.Commiſſa cum Septi-mio Severo pugna,victus tandem fugit,Antiochiamque ſe recepit: Ibi, dum ſe occultare ſtudet, a Septimii mi-litibus inventus, occiſus eſt, A. æt. 58, imperio vix de-guſtato. Habuit uxorem, & filios, quorum tamen nomi-na non traduntur. *Herod. lib. 2. Spart. in Peſcen.*

Decimus Clodius Septimius, Albinus cognomento quod ex matris utero prodierit candidiſſimus, cum Bri-tannicis, & Germanicis exercitibus præeſſet, imperium affectabat. Ipſum igitur ſuſpectum habens Septimius Severus, contra Peſcennium cum moveret, ut ſibi con-ciliaret, Cæſarem nominavit. Cum autem & Auguſti nomen aucuparetur,Severus ſibi ab eodem timens,quod etiam, cum eſſet genere clarus, & bonæ indolis, Populi Romani amore gaudere videbatur, contra eundem mo-vit. Præliatum apud Lugdunum in Gallia, & Albinus poſt varios caſus victus eſt; ipſiuſque caput amputatum ad Severum delatum, qui miſit illud Romam, futurum victoriæ ſuæ teſtem, & Albini aſſeclis exemplum. Obiit homo voraciſſimus, voluptuoſuſque, voce inſuper mu-liebri notatus, A. Chriſti 197,aut ſecundum alios 198. *Capitol. in Alb. Herod. lib. 2, & 3.*

Peſcennia Plautiana, Albini uxor. Genuit Didium Clodium Albinum, & Peſcennium Prinæum, qui Severi juſſu una cum matre necati ſunt. *Capitol. in Alb. & Sev.*

XXI.

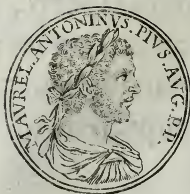
SEPTIMUS SEVERUS, *Pertinax* cognomine, quod statim a sumpto imperio in Pertinacis honorem assumpsit, Marci Getæ & Fulviæ Piæ filius, genere Afer, cum Didius Julianus male probaretur in imperio, acclamatus est a Germanicis legionibus prope Carnutum, A. 193. Princeps liberalis, bellicosus, & literatus. Pantheon Romæ restituit. Vicit, ut diximus, Pescennium, & Albinum. Domuit Parthos, & Adjabenos; quare de iisdem victis cognomen reportavit. Britannos quoque subegit, & vallum per mediam insulam per 130. milliaria perduxit. Obiit Eboraci in Anglia, stomachi cruditate ex plurimo esu oppressus, A. æt. 66, imp. 18. *Spart. in Sev. Herod. lib. 2. & 3.*

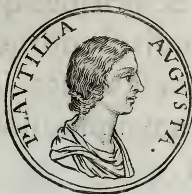
Marcia, Septimii Severi prima uxor. Ex hac juxta quosdam natus Caracalla, quibus tamen non assentimur. *Spar. in Sev.*

Julia ex Emesa, seu Emessa, & Emisa Phæniciæ urbe, in Nummis cognominata *Pia*, *Felix Domna*, secunda uxor. Genuit Getam, Caracallam juxta meliorem opinionem, duasque filias. Fœmina impudica, quæ se se etiam incestu cum Caracalla fœdavit. Audita ejusdem nece, mortem ipsa sibi intulit Antiochiæ. *Spart. in Sev. Herod. lib. 4.*

XXII.

XXII.

MARCUS AURELIUS BASSIANUS ANTONINUS, *Caracalla* dictus a quodam vestis genere ad talos usque demissę, quam militibus dedit, & populo, Severi Juliæque filius, Patrem excepit Ann. 211. In pueritia optimæ indolis fuit, sed mox in pessimum mutatus, rapax, crudelis, & immanis factus est. Ob perpetuum cum fratre dissidium, diviso imperio per matrem, Europam & Meridionales provincias obtinuit; sed cosortis impatiens eundem interfecit. Suscepta expeditione adversus Parthos, occisus est a Centurione Martiali prope Carras, dum levando ventri operam daret, A. æt. 29. imp. 7. *Spart. in Carac. Herod. l.* 4.

Plautilla, Plautiani Consulis opulentissimi filia, Caracallæ uxor. Huic pater pro dote tantum dedisse fertur, quantum quinquaginta Reginis satis fuisset. Relegata fuit jussu mariti in Siciliam, ibique occisa: *Spart. in Sev. Xiphil. in Caracal. Herodian. lib.* 3. Ex veteribus ab ipsa nullam prolem editam facile videre est; nam puerulus cum ipsa relegatus, Plautus nomine, frater ipsius, non filius, fuisse colligitur ex Græco Herodiani textu. Ex recentioribus autem aliqui filium eidem, alii filiam attribuunt; at quo auctore ignoratur.

SEPTIMIUS ANTONINUS GETA, Lucius, & Publius prænomine, Caracallæ frater, ejusdem, ut di-

xi-

ximus, in Imperio consors Orientales Provincias sortitus est. Fuit gulosus, & moribus quidem asperis, non tamen omnino damnandis: studiisque etiam non mediocriter indulsit. Occisus est a fratre in matris gremio, A. æt. 22. seu 25. secundum nonnullos, imperii mense undecimo. *Spart. in Geta.*

XXIII.

MARCUS SEVERUS OPELIUS MACRINIUS, vili genere ortus ex Mauritania, sublatoCaracalla sua præcipuè fraude sed admodum occulta, Imperator factus est a militibus in Asia, A. 217. Princeps legum peritus, & justus, militaris quoque disciplinæ servator acerrimus; aliquantulum verò crudelis, & voluptuosus. Cum Parthis ancipiti eventu pugnavit; ab eorumque Rege Artabane pacem tandem emit. Quocirca despectus militibus, quos etiam Heliogabali avia Julia Mæsa corruperat, interfectus est in Bithynia, A. æt. 54, imp. 2. inchoato. *Herod. l. 4. & 5. Capit. in Macr.*

Nonia, seu Numia Celsa, Macrini uxor. Genuit Diadumenum. *Lamprid. in Diadum.*

Marcus Aurelius Antoninus Diadumenus, seu Diadumenianus, sic appellatus quod ex utero prodiens diadema quoddam veluti pileolum extulerit, Macrini & Noniæ Celsæ filius. A Patre Cæsar dictus post eundem statim

tim eſt obtruncatus, A. æt. 16. aut 12. juxta alios. *Ibid. Herod. l.*

XXIV.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS BASSIANUS, *Varius* dictus, vel ab avia materna Julia Mæſa, quæ & Varia dicebatur, vel quod vario de ſemine, nempe meretricio, conceptus fuerit, artibus ejuſdem aviæ Imperator acclamatus eſt ab exercitu in Aſia, A. 218. A quibuſdam dicitur Caracallæ ex Julia matre filius; ab aliis, quibus libentius aſſentimur, Caracallæ filius quidem, ſed ex Sęmiade concubina. Dictus eſt etiam *Heliogabalos* quod Solis eſſet ſacerdos, ſive *Elagabalus*, ut legitur apud alios, a *Dione* etiam *Avitus*, & *Pſeudoantoninus*, & *Sardanapalus*. Imperium peſſimè adminiſtravit, per crudelitatem, libidinem, ſummamque negligentiam. Occiſus eſt in latrina a Prætorianis Alexandro faventibus, ipſiuſque corpus in Tyberim projectum; quare & *Tyberinus* poſtea vocitatus eſt, A. æt. 16. aut 18. ſecundum alios, Imp. 4. *Herod. lib.* 5. *Lamprid. in Heliog. Eutrop. lib.* 8.

Julia Cornelia Paula, quæ creditur Pauli Præfecti prætorio filia, Heliogabali prima uxor. Repudiata eſt ab eo-

dem quod maculam haberet in corpore. *Xiphil. in Heliog.*

Aquilia Severa, e Veftalibus, fecunda uxor. Hæc quoque repudiata eft, inde iterum fumpta. *Ibid.*

Annia Fauftina, quæ genus fuum ad Commodum referre dicebatur, tertia uxor. Hanc fibi rapuit Heliogabalus, occifo priore ejufdem marito Pomponio Baffo. Ipfam poftea brevi dimifit, Aquiliamque refumpfit. *Ibid. Herod. lib.* 5.

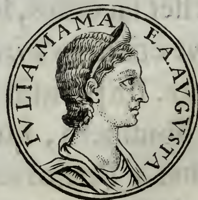
Julia Mæfa, Juliæ foror, de qua in Septimio Severo, ex Emæfa urbe Phæniciæ, mater Sæmiadis, ex qua natus Heliogabalus, & Mameæ, ex qua Alexander; fagaciffima & opulentiffima mulier. Obiit A. æt. 60. Alexandro Imperatore. *Ibid.*

Julia Sæmias, five Sæmiamira, five Sæmis, Mefæ, ut diximus, filia, Caracallæ concubina, ex eodemque Heliogabali mater. Cum filio adminiftravit imperium, & cum eodem, quem tenebat mordicus, occifa eft. Huic permifit Heliogabalus Senatum muliebrem inftituere, in quo ridicula fenatusconfulta de legibus matronalibus ferebantur. *Ibid. Lamprid. in Heliog.*

XXV.

AURELIUS SEVERUS ALEXANDER, Alexianus antea dictus, natione Syrus, Varii Marcelli nobiliffimi Viri & Juliæ Mamææ filius, obtruncato Heliogabalo, a quo jam fuerat Cæfar appellatus, ad imperium evectus eft una-

unanimi omnium conſenſu. A 222. Rempublicam ſumma ſapientia, juſtitia, pluribuſque aliis virtutibus adminiſtravit. Plurima extruxit ædificia, inter quæ Thermas; multaſque Statuas Coloſſeas erexit. Bellum variis hinc inde cladibus cum Artaxare Perſarum Rege geſſit; infeliciter vero expeditionem ſuſcepit in Germaniam. Cum enim milites aſperius regeret, Mater autem avarius eoſdem haberet, obtruncatus eſt in tentorio ſuo, prope Moguntiam in vico, cui nomen Sicila, principe ſceleris Maximino. Chriſtum coluiſſe fertur, ethnica tamen pietate, cum ejuſdem imaginem in larario ſuo inter Deorum Heroumque ſimulachra aſſervaret. Obiit A. æt. 30. imp. 14. *Herod. l.* 5. *& 6. Lamprid. in Alex.*

Salluſtia Barbia Orbiana, numiſmatum ope a recentioribus Antiquariis pro Alexandri uxore agnita eſt, cum antea Decii eſſe crederetur. *Vaillant. Ex Herodiano lib.* 5. *& Lamprid. in Alexandro* ſcimus, ipſum ſibi jugaſſe juſſu matris puellam, quam hic Marciani filiam dicit. Ipſe Marcianus ab eodem dicitur Cæſar factus fuiſſe; inde autem, cum genero pararet inſidias, interfectus. Sitne autem hæc eadem cum Salluſtia non liquet.

Memmia, Sulpitii viri Conſularis filia, altera uxor. *Lamprid. in Alex.*

Julia Mamea, Mamias vocata in Nummo, quem P. Chamillardus vulgavit, & illuſtravit, Mæſæ filia, Alexandri Mater. Fœmina avariſſima; cum filio trucidata eſt. *Herod. lib.* 5.

Antoninus quidam, per milites a priſtina in Alexandrum benevolentia recedentes, ad Imperium productus eſt: At ipſe fuga ſe proripuit. *Zoſim. lib.* 1.

Ovinius Camillus, Senator antiquæ familiæ, ſub Alexandro tyrannidem affectavit. Cum hoc Imperatori nunciatum eſſet, ab ipſomet ille in Palatium receptus, & Im-

perii particeps factus est, imperialibus etiam ornamentis indutus. Inde autem ab Imperatore dimissus, in villas suas se recepit; moxque ipsius jussu interfectus est, quod nimis a militibus amaretur. *Lamprid in Alex.*

Taurinus, eodem Imperatore, Augustus in Oriente dictus est. Ipse propter metum in Euphratem fluvium se projiecit. *S. Aur. Vict. epit.*

XXVI.

JULIUS MAXIMINUS, e Thracia, pastor olim & opilio, Patre genitus Gotho Micæa nomine, matre autem Ababa ex Alania, sublato Alexandro imperium assecutus est, a militibus acclamatus prope Moguntiam A. 235. Corpore fuit procerus, membris validissimus, moribus ferus, & immanis; bibax supra modum, & vorax; crudelissimus, tam in milites senatoresque, quam etiam in suos, quos omnes tolli curavit, ut ignobilitas sui generis celaretur. Germaniam Transrhenanam per 400. milliaria devastavit. Audita Gordiani in Imperatorem electione Romam movit, sævas hac illac inferens clades; Aquilejæ autem retardatus, ac victus obsessorum virtute, cum de hostibus se se ulcisci non posset, in suos sævire cæpit. Quare commoto exercitu trucidatus est, dum quiesceret in tentorio, A. æt. 60. aut 65. secundum alios, imp. 3. *Capit. in Maxim. Herod. lib. 6. 7. & 8.*

Paulina, Maximini uxor. Hanc ope nummorum agnoscimus. *Vaillant*, & alii.

C. Ju-

C. Julius Verus Maximus, ſeu Maximinus Junior, Maximini & Paulinæ filius. Juvenis formoſus, & procerus; ſuperbiſſimus autem, ut qui nec aſſurgeret patri; veſtitu accuratiſſimus; cibi vero tantum ſylveſtris appetentior. Una cũ patre, a quo Cæſar dictus fuerat, confoſſus eſt, A æt. 18. ſive 21. juxta alios. *Herod. loc. cit. Capitol. in Maxim. Jun.*

Junia Fadilla, Antonini proneptis, Maximi uxor. Ipſo mortuo nupſit Toxotio Senatori. *Capit. ibid.*

Magnus, vir patritius & conſularis, cum copias pro Imp. Maximino duceret in Germania, in ſuſpicionem affectatæ tyrannidis venit. Re detecta, in ipſum Imperator ac cæteros, qui conjurationis conſortes credebantur, crudeliſſimè animadvertit, captis omnibus, atque interfectis. *Herod. lib.* 7.

Titus quidam, Quarcinus vulgo, Dux Oſdroenorum, a ſuis ob amorem & deſiderium Alexandri Severi, odiumque Maximini Imperator factus eſt, atque omnibus imperii inſignibus ornatus, licet invitus. Dum vero domi cubat, occiſus eſt ab uno ex amicis ſuis; caputque ad Maximinum delatum, qui gratiis primum actis interfectori, ipſum poſtea juſſit occidi. *Capit. in Maximin. Sen.*

Calphurnia, nobilis matrona, ex Cenſorinorum, ideſt Piſonum genere, Titi uxor. *Treb. Poll. in Ti.*

XXVII.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS, paternum genus e Gracchorum gente, maternum vero a Trajano

jano Imperatore ducens, Metii Marulli & Ulpiæ Gordianæ filius, *Africanus* cognomento, seu quod Africæ Proconsul esset, seu quod originem a Scipione Africano jactitaret, Imperator ibidem factus est a militibus contra Maximinum, A. 236. Princeps probis moribus, & in multis spectatus negotiis; Poemata quoque scripsisse fertur. Adventante Carthaginem Capeliano Maximini Duce, omnibus ad eundem præ timore transeuntibus, ipse viribus se destitutum noscens, interfecto etiam ab eodem Capeliano M. Antonio filio, de quo infra, in cubiculo suo se suspendit, A. æt.80.imp.mense 2. *Herod.lib.* 7. *Capit. in Gord.*

Fabia Orestilla, Antonini proneptis, Gordiani uxor. Genuit Gordianum Juniorem, alterumque filium, & Metiam Faustinam. *Capit. Ibid.*

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS *Junior*, Senioris & Fabiæ Orestillæ filius, Augustus non multo post electum patrem a militibus dictus est. Fuit in studiis opinionis gravissimæ, memoriæ singularis; bonitatis insuper insignis; vini autem fœminarumque cupidior, cibi vero parcior. A Capeliano ingenti cæde victus interiit; nec ejus cadaver inventum st, A. æt. 46. *ibid.*

Conantur aliqui, inter quos eruditissimus quidam Anonymus Gallus, alterum hic Gordianum titulo Cæsaris adstruere, tum ex Historiarum, tum ex Nummorum conjectura. Hanc tamen opinionem, plausibilem licet, & disertissime a Gallo jam dicto in speciali dissertatione, quæ manuscripta ad nos olim pervenit, exhibitam, veritati parum consonam affirmare non dubitabimus. Quod attingimus tantum; primo quod, nec loci hujus, nec nostri est instituti ipsam refellere; deinde quod eidem abunde D. Cuperum satisfecisse non ignoramus. Videri quoque potest super hoc ipso *Cl. Bandurius*, *Biblioth. Numma. n.*150.

XXVIII.

XXVIII.

DECIMUS CÆLIUS BALBINUS, genere nobilissimus, bis Consul, interfectis Gordianis, a Senatu una cum Pupieno electus est Imperator contra Maximinũ A.237. hac lege, ut ipse Romæ administraret, Pupienus verò ad bella proficisceretur. Eloquentia clarus, vini autem, cibi, venerisque avidior fuit: Rempublicam tamen cum Collega summa cum moderatione, ac pietate in senatum rexit. Occisus est cum eodem a militibus hoc modo. Audiens Pupienus, milites, qui Imperatores, non a se, sed a senatu factos oderant, contra se venire, ad accersendas copias Germanorum misit: Has Balbinus Collegam non ad defensionem, sed ad nova tentanda velle ratus, cunctanter auxilia transmisit. Ingressi interea Palatium milites utrumque Imperatorem fœdissime corripuerunt, innumerisque offensis affectos ad castra trahere conati sunt; accurrentibus autem Germanis, ambos interfecerunt, & cadavera in itinere reliquerunt. Obiit ipse Balbinus, A. æt. 60. imp. 2. inchoato. *Herod. lib. 7. ac. 8. Capit. in Max. & Balb.*

MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS, patre ortus fabro ferrario, seu rhedario, moribus tamen & virtute bellica nobilis, cum Balbino, ut diximus, Augustus factus est. Contra Maximinum perrexit cum exercitu; sed dum Ravenna Aquilejam versus movet, ejusdem cædes ipsi nunciata, & capita patris, ac filii delata sunt.

Romam igitur reverſus eſt, ſummoſque honores accepit a Senatu. Obiit trucidatus a militibus, ut relatum ſupra, A. æt. 74. *Ibid.*

XXIX.

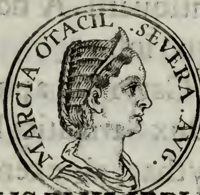

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS III. Gordiani ſenioris nepos ex filia, ſeu ex filio ſecundum alios, Cæſar jam declaratus ex militum voluntate quando Maximus & Balbinus Imperatores facti ſunt, occiſis iiſdem, militum ſenatuſque conſenſu Imperator factus eſt, A. 238. Princeps amabilis, gratus omnibus, ac jucundus, optimè Reipublicæ præfuit, uſus præcipue Miſithei Soceri ſui conſilio, & opera. Expeditionem ſuſcepit in Perſas, quos pluries vicit, adeoque oppreſſit, ut intra ſuum Regnum receſſerint, Orienſque totum Romanis quietum reliquerint. Occiſus eſt prope Cteſiphontem artibus Philippi, qui eo jam calliditate officiiſque pervenerat, ut ipſi a militibus imperium demandaretur, & veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret; A. æt. 22. imp. 6. *Herod. l. 8. Capit. in Gord.*

Furia Sabinia Tranquillina, Miſithei Præfecti-prætorio filia, probatiſſima mulier, Gordiani uxor. *Ibid. Eutrop. lib. 9.*

XXX.

MARCUS JULIUS PHILIPPUS, humili loco in Arabia natus, rei bellicæ peritiſſimus, a militibus ſalutatus jam Imperator, occiſo Gordiano imperium obtinuit A. 244. Miræ calliditatis fuiſſe traditur. Ludos ſæculares celebravit. Movens contra Decium Imperatorem ſalutatum, occiſus eſt a ſuis Veronæ, A. imp. circiter 6. *Capitol. in Gord. Eutrop. lib. 9. Sex. Aur. Vict.*

Martia Otacilia Severa, fœmina Chriſtiana, Philippi uxor, quam e Dacia nonnulli ortam exiſtimant, qua conjectura ducti incertum, cum communiter Romana fuiſſe credatur. Hujus ſuaſu quidam ferunt maritum ipſum ad Chriſtum una cum filio converſum fuiſſe. *Euſeb. lib. 6. c. 26. Occo, aliique Antiquarii ex nummis.* Genuit Philippum Juniorem, & filiam; refertur enim Philippi gener Severianus a *Zoſimo lib.* 1.

Philippus Junior, Philippi & Otaciliæ filius, a Patre Cæſar factus eſt. Juvenis adeo ſeverus & triſtis, ut nullo potuerit unquam lenocinio ad ridendum impelli, quare Agelaſtos dictus. Occiſo patre, ipſe quoque Romæ periit, trucidatus a Prætorianis, A. ætat. 12. *Eutrop. lib. 9. Pomp. Læt. in Phil.*

Marcus, cognomento Philoſophus, vir gravis & ſapiens, poſt Gordianum a Senatu Imperator dictus fuerat; ſed repente obiit. *Pomp. Læt. in Marco, & Sev.*

Severus Hoſtilianus Marco ſtatim ſuffectus eſt. In morbum

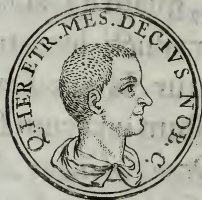
bum lapsus, venam medicis imperitè solventibus, obiit, *Ibid.* Nummum hujus profert *Mediobarbus*, de cujus ingenuitate judicent Antiquarii. A nonnullis creditur pater Hostiliani Imp., de quo infra.

Marinus, Publius Carvilius apud nonnullos Anticuarios prænominatus, Dux Sarmatici limitis, a Philippo missus ad coercendos Scythas, ab exercitu Imperator salutatus est. Oborta autem factione militari occubuit. *Pomp. Læt. in Phil.* Eundem cum hoc Marino suspicatur esse posse Pacatianum, cujus Nummum rarissimum Argenteum vulgavit *P. Chamillardus, epist.* A. 1701. impressa conjectura quidem sagaci, atque erudita. Eundemque cum Pacatiano Jotapianum esse, cujus mentio fit apud *S. Aur. Victor.* conjectat *Genebrierius*.

XXXI.

MARCUS CN. MESS. QUINTUS TRAJANUS DECIUS, Bubalia seu Bibali inferioris Pannoniæ urbe natus, cum a Philippo contra Marinum fuisset missus, Imperator dictus est ab exercitu in Illyrico, A. 249. Optimis artibus domi forisque præditus adeo civiliter imperavit, ut cognomen Optimi meritus Trajano fuerit comparatus; laudabilior tamen si a Christianorum sanguine abstinuisset. Scythas multis præliis vicit: Ab ipsis vero tandem in insidias tractus, obiit fortiter pugnans crediturque in palude demersus, A. ætat. 50. imp. 3. *Eutrop. libr. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Dec.*

He-

Herennia, Etruscilla pro Decii uxore, cum prius filia crederetur, ope Nummorum agnoscitur. *Vabillant*, aliique Antiquarii.

Quintus Herennius Etruscus Messius Decius, Decii & Etruscillæ filius, patri consors fuit in imperio, & cum eodem obiit in pugna contra Scythas. *Pomp. Læt. in Dec. Sex. Aur. Vict.*

In Martyrologio Romano mentio fit Sanctę Triphonię, uxoris quondam Decii Cæsaris. An hujusce Messii Decii fuerit an vero alterius, quis certo affirmet? Adnotare hoc voluimus tamen, ne quidquam taceatur, quod ad nostri cognitionem pervenerit. Addemus quinimmo, mentionem ibidem fieri etiam S.Cyrillæ Virginis, filiæ S.Triphoniæ, quæ sub Claudio Principe jugulata est.

Lucius Priscus, qui apud Macedonas pręses erat, a Gothis, qui illo pervenerant post Thraciæ devastationem, Imperator factus est; mox autem & cæsus. *Sex. Aur. Vict. de Cæsar.*

Julius Valens, digresso ab urbe Decio contra L.Priscum, acclamatus est Imperator a vulgo; ast brevi ipse quoque periit. *Ibid.*

Præter hosce Tyrannos videtur hic ponendus M. Aufidius Perpenna Licinianus, Valens Licinianus *Victori* nominatus, de quo nil supra nomen ex Historiis patet.

XXXII.

CAJUS VALENS HOSTILIANUS, seu natura, seu adoptione Decii filius, occiso eodem factus est Impe-

perator a Senatu, ut cum Gallo, quem milites elegerant, imperaret. Non multo post electionem suam obiit ex pestilentia, A. 251. *Sex. Aur. Vict.* videtur hunc Hostilianum Perpennam nominare, nisi credere velimus vocem eam Perpennæ ex Librarii incuria prodisse, ut placet Cl. *Bandurio.* Alii hujus non meminere, alii sub Gallo electum fuisse tradunt. *Eutropius* videtur illum cum Gallo confundere. Ipsius utique Historia apud Auctores in obscuro admodum esse videtur, atque implicita.

CAJUS VIBIUS TREBONIANUS GALLUS, vir patritius, a Decio Dux in Mæsiæ limite constitutus, acclamatus est post Decium Imperator a militibus, A. 251. Princeps ignavus nihil egit memoria dignum, damna potius inflixit Imperio; nam fœdus cum Scythis pepigit, iisdemque tributum solvit. Barbari ex eo audaciores facti fœdus fregere, pluresque Romanorum provincias depopulati sunt. Imperatore inde electo Æmiliano, dum contra ipsum proficiscitur, a propriis militibus ignaviam hominis despicientibus occisus est, A. æt. 47. imp. 3. *Pomp. Læt. in Gal.*

Post Gallum ponitur ab Occone Hostilia Severa, de hac quid aliud afferamus non occurrit.

VOLUSIANUS Treboniani Galli filius, a Patre consors imperii factus est. Obiit trucidatus a militibus una cum eodem. *Ibidem.*

XXXIII.

CAJUS JULIUS seu Marcus ÆMYLIANUS, natione Maurus, cum esset sub Treboniano legionum Pannoniæ rector, & impigrè adversus Scythas decertasset, a militibus imperator factus est, gratitudinis ergo, quod iisdem promissa ante pugnam præmia uberrime persolvisset, A. 254. Princeps pugnacissimus, qui Barbaros omnes facile domuisset, sicuti pollicitus senatui fuerat; sed, acclamato ad imperium Valeriano, a propriis militibus metu civilis belli occisus est prope Spoletium, A. ætat. 40. sive 46, secundum alios, imp. mense circiter 3. *Eutrop. l.9. Pompon. Læt. in Æmyl. Sex. Aur. Vict. Epit.*

XXXIV.

PUBLIUS LICINIUS VALERIANUS, Colobius dictus, Valerii Flacci filius, genere nobilissimus, quem nonnulli putant de gente Cornelia, ab exercitu Rhætico salutatus est Imperator, A. 254. Mirum quam dissideant Historici in hoc Principe describendo: nam quidam semistolidum, & Reipublicæ prorsus inutilem dicunt; alii contra probatum hominem, summoque in honore semper habitum.

bitum. In Germanos acerrime desæviit, ex eoque visa ipsi fortuna, & felicitas evanescere; Germani enim magna irruptione in Italiam Ravennam usque pervenere. Inde autem movens contra Saporem Persarum Regem, ab eodem captus est, A. imp. *6.* aut 4. secundum alios; miseramque apud hostes servitutem subiit, a qua nullis precibus, nulloque pretio potuit exolvi. Obiit tandem juxta quosdam Auctores, etiam ab iisdem excoriatus, & sale conspersus A. æt. *76. Eutrop. l.9. Sext. Aur. Vict. de Cæsar. Treb. Pol. in Valer. Pomp. Læt.*

Mariniana, Valeriani altera uxor, ex qua natus Valerianus Junior. Hanc ope nummorum agnoscimus. Alterius uxoris, ex qua Gallienus, nomen ignoratur. *Treb. Pol. in Valer. Jun.*

XXXV.

PUBLIUS LICINIUS GALLIENUS, aliquibus in nummis Græcis etiam *Egnatii* & nonnunquam *Valeriani* prænomine donatus, Valeriani filius, a Patre Cæsar jam factus, rerum summa solus potitus est eodem capto, Imperatorque dictus A. 260. A patre optime educatus fuit, liberalesque artes etiam diserte professus est. Patris autem

cen-

cenſura ſolutus, vitiis omnibus ſe ſe addixit, luxuriæ præſertim, & ignaviſſimæ negligentiæ; indeque factum ut plurimi e Romanarum copiarum Ducibus contra ipſum inſurgerent, imperiumque eidem eripere conarentur. Occiſus eſt prope Mediolanum artibus Macriani, & Heracliani, dum pergeret contra Aureolum Tyrannum, A.æt. 50.imp. poſt patrem 8. *Treb. Pol. in Gall.*

Cornelia Salonina, nonnullis in Nummis Græcis Chryſogone appellata, Gallieni uxor. Genuit liberos, ut infra. Legimus & nomen Piparæ ſeu Pipæ, ejuſdem aut uxoris, aut concubinæ, Attali Germanorum Regis filiæ. *Sex. Aur. Vict. de Cæſ. & Epit.* Hanc ex ipſis veteribus alii eandem cum Salonina dicunt; alii diverſam aſſerunt, probabilius quidem. Idem ſenſit nuperrime eruditiſſimus *Chriſtianus Gotlib. Schvvarzius*, in Academia Altorfina Pub. Profeſſor, *Doctrinæ Antiquariæ capit.* 1. ad cujus rationes, quibus opinionē ſuam luculenter tuetur, Lectorem remitto.

Publius Licinius Cornelius Valerianus; Gallieni & Saloninæ filius. Ab avo ſuo Valeriano factus eſt Cæſar, ſed brevi periit. *Sex. Aur. Vict. Epit.*

Cornelius Saloninus, ſeu Quintus Julius Saloninus Gallienus, Cornelii Valeriani frater, eodem mortuo, Cæſar a patre dictus eſt. Occiſus eſt Coloniæ, acclamato ad imperium Poſthumo, qui datus ipſi fuerat in tutorem. *Ibid. Treb. Pol. in Poſth.* Præter hoſce filios, filiam quoque Juliam nomine Gallieno fuiſſe teſtatur Inſcriptio Gruteriana.

Licinius Valerianus Junior, Valeriani Senioris & Marinianæ filius, Gallieni frater. Juvenis probis moribus, fratrique diſſimilis una cum eodem occiſus eſt. *Treb. Pol. in Val. Jun. & Gall. Pomp. Læt. in Valer.*

Gnea Cornelia Supera, quam ope Nummorum tantum agnoſcimus, dicitur Valeriani Junioris uxor. *Mediob. Vaillant.*

Gal-

Gallienę cujusdam Imperatoris Gallieni consobrinę meminit *Treb. Pol.* in Celso tyranno. Hanc Augustam appellatam fuisse suadere conatur eruditissime *Ludovicus Vallemontius* speciali Dissertatione de Nummo aureo, in quo circum caput Gallieni Imperatoris legitur *Gallienæ Augustæ.* Præterire hoc noluimus, ne videamur doctissimi Viri conjecturam parvi facere. Cæterum consuli merentur ad Dissertationem ipsam responsiones, quæ videri possunt in *Bibliotheca Nummaria P. Bandurii*, a *Fabricio* illustrata, num. *79.* & *196.* nec minus *Vaillant* in ejusdem Nummi illustrationem. *Numism. Imp. Tom. II.*

Græcum Numisma Sulpitii Antonini ex Musæo Com. de Pembroc affert *Cl. Haym*, ipsumque Antonino cuidam ab Imp. Alexandro Severo ortum trahenti adjudicat: Ardua nobis tamen ipsius conjectura, disertissime quamvis pertractata, videtur. Quidni Nummus sit Antonini Tyranni, qui hisce temporibus a *Zosimo lib.* 1. recensetur? Nisi tamen certior me conjectura fallit, Nummus ille ad Caracallam est referendus.

Gallieno Imperatore insurrexere triginta circiter Tyranni, qui Romanum Imperium dum affectant, sibique invicem rapiunt, cuncta sanguine ac sceleribus miscuere. Hi omnes fere per Imperii limites Duces erant, dumque Imperator ignavia & luxuria perditissimus Reipublicæ curam negligeret, occasionem nova moliendi nacti sunt. Horum seriem non divulsam subtexemus, quamvis eorum aliqui sub Claudio, & Aureliano fuerint, a quibus sublati sunt. Historiam attingunt plures Auctores, ut *Pomp. Læt. in Valer. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib. 9. Oros. lib. 7. cap.* 22. aliique; sed quia nullus uberius egit Trebellio Pollione, qui ex professo triginta Tyrannorum Historiam scripsit, ideo ejusdem tantum utemur testimonio.

Mar-

I.

MArcus Caſſius Latienus Poſthumus, Dux Tranſrhenani limitis, imperium arripuit Coloniæ, occiſo Salonino Gallieni filio. Cæſus eſt a Gallis novarum rerum cupidis fraude Lolliani, A. imp. 7. Vir fortiſſimus in bellis, in pace conſtantiſſimus, in omni vita gravis. *Idem*.

Junia Donata Poſthumi uxor fuiſſe conjicitur ex Nu-

mismate æreo apud *Jo. Jacobum Chifletium, Lumin. Prærog.* in cujus altera parte Posthumorum Patris ac Filii capita extant, in altera vero muliebre caput cum epigraphe *Juniæ Donatæ*.

2.

C. Junius Cassius Posthumus Junior, jam dicti filius, a Patre Cæsar, inde & Augustus a Gallis dictus est. Juvenis eloquentissimus, qui auctor creditur Controversiarum, quæ Quintiliani Declamationibus adnectuntur. Obiit cum patre. *Treb. Pol.*

3.

Cyriades Sapori Persarum Regi sociatus, Antiochia & Cæsaræa captis, Augustum se dixit. Adventante autem Valeriano, per insidias suorum occisus est. *Treb. Pol.*

4.

L. Ælius, aliis Decimus Lælius Ingenuus, vir fortis, Pannoniæ rector, a Mæsiaco exercitu Imperator est salutatus. Victus a Celere Veriano Gallieni Præfecto, se ipsum, ne caperetur, occidit eodem quo tyrannidem invaserat anno. *Idem.*

5.

Lollianus sive Lælianus, ut ex Nummis tenendum videtur, vir fortissimus, sublato Posthumo, imperium arripuit in Gallia; profuitque Reipublicæ, nam Germanos coercuit. Occisus est a suis post aliquot menses, quod nimius esset in laboribus indicendis. *Idem.*

Mar-

6.

Marcus Piavonius Victorinus, a Poſthumo conſors imperii factus, ſublato Lolliano, regnavit ſolus in Galliis. Vir nulli ſanè ſecundus, niſi præceps libidine fuiſſet. Sublatus eſt Coloniæ a quodam milite, cujus uxorem corruperat, poſt annum imp. ſecundum. *Idem*.

7.

L. Aurelius Victorinus Junior, prioris filius, a patre dictus eſt Cæſar qua hora interfectus eſt; ipſeque, occiſo patre, ſtatim a militibus eſt confoſſus. *Idem*.

8.

Victoria, ſeu Victorina, Victorini ſenioris mater, ſublatis filio ac nepote, Auguſtæ nomen retinuit, & Mater Caſtrorum dici voluit. Tetricum ad Imperium capeſſendum hortata eſt, quo imperante obiit; dubium naturaline fato, an violento. *Idem*.

9.

Marcus Aurelius Marius, Mamurius etiam, & Vecturius dictus, ferri olim opifex, ſed vir ſtrenuus, & miræ fortitudinis, in manibus præſertim ac digitis, poſt Victorinum rapuit Imperium, quod tribus tantum diebus obtinuit. Occiſus eſt a gregario milite gladio, quem ipſe olim fecerat; fuerat enim faber ferrarius. *Idem*.

10.

Q. Nonius Regillianus e Dacia, Decebali Regis affinis, cum in Illyrico ducatum gereret, a Mæſiis acclamatus eſt Imperator per jocum inter cænandum, inſpecta ejuſdem

nominis notatione. Fuit in bellis probatissimus, multaque contra Sarmatas fortiter gessit. Milites autem Provinciales timentes, ne in eos propter ipsum sæviret Gallienus, sicuti olim sævierat propter Ingenuum, eundem paucos post menses interfecerunt. *Idem*.

11.

M. Acilius Aureolus, e Dacia, pastor olim, ut quidam tradunt, postea dux in Illyrico, coactus est a militibus in Gallieni contemptum Imperium sumere. Conflictu habito cum Claudio Imperatore, interiit ad Pontem Aureoli, nunc *Pontirolo*, in Insubria, anno imp. primo non expleto. *Idem*.

12.

Marcus Fulvius Macrianus, seu Macrinianus, in Oriente una cum filiis acclamatus est Imperator. Dum movet contra Aureolum 45. millibus militum, in Illyrico cum Domitio Domitiano Aureoli duce congressus, occisus est anno imp. secundo inchoato. *Idem*.

13.

Quintus Fulvius Macrianus Junior, cum Patre Augustus est dictus, cumque eodem occisus. *Idem*.

14.

Cajus sive Cnæus Fulvius Quietus, alter Macriani senioris filius. Cum patre factus est Augustus. Occisis autem patre ac fratre, in Asiam reversus est; ibique est sublatus ab Odenato prope Edessam. *Idem*.

Ser-

15.

Servius Anicius Baliſta, auctor Macriano Imperium capeſſendi, ipſe quoque a quibuſdam dicitur Imperium idem deguſtaſſe; vir ſane virtute bellica præclarus. Interfectus eſt dum in tentorio cubaret, a gregario milite juſſu Odenati, non longè ab Antiochia, in vico Daphne. *Idem*.

16.

Domitius Domitianus, a Domitiano ac Domitilla genus trahens, juxta quoſdam Auctores, quod tamen parum probabile videtur, Dux fuit Aureoli fortiſſimus, ac vehementiſſimus. *Zoſimus lib.* 1. de ipſo ait quod venerit in ſuſpicionem novarum rerum, & brevi fuerit oppreſſus. Apud cæteros Hiſtoricos de ipſius imperio altum ſilentium. Ope autem Nummorum, affirmamus cum Patino, & aliis e recentioribus, hunc Auguſtum fuiſſe, & Imperium quidem pluſquam annum unum tenuiſſe. Una cum Domitiano Epitimium & Urbanum pariter in ſuſpicionem veniſſe tradit Auctor ſupracitatus.

17.

Odenatus Princeps Palmyrenorum, vir bellicoſus, capto Valeriano, Regem ſe primum, inde Imperatorem quoque juſſit appellari. Perſas domuit, totumque fere Oriens pacavit, ac Romano juri ſubjecit. Occiſus eſt a Mæonio conſobrino ſuo imperium affectante, conſcia, ut quibuſdam placet, uxore Zenobia, anno Imp. quarto inchoato. *Treb. Pol.*

18.

Herodes, ſeu Herodianus, Odenati filius ex altera uxo-

re quam Zenobia, cum patre factus est Augustus. Juvenis delicatissimus, & luxuriæ prorsus Orientalis. Interfectus est cum patre. *Idem.*

19.

Herennianus, Odenati ac Zenobiæ major natu. Mortuo patre imperatoriis insignibus a matre regnandi avida ornatus est. Dubium ab Aurelianone victus fuerit, an proprio perierit fato. *Idem.*

20.

Timolaus, alter Odenati filius & Zenobiæ, eandem cum fratre sortẽ subiit; ejusdemque pariter mors incerta. *Idem.* Legimus & Balbatum Zenobiæ filiũ apud *Vopisc. in Aurel.*

21.

Zenobia, de Ptolomæorum stirpe, Odenati uxor. Imperavit filiorum nomine sub Gallieno, Claudio, & Aureliano, a quo tandem victa est, & in triumphum ducta. *Treb. Pol. Eutrop. lib. 9.* Mirum autem quod *Zosimus libr.* 1. scribat, ipsam in itinere obiisse, nec Romam pervenisse.

Vabalathus, Ermias cognomento, alter Odenati filius. Una cum noverca Romani juris factus est. Ejus effigiem in aversa parte quorumdam numismatum Aureliani videmus. *Patinus, Mediob.*

22.

Mæonius, Odenati consobrinus, eidem vitam rapuit, & imperium. Statim tamen homo spurcissimus occisus est a militibus. *Treb. Pol.*

P. Au-

23.

P. Aurelius, seu Valerius Valens, apud Macedonas Imperium sumpsit, ut se se a Macriani insidiis tueretur. Vir pace belloque bonus; sed mox occisus est a militibus. *Idem.*

24.

L. Calpurnius Piso, a Macriano ad cædem Valentis missus, cognito eundem Imperatorem fuisse declaratum, in Thessalia consedit, seque ibi constituit Imperatorem. Fuit sanctitatis miræ, & Frugi dictus; ipsique mortuo divini honores, Statua, & Quadriga decreta sunt. Interfectus brevi est, missis percussoribus a Valente. *Idem.*

25.

T. Cæstius Alex. Æmilianus, in Ægypto ab exercitu Imperator factus est, & ob victorias in iis regionibus Alexandrinus appellatus. A Theodoro Gallieni Duce captus est, & strangulatus, anno imp. secundo. *Idem.*

26.

Julius, aliis Publius Saturninus, Dux optimus, ab exercitibus acclamatus, imperium sumpsit. Rebus multis egregie gestis, cum severioris esset disciplinæ, ab iisdem, qui ipsum elegerant, sublatus est, anno imp. circiter quarto *Idem.*

27.

C. Pesuvius Tetricus, favente Victorina Augusta, Imperium arripuit in Galliis. Plura gessit pari fortitudine, ac felicitate. Cum autem militibus insidiosis præesse nollet, Aureliano se tradidit, a quo ductus est in trimphũ: Sed inde

magno honore habitus, & Corrector totius Italiæ factus est, cum tyrannidem quinquennio circiter tenuisset. *Idem.*

28.

Tetricus Junior, prioris filius, eandem cum patre fortunam expertus est; cum eodem Cæsar factus, ab Aureliano in triumphum ductus, ab ipsoque honoratus. *Ibid.*

29.

C. Annius Trebellianus, in Isauria factus est Imperator; captus inde a Gallieni ducibus est, & occisus. *Idem.*

30.

T. Cornelius Celsus, Africæ Tribunus, factus est ab Afris in Gallieni contemptum Imperator. Septimo die post interfectus est opera Gallienæ cujusdam Gallieni consobrinæ, de qua jam supra. *Idem.*

XXXVI.

MARCUS AURELIUS CLAUDIUS, e Dalmatia, Gallieni morientis sententia Imperator designatus eodem mortuo votis omnium confirmatus est, tum in exercitu, tum postea Romæ in Senatu, A. 268. Imperator optimis moribus, sapientibus institutis, re bellica, & parsimonia vitæ conspicuus. Aureolum statim vicit; inde contra Gothos, innumerosque alios septentrionalis plagæ barbaros movit, quos summo Reipublicæ bono profligavit, cæ-

sis

ſis hoſtium 320. millibus; ob idque etiam *Claudius Gothicus* communiter appellatur. Obiit Sirmii in Pannonia ex lue, A. ætat. 32. imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Læt. in Claud. Eutrop. lib. 9.*

Appius Claudius Cenſorinus, vir omni honore perfunctus, dum in agro ſuo degeret ſenex & claudus ex vulnere, quod in bello contra Perſas Valeriani temporibus telo ipſi fuerat inflictum, unde per jocum *Claudius* dicebatur, factus eſt a militibus Imperator. Ab iiſdem etiam eſt occiſus, quod ſeverioris eſſet diſciplinæ, paucis poſt diebus. *Trebell. Poll.*

C. A. Pomponius Ælianus apud Moguntiacum dominatum invaſit, referente *S. Aur. Vict. Aug. Hiſt. Epit.* nec de ipſo quod ſciam, alia apud Hiſtoricos mentio.

XXXVII.

MARCUS AURELIUS QUINTILLUS, Claudii frater, vir optimus, fratre mortuo, a Senatu Imperator factus eſt, A. 270. Cum exercitus Aurelianum acclamaſſet, ipſe ſe imparem cernens, venas ſibi ſolvit, imp. die 17. vel poſt aliquot menſes, juxta nonnullos. Alii tradunt ipſum a Prætorianis interemptum. *Pomp. Læt. Trebel. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict. Epit. Eutrop. lib. 9.* Addit *Caſſiod.* ipſum Aquilejæ occiſum fuiſſe.

Criſpus, Claudii & Quintilli frater. Filiam habuit Claudiam nomine, ex qua & Eutropio nobiliſſimo viro natus eſt Conſtantius Chlorus, de quo infra. *Treb. Pol. in Claud.*

VALE-

XXXVIII.

VALERIUS, seu LUCIUS DOMITIUS AURELIANUS, obscuro natus genere in Pannoniæ urbe Sirmio, sive in Dacia juxta quosdam Auctores, a militibus evectus est ad Imperium A. 270. Princeps miræ virtutis in bellis, & disciplinæ severissimæ. Plures retulit victorias, tam in Occidente, quam in Oriente, ubi inter cæteras præclaram illam de Zenobia, ejusque filiis. Dum contra Persas revertitur, fraude Mnesthei Notarii sui, qui multorum nomina scripserat, quasi illos Imperator morti destinasset, interfectus est a militibus prope Cænophrurium, inter Heracleam & Byzantium, A. imp. 4. cum dimidio. *Vopisc. in Aurel. Eutrop. lib. 9.*

Ulpia Severina, Aureliani uxor. Genuit unicam filiam, ut tradit *Vopiscus in Aurel.* Ejus nomen ex Nummis tantum dignoscimus, in quibus septimus annus etiam signatus observatur.

Firmus, seu Firmius e Seleucia, Aureliani temporibus tyrannidem arripuit in Ægypto. Fuit miræ fortitudinis, & edacitatis. Ab Aureliano victus est: Alii dicunt seipsum interfecisse paucos post menses. *Vopisc. in Firmo.*

Septimius quidam, eodem Imperatore, apud Dalmatas Imperator effectus, mox a suis obtruncatus est. *S. Aur. Vict. Epit.* Hic Epitimius ille, a Zosimo relatus, a nonnullis creditur.

Antiochus quidam, abſente Aureliano, a Palmyrenis Imperator dictus eſt; ſed Aurelianus reverſus, oppido ſine pugna capto, tyrannum propter conditionis humilitatem ne ſupplicio quidem dignum arbitratus, dimiſit. *Zoſim. lib.* I.

XXXIX.

MARCUS CLAUDIUS TACITUS, Nobilis Romanus & Conſularis, poſt ſex menſium interregnum, quod primo tunc contigiſſe poſt Romuli mortem adnotat *Sleidan. lib.* 2. *in Tacito*, Imperator electus eſt a Senatu invitus reluctanſque, A. 276. Princeps egregiis moribus, & vita parciſſima; ſtudiis addictiſſimus, ut qui nulla die aliquid, aut legere, aut ſcribere prætermitteret. Thermas publicas ædificavit, domo ſua deſtructa, eaſdemque claudi quotidie juſſit ante lucernam. Scythas, qui tranſiecta palude Meotide, per Pontum ad Ciliciam uſque pervenerant, debellavit partim ipſe, partim per Florianum Fratrem. Dum ex Aſia in Europam contendit, obiit Tarſi, aut ex febri, aut ex militum inſidiis, imp. Menſe 7. *Sex Aur. Vict. Epit. Vopiſc. in Tac.* Ex *Zoſimo* videtur obiiſſe potius in Europa.

Ex *Vopiſco* ipſum liberos ſuſcepiſſe conſtat; eorundem tamen Uxoriſque nomina in obſcuro ſunt.

XL.

XL.

MARCUS ANNIUS FLORIANUS, Taciti frater ex eadem matre, sed ex alio patre, ut creditur, vir prodigus, & cupidus imperandi, mortuo fratre, arripuit imperium, A. 276. Interfectus est a militibus Tarsi, acclamato Probo. Alii autem scribunt, ipsum sibimet necem solvendo venas intulisse, imp. mense 2. *Vopisc. in Flor. Sext. Aur. Vict. Epit. & de Cæsar.*

De Uxoris ipsius Liberorumque nomine apud Auctores nulla mentio; & tamen liberos ipsi fuisse certum est.

XLI.

MARCUS AURELIUS VALERIUS PROBUS, genere ignobilis e Sirmio, filius cujusdam Maximi, qui olitor a quibusdam dicitur fuisse, a militibus electus est Imperator in Oriente, A. 276. Vir disciplinæ severissimæ, & miræ virtutis in bellis. Tyrannos Saturninum, Proculum, & Bonosum dejecit, Barbarosque undequaque aut debellavit, aut terruit; quare *Victor omnium gentium Barbararum, & Tyrannorum* dictus est. Plura & maxima opera militum nisu & laboribus in Germania, Mæsia, aliisque pro-

provinciis perfecit; ſolebatque dicere, annonam, gratuitam militem comedere non debere. Id autem ægre ferentes milites, ipſum prope Sirmium interfecerunt, A. ætat. 50. imp. *6. Vopiſc. in Probo. Eutrop. lib. 9. Sex. Aur. Vict.*

Uxorem Probi, quam ſane ab ipſo habitam conſtat, & quidem liberorum matrem, nonnulli Juliam Proclam nominant, qua auctoritate non ſatis notum. In martyrologio Romano mentio fit Sancti Hadriani filii Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans, ab eodem juſſus eſt occidi.

Saturninus, e Gallis oriundus, dux limitis Orientalis ab Aureliano conſtitutus, Imperatorem ſe dixit in Ægypto. Miſſis a Probo militibus occiſus eſt, ipſo Probo tamen invito, qui ad eundem epiſtolas ſæpe miſerat, in quibus veniam pollicebatur. *Eutrop. libr. 9. Vopiſc. in Saturn.*

T. Ælius Proculus, Albingauni in Liguria natus, impellentibus Gallis Lugduni, ſive prope Agrippinam ſecundum quoſdam, ſumpſit Imperium. Vir fortis, & rei bellicæ peritiſſimus. A Probo fugatus eſt in ultimas Galliarum oras, ubi a Francis proditus Probi militibus, ab iiſdem eſt interfectus. *Vopiſc. in Proc.*

Viturgia, quæ & Sampſo dicta fuit, Proculi uxor. Genuit filium nomine Herennianum. *Idem.*

Q. Bonoſus, ſive Bonoſius, Britannus, vir admodum bibax, ſed bellicoſus, cum eſſet dux Rhætici limitis, Imperium ſibi uſurpavit ad Rhenum. Victus a Probo, laqueo ſe ipſum ſuſtulit. *Vopiſc. in Bon.*

Hunila, de Hothorum gente, Bonoſi uxor. Nati ex hac bini liberi, quibus Probus pepercit. *Idem.*

XLII.

MARCUS AURELIUS CARUS, quem alii Romanum, alii Mediolanensem, alii Illyricum, alii Narbonensem dicunt, occiso Probo Imperator acclamatus est a militibus, A. 282. Princeps per omnes tam urbanos, quam militares gradus provectus, victoriisque clarus adversus Sarmatas, & Persas. Obiit ictu fulminis prope Ctesiphontem ad Tigrim fluvium. A. imper. 2. *Vopisc. in Caro. Eutrop. lib. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Caro.*

Liberos Caro susceptos Carinum & Numerianum produnt Historici. Uxoris autem ipsius nomen occultum hactenus, nostra hac demum ætate docere eruditissime conatus est *Cl. Genebrierius*, ipsam Magniam Urbicam fuisse asserens, quæ communi sententia pro Maxentii uxore hactenus est accepta, ut infra dicemus.

XLIII.

MARCUS AURELIUS CARINUS, Cari filius natu major, a patre cum Numeriano fratre ad imperii con-

consortium adscitus,idem obtinuit post patrem A.283.Homo luxuriæ immodicæ, ut qui dicatur fuisse novem uxorum vir. Audito Diocletianum Imperatorem factum, venit in Italiam e Gallia, cui pater ipsum præfecerat,interimque vicit Sabinum Julianum. Contra Diocletianum inde movit, cum quo sæpius conflixit; tandem vero a suis desertus, interfectus est a Tribuno suo prope Mursiam in Mæsia, A. imp. 2. inchoato. *Vopisc. in Carino.*

Uxores novem a Carino ductas testis est idem *Vopiscus*, quarum plerasque tamen prægnantes fertur dimisisse.

MARCUS AURELIUS NUMERIANUS, Carini frater, cum eodem imperavit. Juvenis fratri dissimillimus, moribus honestissimis præditus, & eloquentissimus; qui etiam Patris sui Cari vitam scripsisse perhibetur. Occisus est ab Arrio Apro socero suo, qui ad imperium aspirabat, A. imp. 1. Mortem patris adeo flevisse perhibetur, ut pene oculos amiserit. *Vopisc. in Num.*

M. Aurelius Sabinus Julianus, Italiæ corrector, Carino imperante, imperium arripuit. Ab eodem in Campis Veronensibus occisus est juxta *Sext. Aur. Vict. de Cæsar.* at juxta *Hist. Aug. Epit.* Auctorem in illyrico.

XLIV.

VALERIUS DIOCLETIANUS, JOVIUS, non tantum apud Auctores, sed etiam aliquibus in Nummis cognominatus, ante imperium Diocles a Dioclea matre dictus, Salonis in Dalmatia ignobili genere ortus, Imperator factus est a militibus in Oriente, A. 284. Princeps fortis, & sapiens; superbus tamen, & supra modum crudelis. Aprum occidit, qui Numerianum sustulerat; Ægyptum rebellantem compescuit sublato Achilleo. Bagaudas in Gallia, quorum Duces Ælianus & Amandus tyrannidem arripere conabantur, per Maximianum Herculeum; Quinquegentianos in Africa tumultuantes, Persasque vicit; duxitque in trimphum Narsis ipsorum Regis uxorem. Christianos sævissime persecutus est. Deposuit Imperium Nicomediæ, postquam ipsum per 20. annos tenuisset; inque suam Dalmatiam se recepit, ubi septimo anno post obiit, sumpto, ut plerique putant, veneno, A. ætat. 68. aut 78. *Vopisc. in Num. Eutrop. lib. 9. Oros. lib. 7. capit. 25. Sex. Aur. Vict. Epit. & de Cæsar. Pompon. Læt. in Dioclet.*

Sere-

Serena, quam quidam Priſcam, quidam Alexandram, quidam Eleutheriam appellant, Diocletiani Uxor, ſanctarum numero adſcripta. *Baron. Ann. Tom.* 2. Arthemiæ ejuſdem Diocletiani filiæ mentio fit ab Eccleſia in vita S. Cyriaci, qui ipſam dicitur a Dæmone liberaſſe. Ipſi præterea filia fuit Galeria Valeria, de qua infra in Maximiano Armentario.

MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS, *Herculius* cognomento quòd ſe de genere Herculis jactitaret, Sirmii natus parentibus agreſtibus, a Diocletiano factus eſt Imperator, ſibique collega, A. 284. & præfectus eſt Occidenti, cum ille ſibi Oriens reſervaſſet. Fuit ſæviſſimus, vereque peſtis, pernicies, & furia, & ſi quid immanius dici poteſt: Strenuus tamen; nam & Bagaudas, & Quinquegentianos, Perſas, Germanos, alioſque vicit, ac repreſſit. Quo die Diocletianus Nicomediæ, ipſe Mediolani depoſuit purpuram, & in Lucaniam ſeceſſit, imperii A. 16. juxta Theophanis computum, juxta alios 20. quibus favet Auctor Paneg. Maximiano Aug. C. 11. qui eidem Annos imperii 20. attribuit. Imperium autem invadente Maxentio ejuſdem filio, ipſe quoque rurſum libidine regnandi exarſit; ſed inde rejectus, ad Conſtantinum generum ſuum confugit. Cum vero eidem inſidias ſtrueret, hiſce ab uxore Fauſta patefactis, ipſe ejuſdem juſſu Maſſiliæ ſtrangulatus eſt, A. ætat. 60. *Eutrop. libr.* 9. & 10. *Oros. lib.* 7. *cap.* 8. & 26. Sed *Zoſimus*, quem in multis a cæteris Auctoribus diſſentire obſervamus, eundem tradit apud Tarſum morbo conſumptum, *lib.* 2.

Eutropia, Syra mulier, Maximiani uxor. Genuit Maxentium, & Fauſtam. *Sext. Aur. Vict.*

Achilleus in Ægypto Imperium arripuit, tenuitque per ſex circiter annos. A Diocletiano captus, feris dilaniandus objectus eſt. *Sext. Aur. Vict. de Cæſar. Oroſ. lib.* 7. *cap.* 25. *Pomp. Læt. in Dioclet.*

Carauſius Hibernus purpuram ſumpſit in Britannia. A Maximiano, qui eundem vincere non potuerat, pacem impetravit, unaque & imperium totius inſulæ. Poſt 7. annos interfectus eſt dolo Allecti. *Eutrop. lib.* 9. *Pompon. Læt. in Dioclet.*

Allectus, Carauſii familiaris, occiſo ob regnandi libidinem Carauſio, invaſit Imperium. Oppreſſus eſt autem tertio circiter anno ab Aſclepiodoro Conſtantii Chlori præfecto. *Auct. cit.*

Julianus quidam, ſi alter a Sabino Juliano eſt, in Italia hiſce temporibus tyrannidem arripuit. A Ducibus Diocletiani victus, acto per coſtas pugione, in ignem ſe projecit. *S. Aur. Vict. Epit.*

XLV.

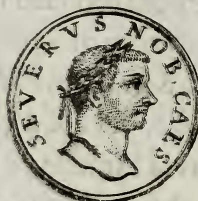

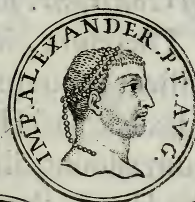

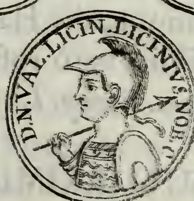

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, in Dardania Mœsiæ Superioris ortus, *Chlorus* cognomento quod pallidior esset, filius Eutropii & Claudiæ, de qui-

bus jam ſupra dictum eſt, ab Imperatore Herculio Cæſar electus, eodem in privatum ſecedente, Auguſtus eſt dictus A. 304. factuſque eſt conſors Armentario, de quo infra. Ceſſit ipſi Gallia, Germania, Italia, Hiſpania,& Africa,e quibus Africã, & Italiam collegæ reliquit. Fuit Princeps optimus,omnibus amabilis liberalis,ac ſtrenuus.Alemannos ingenti clade profligavit. Obiit Eboraci in Anglia repentino fato ſublatus, A. æt. 56. imp. a Maximiano 2. ab accepto autem Cæſaris nomine 14. *Treb. Pol in Claud. Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 10. *Pomp. Læt. in Conſt. Oroſ. lib.* 7. *cap.* 25.

Flavia Helena, e Britannia, genere, ſi pleriſque credimus, obſcuriſſimo, Conſtantii prima uxor. Ex hac natus Conſtantinus M. Repudiata eſt ex Maximiani Imperatoris juſſu, ut ipſius filiam Fl. Maximianam Theodoram ejus loco Conſtantius uxorem duceret. Obiit ſanctiſſima mulier Romæ juxta quoſdam,quorum tamen infirma ſententia eſt, ſupra Annum æt. 80. *Sext. Aur. Vict. Ruffin. lib.* 1. *cap.* 7. *Zonar. in Conſtant. Eutrop. lib.* 10.

Flavia Maximiana Theodora, Maximiani Herculii privigna (Eutropiæ ſcilicet ipſius uxoris ex priore marito filia) ſecunda uxor. Ex hac nati Haniballianus & Conſtantius. Alii Delmatium addunt, alii pro Delmatio alterum Conſtantinum, alii Haniballianum cum Delmatio confundunt. Filiæ verò ipſi fuerunt Conſtantia, Eutropia, & Anaſtaſia. *Pomp. Læt. Oroſ. lib.* 7. *cap.* 25.

GALERIUS MAXIMIANUS, *Armentarius* cognomento quod olim paſtor fuiſſet, in Dacia ortus, a Diocletiano dictus eſt Cæſar Conſtantioque collega factus, inde autem cum eodem Auguſtus dictus eſt A. 304. Præfuit Illyrico, Græciæ, Orienti, iiſque poſtea Provin-

ciis,

ciis, quas ipsi collegam cessisse jam diximus. Fuit libidinis, & crudelitatis immodicæ, & Christianos acerrime persecutus est. Persas vicit cum Diocletiano. Contra Maxentium Severum misit, quo victo, ut dicemus suo loco, movit ipse ex Illyrico; sed, cum in itinere accepisset præsagium de militum suorum defectione si conflixisset, Illyricum repetiit. Ibidem obiit ex ulcere inguinali, *justo Dei judicio, propter summam illam libidinem qua flagrabat*, ut ait *Theod. Meth.* vermibus misere exesus. Quidam tradunt, ipsum sibi ex nimia vi doloris necem intulisse, A. imp. post Diocletianum 7. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 10. *Oros. lib.* 7. *cap.* 25. *Euseb. lib.* 7. *cap.* 15.

Galeria Valeria, Diocletiani filia, Maximiani uxor. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 9. Hac mortua, Diocletianus Imperator Susannam Gabinii affinis sui filiam eidem Armentario uxorem dare nitebatur; at Virgo Christianam se professa, constantissime nuptias subire recusavit; quapropter ejusdem Imperatoris jussu intra domesticos parietes gladio necata est. *Baron. Ann. tom.* 2.

FLAVIUS VALENS, seu VALERIUS SEVERUS, Illyricianus, Armentarii ex sorore nepos, ab eodem una cum Maximino Cæsar est renunciatus, præfectusque Italiæ, & Africæ. Contra Maxentium missus captus est, & occisus, seu Romæ, seu Ravennæ; variant enim auctores: Nec desunt qui referant, ipsum dolis Maximiani Herculii e Lucania Romam ad Maxentium filium pergentis circumventum fuisse. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 10. *Oros. lib.* 7. *cap.* 25. & 28.

Severianus Severi hujus filius refertur a *Bandur*.

MAXIMINUS, DAZA dictus ante Imperium, Armentarii pariter ex sorore nepos, Cæsar una cum

Severo, ut diximus, creatus est ab avunculo, ipsique sunt Provinciæ Orientales assignatæ. Cum audivisset Licinium Augustum appellatum, ipse se quoque Imperatorem dici jussit. Sævissimus fuit, præsertim cum maderet vino, cujus erat avidissimus; pluraque adversus Christianos edidit exempla immanitatis. Amator tamen Literatorum fuisse fertur. Suscepto contra Licinium bello, primo conflictu victor extitit, sed inde sæpius profligatus est; quare in fugam veluti se conjecit ex Illyrico, ubi fuerat pugnatum, obiitque Tarsi in Cilicia morbo ferè, quo avunculus. A. imp. circiter 8. Alii referunt, ipsum se strangulasse. *Sex. Aur. Vict. de Cæsar. Eusеb. lib.* 8. *cap.* 16. *Eutrop. lib.*10. *Pomp. Læt.*

Uxores ipsius liberosque a Licinio interfectos produnt scriptores; eorum tamen nomina ad nos non pervenerunt

Marcus Aurelius Valerius Maxentius, Maximiani Herculii & Eutropiæ filius, a Prætorianis Imperator factus est Romæ, quos ipse Constantini invidens gloriæ magnificis promissis ad scelus pellexerat, A. 306. Homo libidinosus, sævus, incantationibus addictus, in Christianos impius. A Constantino M. victus est ad Pontem Milvium, & Tiberi absorptus, A. ætat. 30. imp. 6. *Eutrop lib.* 10. *Pomp. Læt. Oros. lib.* 7. *cap.* 28. Imperii 6. annos ipsi assignat etiam Nazarius in *Paneg. Constant. Aug. cap.* 33.

Magnia Urbica, pro Maxentii uxore accepta hactenus est, & filia Armentarii credita. V. *Occonem*, *Patinum*, & alios. Alii Magnentii uxorem existimant. *P. Harduinus* autem aut Carini, aut Numeriani. Singulas hasce sententias refellit *Cl. Genebrierius*, speciali Dissertatione, quæ Parisiis gallice scripta primum prodiit A. 1704. nititurque eam in Cari Imp. conjugem vindicare; Utque verum

fatea-

fateamur, non improbandis, plauſibilibus quinimo conjecturis rem docet Auctor eruditiſſimus.

Romulus, Maxentii filius. A Patre factus eſt Cæſar, obiitque ante ipſum. Alterum Maxentio filium quidam Auctores tradunt, nomen tamen non indicant.

Alexander, ſeu Phryx, ſeu Pannonicus origine, Imperator apud Carthaginem factus eſt, A. 311. in odium Maxentii; ſtatim vero a Ruffo Voluſiano, quem Maxentius miſerat, eſt oppreſſus. *Sext. Aur. Vict. de Cæſar. Zoſim. lib.* 2.

Nigrinianus, ſeu Nigridianus, hactenus comuniter pro Alexandri filio creditus eſt. Ita poſt *Triſtanum Patinus*, aliique: At *Cl. Genebrierius* modo laudatus, ſpeciali Diſſertatione Pariſiis primum A. 1704. impreſſa vulgatam refellit opinionem; ex literarum enim, quæ in Nummorũ ſubſignatione viſuntur, comparatione iſtis eum temporibus abjudicat. Ad anteriora igitur ablegat, ut aut Aureliani nepotem, aut Numeriani filium adſtruat. In hoc tamen minus feliciter proceſſiſſe nobis videtur, ac in Magnia Urbica, de qua ſupra; non mediocri tamen nihilominus laude & pro iſto egregio conamine vir doctiſſimus dignus eſt judicandus.

Valens factus fuiſſe dicitur Imperator hiſce temporibus, a Licinio autem morte mulctatus. *S. Aur. Vict. de Cæſar & Epit.*

CAJUS VALERIUS LICINIANUS LICINIUS, gente ignobilis e Dacia, ab Armentario poſt occiſum Severum Auguſtus dictus eſt, A. 308. Literatos omnes urbe depulit: In Chriſtianos immaniſſime ſæviit: Maximinum, ut diximus, ſæpius fudit. Cum Conſtantino M. quoque bellum geſſit; primo propter perſecutionem Chri-

ſtianorum, quibus Conſtantinus ipſe favebat; ſecundo vero quod provincias omnes Maximini ſibi uſurpaverat. Victus eſt autem primo in Pannonia, inde in Thracia, tandem in Aſia prope Chalcedonem. Intercedente autem uxore Conſtantia pactus eſt cum Conſtantino pro vita, ut imperio ſe abdicaret: quare Theſſalonicam privatus conceſſit. Sed cum ibi rurſum nova moliretur, interfectus eſt a militibus, A. ætat. *6*o. imp. 1*6*. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Licin. Eutrop. lib.*10. *Oroſ. lib.*7. *capit.*28. *Anon. excerp.*

Conſtantia, Conſtantii Chlori ex Theodora filia, Conſtantini M. ſoror, Licinii uxor, quam duxit ipſe Mediolani. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib.*10. *Ruffin. lib.*1. *cap.*11.

Licinius Junior, egregius juvenis optimæque indolis, Licinii & Conſtantiæ filius. A Conſtantino M. Cæſar factus eſt. Obiit ex Fauſtæ amitæ inſidiis; verebatur enim, ne virtute ſua filiorum ſuorum progreſſibus obeſſet. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Let.*

Martinianus, Officiorum Magiſter, Byzantii factus eſt Cæſar A. 324. a Licinio fugiente a clade Pannonica, Auguſtuſque etiam dictus, ut conſtat ex Nummis. Duobus poſt annis juſſu Conſtantini in Cappadocia occiſus eſt, ibidem prius relegatus ſtatim ac victus fuerat, quod duos menſes circiter poſtquam imperium uſurpaverat contigiſſe quidam e Scriptoribus tradunt, non enim in hoc omnes conveniunt. *Sex. Aur. Vict. Anonym. excerp.*

FLA-

XLVI.

FLAXIAS VALERIUS CONSTANTINUS, Conſtantii Chlori ex Helena filius, Cæſar jam electus a patre, eodem mortuo in Britannia Imperator a cunctis acclamatus eſt, Anno circiter 307. adnitente præſertim Eroco Alamannorum Rege, qui Conſtantium comitabatur. Patris igitur primo ditionem tenuit, inde paulatim auxit, donec tandem ſubacto Licinio totum Romanum Imperium ſolus obtinuit, A. 324. Hoc in Orientale, ac Occidentale diſtinxit; voluitque caput hujus Romam eſſe, illius vero Byzantium, quam urbem mire ampliavit, communivit, ac dedicavit A. 330. novamque Romam dixit, ab ejuſdem poſtea nomine Conſtantinopolim appellatam. Princeps virtutibus cumulatus, qui & Rempublicam ſapienter adminiſtravit, & virtute bellica nulli ſecundus extitit. Vicit Sarmatas, Gothos, alioſque Romani nominis hoſtes; Tyrannos quoque repreſſit, & extinxit. Quocirca innumeris clarus victoriis Magni cognomen Imperatorum primus reportavit. Chriſtianis favit ſemper, & Eccleſiaſticis ſumma privilegia conceſſit. Baptiſmum ſuum diſtuliſſe fertur a quibuſdam, nec ipſum accepiſſe niſi morti proximus, ab Euſebio Epiſcopo Nicomedienſi. *Zonaras* tamen, aliique communius tradunt eundem a Sylveſtro Romano Pontifice baptizatum. Sed quæcunque inter Conſtantinum & Sylveſtrum interceſſiſſe a nonnullis referuntur (ut baptizatio prædicta, donatio Roma-

næ

næ Urbis eidem Pontifici, curatio Imperatoris a lepra per eundem, & si quæ sunt alia) ita varie tradi videmus, ut affirmare ipsa historice non audeamus, sed attingamus tantum, feliciori consultationi veritatem eruendam relinquentes. Obiit optimus Imperator Nicomediæ; crediturque ex veneno fraude domesticorum, A. æt. 63. aut 65. circiter, imp. post Licinium 13. cum a patris morte per annos 31. Romanis rebus præfuisset. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l.* 10. *Euseb. in vit. Const. Oros. l.7.c.28, Zonar. in Constant.*

Minervina Constantini prima uxor. Genuit Crispum. *Sex. Aur. Vict. Epit.* ipsam dicit concubinam.

Flavia Maxima seu Maximiana Fausta, Maximiani Herculii filia, secunda uxor; ita ut pater & filius duas ejusdem Maximiani filias sibi jugaverint, ut adnotat *Zonar. in Constantino*. Genuit Constantinum Juniorem, Constantium, Constantem, Constantiam seu Constantinam, & Helenam. Ejusdem artibus privignus Crispus sublatus est, ut infra dicemus: Dolo autem detecto, jussit ipsam Constantinus in accensum balneum includi, cujus nimio calore extincta est. *Pomp. Læt. Zonar. in Constant. Eutrop. l.* 10.

Non prætermittemus Bassianum quoque Cæsarem inserere, quamvis a plerisque vix nominetur. Misit igitur Constantinus M. Constantium ad Licinium Imperatorem collegam suum, ut Bassianus hic Cæsar crearetur, & inter eosdem medius Italiam obtineret. Talia vero frustrante Licinio, movit Bassianus in Constantinum; sed in conatu deprehensus, ejusdem jussu sublatus est. *Anon. excerp.*

Anastasia, Constantini Chlori & Fl. Maximianæ Theodoræ filia, Constantini M. soror, Bassiani uxor. *Idem.*

Fl. Julius Crispus, Constantini M. ex Minervina filius. A Patre factus est Cæsar, A. 317. Hunc Fausta noverca odio habens [verebatur enim ne peritia, & fortitudine mi-

litari

litari filiorum ſuorum famæ atque incrementis labem inferret] patri accuſavit, tanquam ſe de incæſtu tentaſſet; Quocirca ejuſdem juſſu interfectus eſt Polæ in Iſtria. A. 326 *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Conſtant.*

Uxorem huic Helenam nomine fuiſſe docet ex Theodoſiano Codice *Bandurius*.

XLVII.

FLAVIUS CONSTANTINUS JUNIOR, Magni & Fauſtæ filius natu major, mortuo patre, Imperio cum fratribus potitus eſt, A. 337. ipſique ceſſit Europa trans Alpes. Fuit ingenio ſuperbus, & inquietus; quare ſibi aſſignatæ ditioni non acquieſcens, jura fratris Conſtantis invaſit; & Aquilejam uſque validiſſimis viribus pervenit. Ibidem vero collata manu, inſidiis circumventus dejectus eſt equo, & confoſſus, A. ætat. 25. imp. 3. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in diviſ. Imp. Rom. Eutrop. lib.* 10. *Oroſ. l.* 7. *cap.* 29.

Uxo-

Uxores habuit duas. Primam sibi desponsam a Patre; alteram, cum jam Augustus esset, ex Hispania Virginem quandam nobilissimam. *Valesius in not. ad Am. Marcel. lib.* 14. *cap.* 1. *ex Euseb. & aliis.*

FLAVIUS CONSTANS, alter Magni & Faustæ filius, Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam sortitus est; occisoque fratre ejusdem quoque Provincias sui juris fecit. Bellicæ virtutis, ac justitiæ primo specimina exhibuit; mox vero ad delicias, & ignaviam deflexit animum, pecuniæque tenax factus est; Militum idcirco animos in se convertit; contraque ipsum insurrexit Augustæ Vindelicorum, sive Augustoduni, ut malunt alii, Magnentius. Hic etiam milites misit, qui Imperatorem cubantem in tentorio, exque venatione, qua mire delectabatur, delassatum interfecerunt, non longe ab Hispaniis, in oppido, cui nomen *Helenæ*, A. ætat. 30. imper. 13. *Auctores citati*. *Sext. Aur. Vict. Epit.* annos ipsi ætatis 27. *Eutropius* autem Imperii 17. attribuunt.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, Magni & Faustæ filius, Orientalibus provinciis primo ex rerum divisione præfuit; fratribus inde mortuis toto Romano Imperio potitus est, quod contigit Anno circiter 350. Princeps impius, ambitiosus, ingeniique levioris; Arrianis enixe favit, Catholicosque acriter est insecutus. Tyrannos Magnentium, Vetranionem, Sylvanumque sustulit. Sarmatas feliciter vicit; quare Sarmaticus dictus est: Parum vero prospere pugnavit cum Persis. Obiit apud Mopsocrenem in Cilicia, ad Tauri montis radices, ex febri, A: ætat. 41. seu 45. imp. 24. *Auct. cit.*

Aurelia Eusebia, Constantii juxta quosdam prima uxor, secun-

secunda juxta alios, qui huic tres uxores adscribunt, & primam Constantii patrui sui filiam fuisse contendunt , quo nomine incertum. Impudica mulier; a marito tamen supra cæteras amata, quamvis etiam sterilis fuerit. *Sext. Aur. Vict. Am. Marcel. lib.* 16. *cap.* 10.

Maxima Faustina ultima uxor. Ex hac nata est Constantia Posthuma, Gratiani Imperatoris uxor . *Pomp. Læt. in Constant. Am. Marcell. lib-* 21. *cap.* 16.

Fl. Julius Delmatius, nepos Constantini M. ex fratre Haniballiano, quem alii Delmatium vocant, a patruo factus est Cæsar A. 335. ipsique Thracia, Macedonia, aliæque provinciæ assignatæ. Occisus est autem in Oriente in factione militari, non repugnante, immo consentiente potius, ut creditur, Constantio Imperatore, postquam tres annos rebus præfuisset. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Const. Zosim. lib.* 2. *Anon. excerp.*

Fl. Claudius Hanniballianus, seu Anaballianus, Delmatii Cæsaris frater, Rex Regum & Ponticarum gentium dictus est, & Nobilissimatus dignitate decoratus. Ipse quoque Constantii artibus periit. Hoc idem contigit & Constantio Constantini M. fratri, qui eandem obtinuerat Nobilissimatus dignitatem. *Auctores cit.*

Constantia, seu Constãtina, Constantini M. & Faustę filia, Haniballiani uxor. Nupsit postea Constantio Gallo, ut infra.

Magnentius, in Gallia ortus e parentibus Britannis, contra Constantem, ut diximus, Imperium arripuit, A. 350. Homo ingratissimus, qui vitam illi rapuerit, a quo paulo ante fuerat in factione militari servatus, objecto paludamento. A Constantio, qui prius ipsi frustra æquas pacis conditiones obtulerat, ingenti clade fusus est ad Mursam, in qua tamen pene victo similis victor fuit. Bis rursum conflixit iniquo marte Magnentius, qui Lugdunum inde fugit

bel-

bellum reparaturus; sed ibi obsessus, necem sibi intulit, A. ætat. 50. imp. circiter 4. *Oros. l. 7. c. 29. Pomp. Læt. in Magn.*

Flavia Justina, Magnentii uxor; deinde Valentiniani Imperatoris.

Magnus Decentius Magnentii frater, ab eodem factus est Cæsar Mediolani; A. 351. & Galliis præpositus. Audita fratris morte, laqueo vitam sibi eripuit, apud Senonas, A. imp. saltem 2. ut patet ex Nummis. *Oros. ibid.*

Desiderius, Magnentii ac Decentii frater, una cum hoc Cæsar est declaratus. A fratre Magnentio in furorem ex desperatione converso, dum morti proximus esset, vulneratus est; ex vulnere vero convalescens, supplicem se se exhibuit Constantio, veniamque obtinuit. *Ibid. Zonar. in Constant.*

Flavius Popilius Nepotianus, quem *Sex. Aur. Vict. de Cæsar.* Potentianum appellat, Constantini M. ex sorore Eutropia nepos, occiso per Magnentium Constante Imperatore, Augustum se Romæ constituit A. 350. circiter. Post 28. dies obtruncatus est ab Heraclida, (alii vocant Anicetum) Magnentianæ factionis viro, ab eodem dolose ad colloquium adductus. *Sex. Aur. Vict. Epit. Eutrop. lib.* 10. *Oros. lib. 7. c. 29.*

Vetranio, seu Britannio [nota obiter a quodam recentiore perperam Vetranionem, & Britannionem distincte recenseri pro duobus tyrannis] Pannonici rector exercitus, Imperator dictus est apud Mursam post occisum Constantem A. 350. Stratagemate a Constantio victus, ac regno est exutus post mensesdecem circiter; veniam tamen, & voluntarium otium impetravit; obiitque sexennio post in Bithynia. Fuit probus, & morum prorsus veterum, literarum autem omnino expers; & usque ad stultitiam ferme simpli-

cissi-

cissimus, qui prima elementa ipsarum nonnisi grandævus acquisierit. *Ibid. Pomp. Læt. in Britan.*

Sylvanus, Bonitii viri Franci filius, ingenio blandissimus, a Constantio missus in Galliam contra Germanos, Imperatoris nomen Coloniæ assumpsit, coacte tamen potius, quam voluntarie. Contra ipsum misit Constantius Ursicinum præfectum, cujus suasu milites, facto de industria tumultu, tyrannum occiderunt, imp. mense primo, A. 355. *Ibid. Am. Marcel. lib.* 15. *c.* 5.

Gallus, seu Constantius Gallus, Constantii Constantini M. fratris & Gallæ filius, Juliani Imperator frater, a Constantio Patruele suo Cæsar factus est A. 351.; relictusque Orientis moderator, cum ipse tenderet contra Magnentium. Multa in Oriente ferociter & crudeliter gessit, instigante præcipue uxore: Quare ab Imperatore in Italiam per speciem consultationis habendæ vocatus, cum non longe ab Istria esset, a præsidiariis Imperialibus captus est, & Polam ductus, ubi revinctis post terga manibus obtruncatus est, A. 354. cum imperasset annos 3. *Eutrop. Lib.* 10. *Am. Marcell. lib.* 14. *cap.* 1. *& c. item* 11. *Pomp. Læt. in Gal. P. Harduinus*, & *Genebrierius* ipsi Nummos aliquot ex iis adjudicant, in quibus *Constantius Junior* legitur, quos Antiquariorum reliqui Constantii Constantini M. filii semper judicarunt.

Constantia, seu Constantina, Constantini M. filia, Galli uxor, prius autem Haniballiani, ut supra. Fœmina ferox & truculenta. Obiit ex febri in itinere, quo ad fratrem suum Constantium ferebatur. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. Am. Marcel. loc. cit.*

Saturninum Tyrannum hisce temporibus conjecturarum vi affigit *Cl. Bandurius*, cum nimirum ejusdem Nummus eadem epigraphe insignitus appareat, qua Constan-

tis,

tis, Constantii, aliorumque contemporaneorum Numismata. Cæterum de hoc Tyranno apud Historicos nulla mentio.

XLVIII.

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS, *Apostata* cognominatus, & *Parabata* apud Svidam quod a Christi fide ad cultum Idolorum desciverit, Constantii & Basilinæ filius, Galli Cæsaris frater, a Constantio Imperatore Cæsar post Galli obitum constitutus, Imperium obtinuit solus, A. 361. Favit literatis, fuitque assiduus in studiis, moribus alioquin truculentus, Christianorumque sævissimus persecutor. Cum adhuc Cæsar esset missus ab Imperatore in Gallias, Barbaros omnes undequaque vicit, & compescuit. Expeditionem suscepit adversus Persas, primoque congressu pugnavit feliciter; sed, conflictu rursum habito, vulneratus est, dubium a Persane, an a Dœmone: Dumque moreretur, sanguinem manu haustum e vulnere in aerem projecit, his vocibus *Vicisti Galilææ*. Obiit A. ætat. 31. imp. 2. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 10. *Am. Marcel. lib.* 15. *c.* 8. *& l.* 25. *cap.* 3. *Oros. lib.* 7. *cap.* 30. *Pomp. Læt. in Jul.*

Flavia Julia Helena, Constantini M. filia, Juliani uxor. Huic Eusebia Constantii conjux poculum dedit, ut quotiescunque gravida fieret, abortum pateretur. Obiit ex partu. *Am. Marcel. lib.* 16. *cap.* 10. *& lib.* 21. *c.* 1.

Ad-

Adnotandum hic judicamus, *Cl. Bandurium*, in ea eſſe opinione, ut Nummi, in quibus *Fl. Maxim. Helena* legitur, Juliani uxori adjudicentur; in quibus vero *Fl. Jul.* eſt, ii Conſtantii Chlori conjugi. Qui vero *N. F.* literas præferunt, hoc eſt *Nobiliſſima Fœmina*, eos ad Criſpi Helenam reponit. Idem laudatus Auctor Nummos, in quibus *Iſis Faria* legitur, qualis hic a nobis affertur, juxta communiorem opinionem olim cuſus, ab Helenæ Julianææ Nummis explodere videtur.

XLIX.

FLAVIUS JOVIANUS, quem alii Juvianum appellant, alii Jovinianum, Varonniani viri præclari e Pannonia filius, occiſo Juliano, Imperator renunciatus eſt a militibus A. 363. Princeps pius, Chriſtianorum amator, pacique addictior quam bellis - Quare pacem fecit cum Perſis, non ſine P. R: ignominia, nam ex eadem Imperii fines non parum diminuti ſunt; ideoque multis etiam ſcommatibus exceptus eſt. Obiit in oppido, cui nomen Dadaſthanæ, inter Galatiam & Bithyniam, ſeu ex cruditate ſtomachi, ſeu ex noxio halitu cubiculi, in quod recens calce illitum prunæ fuerant importatæ, A. ætat. 33. imper. menſe 8. *Sext. Aur. Vict. Epit. Eutrop. libr.* 10. *Am. Marc. lib.* 25. *cap.* 6. *Ruffin. lib.* 2. *cap.* 1. *Oroſ. lib.* 7. *cap.* 31.

Charita, quam alii vocant Charitem, alii Charitonem,

Lucilliani filia, Joviani Uxor. Genuit Varronianum, seu Valonianum, ut a quibusdam scribitur, quem pater creavit consulem; sed nunquam induci potuit ut curuli sella veheretur. *Am. Marcel. lib.* 25. *cap.* 10. *Cedren. Zonar. in Jov.*

Joviano mortuo suffragiis omnium designatus fuerat Imperator Sallustius Præfectus-prætorio, qui recusavit Imperium, senectutem causatus. In ejusdem inde filium studia concurrebant; at pater pro eodem pariter Imperium deprecatus est, quod nimium juvenis esset. *Zosim. lib.* 3. *in fine. Zon. in Jov.*

L.

FLAVIUS VALENTINIANUS. ex oppido Panoniæ Cibala, non longe a Belgrado, Gratiani filius, qui Funarius dicebatur, quod eidem funem portanti quinque robusti milites extorquere nequiverint, Imperator electus est Nicææ, A. 364. Fratrem Valentem consortem fecit imperii, Oriensque ipsi demandavit, Occidentalibus sibi provinciis reservatis. Princeps pius, justus, rei militaris peritus, ingenio solers, sermone disertus, ad iracundiam vero pronior. Saxones vicit, & Alemannos. Obiit apoplexia correptus ex iracundia, dum Quadorum latrocinia excusantium legatos audiret, ad Brigionem oppidum in Silesia, A. ætat. 55. imp. 12. *Paul. Diac. lib.* 1 *Am. Marcel. lib.* 26. *cap.* 2. *&* *l.* 30. *cap.* 6. *Pomp. Læt. in Valent.*

Va-

Valeria Severa, Valentiniani uxor, ex qua natus Gratianus. *Socrat. lib. 4. cap. 26.*

Flavia Juſtina, Magnentii primum uxor, inde Valentiniani ſecundo loco repudiata Severa. Genuit Valentinianum Juniorem, Juſtam, Gratam, & Gallam. *Am. Marcel. l. 30. c. ult. Paul. Diac. l. 1. Zonar. in Valent. Zoſim. lib. 4.*

Firmus, ſeu Thirmus, ut eſt apud *P. Diaconum*, Valentiniani temporibus apud Mauritaniam, cujus Principis Nubeli filius fuiſſe traditur, Imperium arripuit: Quidam tamen dicunt, ipſum ſe Regem tantum, non Imperatorem appellaſſe. A Theodoſii M. patre victus, eidem ſupplicem ſe ſe exhibuit, veniamque obtinuit. Nova inde cupiens ad Iſaflenſes confugit, a quorum Rege captus eſt, ſed, ne Theodoſio traderetur, ſibi fauces eliſit. A. 374. aut 375. *Am. Marcel. l. 29. c. 5. & 6. Paul. Diac. l. 1.*

Valentinus, ſeu Valentinianus, iiſdem temporibus tyrannidem affectavit in Britannia, ſed ſtatim oppreſſus eſt *Zoſim. lib. 4.*

FLAVIUS VALENS, Valentiniani frater, ab eodem factus eſt, ut diximus, Imperator, & Orienti præfectus A. 364. Fratri diſſimillimus crudeliter ſe geſſit, Arianaque infectus hæreſi Orthodoxos eſt inſecutus. Procopium tyrannum ſuſtulit; cum Gothis, & Perſis ancipiti pugnavit marte. Rurſum contra Gothos movens, victus eſt ab iiſdem circa Hadrianopolim; ipſeque e conflictu vulneratus in tugurium ſe recepit, ubi injecto ab hoſtibus igne conſumptus eſt, A. æt. 50. imp. 15. Alii ſaucium e pugna inter fomenta miniſtrantium periiſſe tradunt. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. libr. 1. Am. Marcel. lib. 26. cap. 4. & lib. 31. cap. 13. Pomp. Læt. in Valent.*

Albia Domitia, seu Dominica seu Domnica, Valentis uxor. Fœmina callidissima, & impia, cujus monitu ipse quoque maritus veram fidẽ fertur rejecisse. *Paul.Diac.Pomp.Læt.*

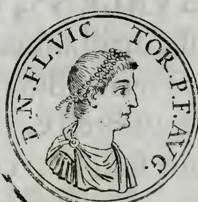
Procopius Cilix, Juliani Imperatoris cognatus, Imperium sibi usurpavit Constantinopoli, nonnullasque Provincias Orientis sui juris fecit. A. 365. Contra ipsum movit Valens; tyrannusque a suis derelictus est, & a Gomario atque Agelone, quos sibi sperabat fideles futuros, vinctus Imperatori traditus A. æt.41.imp. mense octavo. Ipse captivum discerpi, inde proditores quoque supplicio affici jussit. *Am. Marcel. lib.26. c. 6. & 9. Sext.Aur. Vict. Oros. lib. 7. cap. 32. Sozom. lib. 6. cap. 8.*

LI.

FLAVIUS GRATIANUS, Valentiniani ex Severa filius, a Patre factus jam Cæsar & Augustus, Impetium solus patruo mortuo assecutus est, A. 378. Princeps humanus, liberalis, religiosus, paternæque in Catholicos hæres pietatis. Alemannos domuit. Gothos, aliosque

que Barbaros per Theodosium M. oppressit, quem etiam ad imperii consortium vocavit. Factus autem in administranda Republica negligens, barbaros etiam milites Romanis prætulit, qui hoc ægre ferentes, cum adversum Tyrannum Maximum pugnandum esset, defecerunt prope Lugdunum; ipseque Imperator ab Andragatio ejusdem Maximi præfecto per dolum occisus est, A. ætat. 29. imper. a patrui morte 5. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. libr.* 1. *Cassiod. Am. Marcel. lib.* 27. *cap.* 6. *Cedren. in Grat.*

Fl. Maxima Constantia Posthuma, Imperatoris Constantii & Faustinæ filia, Gratiani uxor. *Am. Marcel. lib.* 21. *cap.* 16.

Læta, aliis Creusa dicta; Pissamenæ filia, Gratiani altera uxor, quæ post Mariti obitum Romæ sub Theodosio vixit, ex ejus liberalitate una cum matre ære Fisci mensæ regiæ apparatu gaudens. *Zosim. lib.* 5.

FLAVIUS VALENTINIANUS JUNIOR, Senioris e Justina filius, Gratiani frater, Augustus adhuc puerulus renunciatus, sive ab exercitu, sive a fratre secundum alios, imperavit cum eodem; Orientalesque, ac Meridionales provinciæ ipsi contigere. Ex educatione impię matris Arrianam hæresim professus, Orthodoxis acerbissimum se præbuit. Strangulatus est apud Viennam Galliæ ab Arbogaste, qui dignitate Comitis a Gratiano donatus, ita ex auctoritate atque arbitrio res aulæ administrabat, ut Imperator ipsi subesse cogeretur. Obiit A. æt. 26. imp. post patruum Valentem 16. *Paul. Diac. lib.* 2. *Pomp. Læt. in Valent. Oros. lib.* 7. *cap.* 35.

Flavius Magnus Maximus, seu Maximianus, quem e Constantini genere fuisse multi tradunt, Tyrannidem arripuit in Britannia A. 383. eandemque per Gallias exer-

cuit. Vir alioquin fortis, & ſtrenuus, inque expeditionibus adverſus Barbaros probatus. Victus eſt a Theodoſio ad Siſciam, ſive amnem, ſive urbem; inde Aquilejæ captus, ab ejuſdem militibus interfectus eſt, A. 388. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib.* 1. *&* 2. *Pomp. Læt. in Valent. & Teod. Oroſ. lib.* 7. *cap.* 35.

Flavius Victor, Maximi filius. A Patre Cæſar eſt factus; ipſo autem ſublato, ab Arbogaſte, ſeu juxta alios a Theodoſii militibus eſt occiſus. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib.* 2.

LII.

FLAVIUS THEODOSIUS, Honorii & Thermantiæ filius, genere nobiliſſimus ex Hiſpaniæ urbe Italica, a Gratiano prope Sirmium evectus ad Imperium A. 379. ſolus idem poſt Valentinianum Juniorem obtinuit, A. 392. Imperator pietate, clementia, fortitudine, moderatione nulli ſecundus, qui & Magnus idcirco ſolet appellari. Tyrannos Maximum, Eugenium, & Arbogaſtem ſuſtulit. Obiit ex Hydrope Mediolani A. ætat. 50. aut juxta alios 60. imp. poſt Valentinianum 3. ab electione autem ſua per Gratianum facta 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Theod. Paul. Diac. lib.* 2.

Ælia Flacilla [*D. Niceph.* Placilla] Theodoſii prima uxor; fœmina pietate, & liberalitate in pauperes inſigni.

Ex

Ex hac nati Arcadius, & Honorius. *Pomp. Læt. Zonar. in Theod.*

Galla, Valentiniani Senioris filia, ſecunda uxor. Genuit Gallam Placidiam matrem Valentiniani III. *Paul. Diac. lib. 2. Jornand. de reb. Get.* §. 54.

Eugenius, genere Francus, Rhetor olim, ab Arbogaſte qui Valentinianum occiderat, Imperator factus eſt A. 392. & ingenti exercitu contra Theodoſium miſſus. Pugnatum primo eſt prope Aquilejam vario marte; poſtridie vero collatis iterum ſignis, Eugenii copiæ, non ſine divino numine, fractæ jam ad Theodoſium defecerunt, vinctumque Imperatori Tyrannum exhibuerunt, qui ſtatim ad ejuſdem pedes occiſus eſt, poſt annos duos, & menſes aliquot tyrannidis uſurpatæ. Arbogaſtes, qui ſecutus fuerat ſemper Eugenium, fuga lapſus, non multo poſt ſe ipſum interfecit. *Paul. Diac. l. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 35. Pomp. Læt. in Theod.*

LIII.

ARCADIUS, Theodoſiii & Flacillæ filius, a Patre factus una cum fratre Honorio Imperii conſors, cœpit imperare poſt patrem; A. 395. ſu b tutela Ruffini, & Orientis partes ex teſtamento ſortitus eſt. Princeps manſuetus, & pacificus, ſed infelix. Tutor enim ipſius Ruffinus principi pupilloque infidus, Gothorum Ducem Ala-

ricum vocavit, ut arma verteret in Arcadium. Alaricus tamen per Gainam a Stilicone Honorii tutore missum repulsus est, statimque Ruffinus trucidatus. Supplicio affecti sunt quoque Eutropius eunuchus, cujus magna erat apud Imperatorem auctoritas, quique imperium etiam aucupabatur, Gaina, quem alii Cajanum vocant, qui tyrannidem pariter affectabat, struebatque insidias Imperatori; & Gildo, qui sibi Africam usurpaverat. Obiit Arcadius Byzantii, A. ætat. circiter 31. imp. post patrem 13. *Paul. Diac. lib. 3. Socrat. lib. 6. cap. 21. Pompon. Læt. in Theod.*

Ælia Eudocia, Arcadii uxor. Genuit Theodosium Juniorem, Flacillam, Martinam seu Martianam, aliis etiam Marinam dictam, & Pulcheriam. *Pomp. Læt. loc. cit.*

Observamus & Singleidem nominari inter Arcadii Eudoxiæque filias a *P. Benedicto Bacchinio Ab. Cassin. Observat. ad Agnelli lib. Pontif. Ravenn. Pag.* 316

HONORIUS, Arcadii frater, cum eodem Imperium obtinuit sub tutela Stiliconis Hominis Vandali, præfuitque Occidenti. Princeps negligens, ignavus, & a re bellica prorsus alienus. Contra hunc quoque tutor Stilico Alaricum pridem a se victum excitare conatus est; sed Barbarus perfidiam detestatus ingenti prælio Romanas acies profligavit, totamque ferè devastavit Italiam, & urbem Romam incendit. Re ad Honorium pro veritate delata, ipse proditorem Stiliconem, ejusque filium Eucherium Imperium affectantem jussit occidi. Præter hos sustulit per Constantium cognatum suum Tyrannos, Gratianum in Britannia, Constantinum in Gallia & alios, quos infra numerabimus; per Marinum quoque ducem suum Heraclianum Africæ Comitem, qui cum innume-

numera classe ex provincia solverat versus Italiam, eandem devastaturus. Obiit Romæ ex aqua intercuti, A. æt. 39. aut 40. imp. post patrem 28. *Paul. Diac. lib.* 4. *Pomp. Læt. loc. cit. Oros. libr.* 7. *capit.* 42.

Maria, Stiliconis filia, Honorii prima uxor. Obiit repente antequam accederet ad maritum. *Paul. Diac. lib.* 4. *Jornand. de reb. Get.* §. 52.

Æmilia Materna Thermantia, quam alii vocant Hermantiam, Mariæ soror, secunda uxor. Ipsa quoque ante nuptias repentina morte occubuit. *Auct. cit.* Ab aliis repudiata fuisse dicitur.

Constantius, vir strenuus & bellicosus, cum Imperium a barbaris ac tyrannis premeretur, missus est ab Honorio in Gallias cum exercitu; inde Cæsar etiam, & imperii consors factus est apud Ravennam A. 421. Hic & hostes compescuit, & tyrannos omnes extinxit. Obiit septimo mense ab electione, ex mœrore, sive ex pleuritide. *Paul. Diac. lib.* 4. *Oros. lib.* 7. *cap.* 40.

Galla Placidia, Arcadii & Honorii soror, Ataupho Gothorum Regi apud Forum Cornelii connubio juncta prius est, postea Constantio ab Honorio jugata. Genuit Valentinianum III. & Honoriam, Justam Gratam prænomine, ut ex ejus Nummo aureo apud *Emin. Norisium* adnotat *Mediobarbus*. *Auctores cit. Sozom. lib.* 9. *cap.* 16.

Gratianus, Britanniæ municeps, tyrannidem ibidem arripuit: Post quatuor vero menses circiter sublatus est. *Paul. Diac. lib.* 3. *Oros. lib.* 7. *cap.* 40.

Constantinus, vir ex infima militia, occiso Gratiano, Imperator a militibus in Britannia A. 407. ex nominis omine dictus est, statimque transiit in Gallias. A Constantio Cæsare oppressus est apud Arelatem. *Paul. Diac. lib.* 3. & 4. *Oros. loc. cit.*

Con-

Conſtans, Conſtantini filius. Patri conſors in tyrannide, peremptus eſt Viennæ in Gallia a Geruntio comite ſuo. *Auct. cit.*

Maximus, a Geruntio occiſo Conſtanti ſuffectus eſt. A. 409. A militibus deſertus, in Hiſpaniam ſe recepit, ibique exulans obiit. *Paul. Diac. lib. 4. Oroſ. lib. 7. cap. 42.*

Jovinus, Gallorum nobiliſſimus in Galliis Imperatorem ſe conſtituit, A. 411. ſed altero poſt anno Valentiæ captus, imperio exutus eſt. *Auctores cit. Jornand. de reb. Get.*

Sebaſtianus, Jovini frater. Ipſe quoque tyrannidem A. 412. deguſtavit; ſed continuo ut eſt creatus depoſitus eſt, & occiſus. *Auct. cit.*

Priſcus Attalus, Romanus non ignobilis, a Gothis Urbe capta & devaſtata, Imperator factus eſt, & ductus in Africam, tanquam Imperii ſimulachrum. Cum autem in Africa res novas moliretur; ad Conſtantium Cæſarem vinctus eſt deductus, inde ad Honorium miſſus. Ab hoc in triumphum revinctis poſt terga manibus tractus, dexteraque abſciſſa Liparam eſt relegatus. *Auctores cit. Sozom. lib. 9. cap. 8. Zoſim. lib. 6.*

Marcus quidam in Britannia A. 407. a militibus ſeditione concitata, Imperator factus eſt; at non multo poſt ipſi eundem, tanquam eorum moribus non reſpondentem, interfecerunt.

LIV.

LIV.

THEODOSIUS JUNIOR, ſeu II. Arcadii & Eudociæ filius, a patre jam creatus Auguſtus, imperavit cum patruo Honorio; inde totum ſolus obtinuit imperium A. 423. A Patre in tutorem acceperat Iſdigerdem Perſarum Regem; imperium fere tamen Anthemii conſiliis adminiſtravit. Princeps pius, manſuetus, orationi, & ſacrorum librorum lecturæ addictiſſimus. Accademias Bono niæ, & Conſtantinopoli inſtituit, & per Juriſconſultos ſuos Theodoſianum Codicem evulgavit. Valentinianum conſobrinum ſuum Cæſarem,& Auguſtum elegit, & Occidentis partibus præfecit. Johannem tyrannum oppreſſit.Ab Attila vero Hunnorum Rege innumeris damnis affectus, annuo tributo pacem emere coactus eſt. Obiit apud Conſtantinopolim, ſive ex morbo, ſive ex lapſu ab equo,A. ætat. 49. aut 50.imp.ab Honorii morte 27. *Paul. Diac. lib.* 4. *Zonar. in Theod. Socrat. lib.*7. *capit.* 1. *&c.*

Ælia Eudoxia, primum Athenais appellata, Leontii Athenienſis Philoſophi filia, Theodoſii uxor. Fœmina in omni doctrinæ ac eloquentiæ genere exercitata, quæ etiam Poemata ſcripſiſſe fertur. Iratum ob levem ſuſpicionem maritum ſentiens Hieroſolymam petiit, ubi templa plura conſtruxit. Obiit poſt maritum, genuitque Liciniam Eudoxiam. *Zonar. in Theod.*

Johannes, Imperialium Scribarum princeps, Imperium

rium Theodosio mortuo arripuit A. 423. Contra ipsum missus est ab Imperatore Ardaburius, qui tempestate Ravennam pulsus in Tyranni manus pervenit. Aspar autem Ardaburii filius, per insigne Dei miraculum introductis Ravennam copiis, post duos annos tyrannum oppressit, ac patrem liberavit, plurimasque Occidentis provincias sui juris fecit. *Paul. Diac. lib.* 4. *Socrat. lib.* 7. *cap.* 23. *Pomp. Læt. in Theod.*

LV.

VALENTINIANUS III. Placidus seu Placidius prænomine, Constantii Cæsaris & Gallæ Placidiæ filius, a Theodosio Juniore ad Imperii consortium vocatus A. circiter 425. eodem mortuo regnavit solus in Occidente, A. 450. Princeps omnibus fere vitiis inquinatus, crudelitate præsertim, ac libidine. Ductu Ætii Attilam in Campis Catalaunicis vicit, auxilio fultus Burgundionum, Francorum, Alemannorum, & Gothorum, quorum Rex Theodericus in ea pugna concidit. Dimissis autem incaute ab Ætio sociis, animos viresque resumpsit Attila, & Italiam fœdissime devastavit, donec, ipsi occurrente Leone Pontifice, non tantum Romæ, sed & universæ provinciæ pepercit, adque suas Pannonias reversus est. Valentinianus autem Ætii magnitudinem suspectam habens, eundem manu sua, ut multi referunt, interfecit. Anno vero sequenti occisus ipse est a Trasila,

& Opti-

& Optila Ætii militibus, instigante Maximo, de quo infra, A. ætat. 36. imp. a mortuo Theodosio 5. *Paul. Diac. lib.* 5. *Cassiod. Jornand. de regn. ac temp. succes. Pomp. Læt. in Valent.*

Licinia Eudoxia (*D. Niceph.* Eudocia) Theodosii Junioris & Æliæ Eudoxiæ filia, Valentiniani uxor. Hanc viduam Maximus sibi rapuit: Ipsa vero mariti necem ultura, Gensericum Gothorum Regem accersivit ex Africa, qui Maximum sustulit, Eudoxiam vero cum filiabus, Placidia & Eudoxia secum in Africam abduxit. *Paul. Diacon. lib.* 4. & 5. *Cedren. in Valent.*

Defecit in Valentiniano III. Imperii majestas in Occidente: Quamvis enim Imperatoris nomine per aliquot deinceps annos nonnulli præfuerint, isti tamen tanquam pro illegitimis a plerisque recensentur; & sane supra Imperii insignia nihil fere obtinuerunt. Numerabimus ergo primo loco Orientales, quibus eos, qui in Occidente regnarunt, tanquam minoris notæ subjiciemus.

LVI.

FLAVIUS VALERIUS MARCIANUS, humili loco in Thracia sive Illyrico natus, sed militia clarus, a Pulcheria Arcadii filia in maritum, & Orientis Imperatorem assumptus est, regnante in Occidente Valentiniano, A. 450. Imperium pacavit, pacem coluit, favit Christianis, Princeps Constantino Magno facile com-

comparandus. Obiit admodum ſenex apud Conſtantinopolim; crediturque veneno ſublatus Aſparis Patritii fraude, A. ætat. 65. imper. circiter 7. *Paul. Diac. lib.* 5. *Jornand. de reg. ac temp. ſuc. Euagr. lib.* 2. *c.* 1. *&* 8. *Pomp. Læt. in Marc.*

Ælia Pulcheria, Imperatoris Arcadii filia, Theodoſii II. ſoror, Marciani uxor. Hæc ipſi conjugium ſuum, Imperiumque obtulit, hac conditione, ut pudicitiæ ſuæ vim non inferret, ſed caſtam vivere pateretur. Virginitatem igitur ſemper ſervavit; obiitque pia mulier, quam etiam inter Sanctas recenſeri obſervamus, anno Marciani Imper. 3. *Jornand. loc. cit. Zonar. in Marc. Cedren.*

FLAVIUS ANICIUS PETRONIUS MAXIMUS, qui Maximi illius a Seniore Theodoſio ſublati nepos perhibetur, cæſo Valentiniano, Imperium viduamque Eudoxiam ſibi rapuit, A. 455. Capta urbe a Genſerico, quem, ut diximus, Imperatrix accerſiverat, fugam ipſe capeſſens, a milite quodam Urſo nomine eſt interfectus; ſive juxta alios a Populo lapidibus obrutus, inde membratim dilaniatus, & in Tyberim projectus, imp. menſe circiter 3. *Paul. Diac. lib.* 5. *Caſſiod. Jornand. de reb. Get. Cedren. Pomp. Læt. in Valent.* Quidam in Tyrannorum numero ipſum reponunt.

FLAVIUS MÆCILIUS AVITUS, Arvernus patria, Senator tamen Romanus, a Senatu & Populo Imperator electus eſt, dum legatum ageret apud Theodericum Regem Gothorum, A. 455. A Ricimero Barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III. præfecerat, prope Placentiam captus eſt, coactuſque privatam deinceps vitam agere, A. imp. 1. ſive juxta alios 2. nondum expleto. Tradunt quidam, eundem Placen-

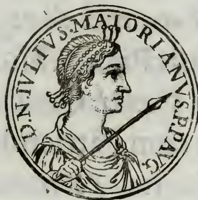
tiæ

tiæ creatum Episcopum, paulo post mœrore animi obiisse. *Paul. Diac. lib. 6. Cassiod. Pomp. Læt. in Marc.*

Ecdicius, perperam a quibusdam Decius vocatus, Aviti filius. Papianilla ejusdem Aviti filia, Sidonii Apollinaris uxor, ex *Baron. Annal. Tom. 6.*

LVII.

LEO, vir Græcanici sanguinis, Asparis factione ad Imperium evectus est A. 457. Princeps clementia, liberalitate, ac pietate clarus, devotione præsertim erga Deiparam. Per Marcellinum & Heraclium duces suos Gensericum non semel fudit, Barbarosque Sardinia expulit.

lit. Contra eosdem rursum A. 469. Basiliscum misit cognatum suum, qui turpissime navali prælio victus est, totamque fere classem amisit; sed anno proxime sequenti, ut tantum dedecus dilueret, conflixit iterum, Barbarosque gloriose vicit. Obiit ex profluxio ventris, A. imp. 17. *Paul. Diac. lib. 6. Zonar. Pomp. Læt. in Leone.*
Ælia Berina, seu Verina, Basilisci Patritii Constantinopolitani soror, Leonis uxor. Ex hac natæ Ariadna, & Leontia. *Zon. ibid. Jornand. de regn. ac temp. succes.*

Ardaburius, Asparis Patritii filius, a patre nova moliente contra Leonem Cæsar Constantinopoli dictus est. Utrumque Leo, una cum Patriciolo ipsius Ardaburii fratre, in Palatio trucidavit. *Jornand. loc. cit. Paul. Diac. libr. 16.*

LEO Junior, Zenonis, de quo infra, filius, ab Avo suo Leone Cæsar factus est, A. 473. cum esset admodum juvenis. Anno sequenti, Leone seniore mortuo, Augustus est dictus; sed paulo post obiit annorum circiter 17. Imperiumque patri reliquit. *Pomp. Læt. Zonar. in Leo. Cassiod.* At *Paul. Diac. lib. 6.* rem diverse narrat, huncque Leonem senioris filium appellat, & præ timore Zenonis a matre sua clericum factum tradit.

FLAVIUS JULIUS MAJORIANUS, a Leone Orientis Imperatore magister militum creatus, adque Occidentis Imperium occupandum missus, prope Ravennam Imperator dictus est, A. 457. Princeps bellicosus, qui Barbaris, tum in Italia, tum in Gallia plura intulit damna. Dum rursum movet contra Alanos Italiæ imminentes, a Ricimero, quem sibi Barbari conciliaverant, captus est, & occisus prope Dertonam, quæ nunc Torto-

na,

na, in Liguria; A. imper. 4. cum dimidio. *Paul. Diac. lib.6. Jornand. de reb. Get.* §. 75. *Caſſiod.*

LIBIUS SEVERUS, ſeu Severianus, e Lucania, occiſo Majoriano, invaſit Imperium, A. 461. Alanos compeſcuit, ipſorumque Regem Biorgum, ſeu Biorgorem occidit. Sublatus Romæ eſt per venenum a Ricimero, ſive juxta alios naturali fato obiit; A. imper. 4. *Auctores cit.*

ANTHEMIUS, Patre Procopio Conſtantinopolitano genitus, a Leone Imp. Romam miſſus, factus eſt Imperator conſentiente Ricimero A. 467. poſt interregnum annorum ferme duorum, per quod tempus Ricimerus militiæ dux univerſa ex placito adminiſtrabat. Eidem Ricimero filiam ſuam ſponſam dedit; ſed non multo poſt Barbarus ſocero inſidias ſtruxit, eundemque obſeſſum Romæ cepit, & occidit, A. imp. 6. inchoato. *Paul. Diac. lib.6. Caſſiod. Jornand. de reb. Get. & de regn. ac temp. ſucceſ. Cedren.*

Flavia, Marcia ſeu Marciana, & Marciana Euphemia; Anthemii uxor a quibuſdam dicitur.

FLAVIUS ANICIUS Olybrius, ſive Olyberius, Anthemio ſucceſſit, ſuffragante Leone, atque approbante Ricimero, A. 472. Obiit Romæ, dubium proprione fato, an violento, imper. menſe 7. aut 8. ſecundum alios. *Auctores cit.*

Placidia Valentiniani III. filia, Olybrii uxor, cuju filia recenſetur Juliana Anicia. *Cedren.*

GLYCERIUS ſenator Romanus, poſt Olybrium Imperator factus eſt prope Ravennam, A. 473. cum poſt eundem Olybrium interregnum Menſium 4.

fuisset. A Julio Nepote, quem Leo imperio Occidentis destinaverat, data ipsi in uxorem nepte sua, solio dejectus est, & Salonas pulsus, A. Imp. 2. ibidemque dicitur fuisse consecratus Episcopus. *Auctoras supra cit. Pomp Læt. in Leon.*

JULIUS NEPOS, Nepotiani filius, pulso Glycerio, Imperium sumpsit, A. 474. Ab Oreste Gotho, cui præfecturam exercitus ipse demandaverat, exauctoratus est, A. imp. 3. inchoato. Abiit inde in Dalmatiam, ibique occisus est a comitibus suis A. 480. *Auct. cit.*

LVIII.

ZENO, *Isauricus* cognomento quod ex Isauris Ciliciæ genere ignobili natus esset, *Tarasicodissas* ante imperium nomine, a filio suo Leone Juniore Imperator renunciatus, regnare cœpit in Oriente, A. 474. Homo turpis facie, sed moribus turpior, tyrannum potius egit, quam Principem. A Basilisco pulsus ad Isauros suos se recepit; sed post viginti mensium exilium tyrannum dejecit, seque imperio restituit. Obiit Byzantii ex fraude uxoris: Cum enim ex immodica crapula prolapsns mortuus crederetur, ejusdem jussu deportatus est in sepulchrum, ubi excitatus quidem est, & clamores edidit, sed ipsa sepulchrum vetante reserari, ibidem obiit devo-

ratis

ratis sibi lacertis, & caligis, A. æt. 65. post imper. 17. *Zonar. in Zen. Evagr. lib.* 3. *cap.* 1. *&* 8.

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis uxor. Ex hac natus Leo Junior, de quo jam supra. Nupsit ipsa postea Anastasio Imperatori. *Jornand. de regn. ac temp. succes. Evagr. lib.* 2. *cap.* 15. *Cedren. in Zen.*

Basilicus, Patritius Constantinopolitanus, dum Zeno Imperator Chalcedone plerunque moraretur, a Berina sorore sua Leonis vidua instigatus, pulso Zenone Imperiũ sibi usurpavit, A. 476. Cum vero nihilo meliorem Zenone se gereret, ab iisdem, a quibus acclamatus fuerat, ipse Zeno revocatus est. Ingresso urbem Imperatore, se recepit tyrannus ad templum; sed illinc extractus ab Acacio Præsule, missus est ad quoddam Cappadociæ castellum, ubi frigore fameque periit jussu Zenonis. *Evagr. lib.* 3. *cap.* 3. *&c. Zonar. in Basil.*

Zenonis, Basilisci uxor, ab eodem Augusta dicta. Genuit Marcum a patre Cæsarem nuncupatum. Ipsa pariter cum marito & filio periit. *Theod. Lect. lib.* 1.

Marcianus, Zenonis Imper. congener, adversus eum Imperium invasit, tanquam sibi debitum uxoris nomine, quæ erat Leontia Leonis Imp. filia, Ariandæ Zenonis soror. Et prælio quidem commisso Marcianus victoriam retulit, a fratribus suis Romulo & Procopio adjutus; at paulo post dolo captus a Zenone, presbyter ejus jussu ordinatus, in Papirium Isauriæ castellum adductus est. *Ibidem.*

Leontius, in Oriente pariter contra Zenonem tyrannidem arripuit, unaque cum tyranno Ilo in Syriæ Isauriæque partibus debacchabatur. Non multo autem post ab exercitu Zenonis in Papirio castello capti ambo sunt, & decollati. *Jornand. de reg. ac temp. suc. lib.* 1.

FLAVIUS ROMULUS AUGUSTUS, aliis Momulus, & Momyllus Auguſtulus dictus, ſed forſitan minus recte, Oreſtis filius, ex patris auctoritate ſuffragiis militaribus Ravennæ Imperator Occidentis creatus eſt, A.475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer Rex Herulorum ingentibus Barbarorum copiis Oreſtem Ticini obſedit, inde & cepit, coramque exercitu interfecit. Auguſtulum autem Imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniæ relegavit, anno imp. 1 nondum expleto. *Jornand. ibid.*

In Auguſto hoc Imperii quoque nomen in Occidente extinctum eſt; Odoacer enim Roma potitus Gothorum Regnum in Italia inſtituit, quod duravit A.77. ab A.476 ad 553. Regum ſeries hæc eſt.

Odoacer.	Ildibaldus.
Theodoricus.	Araricus.
Athalaricus.	Totilas.
Theodahatus.	Tejas.
Witiges.	

Horum Hiſtoriam plures ex Antiquis attingunt; ſed videre præſtat *Sigonium*, *de Occidentis Imperio*, *a lib.* 15. *ad* 20. qui eandem ex ipſis expreſſit, & collegit. Gothorum Regnum inde in Italia Longobardicum excepit, ut infra in Juſtino Juniore dicetur, ab A. 571. ad 774. protenſum, per annos nempe 203. Reges fuere.

Alboinus.	Bertharitus iterum.
Clepho.	Cunipertus.
Flavius Antarius.	Livipertus.
Agilulphus Paulus,	Ragumbertus.

Ada-

Adaloaldus & Theodelinda.
Arioaldus.
Rotarius.
Rodoaldus.
Aripertus.
Betharitus & Gundebertus.
Grimoaldus.
Aripertus II.
Anſprandus.
Luitprandus.
Hildebrandus.
Rachiſius.
Aiſtulphus.
Deſiderius.
Adalgiſus Theodorus.

Horum quoque Hiſtoriam fuſe ac diſerte proſequitur idem *Sigonius*, *de Regno Italiæ*, *a l.*1 *ad* 4. Interea vero Imperii nomen in Oriente tantum permanſit, per Imperatores qui ſubſequuntur derivatum.

LIX.

FLAVIUS VALERIUS ANASTASIUS, *Dicorus* cognomento a diverſitate coloris in pupillis, e Macedoniæ urbe Dyrrhachio ortus, ope Ariadnæ viduæ Zenonis Imperatoris, e ſilentiario ſeu ſcriba factus eſt Imperator, A. 491. ipſamque ſibi junxit in uxorem. Initio bonus Princeps, mox in malum converſus eſt, impius præſertim factus in Catholicos, cum Eutichiana hæreſi eſſet infectus. Longinum Zenonis Imperatoris fratrem tumultuantem vicit, & occidit. Vitalianum quoque Præfectum Provinciarum Septentrionalium no-

va excitantem repressit. A Bulgaris autem in Thracia, & Getis in Macedonia damnis affectus, ipsos, cum ferro nequiret, donis auroque repulit. Inventus est mortuus in cænaculo, crediturque ictu fulminis interemptus, A. æt. 88. imp. 24. aut juxta quosdam 27. *Jornand. de regn. ac temp. suc. Paul. Diac. lib.* 7. *Cassiod. Evagr. lib.* 3. *cap.* 50. *Zonar. Pomp. Læt. in Anast.*

Ariadna, Leonis Senioris filia, Zenonis Imp. vidua, Anastasii uxor, ut supra dictum.

Longinus, Zenonis Imper. consanguineus, nova in Isauria contra Anastasium molitus est, una cum Theodoro, sive Athenodoro. A Joanne autem Scytha prælio ambo victi sunt, & obtruncati. *Evagr. lib.* 3. *cap.* 35.

Longinus alter, Selinutius cognomento, simul cum Inde seu Indo quodam ex Isauria adversus Anastasium tyrannidem affectavit. Sed hi quoque a Joanne cognomine Gibbo victi & capti, ab Imperatore in triumphum missi sunt. *Ibidem.*

Vitalianus, in Thracia ortus, tyrannidem arripuit, magnisque Hunicarum gentium copiis Thraciam, Mæsiam, aliasque finitimas regiones cepit, victisque Hypatio primum, deinde Cyrillo Anastasii Ducibus, Constantinopoli jam imminebat: Ast a Marino Syro altero Imperatoris Duce navali pugna victus parumper quievit. Mox Justino Imp. suspectus, ab eodem amicitiæ specie in Urbem vocatus, & Magister militum Consulque creatus, per dolum inde in interiorem Palatii partem attractus, ibidem sexdecim vulneribus confossus est. *Evagr. lib.* 3. *c.* 43. *& lib.* 4. *cap.* 3. *Jornand. de regn. ac temp. succ. lib.* 1.

LX.

FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS, e Thracia, Suum & Bovum cuſtos olim, accepta magna vi pecuniæ a Spadone quodam Amanto Palatii præpoſito, qui ipſam erogabat, ut conciliato per ipſam exercitu Theocritianus acclamaretur, eadem pro ſe uſus, Imperium obtinuit cum eſſet excubitorum comes, A. 518. Imperium bene adminiſtravit, reſque juvit Catholicorum; diciturque primus hic inter Imperatores a Romano Pontifice, qui tunc forte Conſtantinopoli aderat, coronatus fuiſſe. Obiit A. ætat. 77. imper. 9. *Paul. Diac. lib. 7. Jornand. loc. cit. Pomp Læt. Zonar. in Juſtin.*

Lupicia, ſeu Lupicina, Juſtini prima uxor. Hanc Imperator factus Auguſtam dixit, & Euphemiam nominavit. *Zonar ibidem.*

Theodora, ſecunda uxor juxta *Cedren. in Juſt.* quem ſecuti ſunt nonnulli ex recentioribus. Sed quæ de Theodora ut ſecunda Juſtini uxore ipſis ſcribuntur, ad Theodoram Juſtiniani ex Procopii Arcana Hiſtoria referenda eſſe videntur; ſuper quibus conſule Eruditiſſimi Nicolai Alemanni in ipſum Procopium Annotationes.

Theocritianus, ſeu Theocritus, Amantii Satelles, ab eodem ad imperium capeſſendum contra Juſtinum excitus eſt: Sed Imperator ipſum comprehenſum ſaxis contiſque ingentibus oppreſſum, ſalſum in gurgitem jecit. *Jornand. lib. 1.*

LXI.

FLAVIUS JUSTINIANUS, ex Illyrici oppido Bedirina, Justini ex sorore nepos, Imperium per adoptionem acquisivit, A. 527. Princeps domi forisque clarus; nam leges omnes in unum corpus colligi jussit, unde effluxere celebrata illa volumina, Codex scilicet, Pandectæ, Institutiones, &c. Salutis quoque publicæ studiosissimus fuit, & honestatis custos severissimus. Bellum civile, quo ad Imperium tendebant Anastasii nepotes Hypatius, Pompejus, & Probus, sive juxta alios Hypatius & Pompejus tantum, iisdem occisis, sustulit. Cum Gothis sæpissime pugnavit, & plerunque fere feliciter per duces suos, Belisarium, Alexandrum, & Narsetem, qui post varios eventus sublato tandem Gothorum Rege Teja, Italiam a Barbaris penitus vindicavit. Per eundem Belisarium Persas quoque vicit, & Vandalos, & Africam Romano Imperio restituit. Vitiis tamen non caruit, nam & ad avaritiam pronior fuisse fertur, & a Catholica religione ad Eutychianam Hæresim, instigante conjuge, deflexisse. Obiit parum sanus mente, A. ætat. 83. imp. circiter 39. *Paul. Diac. lib* 7. *&* 8. *& de gest. Long. libr.* 1. *cap.* 17. *Agath. libr.* 1. *&* 2. *Jornand. de regn. ac temp. succes. Zonar. Pomp. Læt. in Just.*

Theodora, Justiniani uxor; fœmina Eutychiana, quæ mari-

maritum ad Apoſtaſiam pellexit, & fortaſſe ad avaritiam incitavit. *Paul. Diac. lib. 7. Zonar. loc. cit.*

Hypatius, Pompejus, & Probus Anaſtaſii nepotes, ut dictum, contra Juſtinianum tyrannidem Conſtantinopoli invaſerunt. Imperator autem ſingulos comprehenſos, amputatis ante Palatii fores capitibus, imperio vitaque privavit. *Jornand. de reg. ac temp. ſucceſ. lib. 1.*

Stozas, vilis in Africa miles, imperium ibi ſibi rapuit, totamque provinciam devaſtabat. A Beliſario victus eſt, & oppreſſus, ipſaque provincia liberata. *Ibidem.*

Stozas Junior, ſeu Jo: Stozas, una cum Gunthario magiſtro militum tyrannidem in Africa pariter uſurpavit, uterque tamen brevi ſublatus eſt. *Ibid.*

LXII.

JUSTINUS JUNIOR, qui & *Curopalates* dicitur, quod eſſet Prætorii Præfectus, Juſtiniani ſive ex ſorore, ſive ex filia nepos, ſucceſſit eidem, a quo fuerat adoptatus, A. 365. Princeps juſtitiæ ſtudioſus, manſuetus, publicæ tranquillitatis amator. Hoc Imperatore Longobardorum in Italia Regnum initia habuit, Rege Albuino, qui a Narſete vocatus, 200000. militibus Provinciam ingreſſus Romam cepit, ex eaque Imperatoris copias, & præſidia expulit. In illam autem Italiæ partem, quam Barbari nondum occupaverant, miſit imperator Longinum, qui eandem pro Imperio Exarchi titu-

ritulo retineret. Cæpit tunc igitur & Græcorum Exarchatus in Italia, ſede Ravenna, duravitque ad uſque Conſtantini V. tempora, ut ſuo clarius loco ſignificabimus. Bellum geſſit per quadriennium Juſtinus cum Perſis eventu vario: Et pax quidem inde ſancita; ſed propter mala, quæ in eo bello perpeſſus fuerat, fractus animo in phreneſim incidit, ex qua parumper convaleſcens, Tiberium ſibi ſucceſſorem deſignavit. Mox obiit ex dolore pedum, Pelagiana Hæreſi infectus, A. imp. quaſi 13. *Paul. Diac. l. 8. Pomp. Læt. Zonar. in Juſt. Evagr. lib. 1. cap. 5. &c.*

Sophia, Juſtini uxor; mulier truculenta, & imperioſa. Hæc Narſeti Italiam regenti pro Imperatore objecit per probrum, ut relicta provincia ad tractanda cum puellis penſa properaret. Quibus percitus Narſes reſcripſit eidem, talem ſe orditurum telam, qualem nec ipſa, nec maritus fuiſſent unquam ſoluturi; quare Longobardos, ut diximus, vocavit. Ipſa poſt mariti fata ſub Tiberio nova molita eſt; ſed juſſu ejuſdem eſt comprehenſa. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren Zonar. in Juſt.*

LXIII.

TIBERIUS CONSTANTINUS, e Thracia, a Juſtino adoptatus, favente Sophia Auguſta, quæ ejuſdem nuptias ſperabat, ſucceſſit, A. 578. Princeps ſtrenuus, ſapiens, & liberalis. Perſas bis ſuperavit, primo

mo per Juſtinianum, inde per Mauritium duces ſuos. Obiit placide Conſtantinopoli, A. Imper. circiter 5. juxta quoſdam 7. aut 8. *Paul. Diacon. lib. 8. Pomp. Læt. Cedren. Zonar. in Tib. Evagr. lib. 5. cap. 13. &c.*

Anaſtaſia, Tiberii uxor. Genuit Charitiam, ſeu Charitonem, & Auguſtam, quæ poſtea dicta eſt Conſtantina. Videtur filium etiam habuiſſe. *Cedren. Zonar. ibidem.*

LXIV.

MAURITIUS, *Tiberius*, ut in Nummis legitur, e Cappadocia ortum ducens, a Tiberio ſocero ſuo adoptatus, eundem excepit. A. 583. Imperator ſtrenuus quidem, & tum belli, tum pacis artibus ſatis idoneus, avarus tamen, & iracundus. Perſas vicit per duces ſuos Philippicum, & Germanum. Cum Chagano Avarium Rege, qui Thraciam, Mæſiam, aliaſque Orientalis Imperii regiones devaſtabat, ſæpius variiſque eventibus pugnavit. Tumultuantibus militibus quod ſtipendia non acciperent, Phoca principe, Imperator cum tota familia trucidatus eſt Chalcedone, A. æt. 63. imp. 20. *Paul. Diac. lib. 8. Zonar. Pomp. Læt. in Maurit.*

Conſtantia, ſeu Conſtantina, quæ primum Auguſta vocabatur, Tiberii & Anaſtaſiæ filia, Mauritii uxor. Genuit Theodoſium, & ſaltem quinque alios maſculos,

nimi-

nimirum Tiberium, Petrum, Paulum, Justinum, & Justinianum, qui in conspectu patris occisi sunt; item tres filias, Anastasiam, Theoctistam, & Cleopatram, in Monasterium primo detrusas, mox Phocæ jussu una cum matre interfectas. *Cedren. in Maurit. Evagr. lib.* 5. *cap.* 22.

Theodosius, Mauritii & Constantinæ filius. A patre consors Imperii factus est. De ipsius exitu varia dicuntur. *Cedr. Zonar. in Maurit.*

LXV.

PHOCAS, in Thracia ortus obscuro genere, vir corpore animoque turpissimus, ab exercitu, qui conspiraverat in Mauritium, appellatus est Augustus, A. 602. Crudelem, & libidinosum se gessit, prætereaque ignavum & timidum, licet esset terribilis aspectu. A Cosroe Persarum Rege Mauritii necem inique ferente lacessitus bello est, & victus. Alii quoque Reges, tum in Europa, tum in Asia, tum in Ægypto contra eundem irruerunt, summo cum Imperii damno, atque ignominia. Unum præstitit laude dignum, quod Romanam Ecclesiam Ecclesiarum omnium caput esse decrevit. Facta in ipsum omnium conspiratione, acclamatus est Heraclius, qui Phocā prælio vicit, & a Photino quodam captum ignominioso mortis genere confecit, A. imper. 8. *Paul. Diac. lib.* 8. *Cedren. Zonar. Pomp. Læt. in Phoca.*

Leon-

Leonto, ſeu Leontia, Phocæ uxor. Genuit Domantiam, ſive Domnentiam, quam in uxorem duxit Priſcus Patritius Conſtantinopoliranus. *Cedren. Zonar. ibid.*

LXVI.

HERACLIUS, Heracleonæ ſeu Heracliani Africæ Præfecti filius, ſublato Phoca, a militibus & ſenatu Imperator pronunciatus eſt A. 610. Princeps inter bonos numerandus, ſi Monothelitarum Hæreſi non faviſſet, neque in ſenectute ſua auſpiciis, & incantationibus ſtuduiſſet. Perſas vicit ingenti prælio, pretioſumque Dominicæ Crucis lignum ex eorum manibus recuperavit. Obiit ex hydrope A. imper. 31. *Pomp. Læt. Cedren. Zonar. in Herac.*

Fabia, Heraclii prima uxor. Qua die coronata eſt Auguſta, Eudociæ nomen ſibi adjunxit. Genuit Conſtantinum Novum, & Epiphaniam. *Auct. cit.*

Martina, ſecunda uxor, neptiſque ex fratre, ſive ſecundum alios, ex ſorore Maria. Ex hac nati liberi numero decem, inter quos Heracleonas, & Davides. *Auct. citat.*

LXVII.

LXVII.

CONSTANTINUS III. qui & Novus dicitur, & Constantinus Heraclii, ante coronationem Heraclius appellatus, & ideo quibusdam Heraclius II. dictus, patri successit, A. 641. A Noverca Martina, instigante Pyrrho Constantinopolitano Patriarcha hæretico, veneno sublatus est optimus Princeps, æt. anno circiter 29. imper. mense 4. *Pomp. Læt. in prog. Herac. Cedren. Zonar. in Const.*

Gregoria, quæ & Anastasia dicta est, Nicetæ Patricii filia, Constantini uxor. Genuit Constantem, & Theodosium, qui ab eodem Constante interfectus est. *Auctores citati.*

LXVIII.

HERACLEONAS, Heraclii ex Martina filius, matris artibus evectus est ad Imperium sublato Constantino, A. 641. Cum male Rempublicam administraret,

ret, ex jussu Senatus una cum matre captus est, ipsique nasus, huic autem lingua est amputata. Ambo inde in Cappadociam relegati, imp. mense *6. Pomp. Læt. loc. cit. Cedren. Zonar. in Heracl.*

LXIX.

CONSTANS II. qui & Heraclius Constans dicitur, & Constans Junior, Constantini III. & Gregoriæ filius, a Senatu Imperator factus est, A. 641. Patri dissimilis, per omnem crudelitatem, libidinem, avaritiamque se se exercuit. Cum Saracenis in Oriente, & Longobardorum Rege Grimoaldo in Italia apud Beneventum parum prospere pugnavit. Quocirca versus in rabiem desæviit in suos; progressusque in Siciliam, dum ibidem se lavat in balneo, cui nomen Daphne, situla ipsius capiti graviter impacta, opera cujusdam Andreæ, auctore autem Mizizio, occisus est, A. imper. 26. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Uxoris ipsius ignoratur nomen; suscepit autem filios Constantinum, Tiberium, & Heraclium. *Zonar. loc citat.*

LXX.

CONSTANTINUS IV. iis autem qui Heraclium II nominant, ut supra diximus, III. tantum appellatus, *Pogonatus* dictus, seu *Barbatus* Constantis II filius patri successit, A. 668. cum nonnullis jam annis antea, absente patre, imperium administrare Constantinopoli cæpisset, Mizizium tyrannum sustulit. A Saracenis validissima classe instructis per septennium fere Constantinopoli obsessus est; eos vero tandem egregie repulit, & quidquid hostium superfuerat repente oborta tempestas pene delevit. A Bulgaris de Sarmatiæ finibus egressis magna clade disjectus, pace inita, cum ipsos repellere non posset, Mysiam iisdem incolendam concessit, quam a suo nomine Bulgariam appellavere. Objit Princeps bonus & laudabilis naturali fato, A.imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Pog.*

Anastasia, Constantini uxor. Genuit Justinianum Juniorem, & Heraclium. *Cedren. in Just. II.*

Mizizius, seu Mezentius, Armenus homo, Constantio Imperatore in Sicilia occiso, de imperio sibi usurpando cogitavit. A Constantino petitus statim est classe, & victus; ipsiusque caput Constantinopolim deportatum. *Auct. supracit.*

LXXI.

JUSTINIANUS II. qui & Junior, & Juſtinus III. appellatur, Conſtantini & Anaſtaſiæ filius, Patri ſuffectus eſt, A. 685. Crudeliter Imperio præfuit, nam præſertim, cum a Saracenis ingenti clade fuſus fuiſſet, Conſtantinopolim reverſus urbis Præfecto mandaverat, ut cives omnes per milites obtruncaret. Qua re detecta, Leontius facta conſpiratione imperio eundem dejecit, A. 694. & Cherſonam relegavit, truncato naſo; quare & Rhinotmetus dictus eſt. Nono autem poſt exilium anno Imperator Trebellii Bulgarorum Ducis armis adjutus Conſtantinopolim obſedit, noctuque per aquæductus occupavit. Se ſe itaque imperio reſtituit, & Abſimarum, qui tunc eodem potiebatur e fuga attractum interfecit, unaque Leontium; indeque quotieſcunque truncas ſibi nares emungeret, unum ex iis qui Leontio faverant trucidari jubebat. Fœdus poſt hæc cum Bulgaris initum fregit, eoſque bello periit, ſed parum felici exitu. Exoſior in dies ex ſævitia factus, quam in Cherſonenſes præcipue, apud quos exulaverat, exercuit, a Philippico obtruncatus eſt æt. anno 42. cum ante relegationem A. 9. poſt eandem 8. imperaſſet. *Paul. Diac. lib.* 8. *Cedren. Zonar. in Juſt.*

Theodora, Cazarorum Reguli ſoror, aut filia, Juſti-

niani uxor. Genuit Tiberium, qui Augustus est dictus, & cum patre sublatus est. *Ibidem*.

Leontius Isaurus, Patritius Byzantinus, ob suspicionem virtutis a Justiniano in carcerem detrusus, inde ab eodem libertati restitutus, & Græciæ præpositus, deturbato, ut diximus, Imperatore potitus est Imperio, A. 694. Classem misit in Saracenos Africam devastantes, quæ, re parum feliciter gesta, cum sibi ab ipso timeret, Imperatorem salutavit Absimarum, a quo captus Leontius relegatus est in Dalmatiam, truncato naso, A. imp. 3. Restituto Justiniano, post varia ludibria, & tormenta una cum eodem Absimaro cæsus est. *Ibid. Theoph.*

Tiberius Absimarus, a classiariis, ut diximus, Imperator renunciatus in Africa, duce eorundem Joanne, Anno 696, Constantinopoli, imperioque potitus est, relegato Leontio. Cum Justinianus, urbe occupata, contra ipsum tenderet, fugę se dedit; sed in fuga captus, ad victorem perductus est, cujus jussu periit, cum imperium per annos 7. tenuisset. *Ibidem*.

LXXII.

PHILIPPICUS, seu Phileppicus, Bardanis Armeni filius, Patritius Costantinopolitanus, ab Absimaro Cher-

Cherſonam olim relegatus, ab iiſdem Cherſonenſibus Imperator acclamatus eſt contra Juſtinianum, & ab ejuſdem Imperatoris claſſe confirmatus, Imperium obtinuit, A. 711. Princeps prudens quidem, nec ingenio pravus, ſed in rebus gerendis infelix, a Bulgaris, & Saracenis pluribus damnis eſt affectus. Sunt tamen qui ipſum flagitioſum, pravumque Tyrannum magis quam principem dicant. A Patritiorum factione excæcatus eſt, e convivio raptus, & in carcerem detruſus, A. imp. 2. aut 3. ſecundum alios. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Philip.*

LXXIII.

ARTHEMIUS, qui & Anaſtaſius II. appellatus, Philippici a ſecretis, a populo ſimul & Senatu Coſtantinopolitano Imperator dictus eſt, A. 713. Vir omni doctrinæ genere eruditus, & agendo verſutiſſimus. Claſſem miſit in Saracenos; ſed milites, infecta re, ne ad Imperatorem iratum reverterentur, Theodoſium Imperatorem pronuntiarunt, qui Conſtantinopoli potitus Arthemium cepit, & in ordinem redegit. Alii dicunt, Arthemium a Theodoſio Nicææ victum, & captum. Leone autem III. imperante, priſtinæ dignitati ſe ſe reſtituere molitus eſt Arthemius, Bulgarorum auxiliis inſtructus; ſed ab his ipſis a Leone pecunia corruptis Imperatori traditus eſt, & nonnulos poſt annos occiſus. Impe-

ravit A.2.cum dimidio circiter. *Paul. Diac.lib.* 8. *Teoph. Cedren. Zonar. in Arth.*

LXXIV.

THEODOSIUS III. *Adramythenus* appellatus, quod Adramytti [urbs est in Troade) ab Arthemii Classe Imperator factus fuerit, Imperium invitus, ut fertur, est consecutus, A. 715. Vir genere obscurus, sed moribus optimus, & Orthodoxis addictissimus. Cum audiisset Leonem appellatum Augustum, sponte cessit Imperio, & monasticam subiit vitam una cum filio;ferturque a nonnullis sanctè occubuisse Ephesi, & miraculis claruisse. Imperavit A. I. & aliquot menses. *Theoph. Cedren. Zonar.*

LXXV.

LEO III. *Conon* dictus, ignobili familia ex Isauria, Imperator acclamatus est prope Nicomediam a militibus, A. 717. Princeps impiissimus, sacrarum imaginum eversor efferatus, quibus etiam penitus e medio tol-

tollendis Synodum Condantinopoli coegit. Ex hoc *Iconomachus*, & *Theomachus* appellatus eſt. Obiit ex dyſenteria ſive ex Aqua intercute Anno imp. 25. *Paul. Diac. lib.* 8. *Cedren. Zonar.*

Maria, ſive Marina, Leonis uxor, ex qua Conſtantinus Copronymus, & Anna. *Cedren.*

LXXVI.

CONSTANTINUS V. *Copronymus* dictus quòd aquam Bptiſmalem corporis ſolutione fædaverit, & *Caballinus* quòd caballini ſtercoris odore mirè delectaretur, Leonis & Mariæ filius, Patri ſucceſſit A. 741. Tyrannicè res adminiſtravit; & præſtigiis ac faſcinationibus ſupra modum addictus, leges omnes, tam politicas quam divinas violavit, atheiſmum potius, quam religionem ullam profeſſus. Artavaſtum tyrannum oppreſſit, Arabaſque vicit. Cum Bulgaris primum infeliciter pugnavit, inde ipſos ingenti pręlio fudit. Exarchatum amiſit in Italia; Aiſtulphus enim Longobardorum Rex, expugnata Ravenna, totam ſibi quoque Provinciam victor ſubjecit A. 752. Illam inde A. 754. aut 756 juxta alios, Aiſtulpho arripuit armorum jure Pipinus Brevis Franciæ Rex, eandemque Romano Pontifici Stephano donavit grati animi ergo, quod ex Zachariæ Pontificis voluntate regnum accepiſſet, excluſo Chilperico Merovingorum poſtremo. Obiit Conſtantinus non longè ab Arcadiopoli,

vel ex elephantiasi, vel ex dolore carbunculi in pedibus A. æt. 57. imper 35. inchoato. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Anon. Ann. Reg. Franc.* sub A. 756.

Irene, Cazarorum Principis filia, Constantini prima uxor. Genuit Leonem. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Maria, quam aliis Mariam Armenam vocari observamus, secunda uxor. Sine prole obiisse traditur.

Eudocia, tertia uxor. Ex hac nati Christophorus, Nicephorus, Niceta, & Eudoxus, sive Eudocimus. *Theoph. Cedren. loc. cit.*

Artavastus, sive Artabasdus, Constantini V. gener, eodem in Asia contra Saracenos occupato, Imperium invasit Constantinopoli A. 742. circiter. Reversus Constantinus, ejusdem filium sibi occurrentem vicit, inde & ipsum pariter tyrannum. Urbe demum potitus, fugientem cepit, & oculis privavit cum ejusdem duobus filiis; ipsiusque sectatores occidit. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Anna, Leonis tertii filia, Artavasti uxor. Genuit Nicephorum, a patre Imperatorem dictum, & Nicetam.

Hoc Imperatore, ut diximus, Orientalium Imperatorum Exarchatus in Italia desiit, qui imperante Justino A. 568. inceptus, per annos 184. duraverat, ad annum usque nimirum 752. quo extinctus est. Placuit Exarcharum seriem, ac nomina subtexere.

Longinus.	Theodorus Calliopa iterum.
Smaragdus.	Theodorus.
Romanus	Joannes Platon.
Callinicus.	Theophylactus.
Jo. Lemigius.	Joannes Tizocop.
Eleutherius.	Scholasticus.

Isa-

Isaacius Patritius. Paulus Patritius.
Theodorus Calliopa. Eutychius Patritius.
Olympius.

LXXVII.

LEO IV. Copronymi filius ex prima uxore, Patrem excepit A. 776. Hęres paternæ impietatis Imagines everti jussit, & contra easdem ipse quoque synodum convocavit. Validissimo exercitu in Syriam misso innumeram Saracenorum vim cecidit. Coronam auro gemmisque insignem, quam sive Mauritius, sive Heraclius ad Dei honorem in templo deposuerat, suo ipse capiti imposuit; quare oborto repente carbunculo, abiit ex ejusdem cruciatibus, A. ætat. 30. imp. circiter 5. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Irena, mulier Attica, forma corporis insignis, Leonis uxor. Genuit Constantinum, cum quo post mariti obitum Imperium per annos decem administravit, usque nempe ad A. 790. Tunc ab eodem in ordinem redacta est; sed anno post iterum ad Imperii consortium assumpta. Tanta inde regnandi libidine exarsit, ut consortis impatiens filium jusserit excæcari, quo e vivis ablato imperavit sola per annos circiter 5. donec A. 802. a Nicephoro est deposita, & in Lesbum insulam relegata. *Auctores citat. Theoph.*

LXXVIII.

CONSTANTINUS VI. Leonis filius & Irenæ, sub tutela matris Imperium sumpsit, A. 780. Decennio post matrem expulit, & rebus solus potitus, crudelissimè Rempublicam administravit. Quare omnibus exosus, matri quoque jam restitutæ, ejusdem jussu excæcatus est: Tanta verò crudelitate ipsi oculi sunt effossi, ut non multo post præ dolore e vivis migraverit, A æt. 26. sive juxta alios 34. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Marina, seu Maria ex Armenia, Constantini uxor. Hanc ipse sumpsit invitus jubente matre; quare postea repudiavit, & monialem fieri compulit ex ejusdem matris jussu. *Auct. cit.* Genuit Euphrosinem, Michaelis Balbi, de quo infra, conjugem.

Theodotes cubicularia, altera Constantini uxor. Genuit Leonem, qui obiit infantulus. *Auct. cit.*

Stauratius, A. tertio post Constantini depositionem, imperante Irena, tyrannidem arripere molitus est. Hoc cum Imperatrix resciviffet, omnibus ejus consuetudine interdixit; quocirca mærore oppressus obiit. *Theoph. Cedr.*

Hactenus in Oriente tantùm Imperii dignitas viguit; ab hinc & in Occidente post 324. annorum interstitium sub Carolo Francorum Rege meliore Christiani orbis fato reflorebit. Occidentalium igitur Imperatorum seriem re-

su-

ſumemus, unàque & Orientalium ordinem proſequemur ad captam uſque Conſtantinopolim: Neque enim adeo levis momenti, aut ab Occidentis rebus diſſita eorundem Hiſtoria eſt, ut ſine ſtudioſorum antiquitatis damno poſſit prætermitti.

L X X I X.

CAROLUS, Pipini Brevis Galliæ Regis & Berthæ, ſeu Bertradæ filius, *Magnus* a geſtarum rerum magnitudine nominatus, cum jam Galliæ, Germaniæque regnis potiretur, ab Hadriano Pontifice, contra Deſiderium Italiæ Regem vocatus in Italiam, egregia pro Eccleſia navata opera, & hoſte Papiæ capto, ac Leodium relegato, a Leone III. Pontifice Imperator Occidentis eſt renunciatus, aureoque diademate coronatus die Natalis Dominici An. 800. Princeps domi foriſque optimus; ingenii morumque virtutibus clarus, bellicaque virtute nulli ſecundus; fœminarum quidem aliquantum appetentior, qua ſola videtur labe culpandus. Cum Saxonibus ab A. 772. ad 785. bellum pertinax geſſit, quod feliciter tandem confecit, hoſtibus unà cum Withekindo ipſorum Duce ad Baptiſmum ſuſcipiendum adactis. Friſios, Hungaros, Saracenos in Hiſpania, Avares, Bohemos, Danos vicit, & compeſcuit. Accademias Pariſiiis, Oſnaburgi, Papiæ, Bononiæ que fundavit; & pluribus in civitatibus ſcholas publicas ad juvenum educationem inſti-

tuit.

tuit. Ducatus Spoletanum, Beneventanum, & Tuscum, Corsicam, ac Sardiniam Pontifici dono dedit. Obiit Aquisgrani, quam urbem in sedem regiam elegerat, ex pleuritide, A. ætat. 71. Imper. 14. *Eginart. Anon. an. Reg. Franc. Regi. lib. 2. Sigeb. An. Fuld. Contin. Aim. lib. 4. cap. 65. &c. Avent. lib. 4.*

Hermentrudes, quam alii Hermingardim, & Irmogardam, alii Theodoram, alii Bertham appellant, Desiderii Longobardorum Regis & Ansæ filia, Caroli prima uxor, quam duxit A. 770. Anno sequenti repudiata est, & in cœnobio dicitur obiisse. *Eginart. Contin. Aimo. lib. 4. cap. 69. Avent. lib. 4.*

Hildegardis, nobilis Sveva, secunda uxor. Genuit Pipinum, Ludovicum, & Carolum, filiasque (juxta plerosque) tres, Rotdrudim, Bertham, & Gisalam. *Cristianus Matthiæ* enumerat præter hasce Hildegardim, Adelheidam, Bellixardam, Immam, & Gertrudam. *Eginart. Contin. Aimo. Avent. loc. cit.* Obiit A. 783. *Chron. Herveld.*

Fastrada, Radolfi Austrasiæ Comitis filia, tertia uxor. Genuit Hildrudim, & Rothaidem; alii addunt Theodoram. *Eginart. Anon. Ann. Reg. Franc.* sub A. 783. *Contin. Aimo. lib 4. cap. 75. Avent. lib. 4.*

Luitgardis, ex Alemannia, quarta uxor, ex qua nulli liberi. *Eginart. Contin. Aimo lib. 4. cap. 90.* Obiit A. 800. juxta *Anon. cit. & Regin.*; qui vocat ipsam Lindkardim. Adnotandum a *Vvolfg. Laz. lib. 3. in genealogia Francorum Carolingorum*, inter uxores Caroli recenseri etiã Robedam, seu Galienam Galastrii Toletani Regis filiam; quæ ejusdem prima uxor fuerit; & ultimæ uxoris loco recenseri Gersuindam, seu Garsulam Comitissam de Ingelhaim; quam mox infra inter pellices numerabimus.

Præter hasce quatuor uxores, quatuor quoque recen-

sen-

ſentur ejuſdem concubinæ. Matalgardis, quæ genuit filiam Rothildim: Reginophira, ſeu Regina, ſeu Reginopyrga (ut eſt apud *Aventinum*) ex qua nati Drugo, & Hugo: Gerſuinda, ex qua Adeldrudis. Adhelinda, ex qua Theodericus. *Eginart. Avent. lib. 4. Munſterus in Geneal. Carl. M.* refert & Himmeltrudam; ex qua Pipinus gibboſus regnandi avidiſſimus; qui idcirco in Patrem conſpiraverit: cujus mentionem faciunt *Peucerus*; & alii. Hanc addit *Volfg. loc. cit.* qui & aliam pellicem refert, nimirum Rothildem, quæ genuerit Adelrodum, Rotrudam, & Adelindam; adeo ut juxta citatum auctorem Carolus habuerit uxores ſex, pellices verò quinque, ex iisdemque liberos 23.

NICEPHORUS, e Seleucia, Patritius Conſtantinopolitanus, redacta in ordinem Irena, quæ per quinquennium à filii morte imperium Orientis adminiſtraverat, eodem potitus eſt A. 802. Princeps impius, crudelis, & avarus. Pacem cum Carolo Magno fecit hac conditione, ut ambo Auguſti appellarentur; notandumque firmatum inter ipſos tunc fuiſſe, ut Veneti inter utroſque medii, nulli prorſus obnoxii, libertate patria gauderent; ut videre eſt apud *Cuſpinianum*, *Stradam*, & alios. Geminum geſſit bellum cum Bulgaris, in quorum altero extinctus eſt, A. imp. 9. *Anon. cit. Zonar. in Niceph. Ann. Fuld.* ſub A. 811, &c. Filium Stauratium, & Filiam unam ſaltem ſuſcepit Procopiam, de quibus infra.

Bardanius quidam Orientis Dux, cognomento Turcus, a parte exercitus, quæ a Nicephoro defecerat, Chryſopoli ſalutatus eſt Imperator. Non multo poſt impunitatem ab Imperatore poſtulavit, & monaſticam vitam ſubiit in inſula Prota; ſed Nicephorus juſſit ipſi ibidem oculos effodi. *Cedren.*

STA-

STAURATIUS Nicephori filius, e pugna, in qua Pater occiderat, relatus in urbem, Imperator eſt dictus, A. 811. Cum autem Michaeli Curopalatæ ſtrueret inſidias, in quem Senatus vota ferebantur, depulſus ab eodem in Monaſterium ſe ſe incluſit, A. imp. 1. nondum expleto. *Cedren Zonar. in Staur.*

Theophania, Irenæ Imperatricis affinis, Stauratii uxor. *D. Niceph. Zonar. in Niceph.*

MICHAEL Curopalata, cognomento *Rancabes*, ſeu *Rancabenus & Rangabi*, a Senatu jam dictus Imperator, confirmatus eſt A. 811. Princeps bene moratus, pacis amans, ſed in rebus bellicis mirè ſocors. Audito Leonem Imperatorẽ electum fuiſſe, depoſuit Imperium, & in cœnobium juxta nonnullos ſe recepit; ſed a Leone relegatus eſt in inſulam Protam cum tota familia ſua, A. imp. 2. *Theoph. Cedren. Zonar. in Mich.*

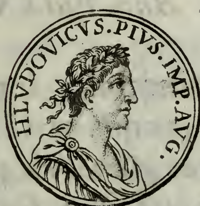
Procopia, Nicephori filia, Michaelis uxor. Genuit Theophilactum a Patre deſignatum Imperatorem, quem Leo caſtrari juſſit, inde cum matre ac fratribus relegavit. Hi fuere Stauratius, & Niceta: Filiæ inſuper Gorgones, & Theophania. *Auctores citati.*

LEO V, Armenus, Bardæ filius expulſo Michaele, Imperium obtinuit A. 813. Crudelis. impius, iconomachus, in adminiſtrandis tamen rebus vigilantiſſimus. Bulgaros ingenti prælio vicit, & contra Arabes quoque feliciter pugnavit. Confoſſus eſt multis vulneribus a factione Michaelis Trauli, A. imper. 7. cum dimidio. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Ex uxore, cui nomen juxta quoſdam, Theodoſia, juxta alios Theodora eſt, ſuſcepit Sabbatium, ſive Symba-

batium, qui deſignatus jam Imperator, Conſtantini nomen ſibi adjunxerat; præterea Baſilium, Gregorium, & Theodoſium, qui in inſulam Protam delati, & caſtrati ſunt. *Ibidem.*

LXXX.

LUDOVICUS, *Pius* cognominatus a pietate quam ſemper exhibuit, Caroli M. & Hildegardis filius, ſucceſſit in Imperio A. 814. Patri, a quo Imperialem coronam anno præcedenti jam acceperat; totamque ipſius inſuper ditionem obtinuit, præter Italiæ regnum, quod Pipini fratris ſui filio Bernardo datum eſt. Coronatus eſt autem A. 817. ut auctor eſt *Trithenem.* in civitate Remorum a Papa Stephano IV. qui tunc temporis erat in Gallia. Princeps pius, juſtus, liberalis, virtutumque exercitio Patris imitator. Bernardum Italiæ Regem regno ſuo non contentum, & armis nova ſibi querentem ſupplicem ad ſe venire coegit; ipſique a Franciæ primoribus capitis damnato oculos juſſit effodi. Cum poſt diviſas res filiis ſuis Pipino, Lothario, & Ludovico, Juditham in uxorem aſſumpſiſſet, ex eaque Carolum procreaſſet, cui ditando aliorum ſtatus imminuebatur, in Patrem tres illi conjuraverunt, & captum prope Baſileam in campo, qui ab eorum perfidia Mendacii campus dictus eſt, imperio dejecerunt. Diffidentibus autem iiſdem fratribus inter ſe; unàque & Regni proceribus, priſtinæ dignitati eſt reſtitutus,

stitutus, A. juxta *Regin.* 838. juxta alios 834. Ipse inde, omnibus non modo pepercit, qua erat pietate ac clementia, verum etiam omnes suo tempore missos in exilium revocavit; & de singulis, quæ publice perperam gesserat, publicam egit pœnitentiam. Obiit in insula Rheni, prope Ingelnheim, A æt. 64. imp. 27. *Anon Ann. Reg. Franc. Regin. lib.* 2. *Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. libr.* 4. *&* 5. *Avent. lib.* 4.

Hermingardis, sive Irmingardis, Ingrami Saxoniæ Ducis filia, Ludovici uxor, ex qua nati Pipinus, Lotharius, & Ludovicus. *Contin. Aimo.lib.* 4. *cap.* 106. *Avent. lib.* 4. Obiit A. 828. juxta *Ann. Fuld.*

Juditha, filia Vvelsonis, seu Guelphi Comitis in Bavaria, secunda uxor. Genuit Carolum Calvum. Hanc Ludovicus mire amavit, totusque ab ejusdem voluntate pependit; quare in Imperio motus, & plura mala. Repudiata igitur est A. (juxta *Sigeb.*) 830. sed, restituto ad Imperium Ludovico, resumpta. *Anon. cit. sub. A.*819. *Contin. Aimo. lib.* 4. *cap.* 107. *&* *lib.* 5. *cap.* 12. *Avent. lib.* 4.

MICHAEL, *Balbus* seu *Traulus* dictus quod balbutiens esset, sordidissima gente ex Phrygiæ oppido Amorio natus, obtruncato Leone Orientis Imperator factus est A. 820. Fuit impius, & Orthodoxæ Religionis hostis acerrimus. Copronymi vitam sibi proposuit, & summo studio æmulatus est. Adversus Literas & Literatos infensissimum se præbuit. Thomam tyrannum vicit. Magnam autem imperii diminutionem passus est, Cretam occupantibus Mauris, Siciliam Agarenis, Dalmatisque in libertatem se vindicantibus. Obiit ex dysenteria, A. imp. circiter 9. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Prio-

Prioris Michaelis conjugis nomen in incerto est (quidam vocant Theclam). Hoc scimus, natum ex ipsa Theophilum. *Auctor. cit.*

Euphrosine, Constantini VI. & Mariæ filia, altera Michaelis uxor, quam ipse de Monasterio extraxit ut sibi jugaret. A privigno suo Theophilo post mariti obitum cœnobio restituta est. *Ibid.*

Euphemius quidam, populi princeps, sive juxta alios cujusdam turmæ dux, rapta Monaca quadam in Sicilia, ut capitis periculum effugeret, Agarenorum qui erant in Africa Præfecto Siciliam prodidit, pacta mercede, ut se Imperatorem Romanorum appellaret. Res ex voto cessit; sed Tyrannus brevi a duobus fratribus Siculis ibidem occisus est. *Auct. cit.*

Thomas, vir quidam genere obscurus, Constantini nomine sumpto, nova molitus est ad Tyrannidem occupandam in Asia. Non levi collecto exercitu, contra Imperatorem trajecit in Europam, urbique jam imminebat. Sed Imperator ope Bulgarorum eundem repulit, & profligavit; sibique tandem traditum post varios cruciatus occidit. *Ibidem.*

THEOPHILUS, Michaelis filius, Patri successit A. 829. paternæ impietatis, & iconomachiæ prorsus hæres. Bello cum Saracenis parum feliciter gesto, in mærorem incidit, inde in dysenteriam, qua periit, A. imp. 12. Fertur ejusdem mortui os ita deductum, ut viscera conspicerentur. *Cedren. Zonar. in Theoph.*

Teodora, e Paphlagonia, Theophili uxor. Genuit Michaelem, Constantinum, Theclam, Annam, Anastasiam, Pulcheriam & Mariam, *Auct. cit.*

Nummum Michaelis, & Theophili, quo pulcherrimo

mo quidem, quantum temporum illorum patitur fœditas, gaudemus, hic incidi curavimus. Cæterorum Orientalium nummis, cum eorundem, quæ par erat, copia destituamur, manca sit series nostra oportet: Lectorem ideo ad opimas remittimus Tabulas illas, quæ in præclaris extant operibus *Ducangii*, & *Bandurii*, nobis alias laudatis.

LXXXI.

LOTHARIUS, Ludovici Pii ex Hermingardi natu maximus, a Patre Rex Italiæ ac Imperator declaratus, regnare cæpit A. 840. Monarchiæ universæ acquirendæ libidine captus, fratrum ditiones invasit, a quibus duplici prælio victus est, altero ad Vicum Fontanetum in Burgundia A. 841. altero ad Argentoratum anno sequenti. Ita *Ann. Fuldens.* cum plerique alii scriptores unius tantum prælii mentionem faciant. Rebus ideo compositis nova facta est Imperii divisio, ipsique ex Transalpinis provinciis ea tantum cessit, quam a suo postea nomine Lotharingiam appellavit. Imperium sponte deposuit, & Prumiense monasterium ditionis Trevirensis ingressus est, ubi eodem anno obiit, post Imp. annum 15. *Sigeb. Regi. Ann. Fuld. Avent. libr.* 4. *Contin. Aimo. libr.* 5. Hoc Imperatore scribit *Trithem.* factam fuisse Regni Francorum divisionem, nimirum in regnum Galliarum, ut hodie

adhuc

adhuc extat, & Regnum Germaniæ; cum antea Gallia & Germania ferè ſub uno nomine Franciæ continerentur.

Hermingardis, nobilis & pudica matrona, Lotharii uxor. Genuit Ludovicum, Lotharium, & Carolum. *Anon. Ann. Reg. Franc.* ſub A. 821. *Contin. Aimo. lib.* 4. *cap.* 109. *Avent. lib.* 4.

MICHAEL III. Theophili filius, ſucceſſit Patri adhuc puerulus, ſub tutela Theodoræ matris piiſſimæ ac ſapientiſſimæ, A. 842. Per eandem Imaginum cultus eſt reſtitutus, & Bulgari Chriſti fidem ſuſceperunt. Michael autem matris impatiens, ipſam A. imperii ſui 14. redegit in ordinem, incluſitque cœnobio, ubi paulo poſt obiit. Solus igitur rerum ſummam adminiſtravit, ſed vitiorum omnium profeſſione; totumque ſe nugis, temulentiæ, ſtupriſque dedit. Expeditionem in Syriam infeliciter ſuſcepit; immenſoſque theſauros, quos mater collegerat, breviſſime diſſipavit. Bardam avunculum ſuum Cæſarem creatum juſſit interfici. Ipſe autem a Baſilio, quem poſt Bardam conſortem fecerat Imperii, occiſus eſt dum noctu cubat, A. ætat. 41. circiter, imp. 25. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Eudocia, Decapolitæ filia, Michaelis uxor. *D. Niceph.*

Bardas, Michaelis avunculus, ab eodem, quem ad repellendam matrem hortatus fuerat, Cæſar factus eſt A. 856. nec malum principem egit; nam literarum ſtudioſiſſimus eaſdem pene mortuas revocavit. Cum autem nepotis vitia, ineptiaſque redargueret, ejuſdem juſſu, qui & ſpectator eſſe voluit, occiſus eſt, A. ab electione ſua circiter 10. *Cedren. Zonar. in Mich.*

LXXXII.

LUDOVICUS II. Lotharii filius & Hermingardis, a Patre Rex Italiæ & Imperator declaratus, successit eidem A. 855. Princeps literatus, pius, clemens, justus, Ecclesiæ defensor, *eleemosinarum largus largitor*. Adalgisum Beneventi Ducem, qui a Græcis impulsus contra Imperatorem conspiraverat, repressit, & in Corsicam insulam fugere coegit. Saracenos Italia fortiter expulit, Normannosque ex Gallia. Obiit Mediolani A. imp. circiter 20. *Sigeb. Reg. lib.* 2.

Luitgarda, Vuelphi Ducis in Svevia filia, Ludovici uxor. Genuit unicam filiam Hermingardim, quam Carolus Calvus Matrimonio junxit Bonoso Duci strenuo; ex hisque natus est Ludovicus ille Rex Italiæ, & Imperator, de quo infra. *Sigeb. sub A.* 878. *Regi. sub A.* 877.

BASILIUS, natione Armenus, in Macedonia tamen natus, qui genus trahere perantiquum dicebatur a Michaelis familia, Bardæ Cæsari substitutus, Imperium obtinuit A. 867. Imperator pius Imaginum promovit cultum, & Catholicam Religionem fovit, & auxit. Saracenos in Asia sæpius, & præsens, & per Legatos ingentibus damnis affecit. Obiit ex dysenteria juxta quosdam, juxta alios, ruptis intestinis ex ictu cornuum cervi, quem humi-

humi exanimẽ raptare tentaverat, A.imp.circiter 20. *Cedren. Zonar in Basil.*

Eudocia, pulchra & pudica fœmina, de stirpe nobilissima Martinacia, Basilii altera uxor. Genuit Constantinum, Leonem, Alexandrum, Stephanum, & filias quatuor. Ex iis Constantinus Augustus cum Patre dictus est, obiitque Anno ætat. 13. *D. Niceph. Cedren.*

LXXXIII.

CAROLUS II. a calvitie capitis *Calvus* cognomento, Ludovici Pii ex Juditha filius, mortuo sine liberis Ludovico II. in Italia ex Gallia quam regebat armatus advolavit, blandeque elusis Ludovici Germaniæ Regis fratris sui filiis, quos Pater ad Imperium aspirans miserat contra Carolum, ne eodem ipse potiretur, Imperii Coronam a Pontifice Joanne VIII. accepit, unaque Italiæ Regnum adeptus est A. 875. Superbus fuit, ambitiosus; ac in bellis timidus, & ignavus. Literatis autem favisse dicitur supra modum, & sacras sanctiones e variis synodis collectas sapienter ordinasse. Germaniæ regnum nepotibus suis patre orbatis eripere cogitavit; sed ipsi contra eundem moverunt, quem & vicerunt ad Andernacum, & in Italiam etiam lacessivere. Fugiens ipse idcirco Verona Mantuam, epoto ibidem pharmaco venenato fraudibus Sedechiæ Medici Judæi, obiit 11. diebus post ex dysente-

na A. imp. 2. Alii non Mantuæ, sed in alpium transitu occubuisse scribunt. *Sigeb. lib.* 2. *Ann. Fuld. Contin. Aim. lib.* 5. *Avent. lib.* 4.

Hermintrudis, quam & Irmotrudam, & Germindrudim appellari observamus, Caroli prima uxor. Nati sunt ex hac Ludovicus Balbus, Lotharius, Carolus, & Carolomannus. *Contin. Aimo. lib.* 5. *cap.* 24. *Avent. lib.* 4. *Peucerus* ipsam secundæ uxoris loco ponit, ex eaque filiam quoque natam scribit, quæ Judithæ nomine aliquibus appellatur.

Richildis, Bovini Comitis filia, Bosonis Burgundi soror, Caroli uxor, quam ipse antea concubinæ loco habuisse traditur. Ex hac natus filius, qui brevi mortuus est, &c. *Cont. Aimo. c.cit. &* 30. *Avent. libr.* 4. Sunt qui duos referant, Carolum, & Ludovicum.

LXXXIV.

LUDOVICUS III. *Balbus* dictus quod impeditioris esset linguæ, Caroli Calvi ex Hermintrudi filius, Patrem excepit in Galliæ regno & Imperio, coronatus a Joanne VIII. qui ex hostium suorum Carolo Crasso faventium manibus fuga lapsus ad Ludovicum confugerat in Galliam, A. 878. Princeps pietati deditus, justitiæ ac pacis amator, infirmæ vero valetudinis; quare periit Compendii in Gallia, A. imp. 1. cum dimidio, non sine tamen vene-

veneni ſuſpicione. *Sigeb. Regi. l. 2. Ann. Fuld. Contin. Aimo. lib. 5. cap. 36. &c.*

Anſgarda, mulier nobiliſſima, Ludovici prima uxor. Hanc inſcio patre ſibi junxit; ideoque repudiare compulſus eſt, ſuſceptis prius tamen ex eadem Ludovico, & Carolomanno. *Regi. lib. 2. Avent. lib. 4.*

Adoleda, ſive Adheleida, ſecunda uxor. Genuit Carolum Poſthumum, qui & Simplex dictus eſt. *Ibid.*

LXXXV.

CAROLUS III. a corporis habitudine *Craſſus* appellatus, Ludovici Germaniæ Regis ex Hemma filius, Imperatorum Lotharii & Caroli Calvi nepos, Galliæ regno potitus, in Italiam properavit, & a Pontifice Joanne VIII. coronam accepit A. 880. juxta alios vero A. 881. & 882. Expulſis ex Italia Saracenis Regnum Italicum quoque ſibi adjunxit, inde & Germanicum adeptus eſt mortuo fratre ſuo Rege; ut poſt Carolum Magnum primus fuerit, qui ſolus univerſam ejuſdem Monarchiam obtinuerit. A Reginone prædicatur ut *Chriſtianiſſimus, Deum timens, Orationi indeſinenter deditus*, aliiſque præconiis ſumme tollitur. Quidquid ſit autem certius eſt, ipſum rem non pro imperii decore adminiſtraſſe, ſive hoc ignavia, ſive infelicitas fuerit, nam varie ſentiunt pro ſuo quiſque ſtudio Scriptores. Irrumpentibus in Neuſtriam Normannis, Godefrido & Sigefrido Ducibus, iiſdem ſe

imparem cernens pacem obtulit, ejusque provinciæ partem concessit, quam ipsi postea de suo nomine Normanniam appeliavere. Inde, cum ineptus regno ab omnibus judicaretur, depositus est a suis A. juxta *Reginonem*, & *Ann. Fuld.* 887. septimo nimirum imperii; juxta *Sigebertum*, qui in Chronologia ab aliis sæpissime discrepat, 891. Privatam egit inde vitam in mendicitate, stipem ab Arnulpho successore suo petere coactus; obiitque sequenti anno, seu ex mærore, seu ejusdem Arnulphi jussu strangulatus. *Regin. lib.* 2. *Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Rimo. lib.* 5. *cap.* 40. *&c. Avent. lib.* 4.

Richardis, Scotiæ Regis filia, Caroli Crassi uxor. Repudiata est a marito ob conceptam de adulterio suspicionem cum Luiduardo Episcopo Vercellensi. Ipsa verò aquę fervidæ, & candentis ferri tormenta fortiter subeundo, innocentiam suam non modo testata est, sed & virginitatem patefecit, impotente ad concubitum marito. Post repudium ingressa est cœnobium, ibique pie obiit. *Sigeb- sub A.* 889. *Avent. lib.* 4.

LEO VI. cognomento *Sapiens*, seu *Philosophus*, Basilii filius, Patri successit in Oriente A. 886. Vir liberalibus disciplinis eruditus, Astrologiæ addictissimus, pius, & in custodienda Republica omnino solers, in bellis autem parum felix; nam & a Bulgaris, & a Saracenis victus est. Obiit ex cæliaco morbo, A. æt. 42. imp. circiter 25. *Cedren. Zonar. in Leo.*

Theophano, seu Theophania, Stephania quoque dicta, Constantini Martinacii filia, Leonis prima uxor. *D. Niceph.*

Zoe, Zautzæ filia, secunda uxor, qua jam ante pro concubina fuerat usus. Obiit Anno 1. cum dimidio post conjugium, genuitque Annam. *Cedren. Zonar.*

Eudo-

Eudocia, puella ex Opsicio, sive Obsequii Themate, tertia uxor. Obiit in partu una cum fætu. *Ibidem.*

Carbonopsina Zoe, quarta uxor. Genuit Constantinum Porphyrogenitum. *Ibidem.*

LXXXVI.

ARNULPHUS, Carolamanni, Ludovici Germaniæ Regis filii, ex Carentina meretrice filius, a Germanis Proceribus Carolo Crasso suffectus est A.888. Sclavos, & Normannos victoriis ingentibus repulit, & domuit. Berengarium Italiæ Regem adversus Guidonem (de his clarius infra) juvit. A Pontifice Formoso vocatus contra Lambertum Guidonis filium, rursum in Italiam venit, Urbeque capta a Pontifice Imperialem coronam accepit A. 896. Latitante interim, & fuga sibi consulente Lamberto, ejusdem mater Agildrudis Firmum se receperat. Ad urbis obsidionem perexit Arnulphus; sed Fœmina callida viribus se imparem cernens dolo egit; & corrupto Imperatoris cubiculario, eidem poculum propinavit, ex quo in veternum delapsus est. Obsidionem igitur solvit, & Lombardiam petiit, ubi Berengarii necem cum moliretur, ab Italis despectui haberi cæpit; cumque Papiam ipse pervenisset, ingentem Germanorum cædem Cives ediderunt. Properavit igitur in Germaniam suam, obiitque in rabiem conversus, & putrefacto corpore, vermibus & pediculis laceratus, Oetingæ in Bavaria; A.

ab electione 11. aut 12. secundum alios, ab accepta corona 3. *Herm. Contract. Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Luithpr. lib. 1. cap. 7. &c.*

Agnes, Græcorum Imperatoris filia, Arnulphi prima uxor. Genuit Arnulphum, sive Arnoldum Malum, & juxta quosdam, Vvernerum. *Münster. lib. 3.*

Deyta, sive Jutta, secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Ludgardam. Invenimus & Helingardam ejusdem concubinam, ex qua Senebaldus, seu Zuendeboldus. Natos quoque legimus Arnulpho Bertoldum, sive Rupoldum, & Bertham non legitimis nuptiis; ex qua verò muliere non constat. *Ibidem.*

GUIDO, seu Vvido Spoleti Dux, post Caroli Crassi depositionem, cum Berengario Forojuliensi Duce pactus, ut Italicum Regnum ipse, Gallicum autem Guido idem acquireret, a Gallis levi quadam ex causa repulsus, in amicum rupto fædere movit, ipsumque bis fudit; primo ad Trebiam amnem, secundo prope Veronam A. 890. Anno sequenti vero a Formoso Pontifice Imperator est renunciatus, sive quod Saracenos expulisset ab Italia, ut quibusdam placet, sive quapiam alia de causa, cum jam a Germanis, ut diximus, Arnulphus fuisset electus. Restituto autem in Italiæ regno ejusdem Arnulphi ope Berengario, dum ipsum Arnulphum in Germaniam redeuntem insequitur, abruta repentè vena, spiritum cum sanguine evomuit A. 894. ad Tarum amnem. Luithprandus ejusdem obitum ponit sub A. circiter 897. post captam scilicet Romam in secundo Arnulphi adventu, immo post obsessam Firmi Agiltrudim: Sed contra hoc cæteri omnes auctores stant, inter quos *Ann. Fuld.* quorum quanta sit auctoritas nemo non novit. *Regin. lib. 2. Sigeb. Luithpr. lib.*

lib. 1. *cap.* 6. *&c. Sigon. Regn. Ital. lib.* 6. *Putean. lib.* 5.

LAMBERTUS, sive Lanthbertus, Guidonis filius, paterni odii hæres in Berengarium, mortuo patre, eundem insecutus est, ab Italis Patri suo faventibus vocatus ad regnum, expulsoque Berengario A.894.Hoc autem post secundum Arnulphi Imperatoris in Italiam adventum rebus rursum restituto, fugiit Lambertus, donec intruso in Pontificatum Stephano, qui Formosi acta omnia recidit,ad regnum est revocatus, & Imperiali corona insignitus A.circiter.896. nimirum non multo post quam eandem a Formoso Arnulphus acceperat.Patet hoc dubio procul ex iis, quæ Sigonius affert, cæteris fere de hujus in Imperatorem electionem mentione non facientibus. Occisus est autem A.898.dum venationi vacaret. ab Ugone filio Manfredi Comitis Mediolanensis, jussu Guidonis interfecti, qui clavam capiti ejusdem impegit, ut videretur, quasi ex equo lapsus idem silicibus elisisse. *Regin.lib.* 2. *Sigob.* L*uitbpr.lib.*2.*cap.*11.*&c.Signon.libr.*6.*Putean. lib.* 5.

LUDOVICUS, Bonosi seu Bosonis filius ex Hemingardi Ludovici II. filia, cum esset Provinciæ Comes, ab Italis ad Italiæ regnum vocatus est mortuo Lamberto A. 898.Statim ac regnum hoc adeptus est,Imperialem Coronam quoque ipsum accepisse scribunt *Regino*, &alii;quocirca ipsum huic operi inseruimus.Berengarius autem Rex legitimus repulsam passus,in eundem movit, quem & adeo circumvenit, ut ipsi omnem evadendi copiam ademerit. Quapropter Ludovicus Berengarium obsecravit, ut se incolumen dimitteret, jurejurando pollicitus se nunquam amplius in Italiam reversurum; vitamque

que hoc pacto ac libertatem obtinuit. Anno autem 901. rursum ab Italis vocatus, promissi immemor in Italiam descendit; eoque Anno *Sigon.* cum aliis Imperatorem a Benedicto Pontifice creatum fuisse tradunt. Berengarius interim in Bavariam se recepit; anno verò sequenti, cum intellexisset Ludovicum exercitum suum dimisisse, data occasione usus in Italiam evolavit, corruptisque Veronæ custodibus urbem est ingressus; statimque Ludovicum captivum habuit, & excæcavit. *Regim.l.2.sub.A.*898 *Sigeb. Luithpr.lib.*2.*cap.*10.*&* 11.*Sigon.lib.*6.*Putean.lib.*5.

LXXXVII.

LUDOVICUS IV. Arnulphi filius ex Deyta, mortuo patri suffectus est a Germanis Principibus A. 899. seu 900. juxta alios; cumque puerulus esset, dati sunt ipsi tutores Otho Saxoniæ Dux, & Hatto Episcopus Moguntinus. Imperii coronam nunquam accepit; ideo a quibusdã inter Imperatores non numeratur. Fuit Princeps probis moribus, & prudentia præditus; sed regni sui tempore parum felix. Nam primo pluribus civilibus bellis divexatus est; inde autem ab Hungaris plurima damna in Bavaria præcipuè perpessus, victus est etiam ingenti prælio prope Augustam Vindelicorum, quod per tres dies durasse traditur. A quibusdam etiam dicitur pacem ab iisdem auri vi magna redemisse, ob idque in mœrorem

rem delapſum obiiſſe, A. æt 19.aut 24. ſecundum alios, imper.2.*Herm.Contract.Sigeb.Regin.lib.2.Luithpr.lib. 2.Peucer.lib. 4.in Lud.*

Mathilda, quam alii Ludgardam vocant, Othonis M. juxta quoſdam ſoror, Ludovici uxor. Hæc nihil liberorum genuit. *Peucer. ibid.*

ALEXANDER, Leonis VI. frater, ſuceſſit eidem in Imperio Orientali A.911.Princeps crapulæ,luxui, libidini deditiſſimus, ignavus, impius, & nullius fere religionis. Obiit rupta repente vena, dum vino madens nimis violenter corpus exerceret,A. imp.circiter 1. *Cedren.Zonar. in Alex.*

CONSTANTINUS VII. Leonis Sapientis & Zoes filius,ſuceſſit patruo A.912. ſub tutela Nicolai Patriarchæ, & aliorum. Fuit ipſe quoque crapulæ, ac libidini deditus, prætereaque ſæviſſimus in puniendo. Scientias tamen ferè omnes inſtauravit.Conſtantinum Ducam Imperium ipſi rapere conatum vicit,& obtruncavit. Bellum geſſit cum Bulgaris per Leonem Phocam præfectum vario eventu, & mutua clade. Romanum Locapenum in collegam aſſumptum tyrannum quaſi paſſus eſt: Eodem verò a propriis filiis expulſo,auctoritatem reſumpſit, parricidas tamen comprendi juſſit, ac relegari; regnavitque adhuc ſolus A.15. Sublatus eſt per venenum a Romano filio A. æt 56. imp.48.*Cedren.Zonar. in Conſt.*

Helena, Romani Locapeni filia, Conſtantini uxor. Genuit Romanum, Theodoram, Agatham, Theophaniam, & Annam. *Cedren.*

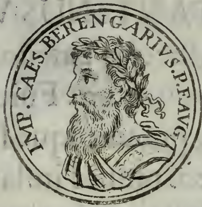
Romanus Locapenus, Claſſis Præfectus, a clade Bulgarica reverſus damnatus fuerat; ſe a quibuſdam apud In-

Imperatorem gratiosissimis liberatus, adeo etiam profecit, ut Constantinus passus fuerit ipsum Imperatorem coronari, & sibi collegam fieri. Rerum summa idem potitus, totam ferè sibi auctoritatem asseruit, sicque ex placito administravit, ut Constantinus non amplius Imperator videretur. A propriis filiis suis, Imperatore impellente, depositus est, & tonsus in Protam insulam relegatus. Imperium tenuit per Annos 26. *Cedren. Zonar. loc. cit.*

Theodora, Romani Locapeni uxor. Genuisse traditur Cristophorum, Stephanum, Constantinum, Theophylactum, Helenam & Agatham. Ex maribus tres primi Imperatoris nomine a Patre donati sunt.

LXXXVIII.

CONRADUS, Conradi Franconiæ Ducis filius, mortuo sine liberis Ludovico, electus est Imperator in Germanis comitiis A. 911. aut 912. Omnes quidem ferè in Othonem Saxoniæ Ducem intendebant, sed ipse invalidus ex senectute Conradum proposuit eligendum. Princeps mansuetus, religiosus, prudens, bellica virtute, & animi magnitudine clarus. Bella perpetuo ferè gessit, tum interna, tum externa. Plures enim ex Germaniæ primoribus in ipsum statim conspiraverunt; sed omnes sapientia & fortitudine repressit, & pacavit. Atrox inde bellum gessit cum Henrico Saxoniæ Duce, quod innumerabilem penè hominum multitudinem hinc

inde

inde absumpsit;sancita verò pace tandem diremptum est. Hungaros Imperii ditiones devastantes bis fudit; qui tamen, cum in Italiam e Germania descendissent, in reditu Germaniam rursum turbavere, pluribusque damnis Conradum affecerunt; quare pacem iniquis conditionibus,annuaque pensione ab iisdem emere, juxta quosdam, coactus est. Obiit A. imp.7.aut 8. *Herman.Contrac.Regi. Sigeb. Luithpr. lib. 2. cap.7.*

Placentia, Ludovici Germaniæ olim Regis filia,Conradi uxor. *Peuc. in Conr.*

BERENGARIUS Dux Forojuliensis, Everhardi, seu Ennarhardi filius ex Bertha-Gisela, quæ Ludovici Pii filia a nonnullis fuisse traditur, mortuo Carolo Crasso,Italiæ Regnum obtinuit A. 888. Variè fatis exagitatus, ut in Historia Guidonis & Lamberti jam dictum est, sublatis tandem hostibus & æmulis regnum suum recepit A.circiter 902.quod per multos annos pacificè rexit. Anno verò 915.cum egregie Pontificem Joannem X.contra Saracenos & Mauros Italiam infestantes juvisset, coronatus est Romæ in Imperatorem ab eodem. Vocato inde ab æmulis Berengarii Rotulpho de Burgundia, coactus ipse est Veronam fugere, & regnum hosti relinquere. Ibi, dum oraturus matutino de more templum ingreditur, a Flamberto quodam compatre suo transfixus est in vestibulo Templi ejusdem A.923.imp.scilicet 9. *Luithpr. lib. 1.cap.6.&c.& l.2. cap.17.&c.Regin. lib. 2.Sigeb. Candid.lib.4. Sigon.lib.6.Putean.lib.5.*

HEN-

LXXXIX.

HENRICUS, *Auceps* cognomento quòd aucupiis & venatione mirè delectaretur, sive quòd, dum caperet aviculas, invitus fuerit electus, ut adnotat *Compil. Chron.* Othonis Saxoniæ Ducis filius ex Ludgarda Arnulphi Imperatoris filia, a Conrado moriente in successorem suum designatus, confirmatus est in comitiis Imperialibus A. 919. Princeps omni laude dignus, & omni genere virtutum excellens. Burchardum Sveviæ Ducem tumultuantem repressit. Arnulphum Bavariæ Ducem ad Imperium aspirantem coercuit, non armis, nec sanguine, sed consilio ac sapientia, affinitate etiam cum eodem contracta. Cum Carolo Franciæ Rege prope Galliam Belgicam disceptavit, utroque ipsam sibi arrogante; sed ex voluntate amborum die ad res agendas constituta, Belgica Henrico cessit. Hungaros non semel fudit; anno præsertim 932. innumerabilem ipsorum edidit cædem, qua Germaniam a tributis liberavit, quæ olim Ludovicus IV. & Conradus solvenda Barbaris assumpserant. Vandalos, Danos, Sclavos, Dalmatas, Bohemos, partim repressit, partim subegit. Marchionatus ferè omnes per Germaniam instituit. Dum in Italiam transire meditatur obiit ex paralysi juxta *Cuspinianum* Memslebiæ (*Luithpr.* habet in oppido *inter Thuringorum, &*

Saxo-

Saxonum confinia, & dicitur Himeleuna; ipſumque ita vocat etiam *Urſperg.*) An.æt. *60.* imp. 17.juxta alios 18. *Herman. Contract. Luitpr. lib. 2.cap.7.&c.& lib.4.cap. 7.Roſuit.Carm.3. Regino lib. 2. Ot. Friſ. lib. 6. cap.19. Vvitich. lib. 1.*

Hatburga, Comitis Oldemburgenſis filia,Henrici prima uxor. Hanc eduxit de cœnobio, quo ſe incluſerat poſt mariti prioris obitum, inde dimiſit, ne diutius in conjugio teneret virginem Deo conſecratam. Natus eſt ex ipſa Dranckuverdus. *Chriſt.Matth.in Henr. cap.2.*

Mechtildis, Diderici Comitis in Hingelheim [*Sigeb.* ait Theoderici Saxonum Regis) filia, altera uxor. Genuit Othonem Magnum, Henricum Rixoſum, Brunonem, Mechtildem, Gerbergam, Adelheidam, Rixam, & aliam, cujus nomen in obſcuro eſt. *Sigeb. Urſperg.* juxta quem obiit A. *969.* Laudes ipſius vide apud *Vvitich.lib.3. ſub fine.* In Sanctorum numerum ipſam relatam teſtantur Martyrologia.

XC.

OTHO, a geſtarum rerum magnitudine *Magnus* nuncuptus, Henrici Aucupis ex Mechtilde filius, paternam ditionem ſuſcepit A. *936.* Princeps miræ virtutis in bellis, in omniqe actione ſua non mediocris. Venas auri, & argenti in Saxoaia primus aperuit, ſi cre-

credimus *Urspergensi*. Bellum statim gessit internum cum Henrico fratre suo, qui post quadriennium tandem supplicem se ipsi exhibuit, & pœnitentiam egit, quam describit *Rosuitha Carm.* 12. Ab Hungarorum incursionibus Germaniam felicissimè liberavit. Comitem Palatii Eberardum, & Giselbertum Lotharingiæ Ducem rebellantes perdomuit. Boleslaum Bohemiæ Regem longo bello adeo defatigavit, ut pacem petere coactus fuerit. Lotharingiam, & Burgundiam subjugavit. Ludovicum Galliæ Regem ab Hugone Capeto malè habitum folio restituit. In Italiam venit adversus Berengarium A. *9*51. quem sequenti anno per Conradum generum suum vicit, & ad se supplicem cum filio venire compulit. Secundam quoque suscepit in Italiam expeditionem A. *96*1. adversùs eundem Berengarium, qui Othone absente regno se se restituerat; ipsumque expugnatum ac captum in Bavariam misit A. *96*4. Romam interim ingressus, Imperii coronam accepit A. *96*2. a Joanne XII. quem mox deposuit, utpote eum qui Berengario faveret, in ejusque locum Leonem intrusit. Hunc Romani ferè statim deposuerunt, & Othoni struxerunt insidias, qui facta Romanorum cæde, non sine tamen suorum sanguine, Leonem restituit. Othone autem in Germaniam reverso, ipsum deturbavere rursum Romani, Joanne revocato, eidemque mortuo suffecto Benedicto. Quocirca irarum plenus reversus Otho, Urbem vi cepit, & Pontificem Hamburgum ire jussit in exilium. Iterum igitur ad Pontificatum evectus est Leo, cui defuncto Imperator Joannem XIII. subrogavit; sed & hunc Romani in vincula conjecerunt. Quocirca quartò rediit in Italiam Otho A *966*; Pontificem liberavit, & seditionis auctores variè punivit. Interea post primum in Italiam transitum bellum gessit anno circiter *9*53, & *9*54 cum Lu-

thol-

tholpho, seu Letalfo filio suo, qui ægrè ferebat superinductam sibi Novercam Adheleidam; Hic autem sæpiùs victus, desertus tandem ab omnibus, supplicem ad patris pedes se demisit. Græcos in Calabria vicit, & ex Italia profugos egit. Obiit in civitate, in qua pater, A. ab electione 37, ab accepta verò corona 11. *Luithpr.lib. 3. cap. 7. &c. & lib. 6. cap. 6. &c. Vvitich. lib. 2. & 3. Rosu. Regino lib. 2. Sigeb. Otho Fris. lib. 6. cap. 19. &c. Herm. Contr.*

Editha, quam Edgid, Otgit, Etheit, Edidim appellari observamus, Edmundi Anglorum Regis filia (*Rosuitha* habet Eduardi, & *Luithprandus*, ipsam dicit Regis Andelstani fratris filiam), fœmina sanctissima, Othonis prima uxor. Genuit Lutolphum, & Guilielmum, filiamque Liutgardam. *Regi. lib. 2. sub A. 930. Sigeb. sub A. 934. Rosui. Carm. 15.*

Adheleida, Rotulphi, Burgundiorum Regis filia, desponsata priùs Lothario Italiæ Regi, secunda uxor. Genuit Henricum, Brunonem, Othonem II. & Adheleidam. *Regin. lib. 2. Chron. Herveld. sub An. 951. Sigeb. sub An. 954. Rosui. Carm. 20. & 22.*

BERENGARIUS II. Adalberti Eporhediæ Marchionis filius, Berangarii I nepos, regnum Italiæ consecutus est post Lotharium A. 950. A quibusdam etiam Imperialis dignitas ipsi attribuitur; inter quos sunt *Strada, Blond. Dec. 2. lib. 2. Platina in vita Agapiti II. Pontificis;* hocque supponere videtur, & *Benven. in vita hujus Bereng.* qui tamen perperam vocat ipsum Berẽgarium IV. quæ de Berengario I. diximus tribus Berengariis adscribens, in quem errorem ferme incidere etiam *Phil. Bergomensis* in Chronico, & quidam alii. Hunc ideo ab

hac nostra serie secludere noluimus; cum melioribus tamen sentientes, Imperatorem ipsum non appellatum affirmamus. Et clarè hoc patet ex Diplomatibus ejusdem, in quibus nomen Imperatoris nunquam legitur, ut videre est apud Sigonium præcipuè, qui summo labore ac diligentia Historiarum veritatem ex antiquis monumentis perquisivit, & feliciter eduxit. Ab Othone Magno per Conradum victus A. 952. cum supplex veniam postulasset, libertatem obtinuit, & regnum. Cum verò nova seditiosè moliretur, implicito in aliis bellis Othone, ab eodem petitus est rursum A. 963. & captus, inque Austriam, seu Bavariam secundùm alios, missus cum uxore Vvilla; Obiitque Bambergæ A. 966. *Candid. lib. 4. Ot. Fris. lib. 6. cap. 19. &c. Regi. lib. 2. Sigeb. Luithpr. lib. 3. cap. 5. & 6. Rosui. Carm. 20. &c. Marian. Scot. in Othone. Putean. lib. 6.*

ROMANUS, Constantini VII. filius & Helenæ, sublato per venenum patri successit in Oriente A. 960. Princeps impius, libidini crapulæque deditissimus, quibus solis vivebat. Per Legatos Saracenos vicit. Obiit extenuatus, & consumptus ab immodica crapula A. æt. 24. imp. 4. inchoato. *Cedr. Zonar. in Rom.*

Theophano, Romani altera uxor. Genuit Basilium, Constantinum, quem pater coronavit, & Annam Theophaniam. *Ibidem.*

NICEPHORUS PHOCAS, vir strenuus, a militibus in Oriente Imperator factus est, & Romani filiis prælatus A. 963. Avaritiæ supra modum addictus, nova tributa adjecit, & numismatum pondus imminuit. In bellis autem felix, nonnullas provincias in Asia Impe-

rio

rio ſubjugavit. Othoni Magno Annam Theophaniam Romani filiam pro Othone ſecundo ejuſdem filio deſpondit; ſed cum nobiliores Germani ex aula atque exercitu ad accipiendam honorificè ſponſam ad Calabriæ fines proceſſiſſent, omnes ipſe juſſit obtruncari. Qua re percitus Otho, validiſſimo coacto exercitu, innumeram fudit Græcorum vim, Apuliamque ac Calabriam ipſis eripuit. Commotis idcirco omnibus, Conſtantinopoli Imperator occiſus eſt A.æt.57.imp.*6.* Ita *Vitich.Sigeb.* & alii ex Latinis.*Manaſ.* autem *Cedren.Zonar.* rem aliter ſcribunt; facti hujus cum Othone mentionem non faciunt, ejuſdemque mortis cauſam in uxorem refundunt, Joannis Zemiſcis amore captam.

Theophano, Romani, ut ſupra diximus, uxor, Nicephoro poſtea nupſit. Hæc, dum maritus populi ſeditionem fugiens intra Palatium ſe ſe tueretur, Joannem Zemiſcem ſupra dictum impoſitum corbi a portu attraxit, ut eundem occideret. Joanne autem Imperatore facto, relegata eſt, inde ſub filiorum Imperio reſtituta. *Manaſ. Cedren. Zonar.*

JOANNES ZEMISCES, ſive Tzimiſces, occiſo Nicephoro, potitus eſt Imperio, ſibique ſocios fecit Romani filios, A. *969.* Princeps fortiſſimus, multiſque præliis adverſus Saracenos, & Roxolanos feliciſſimus. Obiit veneno ſublatus a Baſilio cubiculario ſuo, A. imper. *6. Zonar.*

Theodora, Conſtantini VII. filia, Joannis uxor. *Ibid.*

Bardas Phocas, Nicephori Phocæ ex fratre Leone nepos, imperante Joanne, nova molitus eſt; captaque Cæſarea Cappadociæ, Imperatorem ſe dixit. Juſſu Imperatoris relegatus eſt in inſulam Chium, & Clericus factus.

Pater quoque ipsius cum alio filio Nicephoro Imperium affectavere, sed excæcati sunt, & in Protam Insulam relegati. *Cedren. Zonar. in Joan.*

XCI.

OTHO II. Othonis Magni & Adheleidæ filius, Imperator jam electus a Patre, successit eidem A. 973. Adnotandum, a *Christiano Matthiæ* Rufi cognomen a colore & crinibus huic assignari, quod in *Compil. Chro.* Othoni III. attribuitur. Princeps virtutibus præditus, qui & imperium laudabiliter administravit. Bella gessit statim plurima: Cum Henrico Hezelone Bavariæ Duce, qui se se in Othonis odium Imperatorem nominaverat; cum Uldarico, seu Boleslao secundùm alios, Bohemiæ, & Haraldo Daniæ Regibus Henrico faventibus; & cum Lothario Rege Francorum, qui Lotharingiam armatus repetebat. Et illos quidem ferè sine armis soloque terrore compescuit, & arma deponere coegit; cum hoc verò aliquanto difficiliùs bellandum fuit; Et licèt aperto marte Otho victor extiterit, per insidias tamen inimicorum plura perpessus est detrimenta, & quasi in manus inimicorum devenit. Lotharingiam tamen recuperavit, ejusdemque partem Carolo Lotharii fratri dono dedit hac lege, ut tanquam Germaniæ provinciam ex Imperatoris beneficio posideret. Maxima verò memoria dignum est beilum cum Græcis A. 980. incæptum, cum Basilius Orientis Impe-

rator

rator abreptas ab Othone I. Apuliam & Calabriam recipere tentaret. Otho in Italiam delapſus multum profecit, pluribus in locis Græcorum præſidiis debellatis. Anno autem 982. acerrima commiſſa pugna, Imperatoris exercitus disjectus eſt, ipſeque, dum fugit in parva ſcapha, comprehenſus: Sed pro mercatore ſe gerens, nec pro Othone agnitus, ſe ſe citò in libertatem vindicavit. Romam inde perrexit, ubi, cum multos ex Italorum Proceribus ad ſplendidiſſimum in Vaticanum convivium invitaſſet, inter epulas dato ſigno, plurimos ex iis conjurationis cum Græcis ſuſpectos juſſit obtruncari; ob idque Sanguinarii nomen reportavit. Bellum reparavit inde cum Græcis; at inter pugnandum venenata ſagitta ictus, ex vulnere obiit (alii dicunt ex animi mœrore) Romæ, An. ætat. 29. imp. a morte patris 10. cum dimidio. *Ot. Fris. lib. 6. cap.* 25. *Chron. Herveld. Sigeb. Peucer. in Ot. II.*

Anna Theophania, Romani Orientis Imperatoris filia, Othonis uxor, eidem tradita a Joanne Zemiſce. Genuit Othonem, & Hugonem, quem alii vocant Ulricum, filiamque Alaſyam. Obiit An. 991. Aliam Otho habuiſſe conjugem fertur de familia Marchionum Auſtriæ, ex qua plurimæ filiæ. *Sigeber. Compil. Chron. Aven. lib.* 5. *Peucer.* Cuſpinianus nominat plures liberos Othonis præter jam relatos; ſcilicet Fridericum, Uldaricum, Utilhaidem, quam ſecundæ conjugi adſcribit; item Sophiam, Adalhaidem, Juditham, & Mechtildim; ex qua verò matre prodierint incertum.

BASILIUS II. Romani filius, Orientis Imperium unà cum fratre Conſtantino poſt Zemiſcem eſt aſſecutus A. 975. Imperator avaritiæ ſordidiſſimæ, ſoli ditando fiſco intentus; in bellis alioquin non ignavus. Apu-

liam, & Calabriam ab Othone Græcis ereptas recuperavit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit. Obiit subito morbo, A. æt 70. imp. 50. *Cedren. Manas. Zonar.*

XCII.

OTHO III. Othonis II. e Theophania filius, cognominatus *Mirabilia Mundi*, & *Puer*, quòd puerulus Imperium susceperit, Patrem excepit, a quo jam fuerat electus, A. *983*. Prudens, benevolus, armis validus. Henricum Bavarum in Germania, Lotharium in Gallia, Crescentium Consulem Romæ Imperium affectantes repressit. Et quidem Lotharius sponte ferè statim cessit; Henricus sæpiùs victus, profligatisque ab Othone Bohemis quos concitaverat, in Francofurtensibus Comitiis veniam petiit. Contra Crescentium verò expeditionem Otho suscepit A. *996*. auditoque Romanum Pontificem obiisse, in ejus locum Brunonem consanguineum suum substituit, qui Gregorius V. est appellatus, & Imperatorem coronavit. Urbem ingredienti obviam factus Crescentius veniam petiit, & obtinuit; sed Imperatore in Germaniam reverso, novos tumultus excitavit anno post, & Pontificem dejecit, intruso Joanne Episcopo Placentino. Properavit rursum igitur Otho e Germania, captumque tyrannum post varia tormentorum ac ludibriorum genera suspendi jussit A. *998*. Tertiam quoque suscepit expeditionem in Italiam A. 1001, sed Urbem ingressus, cum

nova

nova quædam inſtituere meditaretur, facta Romanorum conſpiratione, obſeſſus eſt. Inde verò Hugonis Tuſciæ Marchionis artibus ereptus, dum in Germaniam revertitur, extinctus eſt veneratis chirothecis ad Paternum in Italia, artibus viduæ Creſcentii, qua fuerat olim uſus, A. imp. a patris morte circiter 10. ætatis juxta pleroſque 30. juxta *Hepidan.* 23. ait enim ipſum ſucceſſiſſe Patri cum annum ageret quartum ætatis. *Ot. Friſ. lib. 6. cap. 26. Chron. Herveld. Sigeb. Sigon. lib. 7.*

Maria, Arragoniæ ac Navarræ Regis filia (Sanctii Majoris, ut puto, juxta computum *Lazii lib. 10. in Reg. Arrag.*) Othonis uxor. Fœmina impudica, quæ juvenem muliebri veſte indutum ſecum ſemper ducebat. Adulterii convicta tandem a marito, ejuſdem juſſu ad Mutinam urbem cremata eſt, nullis ex ipſa natis liberis. *Munſter. Cuſpin.*

XCIII.

HENRICUS II. Henrici Ezelonis Bavariæ Ducis filius, Othonis I. ex fratre Henrico Rixoſo nepos, in Germanis Comitiis, quibus tamen vim adhibuiſſe fertur, electus eſt Imperator A. 1002; coronam verò auream accepit A. 1014. Princeps multis virtutibus clarus; religionis præcipuè ſtudio, ac pietatis operibus inſignis Sanctorum faſtis meruit ádſcribi. Ab Arnulpho Epiſcopo Mediolanenſi vocatus in Italiam adverſùs Arduinum Re-

gem, Othonem legatum suum cum exercitu misit, qui ab eodem Arduino in Campo Fabricæ ad Alpes disjectus est A. 1003. seu 1004. juxta *Calchi lib.6.* qui huic etiam expeditioni eundem Henricum interfuisse scribit, quarundam archetyparum tabularum auctoritate fultus. Anno sequenti reversus, nihilò feliciori marte cum Arduino conflixit, inter Veronam enim & Tridentum est victus & fusus. Sed, rebellantibus pluribus ex Italorum Principibus, patuit Henrico Italia, qui Papia capta in Regem est salutatus. Eadem verò die, subeunte Italos pœnitentia facta est in eundem conspiratio; ipseque obsessus, dum per muros evadit vitæ suæ fuga consulens, luxaturam fœmoris passus est, unde Claudi cognomen reportavit. Sævissima inde cædes facta, & incendium per urbem latè diffusum, Henricusque raptim in Germaniam est reversus; nec Italiam repetiit,nisi A. 1014. quo anno coronam accepit Imperii a Benedicto Pontifice, quem juverat contra Gregorium Antipapam. Sed vix Pontificis restitutione pro voto peracta, octavo post die Romanorum oborta seditione, magna Germanorum strages edita est ad Pontem Tiberis, ideoque rursumHenricus propere abItalia discedere compulsus est. Quartam in Italiam expeditionem suscepit A. 1022. seu 1023. juxta citatum *Calchi*, juxta *Hepidan.* verò 1028(adnotandumAuctoris hujus computum quinque aut sex circiter annis ferè semper a Chronologia cæterorum distare); ipsaque Saracenos, qui per Apuliam & Calabriam grassabantur, Troja expulit, & compescuit. Præter Italicum, bella gessit cum Polonis, cum Balduino Flandriæ Comite, cum Bohemis, & Moravis, quos omnes vicit: Hungaros quoque ad Christi fidem perduxit. Obiit Groningæ, ex calculi doloribus, A. ætat. 52. imp. ab electione sua 22.*Ot.Fris.lib.6.c.27.Dithm. Sigeb.Leo.*

Ost.

Oſt. Sigon. lib. 8. *Avent. lib.* 5. Non prætermittendum, ipſum ab uno aut altero Scriptorum inter Sanctos Benedictinos recenſeri, dicique, imperii rebus compoſitis, in Monaſterium ſe recepiſſe; ſed hoc contra omnium ferè Hiſtoricorum traditionem ſtat, confutaturque præſertim per *Chronicum Belgicum*, in quo legitur quòd, cum Monaſticum habitum ſumere vellet apud S. Vitonem, Richardus Virdunenſis Abbas eidem injunxerit, ne imperium dimitteret quamdiu viveret.

Cunigunda, Sigefridi Palatini ad Rhenum filia, Henrici uxor. Fœmina ſanctitate vitæ conſpicua, *Mater Pauperum* dicta ab *Urſperg.* Caſtitatem perpetuo coluit: In ſuſpicionem tamen adulterii marito venit; ſed ignis experimento virginitatem teſtata eſt. Ab eodem marito propinquis reſtituta eſt illibata. Obiit juxta pleroſque A. 1033. juxta unum aut alterum, 1038. *Chron. Herveld. Leo. Oſt. lib.* 2. *cap.* 46. *Compil. Chron. Marian. Scotus. Avent. lib.* 5.

ARDUINUS, quem alii Harthuinum, alii Harduvigum vocant, Dodonis Eporrhediæ Marchionis filius, in Ticinenſibus Comitiis ſtatim ab Othonis morte Italiæ Rex eſt appellatus, A. 1022: Cumque ab Arnulpho Epiſcopo Henricus ex Alemannia, ut jam dictum, vocatus fuiſſet, Imperator etiam eſt renunciatus, annuente Pontifice, a Longobardis Proceribus, qui ad hoc in Laudenſem Civitatem Concilium coegerant. Exercitum Henrici bis fudit, ut diximus; & licèt Italorum fraudibus ad Italiæ coronam accipiendam idem Henricus pervenerit, ipſo tamen in Germaniam reverſo, Regno ſuo ſe reſtituit, quod ſapientiſſimè adminiſtravit. A. tandem 1015. ſponte inſignibus Regni depoſitis, in Monaſterium Fru-

ctua

ctuarienſe D. Benigni ſe recepit, ubi privatè vixit, obiitque A. circiter 1018. *Dithm. Sigon. lib.* 8. qui tamen ſub A. 1014 decipitur, tertiam Henrici expeditionem cum ſecunda confundens. *Calchi lib.* 6. *Alciat.* & alii, quos non referimus, cum *Dithm.* unus ſufficiat, qui rerum veritatem aliis aperuit. Cautè igitur legendi ſunt plerique ex Scriptoribus in vita Henrici, ubi de bellis ejuſdem cum Arduino loquuntur, ut *Peucer. Naucler. Vol.* 2. *Gen.* 34. *Genebr. lib.* 4. *Blond. Dec.* 2. *lib.* 3. *Sturc.* & alii plures, qui non modò triplicem Henrici ipſius adventum in Italiam confundunt, ſed vel ne mentionem quidem faciunt vel ita, ut victoris modo Arduinum præliis pluribus profligaverit, & occiderit; quæ omnia apertiſſimè falſa docebit *Dithm.* ſupracitatus, qui, etiam ſi alii quos attulimus deeſſent, abunde pro omnibus ſufficere videtur.

XCIV.

CONRADUS II. *Salicus* cognomento apud *Vvipponem*, *&* *Compil. Chron.* ab Henrico moriente Principibus commendatus, ſuffectus eſt eidem A. 1024. poſtque varia diſſidia ab omnibus Electoribus comprobatus. De hujus genere variè ſcribunt auctores: omnes ferè tamen Francum dicunt. A. 1026. ingreſſus eſt Italiam, cujus coronam accepit; annoque ſequenti imperiali quoquē donatus eſt Romæ a Joanne XX. Ex Italia reverſus,

ſup-

ſupplices ad ſe habuit Erneſtum Alemanniæ Ducem, & Conradum patruelem ſuum, qui adverſus eundem ſeditionem excitaverant, ipſoſque exilio punivit: inde tertio poſt anno Erneſtum eundem in exilio nova molitum fudit, & occidit. Hungaros vicit, Rege ipſorum Stephano, cum quo & pacem fecit A. 1031. Burgundiam acquiſivit A. 1032. traditam ſibi a Rudolpho Rege; ipſamque validè tutatus eſt adverſus Oſonem, ſive Odonem Rudolphi nepotem, qui eandem armatus repetebat. Miſconem Vandalorum Ducem repreſſit. In Italiam rurſum A. 1037. deſcendit, Mediolani ſuburbia ſubvertit, pluresque in vincula conjecit ex iis, qui ſeditionem excitaverant adverſus Germanos. Obiit Princeps domi foriſque bonus Trajecti ſubito fato, A. imp. 15. *Vvippo Sigeb. Marian. Scot. Herm. Contract. Peucer.*

Giſela, Lotharii Franciæ Regis filia, Conradi uxor. Nupſit juxta *Peuc.* primo Brunoni Saxoniæ Duci, cui genuit Lutolphum; ſecundò Erneſto Saxoniæ pariter Duci, cui peperit Erneſtum, & Hermannum. Pietatis & honeſtatis laude celebratur: Genuit autem Conrado Henricum, qui poſtea Imperator factus eſt *Ot. Friſ. libr 6. cap.* 28. *Herm. Contract. Vvippo* ipſam dicit filiam Hermanni Ducis Alemanniæ. Obiit A. 1043.

CONSTANTINUS VIII, Baſilii frater, ejuſdem in Imperio conſors, poſt fratrem ſolus imperare cœpit A. 1025. Homo pravis ſtudiis deditus Imperium per crudelitatem, prodigalitatem, ac libidinem ſummam rexit. Obiit A. ęt. 68. imp. poſt fratrem 3. circiter. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Conſt.*

Helena, viri cujuſdam patritii ac potentiſſimi filia, Conſtantini uxor. Genuit Zoen, Eudociam, & Theodoram. *Zonar. ibid.* RO-

ROMANUS II, *Argirus* ſive *Argiropulus* a prodigalitate juxta quoſdam cognominatus, Conſtantino ſucceſſit A. 1028. Imperator literis eruditus, Græcaque doctrina inſtructus, nec legum ignarus. Primis Imperii temporibus non malum Principem egit: Sed, cum a Saracenis magna clade victus fuiſſet, factus eſt repente avariſſimus, & crudelis. A conjuge, quam immodicè amabat, veneno ſublatus eſt juxta *Zonaram;* juxta alios a Michaele Paphlagone ſtrangulatus ejuſdem uxoris opera, A. imp. 6. *Auct. ſupracit.*

Zoes, Conſtantini VIII. filia, fœmina immodicę laſciviæ ac procacitatis, Romani uxor. Ipſo mortuo Michaeli Paphlagoni nupſit, ſub quo ab ejuſdem fratre Joanne in ordinem redacta eſt. Succeſſorem inde Michaeli Michaelem alterum Calaphatem accerſivit, a quo pariter de Imperii communione ſtatim eſt depulſa. Per ſeditionem autem iterum admota gubernaculis, excęcato Calaphate, in Imperatorem & Virum ſibi elegit Conſtantinum Monomachum, cum quo multis annis vixit. Obiit verò ante ipſum A. ętat. 70. *Ibidem.*

MICHAEL IV. e Paphlagonia, Romano ſucceſſit A. 1034. ſumpta in uxorem Zoe, a qua fuerat, ut diximus, ad Imperium invitatus. Valetudine infirmus imperium ferè Joanni fratri ſuo adminiſtrandum tradidit, orationibus ipſe, agendæque pænitentiæ ſedulò ſtudens. Fuit modeſtus, miſericors, liberalis, multiſque aliis virtutibus exornatus; ſed ejuſdem famæ obſuere non leviter ipſius fratres, homines improbi, & rapaces. Poſt annos Imperii 7. in Monaſterium ſe recepit, ubi paulò poſt obiit. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Mich.*

X C V.

HENRICUS III. a crinibus nigris *Niger* appellatus, Conradi II. ac Giſelæ filius, paternam ditionem ſuſcepit A. 1039. & coronatus eſt a Pontifice Clemente II. A. 1046. Virtutibus tam civilibus, quàm bellicis claruit. Hungaros non ſemel vicit. In Italiam profectus eſt A. 1046, & contentiones Romæ exoratas ex ſchiſmate pro electione Pontificis ſedavit, ad Pontificatum evecto Clemente II. A. Sclavis clade ingenti affectus eſt; cui acceſſere tunc temporis, fames, egeſtas, penuria, aliaque mala per Germaniam. Ideo magno animi angore correptus, obiit Burdfeldiæ in Saxonia, A. æt. 39. imper. 17. cum dimidio. Quidam addunt, ipſum fragmento panis ſuffocatum fuiſſe. *Herm. Contract. Ot. Friſ. lib. 6. cap.* 32. & 33. *Sigeb. Marian. Scot. Peucer.*

Cunigunda, *Vvip.* Chunelinda, *Hepid.* Gnut, Canuti ſive Cnitonis Anglorum regis filia, Henrici prima uxor, A. 1036. Ab aliis fertur biennio poſt repudiata fuiſſe, ab aliis peſte conſumpta. *Ot. Friſ. lib. 6. cap.* 31. *Herm. Contract. Peucer.*

Agnes, Gulielmi Aquitanniæ Ducis, juxta *Vvolfg. Laz. in Gen. Ducum Bav.* ſoror, juxta alios, filia, ſecunda uxor. Genuit Henricum, Conradum, Juditham, Mathildem, & Ittam. Poſt mariti fata cum filio Henri-

co

co Imperium administravit; sed a regimine dejecta, in Italiam se recepit, ad Monasterium Frnctuariense; obiitque A. 1077. *Ot. Fris. lib. 6. cap. 32. Bertold. Const. Alb. Stad. Peucer.*

MICHAEL V. *Calaphates* cognominatus a patre navium picatore, Paphlagonis ex sorore nepos, a Zoe ad Orientis Imperium evectus est, A. 1041. Homo ad quævis facinora natura proclivis, animi subdoli, & ingrati. Rerum potitus, Zoen statim exauctoravit, unàque & Joannem Paphlagonis fratrem. Ideo, commotis omnibus, imperio atque oculis est privatus, cum regnasset menses 5. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

CONSTANTINUS IX. *Monomachus* dictus, a Zoe Imperio restituta ad conjugium suum & Imperium invitatus, rerum summa potitus est eodem anno 1042. Multifariam statim exagitatus est, Imperium ambientibus, hinc Georgio Maniace Duce fortissimo in Italia, illinc Theophilo Erotico in insula Cypro, inde Leone Tornicio in Iberia. Præter hos & Hussi Imperium excursionibus, & cædibus infestaverunt. Singulos autem tum æmulos, tum hostes profligavit pari felicitate, ac virtute. In Oriente verò iniquum martem expertus est, plurimas Imperii provincias Turcarum victoriis cedere coactus. Obiit ex pleuritide, A. imper. 13. *Cedren. Manas. Zonar. in Const.*

THEODORA, Zoes soror, a Senatu Populoque Constantinopolitano post Constantinum Augusta dicta est A. 1054. Ejus temporibus alta quies. Imperii consortem elegit sibi Michaelem VI; nec multò post obiit ex intestinorum dolore. A. imp. 2. *Auctores cit. Glyc. P. 4.*

MI-

MICHAEL VI. cognomento *Sratioticus*, seu *Stratonicus*, a Theodora ad Imperium assumptus, post eandem imperare cœpit solus, A. 1056. Cum munificentiæ parum erga milites exhiberet, summosque viros contumeliis afficeret, acclamatus est in Imperatorem ab exercitu Isaacius Comnenus. Contra hunc misit copias Michael, quæ ab Isaacio fusæ sunt; quare victum se, atque exosum videns, Imperio cessit, A. ejusdem 1. ætatis prorsus decrepitæ. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

XCVI.

HENRICUS IV. Henrici III. ex Agnete filius, quinquennis patri successit sub matris tutela, A. 1056. Princeps ingenio ferox, superbus, & violentus; *inobediens sanctæ Sedi, & qui omnia spiritualia vendidit*, juxta *Dodech.* Ab *Usperg.* vocatur *Malus* cognomento. Toto ferme Imperii sui tempore bella gessit. Statim contra Dedonem Saxoniæ Marchionem; inde contra Rudolphum, Ermannum, & Ecbertum ad Imperium evectos, qui omnes vario eventu sublati sunt, ut suo loco. Interim movit etiam in Italiam contra Gregorium VII. Pontificem, a quo anathemate percussus est; primusque diciturImperator ab *Othone Frisingiensi*, qui fuerit excomunicatus, quam tamen opinionem *Uspergensis* confutat. Per multos annos Urbem tentavit, Pseudo-Pontificem Guibertum, seu Vighetum Ravennatem Episcopum intrusurus, quod tandem etiam peregit A. 1084.

1084.ab eodem coronam accepit, *non gloriæ, sed confusionis*, ut scribit *Bertoldus Constantiensis*. Legitimo autem Pontifici suppetias tunc ferebat Robertus Normannus e Calabria, qui Henricum repulit, Gregoriumque restituit. Adversus Imperatorem inde ipsius etiã filius Conradus conspiravit A. 1093. ipsique Italiæ regnum arripuit, detrectato pariter obsequio, sed nono post año a patre jam abdicatus, & rebellis declaratus repente obiit. Henricus inde filiorum alter A. 1105. a Germaniæ proceribus unanimi consensu acclamatus est Imperator. Quocirca pater coactus est Imperii insignia filio tradere. Miserrimam deinceps egit vitam; in idque incidit paupertatis, ut victum sæpius emendicaverit a Spirensi Episcopo. Obiit confectus curis Leodii, A. ætat. 56. aut 58. imper. a morte patris 50. *Anon. in vit. Henr. IV. Bertold. Const. Ot. Fris. lib. 6. cap. 34. & lib. 7. usque ad cap. 15. Sigeb. Marian. Scot. Dodech. Ursperg. Signon. lib. 9.*

Bertha, Othonis in Italia Marchionis filia, Henrici prima uxor. Genuit Conradum, Henricum, Agñetem, & Bertham juxta *Peucer. Christianus Matthiæ* addit & Sophiam. *Ot. Fris. Chron. Herveld.* sub A. 1066. *Ursperg.* sub A. 1067. Obiit A. 1087. *Dodech.*

Praxedis, Ruthenorum Regis filia, secunda uxor; ex hac natine sint liberi non liquet. *Naucl. Vol. 2. Gen. 37. sub. A. 1089. Peucer. in Henr.*

Non est negligendum a *Dodechino* recenseri & Adelheidam Henrici uxorem, quam cæpit ipse odio habere, & in carcerem trusit, concesso omnibus, ut vis eidem inferretur. Sitne autem hæc tertia uxor, an eadem, mutato nomine, cum altera ex supradictis, prorsus ignoramus, cum apud cæteros Historicos nulla de hac mentio fiat.

Rodulphus Sveviæ Dux, appellatus est Moguntiæ Cæsar,

ſar, & coronatus ibidem contra Henricum A. 1077. adnitentibus præcipuè Saxonibus, & conſentiente Gregorio VII. Pontifice. Cum Imperatore ſæpius conflixit: Anno autem 1080. gravi accepto vulnere, dexteraque etiam amiſſa in pugna ad Elyſtrum fluvium mortuus eſt: Princeps prudentiæ, ac ſenectutis venerabilis, fortitudine quoque, ac militari peritia laudandus. Imperavit Annos 3. *Anon. in vi. Henr. IV. Bertold. Conſtant. Sigeb. Marian. Scot. lib.* 3. *&* 6.

Hermannus e Lotharingia, Dux Luzelburgenſis, a Saxonibus aliiſque contra Henricum Imperator electus eſt Bambergæ poſt Rodulphum A. 1081. Hic Henricum egregie fudit juxta Verzeburg A. 1086; ſed mox ab eodem repulſus, a ſuiſque deſertus in Saxoniam ſe recepit, ubi ſequenti anno in oppugnatione cujuſdam urbis oppreſſus eſt, ſeu lapide a muris per fæminam quandam projecto, ſive collabentis ruina portæ, A. imp. *6. Auctor. cit. Dodech.* Regem Alliorum dictum hunc fuiſſe refert *Chriſt. Matth. in vit. Henr. IV. cap.* 2. ex eo quòd, cum Islebiæ reſideret, tunc temporis magnus ibidem fuerit Allii proventus.

Ecbertus, Saxoniæ Marchio, Hermanno mortuo, Imperatorem ſe dixit adverſus Henricum, A. 1087. Tertio poſt anno, cum ad Sylvam prope Numburgum divertiſſet, a Cæſarianis Equitibus, quos molitor quidam admonuerat, obſeſſus, dum fortiter pugnat, occiſus eſt. *Auctor. cit.*

ISAACIUS COMNENUS, Manuelis Protoſpatarii filius, a militibus factus eſt Imperator contra Michaelem, A. 1057. Princeps mente acutus, manu ſtrenuus, ſui licèt verbis infeſtus, re tamen benevolus; continen-

iæ a utem miræ etiam cum uxore, & effusi in Literatos studii, quamvis non esset ipse literis eruditus. Monachorum redditus fisco addidisse fertur, assignato iisdem dimenso, quod religiosæ vitæ sufficeret Expeditionem suscepit in Hungaros, & Scythas; sed brevi res composuit firmata pace. Imperium deposuit A. 3. & monasticam vitam amplexus est. *Manas. Zonar. Scylit.*

Æcaierina, e Regia Bulgarorum stirpe, Isaacii uxor. Genuit Mariam, & Manuelem. Monasterium ipsa quoque subiit, ubi nomen Helenæ sumpsit. *Scylit. Glyc.P.*4.

CONSTATINUS X. *Ducas* dictus, ab Isaacio accepit Imperium, ejusdemque affinibus, ita suadente viri probitate, prælatus est A. 1060. Imperator optimus, Literis addictus, solebatque dicere, malle se Literarum gloria, quàm Imperio cognosci. Foris parum felix fuit, non levibus a Turcis damnis affectus. Obiit ex diutino morbo, A. æt. 60. imp.8.*Scyl. Manas. Zonar.*

Eudocia, Constantini uxor. Genuit Constantinum, Andronicum, Michaelem, Annam, Theodoram, & Zoen. *Manasses* septem numerat ejusdem filios. Prædictos masculos pater Cæsares declaravit, uxoremque rogavit ut vidua permaneret. Ipsa verò post conjugis mortem oblita Sacramenti, septem tantùm elapsis mensibus, Romanum Diogenem sibi jugavit, & ad Imperium evexit. Tandem Michaele VII. imperante in exilium missa est. *Scyl. Manas. Glyc.*

ROMANUS III. *Diogenes* dictus, vir e Cappadocia, familia & fortitudine clarus, Eudociæ maritus factus, Orientis Imperium est assecutus A. 1068. Cum Turcis bis pugnavit feliciter in Asia; tertio verò commisso prælio,

lio, captus est fraude Andronici, Constantini Ducæ ex fratre Joanne nepotis, qui Romano invidebat. Ab Azano autem Turcarum Sultano, ad quem est ductus, honorificè habitus est, nec multò post cum honore pariter dimissus. Dum ex Asia reverti properat, excæcatus est jussu filiorum Constantini; tumefactoque capite propter vulnera non curata, miserrimè obiit in insula Prota, A. imp. 4. *Scyl. Manass. Zonar.*

Dum privatus esset uxorem habuit, cujus ignoratur nomen; constat tantùm Bulgaram fuisse, filiumque procreasse. *Scylit.*

MICHAEL VII. Constantini Ducæ filius, *Parapinaceus* appellatus, quòd sub ipso crudelissima sæviente fame, *modius numismate venderetur, sed pinario minus, qui medimni quadrans est*, ut ait *Scylit.* Romanum excepit A. 1071. Orationibus addictus & studiis, jambis præcipuè componendis; cætera verò ignavus, imperii habenas Nicephoro cuidam Spadoni reliquit. Cum Turcæ Imperium invaderent, ipseque bello gerendo ineptus judicaretur, depositus est, & in Cœnobium inclusus, A. imp. circiter 6. Fertur inde Ephesi creatus Episcopus fuisse. *Scyli. Manass. Zonar. Glyc.*

Maria ex Alania, Michaelis uxor, cui genuit Constantinum a patre Imperatorem dictum. Nupsit postea Nicephoro Botaniati, post cujus abdicationem monacha facta est. *Scyl. Zonar. in Mich. & Niceph.*

NICEPHORUS III. *Botaniates* seu *Botaneates*, ut est in *Chron. Græca*, perperam legentibus recentioribus *Botaniates*, a Phoca oriundus, Michaeli substitutus est A. 1077. Si *Manassi* credimus, fuit Princeps vo-

luptatibus addictus; si verò *Scylitzæ, frugilitati, ac simplicitati assuetus, & liberalissimus*. A. Comnenorum factione dejectus est A. imp. 3. *Zonar. Glyc.*

Berdena, Nicephori privati uxor. *Scylit.*

Constantinus, Constantini Ducæ filius, Michealis Parapinacei frater, cum a Nicephoro præfecturam exercitus accepisset contra Turcas, salutatus est ab eodem Imperator Chrysopoli: Sed a suis proditus, quos Imperator muneribus corruperat, relegatus est jussu Imperatoris, & Monachus factus. *Zonar. in Niceph. Scylit.*

Nicephorus Bryennius, Dyrrachii Dux, audito Michaelem depositum, & Imperatorem factum Nicephorum, arreptis Imperii insignibus, tyrannidem auspicatus est, fratremque suum Joannem Byzantium misit cum valido exercitu, ut urbem occuparet. Post varios eventus, in tyrannide interim persistens, repudiatisque superbè tribus Nicephori Imperatoris legationibus, quibus dignitatem Cæsaris pollicebatur si ab incepto destitisset, victus est, captus, & excæcatus. *Zon. in Mich. Niceph. &c. Scylit.*

Nicephorus Basilacius, Bryennii successor, tyrannidem ipsius pariter cœpit exercere. Alexius Comnenus ab Imperatore missus eundem vicit Thessalonicæ, & oculis privavit. *Zonar. in Niceph. Scyl. Glyc. P. 4.*

ALEXIUS Comnenus, ab Isaacio Imperatore genus trahens, Nicephoro Botaniati successit, A. 1080. Princeps luxuriæ deditus, & qui statim ut pecuniam colligeret, cum esset bellis implicitus, multa edidit rapacitatis experimenta, locupletioribus opes eripiendo, & novas exactiones imponendo. Cum Roberto Guiscardo bellum gessit usque ad A. 1086. sæpiusque fusus est, & profligatus.

tus. Temporis postea processu ad pacis artes conversus multa correxit, pluraque pietatis, & munificentiæ opera exhibuit. Cum Turcis parum prosperè pugnavit per Duces suos; sed profectus ipse ad bellum, eosdem egregiè vicit. Obiit A. ætat. 70. imp. 38. *Glyc.* & ex Latinis *Naucl. Vol. 2. Gen. 37. Strada, & alii.*

Irene, Constantini Ducæ ex fratre Joanne neptis, Alexii uxor. Genuit Joannem, Andronicum, Isaacium, Annam, Mariam, Theodoram, & Eudociam. *Zonar. Nicet.*

XCVII.

HENRICUS V. Henrici IV. ex Bertha filius, contra patrem jam ad Imperium assumptus, successit eidem A. 1106. Bellum gessit statim cum Polonis, & victus est; alterum quoque A. 1115. cum Saxonibus, a quibus pariter penè est attritus, Duce ipsorum Lothario. Interim paternæ hæres violentiæ Romam cum exercitu venit A. 1111. & Pontificem Paschalem II. deposuit, minisque ac armorum vi ampla ab eodem privilegia reportavit super investituras, & Episcoporum electionem. Hæc omnia verò, reverso in Germaniam Henrico, revocavit Pontifex in Concilio Lateranensi. Irritatus ideo Imperator Romam secundò petiit; cumque interim mortuis Paschali, ac Gelasio Callixtus suffectus fuisset, qui Henricum anathemate percussit, Burdinum quendam Ro-

manæ ſedi violenter impoſuit, quem alii vocant Mauritium, Epiſcopum olim Braccarenſem. Sed fortiter urgente Callixto pro Eccleſiæ jure, ceſſit Imperator in conventu Vormatienſi A. 1122. quæcunque per vim expreſſerat Paſchali; ſicque Apoſtolicæ Sedi reconciliatus eſt. Obiit Trajecti A. imp. 19. *Ot. Friſ. lib. 7. cap. 13. Sigeb. & ejus cont. Dodech. Petr. Oſt. lib- 4. Urſperg.*

Mechtildis, Henrici Angliæ Regis filia, Henrici uxor. Ex hac nata fertur una tantùm filia, Chriſtina nomine. *Ot. Friſ. lib. 7. cap. 15. & 21. Contin. Sigeb. Criſt. Matth. in Henr. cap. 2.*

JOANNES II. Comuenus, qui & Calojoannes dicitur, patri Alexio ſucceſſit A. 1118. Princeps moribus probus, munificentia clarus. Scythas, & Perſas præliis pluribus, & ingentibus cladibus attrivit, non tam armorum virtute, quàm pietatis merito, ac precationem, quas inter pugnandum, expanſis in crucis modum manibus, Deo ſemper offerre ſolitus fuiſſe perhibetur. Dum aprum inter venandum inſequitur, ſe ipſum in læva venenata ſagitta percuſſit, ex quo vulnere obiit in Cilicia, A. æt. 45. imp. 25. *Nicet.*

Irene, Ladislai Hungariæ Regis filia, Joannis uxor. Genuit Alexium, Andronicum, Iſaacium, & Manuelem. *Ibid.* Referuntur quoque ab aliquibus tres ejuſdem filiæ.

XCVIII.

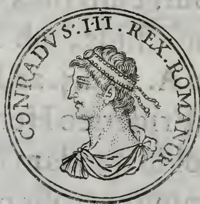

LOTHARIUS II. qui & Luderus, Gebehardi comitis Svepplenburgensis in Saxonia ex Heiduvige Burgravia Norimbergensi filius, ab Electoribus Moguntiæ suffectus est Henrico A. 1125. ad Imperium aspirantibus etiam Conrado, & Friderico Henrici ejusdem ex sorore nepotibus, & Leopoldo quodam Marchione. Hos tamen feliciter repressit, cumque ipsis pacem iniit, conciliante D. Bernardo. Princeps religiosus, justus, literis addictissimus; ferturque legum libros in Apulia invenisse A. 1135. eorumdemque lecturam promovisse, opera præcipuè Irneri, seu Vverneri I.C. celeberrimi. Item ad concitandos studiosorum animos Doctoratus & Magisterii gradus in Academias invexisse; primamque fuisse tradunt Bononiensem, in qua Legum libri legi cæperint. Bis in Italiam venit. Primò A. 1133. contra Rogerium Siciliæ Regem, qui expulso Innocentio II. Pontifice, in ejus solio Petrum Leonis collocaverat: Et Pontificem quidem restituit, a quo imperialem coronam accepit. Secundò A. 1135. contra eundem Rogerium, quem adeo armis est insecutus, ut ex Italia fugere compulerit; simulque quidquid imperialis juris erat pacavit, & in obsequio firmavit. In reditu ab Italia obiit in Tridentina valle, in vili casa; alii dicunt Veronæ. *Dodech.* apud Castrum Boariorum, A. æt. 67. imp. 13. *Ot. Fris. lib. 7. cap. 17. Contin.*

Sigeb. Dodech. Sigon. lib. 11. *Petr. Ost. lib.* 4. *Ursperg. Cuspin. Bucolc.*

Rixa, aliis Rachisa, Richiza, & Rikenza, Henrici cognomento *Superbi*, seu *Pinguis* juxta alios, Comitis in Bavaria filia, Lotharii uxor. Genuit Lotharium, qui puer obiit, Heduvigim, & Gertrudim. *Albert. Stad. Peuc. in Loth.*

XCIX.

CONRADUS III. Sveviæ Dux, Henrici V. Imp. ex sorore nepos, Moguntiæ Imperator est renunciatus, A. 1138. Princeps inter bonos numerandus; nam & prudentiæ, & clementiæ exempla præbuit; pluresque insuper Germaniæ civitates instauravit, & exornavit. Henricum Superbum Saxoniæ ac Bavariæ Ducem, ejusque fratrem Guelphum rebelles, ac tumultuantes repressit. Prodiere tunc temporis celebres illæ Guelphorum, Gibellinorumque factiones, a Guelpho indito nomine hostibus Imperatoris, ejusdem verò asseclis ab urbe Geblinga, in qua Conradi filius Henricus, qui pro patre contra Guelphum pugnabat, fuerat ablactatus, ut notat *Naucler. Vol.* 2. *Gen.* 28. Valido exercitu A. 1147. in Palæstinam transiit ex monitu D. Bernardi, quo etiam perrexerat Ludovicus VII. Galliæ Rex; sed parum felici expeditione. Nam primò a Manuele Imper. Græco insidias, & damna Fæderati passi sunt, inde, cùm Damascum

ſcum obſiderent, orto inter eoſdem & veteranos Aſiæ duces diſſidio, ipſe Conradus inde diſceſſit, & in Germaniam ſuam rediit. Dum in Italiam deſcendere meditatur, præreptus eſt fato, dieſque clauſit Bambergæ, non ſine veneni ſuſpicione, per Medicos Italos a Rogerio Siciliæ Rege corruptos propinati, poſt A. imp. 14. *Ot. Friſ. lib. 7. cap. 22. &c. & de geſt. Frid. lib.* 1. *Anon. Fragm. Hiſt. Ot. de S. Blaſ. Contin. Sigeb. Dodech. Sigon. lib.* 11.

Gertrudis; Comitis Sultzbachii filia, Conradi uxor. Nati ex hac Henricus, a patre factus conſors Imperii, qui obiit dum idem in Aſia eſſet, & Fridericus. *Albert. Stad. Vvolf. Laz. lib. 7. ingen. Com. de Sultzbac. Peucer.* Additur & filia Juditha a *Chriſt. Matth. in Conr. cap.* 2.

MANUEL, ſive Emmanuel, Joannis Commeni filius juxta *Nicetam*, quem ſequitur *Egnatius*, juxta *Stradam* autem & *Sabellicum* humili loco natus, dictuſque *Griſon*, ſeu *Triphon*, ſecundùm illos a patre moriente ſucceſſor declaratus, ſecundum iſtos ab uxore Alexii vidua ad tantum faſtigium evectus, Imperium obtinuit A. 1143. Dicitur facundus fuiſſe declamator, cæterà vitioſus, ſed in ipſis vitiis inconſtans, cum modò avaritiam, modò prodigalitatem exercuerit. Perfidiæ nota infamis fuit; nam Henricum Dandulum, alioſque Venetorum Legatos excæcavit; Conradi Imperatoris exercitum per Boſphorum in Aſia trajicientem pluribus damnis affecit, calcem præcipuè gypſumque farinæ immiſcens; Ludovicum Gallię Regem ex Aſia redeuntē navibus intercepit, qui mox a Roberto Sicilię Rege armorum vi liberatus eſt. Alexandro III. Pontifici ingentem pecuniæ vim exhibuiſſe fertur, ut ſibi etiam Occidentis Imperium traderet, quod fruſtra tentavit. Anno imp. quaſi 38. monaſticam vi-

tam

tam subiit, nec multo post e vivis excessit, A. ætat. 60. *Nicet.* Ex Latinis autem *Egnat. Strada. Sabel.* . 7. *lib.* 7. *Naucl. Vol.* 2. *Gen.* 38. *Plat. in Alexan. III. Chron. Germ. lib.* 18.

Bertha, Irene postea dicta, Gertrudis Conradi III uxoris soror, Manuelis uxor. (*Nicet. lib.* 2. ait tantum ipsam fuisse ex Alemannia, de familia nobili) *Ot. Fris. lib.* 7. *cap.* 28. *Vvolfg. Laz. loc. supracit.*

Nominatur & Maria, altera ejusdem uxor, filia Petebini, aliis Pictavini, Antiochiæ Satrapæ. *Nicet. lib.* 3. At *Contin. Sigeb. sub A.* 1181. hanc dicit Raimundi Antiochiæ Principis filiam. Alexii filii duo recensentur, Alexius, & Maria, filio Montisferrati Marchioni desponsata. *Nicet. lib.* 5. Non satis autem constat ex qua prodierint.

C.

FRIDERICUS, *Oenobarbus* a rufa barba dictus, Italis *Barbarossa*, Conradi III. nepos ex fratre Friderico Coclite Sueviæ Duce, matre Juditha Henrici Nigri Bavariæ Ducis filia, ab eodem Conrado moriente Principibus Imperii commendatus, electus est in Imperatorem apud Francofurtum A. 1152. Princeps animo acer, administrando aptissimus imperio, & principalibus tum pacis, tum belli muneribus nulli sanè secundus;

dus; ab *Urſpergenſi* dictus *Omnium Triumphator.* Utique laudabilior, & geſtarum rerum fama innocentior, ſi plus reverentiæ Romanæ Sedi adhibuiſſet. Plurimas in Italiam expeditiones ſuſcepit, quarum numerum a nullo Hiſtoricorum ſingillatim ſatis adductum, & a variis variè traditum ad rei veritatem recenſere conabimur, atque a ſingulorum auctoritate certa lege colligere. Prima igitur contigit A. 1154. ad Imperii coronam accipiendam, quam Romæ obtinuit exercitu ſtipatus. Sed Romani ægrè ferentes coronationem veluti per vim factam, & ſine conſenſu ac preſentia Populi, arma ſumpſerunt; hinc atrox prælium inter Cæſarianos & Romanos, uſque dum ancipitem pugnam nox diremit; ſtatimque in Germaniam Imperator reverſus eſt. Secunda A. 1158. Tertia A 1161. ambæ adverſus Mediolanenſes, qui Germanorum jugum cum pati non poſſent, tumultuabantur. Hos Fridericus poſt acerrimas pugnas, & plures hinc inde clades, tandem compulit ad deditionem, & urbem ipſorum diruit A. 1162. cumque operi cives, & milites non ſufficerent, advocavit in auxilium Cremonenſes, & Papienſes. Quarta A. 1166. in qua rebellantem Anconam obſedit, ſed incaſſum, ut legitur apud *Nicet. lib.* 7. & cum interim Colonienſis Archiepiſcopus Legatus ipſius a Romanis injuria fuiſſet affectus, Romam verſus Imperator movit, quam vi cœpit magna edita civium ſtrage, & Paſchalem Pſeudopontificem creatum adverſus Alexandrum III. in ſede firmavit. Seviſſima inde lues oborta, quæ innumeros ex Imperatoris exercitu conſumpſit. Quinta, juxta nonnullos, A. 1170. adverſus Mediolanenſes, qui animos rurſum erexerant, & civitatem cœperant reædificare; ſed conjuratis adverſus ipſum omnibus Lombardiæ civitatibus, fugere ab Italia compulſus eſt contra imperatoriam dignitatem, ut ait *Godefr. ſub*

Anno

Anno 1168.qui hanc expeditionem cum quarta commiscet.Sexta Anno 1174.adversus Alexandrum Pontificem, quem variis calamitatibus exagitatum Veneti honorificè susceperunt, & egregiè consilio operaque juverunt, pace inter ipsum tandem, & Imperatorem conciliata, cujus firmandæ gratia Venetias uterque petiit; conveneruntque A. 1177.iuxta Scriptores omnes, *Urspergensem*, & unum aut alterum tantum si excipias, qui hoc ponunt sub anno antecedenti. Non omittendum, duplicem a Sigonio Pontificis adventum Venetias referri, & a Sigeberti Continuatore tradi, Pontificem, & Imperatorem concordatos fuisse *in Civitate Venetiæ, in domo Patriarchæ ipsius civitatis*. Scribit quoque *Persona*, Generale tunc Concilium Venetiis habitum, Venetosque multis etiam annis anteaAlexandrum cumFriderico conciliare studuisse, missis Legatis ad Imperatorem apud Parmam. Ponitur & septimaFriderici in Italiam expeditio a*Godefr.Anno*1184.videturque ipsam attingere etiam*Dodechinus*.In hac dicitur Cremam reædificasse. Implicito inItalia Imperatore, defecerat Henricus Leo Bavariæ ac Saxoniæ Dux, quem ipse reversus sæpius fudit, e Saxonia expulit, & tandem a nullo adjutum ad misericordiam exorandam adegit.Expeditionem suscepit inPalęstinamA. 1189.cum Philippo Francorum, & Henrico Anglorum Regibus; ibique multum profecit adversus Turcas, & Saracenos; sed in victoriarum cursu occubuit,demersus apudTarsum in amne *Serra* nomine,alii dicunt *Cydno*,*Alb.Stad.*vocat *Saleph.Fragm.Hist.in acqua*,ait,*quæ vocaturFerrum in Armenia*, cum in flumen se projecisset æstus refrigerandi gratia.Alii non demersum scribunt, sed inde male affectum non multo post obiisseA.ætat.70.imper. circiter 38. *Ot. Fris.Radev.& ejus Contin. Godefr. Contin. Sigeber.*

Ol.

Ot.de S.Blaſ.capit.5.&c.Fragm.Hiſt.Alb.Stad.Dodech. Sigon. lib. 12.&c. uſque ad 15.Urſpeg.Sturc.capit. 49.

Adelheida, ſive Adila, Diepoldi ſeu Theobaldi Marchionis de Vohiburg filia, Friderici prima uxor. Hanc ipſe dimiſit, vel quod ſibi eſſet conſanguinea, vel juxta alios, quod adulterii fama laboraret. *Ot. de S.Blaſ.cap. 10.Avent. lib. 6.*

Beatrix, quam alii vocant Agnetam, Reginaldi Matiſconenſis Ducis in Burgundia filia, ampliſſima dote dives, Burgundiam enim ipſi ac Provinciam detulit, ſecunda uxor. Genuit Henricum, Fridericum, Othonem, Conradum, Philippum, Beatricem, & Sophiam. *Ot.loc.cit. & cap.27.Avent.lib.6.Chriſt.Matth.inFrid.cap.2.Plat. in Alex. III. Cuſpin.*

ALEXIUS II. Manuelis filius, ſucceſſit eidem An. 1180. cum annum ageret duodecimum ætatis. Ipſi idcirco in tutorem Andronicus datus eſt, qui prava percitus regnandi libidine, Imperatoris primo matrem ſuffocavit, inde ipſum quoque nervo arcus per noctem a Sicariis ſtrangulari curavit, caputque ſacco involutum in mare projici. Obiit Alexius A. ætat. 15. imper. 3. *Nicet. in Alex. Chron. Græca* refert ipſum imperaſſe tantum menſes 6.

Agnes, ſive Anna, Ludovici Francorum Regis filia, Alexii uxor. *Nicet.in Andron.Contin.Sigeb.* Addit *Godefridus* ipſam in uxorem poſtea ſumptam ab Andronico.

ANDRONICUS, Comnenus, Manuelis Imperatoris patruelis, Alexio uſurpatum Imperium adminiſtrare cœpit ſolus A. 1183. Nicæam, & Pruſiam in Aſia expugnavit, ubi immaniſſima ſævitia debacchatus eſt in cives.

Cru-

Crudelitatem quoque Constantinopoli supra modum exercuit adversus seditiosos eorumque cognatos, promulgato quodam miræ feritatis edicto. Canem validissimum, qui & cum Leonibus pugnabat, & armatum hominem prosternebat in cubili suo semper habuit pro excubiis. Rapto autem Imperio non diu contiglt ipsi frui; acclamato enim Augusto Isaacio Angelo, comprehensus ipse est a populo, & post varia tormentorum & ignominiarum genera inter duas columnas pendulus relictus est, donec animam efflarit. Alii tradunt membratim discerptum fuisse. Imperavit A. 2. *Nicet. in And. Peucer.*

ISAACIUS II. Angelus, post Andronicum Imperio potitus est A. 1185. Princeps sumptuosissimus in victu & vestitu; in templa resque sacras nonnunquam impius & avarus, nonnunquam in eadem templa & monasteria liberalis. Inde factum, ut alii Scriptorum pium justumque Principem ipsum dicant; alii avarum, luxui deditum, & ignavum. Siculos vicit apud Thessalonicam, captis etiam eorundem Ducibus Richardo, & Balduino. Adversus Walachos infeliciter movit, sæpius victus. Exosior ex rapacitate in urbe factus, a fratre suo Alexio, quem olim de Turcarum manibus magna vi auri redemerat, Imperio & oculis privatus est, atque in carcerem cõjectus, ex quo postea, ut suo loco dicemus, ereptus fuit ab Alexio filio. Depositus est A. æt. 40. imp. 10. (*Chron. Græca* habet 8.) *Nicet. in Isa. Ang.*

Prima ejus uxor fuit e Græcia, nec constat de ipsius nomine. Pro secundis nuptiis ambivit Mariam, aliis Margaretam, Belæ Hungariæ Regis filiam. Ex priore suscepit Alexium, & filias duas. *Nicet. ibid. libr. 3. Georg. Acrop. cap. 8.*

CI.

CI.

HENRICUS VI. *Asper* cognomento propter asperrima tormenta quibus Siculos excruciavit, Friderici filius ex Beatrice, Patri successit An. 1190, & sequenti anno coronatus est Romæ a Cælestino III. Pontifice. Princeps facundus, sed libidini valde deditus, & crudelis. Accepta Imperii corona, in Siciliam movit uxorio nomine, mortuo sine legitimis liberis Gulielmo Rege, cum tamen jam a Regni proceribus electus fuisset Tancredus ejusdem Gulielmi filius nothus, quem regnare Pontifex quoque Cælestinus ægrè ferebat. Henricus binis in Italiam expeditionibus, quarum una A. 1191. altera A. 1193. contigit, tota Campania, Apulia, & Sicilia potitus est. Sybillam, seu Sibiliam Tancredi jam vita functi viduam uxorem cum tota familia cepit, & in Alsatiæ monasterio clausit. Filium item ejus in Rhætiam perductum oculis privari jussit; Regni autem Proceres omnes exquisitis tormentorum generibus excruciavit. Copias in Asiam misit A. 1194. quæ post feliciter incœptum bellum, statim ab audita Imperatoris morte, in Italiam redierunt. Ipse igitur suscepta A. circiter 1196. tertia in Italiam expeditione, rebusque Imperii in Sicilia compositis, obiit Messanæ, vel ex veneno, ut nonnulli tradunt, vel malè

affe-

affecto corpore ex nimia laborum & frigoris vi, quod per noctem inter venandum apud gelidos fontes cubans perpessus fuerat, A. æt. 34. aut 37. imp. 7. *Ot. de S. Blas. cap. 37. &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad. Blond. Dec. 2. l. 6. Volater. lib.* 23. *Chron. Aug.*

Constantia, Rogerii Siciliæ Regis filia, Gulielmi Regis pariter soror, Henrici uxor. *Cuspinianus* scribit ipsam decrepitam partum edidisse, & ad suspicionem amovendam palam in tentoriis in pratis Panormi parturiisse. Natus est tunc igitur ex ea Fridericus, postea Imperator hujus nominis secundus, cui aliqui tradunt additum fuisse nomen etiam Rogerii. Defecit in ipsa nobilis Guiscardorum familia, quæ e Normannia in Italiam venerat, & Anno 1059. Apuliæ Calabriæque Ducatum obtinuerat, inde A. 1141. juxta *Contin. Sigeb.* etiam Siciliæ Regnum ab Innocentio Pontifice. Obiit Constantia in Sicilia A. 1198. *Ot. de S. Blas. cap.* 28. *Fragm. Hist. Albert. Stad. Chron. Aug. sub A.* 1191. *Sigon. lib.* 15. Scribit *Plat. in vita Cælestini III.* Constantiam Monialem fuisse, sed a Pontifice Henrico junctam dispensatione Apostolica, ut nimirum ille contra Tancredum proficisceretur. *Cuspinianus* assignat ipsi filiam Mariam nomine.

ALEXIUS III Isaacio fratri successit in Oriente A. 1195. Cognomen Angeli respuit, & Comneni appellationem desumpsit. Princeps voluptatibus deditissimus, in asseclas suos profusus, inde factus ad avaritiam pronior ex nummorum indigentia; quare ipsa Imperatorum sepulchra spoliari jussit. Fratris Filium in vincula conjecit, qui ex iisdem elapsus confugit ad Venetos, qui valido exercitu, largisque opibus suppetias juveni tulere, unaque cum aliis fœderatis Principibus Alexium expulere,

cum

cum imperasset annos 8. aut 9. juxta *Chron. Græc.* Urbe pulsus, dum per Thraciam vagatur, a Montisferrati Marchione captus est. Nudus inde dimissus, post varios eventus apud Nicæam privatè dies clausit. *Nicet. in Alex. & Bald. Niceph. Greg. lib.* 1.

Euphrosina, Alexii uxor. Fœmina superba, luxuriosa, & impudica cum marito perpetuum ferè dissidium egit. Genuit Irenem, Annam, & Eudociam. *Nicet. ibidem.*

In Occidente interim ab Henrici obitu, hoc est ab Anno 1197. nullus certus erat Imperator, duobus illud prehensantibus, Electorumque suffragiis in eosdẽ distractis, Philippo nimirum Sveviæ, & Othone Saxoniæ Ducibus. Philippus Henrici VI. Imper. germanus frater, e Sicilia in Germaniam cum Friderico nepote suo puerulo reversus, electus est ab Electorum quibusdam Imperator A. 1197. Princeps animo lenis, juxta *Ursperg. mente mitis, eloquio affabilis, erga homines benignus, largus satis, & discretus.* Hanc electionem aliis improbantibus, renunciatus est contra ipsum Bertoldus Zaringiæ Dux, qui dignitatem repudiasse fertur, & eandem Philippo cessisse. Statim igitur ab æmulis Philippi translatum Imperium est ad Othonem Saxoniæ Ducem: Inde inter eosdem atrox bellum, quod usque ad Philippi mortem protractum est. Variant hìc Scriptores, tradentibus aliis, post novennale bellum pacem initam hac conditione, ut Philippi filiam Otho acciperet in uxorem, interimque de imperio cedens tantùm post soceri obitum imperaret; aliis verò cum *Ot. de S. Blas.* qui iis temporibus floruit, cuique idcirco major videtur habenda fides, affirmantibus conditiones pacis a Philippo quidem Othoni exhibitas fuisse, sed ab eodem repulsas, conjugiumque hujus cum illius filia post ejusdem

obitum contigisse. Quidquid sit autem de hoc, certum est, Philippum An. 1208. Bambergæ, dum in cubiculo post venæ sectionem cubat, ab Othone Palatino de Vvitelspach ad colloquium ingresso confossum fuisse pugione, quem sub veste abditum detulerat A. imp. circiter 10. causaque additur in *Chron. Aug.* quòd ipsius filiam, cui conjugium suum pollicitus fuerat, ducere recusaverat. *Ot. de S. Blas. cap. 46. &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad.*

Irena, Alexii Imperatoris Græci filia, Philippi uxor. Desponsata prius fuerat Gulielmo Tancredi Siciliæ Regis filio. Genuit Kunegundam, Ethissam, Mariam, & Beatricem. Ipsa post occisum maritum dolore contabuit. *Ot. cit. cap. 41. Peucer. Avent. lib. 7.* Ab *Urspergensi* vocatur Erina.

CII.

OTHO IV. Henrici Leonis Bavariæ ac Saxoniæ Ducis filius, contra Philippum electus, ut dictum est, eodem mortuo A. 1208. tenuit Imperium, & sequenti anno Romæ coronam accepit ab Innocentio III. Pontifice. Animum convertit statim ad sibi vindicandas plures ex Italicis regionibus, ex iis quoque, quæ Pontificii juris essent; quocirca eundem Pontifex per Legatos admonuit, ut ab incæpto desisteret. Sed obtemperare ipse respuens, anathemate percussus est; ideoque plu-

plures etiam e Germaniæ proceribus ab eodem sunt alienati. Ipse verò cum Joanne Angliæ Rege, cum Rainaldo Poloniæ, ac Ferdinando Flandriæ Ducibus initô fædere, bellum contra æmulos expedivit, qui Fridericum II. Henrici VI. Imp. filium ex hortatu Pontificis Imperatorem jam salutaverant, quem sociis armis fovebat etiam Philippus Augustus Rex Galliarum. Cum his Otho congressus ad Bovinas prope Tornacum A. 1214. ingenti suorum cæde victus est. A suis inde desertus, & opibus exhaustus in Saxoniam fugit Imperio privatus; obiitque Brunsuigæ [alii dicunt in castro Harstersburg] An. 1218. cum imperium a morte Phlippi per annos circiter sex tenuisset. *Ot. de S. Blas. cap. 46. & c. usque ad fin. Fragm. Hist. Chron. Colmar. Godefr. Albert. Stad. Peucer. Ursperg.*

Maria, Brabantiæ Ducis filia, Othonis prima uxor. Ob consanguinitatem repudiata est. *Vvolfg. Laz. in Gen. Duc. Brab. lib. 3.*

Beatrix, Philippi, de quo jam supra, filia, secunda uxor. Die quarto a nuptiis mortua est. *Oth. cit. cap. 51. Alb. Stad. Hist. Austr. sub A.* 1212.

ALEXIUS IV. Isaaci Angeli filius, a Fæderatis expulso patruo ejusdem Alexio, Orientis Imperium obtinuit A. 1203. Patrem ab eodem Alexio excæcatum, & in carcerem trusum inde extraxit, sibique collegam factum rursum gubernaculis admovit. Orta verò seditione inter Græcos ac Latinos, multisque ad Imperium aspirantibus, quos inter Nicolaus Canabus, & Alexius Ducas, ab hoc sibi familiarissimo captus est, & inter vincula strangulatus, cum bis prius frustra venenum fraude ejusdem proditoris hausisset. Imperavit Menses 6. (*Chron. Græca* habet mense 10. inchoato). *Nicet. in Alex. Acrop. cap. 3. Blond. Dec. 2. lib. 6.*

ALEXIUS V. Ducas, *Murtzuflus* dictus, seu *Mirtylus* (legitur etiam *Morculphus*, & *Murtillus*) ita cognominatus a conjunctis & eminentibus superciliis, Græcorum factione cum Latinis diffidentium promotus Imperium occupavit eodem anno 1203. sublato Alexio, cujus fuisse patruelis legitur apud *Joelem*. Homo ingenii subdoli, ac libidini deditissimus. Sceleris autem conscientia tactus, ideoque sibi a Latinis timens, fugit in Peloponnesum. Ibi captus, & ad urbem ductus excæcatus est; inde ex alta columna præceps datus, & discerptus, imp. mense 3. *Nicet. in Murtzuf. & Bald. Acrop. cap.* 3.

BALDUINUS, Flandriæ Comes, ex fœderatorum omnium consensu Orientis Imperator creatus est, occiso Murtzuflo A. 1204. & ut Venetis quoque, qui validissima adfuerant classe, aliquid de Imperii communione contingeret, in Patriarcham Constatinopolitanum electus est Thomas Maurocenus, Duxque Venetiarum Despotæ dignitate juxta *Acropolitam* donatus. Movit autem Balduinus contra Joannem Mysorum Ducem, a quo per insidias est captus, ipsiusque jussu post multum temporis amputatis manibus & cruribus, in vallem quandam projectus, ubi volucrum cibus infeliciter occubuit. *Nicet. in Bald. Acrop. cap.* 8. *Blond. Dec.* 2. *lib.* 6. Imperavit anno tantum juxta plerosque. *Naucl. Vol.* 2. *Gen.* 41. quinque imperii annos eidem assignat.

HENRICUS, Balduini frater, successit eidem A. 1205. aut 1206. juxta alios. Princeps prudentissimus, & tum domi tum foris gerendis rebus aptissimus; sed perpetuis Barbarorum incursionibus exagitatus. Impe-

perium tamen fortiter non modò tutatus est, sed & auxit. Obiit subito fato A. imp. II. *Munster. Blond. l. cit. Peucer. lib. 5. Cuspin.*

CIII.

FRIDERICUS II. Henrici VI. Imperatoris filius, contra Othonem, ut diximus, Imperator electus anno circiter 1212. eodem profligato A. 1214. Imperio solus potiri cœpit; coronamque auream accepit ab Honorio III. Pontifice, A. juxta plerosque 1220. Princeps magnis æquè virtutibus ac vitiis imbutus literatos fovit, liberalitatem exercuit, bellica virtute claruit; sed immodicæ fuit libidinis, crudelitatis, impietatis, ac violentiæ in Pontifices. Ab iisdem quinquies excommunicatum fuisse tradunt Auctores. Primò ab eodem Honorio, quod Episcopos quosdam variè vexasset, & de sedibus expulisset. Secundo a Gregorio IX. quod expeditionem in Palæstinam, quam pollicitus fuerat, non suscepisset. Hanc ipse postea quidem simulatè absolvit, sed pace cum Sultano parum honestè facta, brevi reversus est. Tertio ab eodem ob immanissimas strages, quibus Lombardiam, aliasque Italiæ Regiones devastavit, incendit, ac penè deformavit. Quartò ab Innocentio IV. quòd in impietate adhuc sua perseverans Ecclesiæ bona sibi usurparet. Quintò ab eodem, quod ad Lugdunense Concilium pergere recusaverit: Neque solum excommunicatus, sed Imperio in-

dignus judicatus, ab eodem etiam dejectus est A. 1245. Fridericus posthæc Italiam variè turbavit, & Parmam obsedit, a qua ingenti clade est repulsus. Cum a suis autem paulatim relinqueretur, in Siciliam se recepit, obiitque A. 1250. in Arce quadam Apuliæ, quæ Florentina dicebatur, vel a Manfredo notho suo suffocatus, ut plerique scribunt; vel, ut alii, gravi correptus morbo; vel ex veneno, ut legitur in *Chron. Aug.* ubi quoque sub A. 1232. traditur, ipsum Venetias invisisse. *Alb. Staden.* quem sequitur *Egnatius*, mortuum ipsum ait Panormi. Obiit A. æt. 57. imp. 35. si numeremus usque ad annum, quo depositus est per Pontificem. Fundavit Academias Viennensem, & Neapolitanam; item Bononiensem juxta *Egnatium* Patavium transtulit, Bononiensibus iratus quod statim imperata non fecissent. *Fragm. Hist. Chron. Colmar. Godefr. Alb. Stad. Chron. Aug. Sigon. l.* 16. *&c. Blond. Dec.* 2. *l.* 6. *&* 7. *Ursperg.*

Constantia, Arragoniæ Regina (*Blondus D.* 2. *lib.* 7. ait Castellæ) Friderici prima uxor. Natus ex hac Henricus, qui a Patre Cæsar factus, cum Imperium affectaret, jussu ejusdem missus est in Apuliam in carcerem; ibique obiit. *Fragm. Hist. Chron. Austr. Blond. loc. cit.*

Jole, sive Jolanta, Joannis de Bregna Hiesolymitani Regni filia, secunda uxor. Hæc marito dotis nomine titulum Hierosolymitani Regis detulit, quod deinceps Siciliæ Reges tenuere. Genuit Conradum, qui cum in Apulia esset, arte Manfredi, qui & patrem Fridericum interemerat, venenato clystere sublatus est A. 1252. seu 1254. secundum alios. *Fragm. Hist. Genebr. l.* 4. *sub. A.* 1215.

Mechtildis, Joannis Angliæ Regis filia, tertia uxor. Genuit Henricum Juniorem, & Constantiam. *Chron. Eluvag. sub. An.* 1235. *Sigon. lib.* 17. vocat ipsam Isabellam,

Tres

Tres hæ Friderico uxores ab Auctoribus omnibus unanimiter atribuuntur, & quidem apud veteres historicos harum tantum mentionem fieri videre est: Recentiores autem tres alias eidem assignant;nimirumRutinam filiam Othonis Comitis Bavarici in Vvolffershaussen;Isabellam Ludovici Bavariæ Ducis filiam, ex qua nata Agnes, seu Margareta; & Agnetem Othonis Meraniæ & Istriæ Marchionis filiam. Hanc ab eodem utpotè consanguineo repudiatam Ulrico Carinthiæ Duci nupsisse ferunt. Sed *Chron.Aug.sub A.* 1236. videtur ipsam assignare Friderico Austriæ Duci, qui iis temporibus floruit. *Peucer. lib.* 5. *Cuspin.*

Præter uxores jam relatas plures habuit concubinas,inter quas maximè clebratur Blanca Montisferrati Marchionissa, ex qua nati Manfredus, Encius, & Fridericus. *Peucer. loc. cit.*

PETRUS Curtiniacus, Comes Antissiodorensis, uxorio nomine Imperium Orientis adeptus est A. 1217. eodemque anno ab Honorio III. Pontifice coronam accepit. In reditu frustra tentata Dirracchio,quam Theodorus Lascari tuebatur,dum accepta ab eodem prius securitatis fide, ad Macedoniæ urbes pergit, ipsius Theodori insidiis captus est, & ad eundem ductus, obtruncatusque biennio post in carcere. Imperavit Anno tantum. *Blond. D.* 2. *lib.*7. *Munster.Genebr.Plat. in Honor. III. Cuspin.*

Tolanta, seu Jolanta, Henrici Imperatoris Constantinopolitani filia, Petri uxor. *Niceph.Greg.lib.*4. *Auctor. citati.*

ROBERTUS, Petri filius ex Tolanta, matris opera ad Imperium vocatus est e Galliis A. 1218.Venit

nominis adeo ſtudioſus fuiſſe fertur, ut Marinum Michaelem Conſtantinopolis Prætorem Imperii conſortem appellaret. Obiit in Achaja dum Roma revertitur, A. imp. circiter 11. *Blond. loc. cit. Egnat. Strada. Cuſp.*

BALDUINUS II. Roberti filius, ſeu frater (utrumque ab auctoribus tradi notat *Nauclerus Vol. 2. Gen. 42.*) Roberto ſucceſſor debebatur A. 1229. ſed cum ipſe in uxorem ducere meditaretur filiam Imperatoris Exagonarum ad mare Ponticum, Latini Matrimonium hoc ſuſpicientes eidem adverſati ſunt; immo Balduini ætatem cauſati Joannem de Bregna, qui Regis Hieroſolymorum nomen ferebat, ex Italia accerſivere, ut res interim tutoris loco adminiſtraret, poſt cujus mortem Balduinus imperio liberè potiretur. Contigit autem ejuſdem Joannis mors A. 1237. aliis 1240. Tunc igitur Balduinus Imperium liberè obtinuit, quod plurimis ac difficillimis bellis adverſus Principes Græcos ſibi illud vindicantes tutatus eſt, auxilio præcipuè Venetorum, qui Imperatori pecunia, militibus, & valida claſſe præſtò ſemper fuere. Ingreſſis autem urbem Græcis ſubdole per foramen quoddam murorum, Duce Michaele Palæologo, fugere Balduinus compulſus eſt, A. a Roberti morte 32. Ita Orientis Imperium ad Græcos rediit, cum ipſum Latini per Annos 56. circiter tenuiſſent. *Niceph. Greg. lib. 4. Acrop. cap. 87. &c. Blond. D. 2. lib. 7. Strada. Munſter. Sabellic. D. 1. lib. 10.*

Martha, Joannis de Bregna filia, Balduini uxor. *Auctores cit.* A *Blondo* nominatur Philippus ejuſdem filius, quem Pater tradidit mercatoribus Burgenſibus, pignus æris alieni contracti, quem ipſi poſtea Venetias duxere. Meminit hujus & *Sabellicus loc. cit.*

Dum

Dum Orientalis Imperii ſedem Latini obtinerent, Græcorum prinçipes, quos Conſtantinopoli iidem expulerant, varia ſibi Regna per ejuſdem Imperii regiones conſtituerunt. Nam David & Alexius Comneni Trapexuntinum Regnum poſuere in Ponto; Theodorus Angelus Theſſalonicæ Regnum itidem: Theodorus verò Laſcari Micææ in Bithynia Imperii quandam imaginem ſibi vindicavit An. 1204. Obiitque An. imp. 18. Succeſſit ipſi ab eodem electus Joannes Ducas, cognomento *Batatzes*, ſeu *Vatacius*, & *Diplobataſius* Anno 1222. qui auxit imperium. Obiit A. imp. 33. Hunc excepit Theodorus Ducas filius An. 1255. qui viſa ſolis eclypſi, in monaſterium dicitur ſe clauſiſſe, A. imp. 4. Succeſſit eidem Joannes filius A. 1259. ſed A. imp. 1. (*Chron. Græca* habet menſe 4.) depoſitus eſt, & relegatus, ad Conſtantinopolitanum Imperium aſſumpto Michaele Palæologo, de quo infra. *Acrop. Duc. cap.* 2.

Interea in Occidente fluctuabat Imperium, nulli ſecurè innixum. Quocirca contigit interregnum ab A. 1245. quo depoſitus eſt Fridericus, ad A. 1273. quo electus Rudolphus. Deguſtaverunt interim illud Henricus, Guilielmus, Richardus, & Alphonſus. Ipſos nonnulli inter Imperatores recenſent; nos cum pleriſque ſentientes non item, ſed ſeorſim ab Imperatorum numero referemus. Adnotandum eſt, a *Chriſtiano Matthiæ* in Imperatorum albo reponi etiam Conradum Friderici ex Jola filium, nomine Conradi IV. quem ſibi Pater çonſortem dominationis elegerat Vormatiæ ſub Ann. 1235. ſed Auctor citatus de more quovis modo electos inter Imperatores enumerat.

Henricus, Thnringiæ & Haſſiæ Landgravius, exautorato Friderico electus eſt eodem A. 1245. Imperator

apud

apud Herbipolim. Movit contra ipſum Conradus Friderici filius; dumque Ulmam Henricus obſidet, ſagitta ictus eſt. Inde autem reverſus obiit ex vulnere, A. ab electione ſua circiter 2. *Fragm. Hiſt. Albert. Stad.*

Guilielmus, Brabantiæ ſive Hollandiæ Comes, Florentii ac Mechtildis filius, electus eſt Coloniæ, annuente Pontifice, poſt Henricum Ann. 1247. aut 1248. Contra hunc quoque miſſus eſt a patre Conradus, & variè pugnatum. Rebellantibus Friſiis occurrens, dum contra ipſos pugnat, incidit cum equo in glaciem, e qua cum ſubſilire non poſſet, jaculis eſt confectus A. imp. circiter 9. *Fragm. Hiſt. Alb. Stad. Alb. Argent.*

Elizabeta, Othonis Bruſuicenſis Ducis filia, Guilielmi uxor. Genuit Florentinum, & Beatricem. *Peu. cer. lib.* 5. *Chriſt. Matt. in Guil. cap.* 2.

Richardus, Cornubiæ Comes, Henrici III. Angliæ Regis frater, poſt Guilielmum a Principibus pleriſque Imperator electus eſt A. 1257. Cum autem, electo ab aliis Alphonſo, parum firmè conſiſtere ſe poſſe cerneret, in Angliam rediit A. 1259. Obiit ibidem A. 1271. ad Leviſum maritimũ oppidum, dum armis fortiter Fratris cauſam tuetur adverſus Proceres Regni; alii ſcribunt, ipſum in ea pugna captum fuiſſe una cum nepote, & aliis. *Chron. Aug. ſub. An.* 1257. *Fragm. Hiſt. Polyd. Verg. lib.* 16. Non omittendum, Richardum hunc ab *Alb. Argentinenſi* poni ante ſupradictum Henricum, ipſiuſque Hiſtoriam aliter tradi.

Alphonſus, Caſtellæ Rex, Ferdinandi III. Hiſpaniarum Regis filius ex Beatrice, eodem Anno 1257. a Richardi æmulis electus eſt Imperator. Princeps excelſi ingenii, & eximiæ literaturæ Aſtronomiæ peritiſſimus, dictuſque *Sapiens* cognomento. Cum undique imminentia bella

con-

conſpiceret, ſponte ceſſit Imperio, & in Hiſpaniam ſuam ſe recepit. Audito autem, Richardum quoque æmulum e Germania receſſiſſe, ſpe Imperium acquirendi rurſum exarſit; ſed cum adhuc omnia inquieta eſſent, electuſque fuiſſet inde Rudolphus, in Hiſpaniam denuo reverſus eſt, nec multò poſt obiit Hiſpali ex mærore, cum Imperatoris nomẽ per annos circiter 16. tenuiſſet. *Chron. Aug. ſub A.* 1257. *Munſter. lib.* 2. *in Reg. Hiſpan. Cuſpin. Sturc. cap.* 56.

Violanta, Jacobi Arragoniæ Regis filia, Alphonſi uxor. Genuit Ferdinandum, Sanctium, Joannem, Ferenguellam (*Cuſpiniano* Berenguellam) Leonoram, & Beatricem. *Munſter. loc cit.*

MICHAEL VIII. Palæologus (familiam hanc e Viterbio genus duxiſſe tradit *Volater. lib.* 23.) Conſtantinopoli potitus, & Balduino cum Francis fugato, Orientis Imperium veteremque ſedemGræcis reſtituit A. 1261. *Chron. Aug.* hoc ponit ſub A. 1259. Ad Concilium Lugdunenſe perrexit; confirmatuſque eſt a Pontifice Gregorio X. A. 1270. Cum Venetis ſæpè pugnavit, infelici plerunque marte; profligatuſque omnino fuiſſet, niſi ipſum Genuenſes auxiliis ingentibus juviſſent. In Aſia non mediocrem Imperii partem amiſit, Turcis undique ingruentibus. Obiit prope Lyſimachiam cordis morbo correptus, A. imp. 22. (*Chron. Græca* habet quaſi 24.); ferturque ſepulturæ honore caruiſſe, irritatis Græcis quòd cum Romano Pontifice ſine eorundem aſſenſu conveniſſet, legibus acceptis in Græcarum Eccleſiarum detrimentum. *Acrop. cap.* 87. *&c. Niceph. Greg. lib.* 4. *&* 5. *Volater. libr.* 23.

Theodora, Michaelis uxor. Genuit Manuelem, Androni-

dronicum, Constantinum, Theodorum, Irenem, Eudociam, & Annam. *Niceph. Greg. lib. 6. cap. 1. 7. & 11.*

CIV.

RODOLPHUS, Alberti Comitis Habsburgensis (*Benven.* habet de Avensperg,) & Heduigis Comitissæ Kiburgensis filius, Imperator tandem, post longum interregnum, creatus est An. 1273. Majores hujus ex Aventino Romæ oriundos tradit *Alciatus*. Princeps summis virtutibus ornatus, comitate præsertim, ac parsimonia, bellicisque virtutibus æquè clarus. Italiam nunquam ingredi voluit, præteritorum Cæsarum infortuniis admonitus. Plura verò in Germania sua bella gessit, in quibus, virtute summa & felicitate suffragantibus, tot ferę victorias retulit, quot prælia commisit. Octacarum, aliis Utaccerum, Bohemiæ Regē ipsi parere recusantem fudit, supplicemque factum mox recepit in gratiam. Hic autem cum in fide non persisteret, immo Ann. 1277. seu 1278. magno cum exercitu Imperatorem lacessiret, commisso prælio anno sequenti in campo, qui dicitur Hidersprug prope Viennam, captus est, & a gregario quodam milite occisus. Alia insuper bella gessit felici marte cum Helveticis, & Burgundis. Austriam Alberto filio dedit, a quo Austriaca Domus. Obiit senio curisque confectus in oppido Gemershein, non longè a Spira, An. ætat. 73. imp. circiter 19. *Chron. Colmar. Ann. Steronis, Hist.*

A ustr.

Austr. Alb. Argentin. Munster. in Rod., & in descript. Austriæ.

Anna, Bernardi seu Burchardi Comitis Hohebergensis in Svevia filia, Rodolphi prima uxor. Genuit filios plures, & filias; variant autem Auctores in numero & nominibus assignandis. *Cuspin.* recenset Rodolphos duos, Hermannos duos, Fridericum, Carolum, & Albertum; filias verò Euphemiam, Juttam, Agnetem, Mechtildim, Catharinam, Annam, & Clementiam. *Christ. Matth.* mares eosdem ponit, easdemque fœminas, Annam tantum non refert, sed sive ejus loco, sive altera sit, Heduvigim nominat. Consentit in fœminis cum *Auctor. cit. Peucerus*, variat autem ab utrisque in maribus; nam unum tantum Rodolphum, & unum Hermannum recenset; aitque a quibusdam poni pro Friderico Rodolphum alterum, pro altero Hermanno Carolum. *Munster. in Gen. Habspurg.* nominat Albertum, Rudolphum, & Hermannum tantum, filias verò easdem, quas Cuspinianus. Dictos tres filios tantum refert etiam *Albertus Argent.* Obiit A. 1281. *An. Ster. Hist. Austr.*

Agnes, Burgundiæ Ducis filia, Franciæ Regis neptis, secunda uxor. Hanc duxit Rodolphus cum esset Annorum circiter *69. Peucer. Cuspin.*

ANDRONICUS II. Palæologus Michaeli patri successit in Oriente A. 1283. Fratrem suum Constantinum, qui in suspicionem affectati Imperii venerat, oppressit. A Turcis omni ferè ditione in Asia privatus est, & a Nepote suo Andronico, quem Genuenses classe juvabant, Imperio penè depulsus. Venetorum autem auxiliis restitutus est; quocirca Tenedon ipsis donasse perhibetur. Nova autem in dies fovente dissidia nepote,

to, omni ferè auctoritate privatus, sola retinuit insignia Principatus; tandemque etiam coactus est Monasticam subire vitam, sponsione quoque facta se ad Imperium non amplius aspiraturum. Obiit quarto post anno mærore confectus & lachrymis, quibus etiam dicitur a nonnullis oculos amisisse. Vixit Annos 74. imperavit 45. *Niceph. Greg. lib. 6. &c. Cantacuzen. lib. 1. & 2. Volater. Peucer. Genebr.*

Prima uxor Andronici Anna Stephani Hungariæ Regis filia fuit; ex eaque suscepit Michaelem, quem fecit Imperii consortem, & Constantinum Despotam. *Nicephor. Greg. lib. 6. cap. 2.*

Irena, Marchionis ex Hispania filia, secunda uxor. Genuit Joannem, Theodorum, Demetrium, & filiam Simonidem. *Idem. lib. 7. cap.* 8. Multum hic variant recentiores. Nam *Vvolfg. Laz. in Gen. March. Montisfer.* ipsam dicit filiam Bonifacii tertii, quo autem nomine fuerit non tradit. *Cuspinianus* autem vocat ipsam Violantidem, filiamque dicit Gulielmi pariter M. M. F. *Peucerus* vocat Irenam quidem, & ex M. F. sed cujus filia fuerit non recenset.

CV.

ADOLPHUS, Comes de Nassau, Rodolpho successit, in Imperio, Francofurti creatus A. 1292. Princeps avaritia, crudelitate, libidine infectus, nihil

tan-

tantæ dignitati conſonum geſſiſſe traditur. Procerum quinimo in ſe ferè ſtãtim odia convertit; præſertim ex pactione cum Eduardo Angliæ Rege facta, ſuppetias eidem ferendi contra Gallos mercenaria militia; quod ut præſtaret tradita ipſi fuiſſe ab eodem Eduardo triginta millia marcarum tradit *Chron. Colmar.* Electoribus igitur indignum Imperio eundem judicantibus, electus eſt contra ipſum Albertus Auſtriacus. Contra hunc movit Adolphus cum exercitu; commiſſaque acerrima pugna per ſex horas, in campo dicto *Burgentrich* propè Vormatiam, victus eſt; ab eodemque Alberto vulneratus (*Chron. Eluvag.* ait a Joanne) obiit A. imp. 6. aut 7. *Alb. Argent. Munſter. Cuſpin.*

Imagina de Limpurgo, Adolphi uxor. Genuit Adolphum, Henricum, & alterum, de cujus nomine non conſtat, filiam quoque Mechtildim. *Chron. Eluvag. An. Rebd. Ahriſt. Matth.*

CVI.

ALBERTUS Auſtriacus, Rodolphi Imp. ex Anna filius, Imperator eſt renunciatus, ut jam diximus, Moguntiæ contra Adolphum, confirmatuſque eſt eodem ſublato, An. 1298. aut 1299. *Monoculus* dictus eſt cognomento, quod ex vi veneni eidem ab Epiſcopo Saliſburgenſi propinati, dum illud arte medica evomere

mere conatur, oculum amiserit. Princeps plurimis eximiisque virtutibus ornatus, quas tamen omnes immodica avaritia fædavit. Nonnulla gessit interna bella; nimirum contra Electores, Trevirensem, Moguntinum, Coloniensem, & Rudolphum Palatinum, qui fædus contra Imperatorem iniverant, eosdemque repressit: Contra Othonem Bavariæ Ducem, qui Salisburgensis Episcopi adjutus artibus Hungariæ Regnum affectabat; & cum ipso quidem ancipiti marte pugnavit; tuncque ipsi Alberto venenum est propinatum, ut supra retulimus: Contra Fridericum, & Dithmannum Misniæ Marchiones, crediturque ex aviditate opulentam provinciam acquirendi; cum his autem iniquo marte, nam prælio magno victus est. Moverat inde in Henricum Carinthiæ Ducem, ut Bohemiæ regnum recuperaret, quod ille sibi Imperatore inscio usurpaverat; sed facta suorum conspiratione, principe fratris sui filio, cui Sveviæ Ducatum, tanquam nimis prodigo abstulerat, pugione ictus est ab eodem (in *Chron. Eluvag.* dicitur ipsum occisum a Joanne patruo suo) juxta *Kuningsfeld*, ab aliisque inde conjuratis est trucidatus, Ann. imp. 10. *Chron. Colmar. Alb. Argent. Munster. Auspin.*

Elizabetha, Meinhardi Tyrolensis Comiti filia, Alberti uxor. Fæmina pia, & sagax, quę prima salis fontes invenisse fertur in Austria. Genuit liberos 21. quorum ad nos pervenere nomina tantum 11. suntque; Rudolphus *Mitis*, Fridericus *Pulcher*, Leopoldus, Henricus, Albertus *Sapiens*, Otho, Agnes, Elizabetha, Anna, Catharina, Gutta. *Alb. Argent. Hist. Austr. Munster. in Gen. Habspurg. Peucer.*

CVII.

HENRICUS VII. Henrici Comitis Lutzelburgensis & Beatricis Hannoniæ Comitissæ filius, post varia Electorum dissidia, quorum distrahebantur suffragia a Philippo *Pulchro* Galliarum Rege, qui Henrico Valesio fratri suo Imperium aucupabatur, Imperator electus est Francofurti juxta plerosque (alii dicunt Luceburgi) An. 1308. Romæque coronatus est sub Clemente V. a ministris, quos Pontifex ipse in Gallia tunc residens ad hoc elegerat, A. 1312. juxta nonnullos autem 1309. Fuit auctoritatis suæ tenacissimus, pro eademque servanda violentus; moribus alioquin honestis, Princepsque non improbandus. In Italiam veniens, ferream quoque Coronam accepit Mediolani, ubi cuncta armis ac terrore compescuit, & in obedientiam adegit, territa non parum ipsa urbe Roma. Movit inde in Florentinos, Apuliæque Regem Robertum iisdem faventem, sed in medio rerum cursu sublatus est apud Bonconventum, non longè a Senis (*Ann. Rebd.* habent *in Castro Bonthontenth*) plurimique scribunt, porrectum ipsi venenum in Particula Sacratissimæ Eucharistiæ, manu cujusdam Bernardini, seu Jacobini: Non desunt tamen qui ipsum naturali fato periisse tradant, inter quos *Mussat. lib. 16. cap. ult.* Vixit A. 51. imperavit circiter 5. *Vecer. Albert. Argent. Mussat. Benven. Munster*

Margareta,ob liberalitatē in pauperes Eleemoſynaria dicta, Brabantiæ Ducis filia, Henrici uxor. Ab *Alb. Argent.* vocatur Beatrix. Genuit Joannem, Beatricem, Mariam, & Agnetem. Obiit Januæ in Italia. *Vecer. Peucer.*

Deſponſata ipſi quoque ſoror Ducum Auſtriæ fuiſſe traditur, ſed ad thorum non perveniſſe. *Chron. Eluvag. ſub An.* 1314.

Ab Henrici obitu ſecutum eſt interregnum per menſes 14. Electoribus inter ſe non convenientibus. Diviſis inde ſuffragiis electi ſunt Friderici Auſtriacus, & Ludovicus Bavarus.

Fridericus, *Pulcher* cognomento ab eleganti corporis forma, Auſtriæ Dux, Alberti (*Muſſatus* perperam habet Rodolphi) Imperatoris filius, ab Electoribus, Colonienſi, Palatino, ac Saxonico Imperator electus eſt Francofurti A. 1314. cæteris Ludovicum Bavarum renunciantibus. Ab eodem anno uſque ad 1322. ſeu 1323. ſecundū alios multa tentavit in Germania, pluriesque cum æmulo ancipiti marte conflixit. Ingenti tandem collecta utrinque acie, atrox commiſſa eſt pugna prope *Muldorff* in Bavaria, in qua Fridericus equo lapſus, dum impigrè dimicat captus eſt. Triennio apud victorem ſtetit in vinculis; dimiſſus inde eſt hac conditione, ut Auſtria ſua contentus penitus de Imperio cederet. Obiit An. 1330. ex dyſenteria; ferturque propinatum ipſi fuiſſe venenum, quod ipſius aſſeclæ adhuc aliquatenus tumultuarentur. *Albert. Argent. Muſſat. in Lud. Bav. Ann. Rebd. Munſter. Peucer.*

Primę uxoris loco deſponſata ipſi fuerat Iſabella Renoldi Geldriæ Comitis filia; ſed ob patris proditionem eam non traduxit. *Cuſpin.*

Eli-

Elizabetha, Jacobi Arragoniæ Regis filia, Friderici altera uxor; fœmina miræ pietatis in maritum, quæ oculos pene amisisse dicitur ex lachrymis propter ejusdem captivitatem. Genuit Fridericum, Annam, & Elizabetham. *Ibidem*.

CVIII.

LUDOVICUS V. Bavariæ Dux, Rodolphi Imperatoris ex filia Mechtilde nepos, ab Electoribus Moguntino, Trevirensi, Bohemico, & Brandeburgensi Imperator electus jam An. 1314. sublato æmulo Friderico, Imperium solus obtinuit An. 1322. seu 1323. ut & supra adnotavimus. Ingenio violentus, armis strenuus, & audax ad omne discrimen, sed nimium præceps; in expeditionibus suis terram, & pauperes excoriari permisit. Clericosque seculares acerrimo odio habuit, ut notat quidam ex antiquioribus. Italiam ingressus, longè latèque grassatus est, Guelphorũ que ac Gibellinorum factionibus excitatis, omnia turbavit. Inde a Pontifice Joanne XXII. excommunicatus est, tum ex hoc, tum quod Galeatium Mediolani Ducem pariter excommunicatum foveret; & quod se liberius pro Imperatore gereret, cum & in Electorum discordia electus fuisset, & coronam auream non accepisset. Quapropter Romam versus

contendit A. 1328. ingressusque Urbem, ibidem coronari se jussit; & Petrum de Corbaria, seu de Corvario (utrumque legitur) ex Franciscanis ad Pontificatum evexit Nicolai nomine, qui Anno circiter 1332. videns Ludovici potentiam declinare, eodem inscio, profectus est Avenionem ad Joannem legitimum Pontificem, supplexque ipsi factus veniam obtinuit. In Germaniam interim reversus erat Ludovicus; qui deinceps nihilo melior factus, sed infestum se adhuc & impium adversus Sanctam Sedem exhibens, rursum anathemate percussus est a Clemente VI. cujus monitu Electores Carolum Bohemiæ Regem Imperatorem elegerunt Ann. 1346. Ipse anno sequenti obiit apoplexia correptus, dum equitaret exercitii gratia, non longe ab urbe Monaco Diœcesis Frisingensis. Imperavit a Friderici captivitate Annos 24. vixit 63. *Albert. Argent. Mussat. in Lud. Bav Cortus. lib. 3. cap.* 8. *&c. & lib. 9. cap.* 11. *An. Rebd. Egnat. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco habuit Comitissam valdè divitem (ea fortasse est, quam *Vvolfg. Laz. in Gen- Duc. Bavar,* dicit Ducissam Lignicensem). *Cuspin. Peucer.*

Beatrix, Poloniæ Regis filia, Ludovici secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Stephanum cognomento *Fibulatum. Auctor. cit.*

Margareta, Guilielmi Hollandiæ Comitis filia, tertia uxor. Ex hac nati Albertus, Otho, Guilielmus, Ludovicus, cognomento *Romanus. Peucerus.* Nominatur etiam ipsius filia Elizabetha. *Munster. Christ. Matth. cap.* 2.

ANDRONICUS III. Andronici II. ex filio Michaele nepos, deturbato prorsus avo, Orientis Imperio potitus est Anno 1328. Princeps alioquin humanus, & clemens, qui tamen nullius consilio unquam adhæsit.

Ve-

Venationi adeo fuit addictus,ut 1500 Canes, Accipitresque 100.feratur habuisse. Cum Turcis & Bulgaris infeliciter pugnavit. Obiit ex lethargo, splenis morbo priùs correptus, A. ætat. 45. imp. 13. *Niceph.Greg.lib.8.&c. Cantacuz. lib.* 1. & 2.

Irena, fœmina Alemanna, Andronici uxor. *Niceph. Greg. lib.* 8. *cap.* 19.

Anna,e Longobardia, altera uxor. *Idem cap.* 21. Genuit Joannem, Theodorum, & Manuelem. *Idem. lib.* 10.*cap.* 3. *Cantacuz. lib.* 2. *cap.*40. ipsam vocat sororem Sabaudiæ Comitis. Brietius quoque *Sæc.* 14.sub A.1325. ipsam e Sabaudia dicit, sed Beatricem vocat; adnotatque, a Græcis Annam vocari. Alii vocant Joannam; genuitque juxta ipsos Joannem, Manuelem, Theodorum, duasque filias.

JOANNES III. Andronico successit patri sub tutela Joannis Cantacuzeni Domesticorũ Præfecti A. 1341. Princeps socordia desidiaque mollis, delitiis deditus & immersus. Bellum quinquennale gessit cum tutore suo, ut infra clarius dicetur. Hoc Imperatore Turcæ in Europam transfretarunt, ab Amurathe III. eorundem duce inito fœdere cum Imperatore, & Genuensibus, qui navium sexaginta commeatu Barbaros juverunt. Romam Joannes perrexit A. 1369. Venetiasque tum in adventu, tum in reditu invisit: Cum vero ibidem, magna vi pecuniæ a fæneratoribus accepta, eidem solvendæ par non esset,ab iisdem detentus est; sed Manuel filius ejus natu minor obsidem se dedit pro patre. Conjuravit contra ipsum Anno 1377. filius alter ipsius Andronicus, Genuensium fultus auxiliis; sed pater re detecta filium jussit excæcari, & in carcerem detrudi. Hic non multò post in libertatem

se se vindicans, contra patrem rursum movit, quem de Imperio dejectum vinculis etiam mancipavit, a quibus post duos annos Joannes se se proripuit, & regno restituit. Obiit corporis doloribus excruciatus An.æt. 60. Imperii a Patris morte circiter 50. *Cantacuzen.lib.*3. *Ducas.cap.* 5.*Genebr.lib.*4.*Egnat. Briet. Sæc.*14.*passim.*Non desunt qui dicant ipsum Imperium deposuisse An.1384. sed res ejus temporis tam variè etiam a veteribus traduntur, ut mirum non sit, si inter se supra modum dissentiant recentiores.Videri possunt *Cuspin.* & alii,inter quos *Peucerus*, qui Joannis fata & exitum aliter tradit; brevitati enim studere nostri est instituti.

Helena, Jo: Cantacuzeni filia, Joannis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, & Theodorum. *Cantacuz. lib.*4.*cap.*1.*Ducas cap.*10.*&* 12.Alii addunt Demetrium, & Irenem, Andronicus Imperatoris nomine a Patre donatus est, quod cessisse traditur fratri Manueli, de quo infra.

Joannes Cantacuzenus, genere nobili & ab Heroibus deducto, juxta *Ducam cap.* 7. tutor Imperatori datus, fraude cujusdam Apocauci in exilium missus est,seu quod superbè nimis pro Imperatore se gereret supra tutoris conditionem, seu ex sola invidia. Impatiens injuriæ, insignia imperatoria sumpsit in exercitu, bellumque contra Imperatorem gessit circiter quinquennale, donec tandem perfosso urbis muro Constantinopolim ingressus est, Principemque una cum matre ipsius Anna captivum fecit. Cum ipsis tamen humanissimum se gessit; filiam quinimmo suam Joanni sponsam dedit. Nunquam verò extinctæ sunt inter Generum & Socerum simultates, illeque urbe fugiens cum matre biennio ferè per Germaniam & Italiam circumcursavit, inde autem reversus,

in insulam Tenedon se recepit. Cantacuzenus An. 1355. de se actum sentiens, ad Monasterium Beatissimæ Virginis se contulit, ubi religiosum habitum sumpsit, cum præfuisset rebus A. circiter 14. & Joasaphi nomen sumpsisse traditur. Alii scribunt, ipsum per vim in monasterium trusum fuisse. *Cantacuz. lib.* 4. *Duc. cap.* 5. *&c. Strada*, & alii, quos supra recensuimus.

Irena, Jo: Cantacuzeni uxor. Monasticam ipsa quoque vitam subiit, & sibi Eugeniæ nomen imposuit. Liberi recensentur Matthæus, Helena, & Theodora. *Briet sæc.* 14. *sub A.* 1345. *&* 1355.

CIX.

CAROLUS IV. Vvenceslaus primo dictus, Henrici Lucelburgensis Imperatoris ex filio Joanne Bohemiæ Rege nepos, electus est a quatuor ex Electoribus in villa *Rentze* diæcesis Trevirensis contra Ludovicum Bavarum Imperator A. 1346. Eo verò mortuo, non statim ab omnibus confirmatus est; nonnullis immo ipsum improbantibus, nominatus est in Imperatorem Eduardus Angliæ Rex. Huic dignitatem recusanti suffectus fuerat Fridericus Thuringiæ Landgravius, Misniæque Marchio, qui subire Imperium pariter detrectavit. Tertio igitur loco suffecere Guntherum Comitem in *Suvvzemburg*, sive *Schuvartzemburg*; qui A. 1348. seu 1349. Francofurtum

veniens, publicè acclamatus est Imperator. Carolus autem, corrupto Fridanko ejusdem Medico, operam dedit, ut ipsi venenum propinaretur; quare intra sex menses Guntherus sublatus, & Carolus liberè potitus est Imperio A. circiter 1350. Fuit princeps literis addictissimus, multarum linguarum peritus, qui Philosophicas disputationes cænam suam vocabat, Pragæque Academiam constituit. Coronam Auream accepit Romæ Anno 1355. ab Ægidio Cardinali Pęnitentiario Innocentii VI. Pontificis; recessitque illico, cum sponsionem olim fecisset, se statim ab acceptis insignibus Imperii ab Italia discessurum: Additque *Benvenutus*, ipsum abiisse *cum magna pecunia, sed majore infamia*. Delphinatum Galliæ Regi Philippo Valesio ab Humberto Delphino A. 1349. venundari permisit, modo primogenitus Regis eum teneret, & tanquam feudum ab Imperatore susciperet. Sexdecim quoque Sveviæ civitates tradit *Christ. Matth.* ab ipso vicinis Principibus venditas, ut pecuniam pro electione Filii sui Vvenceslai congereret: Sed alii, inter quos *Naucler. sub An.* 1370. dicunt, ipsum obligasse iisdem telonia, vectigalia, & alia Imperii jura titulo pignoris. Bohemiæ Regnum ampliavit adjunctis Lusatia, & Silesia. Carolinam legem, sive Auream Bullam edidit, in qua continentur leges omnes, ac ritus pro electione Imperatoris, itemque singulis Ordinibus sui gradus assignantur, &c. Ob ipsam a Scriptoribus Germanis summè tollitur, alioquin malè audiret; ajunt enim ipsum Bohemiæ amantiorem fuisse, quam Imperii. Nonnulla gessit bella, sed non magni momenti; & fuisse videtur pacis studiosus potius, quam belli. Obiit Pragæ A. æt. 63. imp. a Ludovici depositione 32. *Ann. Rebd. Alb. Argen. Peucer. Egnat. Cuspin. Munster. Naucler. Gen.* 45. *&* 46. *Æn. Sylv. cap.* 33.

Blan-

Blanca, Caroli Valeſiæ Comitis filia, Caroli Imp. prima uxor. Natæ ſunt ex hac Margareta, & Elizabetha. *Chriſt. Matth. cap.2.*

Anna, ſeu Agnes, Rodolphi Palatini ad Rhenum filia, ſecunda uxor. Obiit ſine prole. *Idem Peucer.*

Anna, ſeu Joanna, ut habet *Cuſpinianus in Sigiſm.* Bulconis Svidnicenſis in Sileſia filia, tertia uxor. Genuit Vvenceslaum. *Peucer.*

Elizabetha, Bugislai Stetinenſium Ducis filia, quarta uxor. Genuit Sigiſmundum. *Peucer. Naucler.* & alii. *Munſter.* in Vvenceslao, & *Chriſt. Matth.* addunt Joannem, quem apud pleroſque non invenimus. Ex duabus uxoribus poſtremis natæ ſunt Carolo filię quoque plures: Catharina, Anna, Helena, Elizabetha altera, & altera Margareta. Hoc ordine uxores Caroli recenſent *Peucer.* & *Dubrav.* quos ſequitur *Chriſt. Matth.* At *Cuſpinian.* primę uxoris loco ponit Elizabetham, ſecundę Agnetem, tertię Annam, ſeu Joannam, quartę Blancam.

CX.

VVENCESLAUS, Caroli IV. ex Anna ſeu Joanna filius, Patris artibus ac pecunia in Romanorum Regem electus, ſucceſſit eidem in Imperio A.1378. Princeps corpore animoque deformis, libidini, crapulæ, incantationibus, ſevitiæ deditiſſimus, nihil geſſit memoria

ria dignum. Lustralem aquām lotio respersisse fertur, sicut olim e Græcis Imperatoribus Constantinus *Copronymus*. Urbem ditionemque Mediolanensem Jo: Galeatio Virtutum Comiti vendidit, ipsumque primi Mediolanensium Ducis titulo insignavit, acceptis ad eodem 100000. Florenis, sive 150000. secundum alios. In carcerem bis conjectus est: Primò a Baronibus, post 17. hebdomadas inde ereptus a Joanne fratre suo Lusatiæ Duce, & Procopio Moraviæ Marchione: Secundo a fratre suo Sigismundo, traditusque Alberto Austriæ Duci in custodiam. Sed cum parum diligenter custodiretur, fugam arripuit, adjutus præcipuè a quodam piscatore, regnoque se restituit; cum verò in meliorem non evaderet, ab Electoribus Imperio privatus est A. 1400. cum illud scilicet a patris morte per An. 22. tenuisset. Reliquum vitæ in Bohemia egit, & 18. post annos, cum annū ageret ætatis 57. in paralysim lapsus ex iracundia obiit, *tanquam porcus in volutabro*, ut inquit *Cuspinianus. Peucerus. Munster. Egnat. Naucler Gen. 47. Æn. Sylv. cap. 34. Dubrav. lib. 22. & 23.*

Joanna, Alberti Bavariæ Ducis & Comitis Hollandiæ filia, Vvenceslai prima uxor. Obiit sexto post anno ex dolore de Conjuge flagitiosissimo. *Peucer. Dubrav. libr. 22. & 23.*

Sophia, filia Joannis Bavariæ Ducis, quem *Jordanus* in notis ad *Dubravium* Joannem Stephanum Fibulatum Bavariæ Palatinum vocat, secunda uxor. *Peucer. Dubrav. lib. 23.* Nominatur Euphemia Vvenceslai filia, sed incertum est ex qua uxore. *Cuspinian.*

MANUEL II. Joannis III filius, Patrem excepit in Oriente An. 1391. Princeps, juxta *Ducam, sapien-*

pientiſſimus, virtutibus clarus, temperantia & modeſtia inſignis. Cum a Turcarum Principe Bajazethe undique premeretur, totam ferè peragravit Europam ut auxiliares copias colligeret. Interim verò capto Bajazethe a Tamerlano illo celebri Tartarorum Rege, ob idque Turcarum rebus non parum decidentibus, cum iiſdem facilè pacem iniit, nec inhoneſtam. Obiit ex apoplexia A. æt. 75. imp. 41. *Ducas cap.* 12. *&c. uſque ad* 28. *Peucer.*

Ex uxore, cujus nomen apud aliquos Irena eſt, apud *Camerarium* autem Helena, quam *Peucerus* dicit Turcicam, viduam Regis Trapezuntini, ſuſcepit Joannem, Theodorum, Andronicum, Conſtantinum, Demetrium, Thomam, & Michaelem, ſive Emmanuelem. *Ducas cap.* 14. & 23. *Peucer.* Nominari ab aliquibus obſervo filias quoque Helenam, & Zoen.

CXI.

RUPERTUS, ſeu Rueprechtus, filius Ruperti *Tenacis* Bavariæ Ducis ex Beatrice Friderici Siciliæ Regis filia, Ludovici Bavari Imperatoris conſanguineus, Vvenceslao ſubſtitutus eſt Ann. 1400. Bopardiæ electus. Ante ipſum creatus fuerat Imperator Francofurti Fridericus Dux Brunſuicenſis, qui dum revertitur a comitiis, occiſus eſt prope Friſlarium a Comite Vvaldeccenſi, juſſu, ut fertur, Præſulis Moguntini. Fuit Rupertus cor-

po-

poris parvi, sed magni animi, justitiæ cultor, Christianissimus, & Imperialis Majestatis servandæ admodum studiosus. A Florentinis aliisque vocatus in Italiam adversus Galeatium Mediolanensem, cum exercitu properavit A. 1403. sed cum hoste congressus prope Lacum Benacum, ingenti clade victus, amissa spe omni Romam versus iter conficiendi, ut Imperii coronam acciperet, in Germaniam rediit. De Italia igitur non ultra sollicitus, Imperium suum pacifice administravit: licet eo tempore tota ferè Europa bellis exardesceret. Obiit in oppido Oppenheim A. imp. 10. *Chron. Eluvag. Egnat. Blond. D.2. lib.* 10. *Cuspin. Peucer. Naucler. Gen.* 47.

Primæ uxoris nomen ignoratur. Ex ea quidem natus est Rupertus cognomento *Pipa*, quem *Nauclerus* contra cæterorum fidem attribuit secundæ uxori.

Elizabetha, Burgravii Noribergensis filia, secunda uxor. Genuit Fridericum, Ludovicum, Joannem, Stephanum Othonem, Margaretam, Elizabetham, & Agnetem. *Munster. Cuspin.*

Jodocus, *Barbatus* dictus, Brandeburgi & Moraviæ Marchio, quem alii statim post Vvenceslaum, alii post Rupertum ponunt, a quibusdam inter Imperatores numeratur. Fuit Caroli IV. ex fratre Joanne Henrico nepos; homo ad res gerendas ineptissimus. Coronatus non est, neque quidquam gessit memoria dignum. Obiit sexto post mense Brunę in Moravia. *Peucer. Cuspin Munster.*

Uxorem habuit Hungarię Regis filiam, ex qua nullam prolem sustulit. *Cuspinianus.*

CXII.

CXII.

SIGISMUNDUS, Caroli IV. ex Elizabetha filius Brandeburgensis Marchio, Hungariȩ ac Bohemiȩ Rex, Ruperto successor datus est Francofurti Anno 1410. Princeps omni virtute clarus, sapientia, clementia, liberalitate, amore literarum; strenuus quoque, & ad quȩlibet gerenda promptissimus, *facile æquaturus Carolos & Othones, si ad pacis artes, quibus excelluit, parem felicitatem addidisset.* Academiam Pragensem ab Hussitis occupatam Lipsiam transtulit. Duobus Conciliis interfuit, quȩ ejusdem maximè opera celebrata sunt, ob idque maximam Europȩ partem Christianos Principes excitaturus peragravit. Primum fuit Constantiense, coactum A. 1413. in quo damnati sunt & cremati Joannes Hussus, & Hieronymus Pragensis: Alterum Basileense circa Annum 1431. adversus Hussitas pariter, eorumque asseclas, qui Bohemiam prȩsertim late infecerant. Horum Hȩresis causa bellorum fuit Sigismundo, ab A. 1419. ad A. 1436. quȩ absoluto Basileensi Concilio, pace sancita, dirempta sunt. Bellum quoque gessit cum Venetis, sed cum Forum-Julium invaderet, repulsus est. Interim A. circiter 1432. Romam ingressus cum exercitu, coronam accepit Imperii ab Eugenio IV. Pontifice. Post Basileense Concilium in Hungariam, inde in Bohemiam se contulit,

ubi

ubi morbo correptus Znoymam Moraviæ urbem deferri voluit, ibique occubuit, A.æt.70.Imp.27.ab accepta verò orona 5. *Peucer. Egnat. Dubrav. libr.* 25. *&c. Blond. Dec.* 3. *lib.* 1. *Piccolom. capit.* 1. *Munster. Sleidan. lib.* 3.

Maria, Ludovici Hungarię Regis filia, Sigismundi prima uxor, quę marito detulit dotis nomine Hungarię regnum. *Peucer. Piccolom. cap.* 1. *Dubrav. lib* 25.

Barbam, Hermanni Comitis Cilię filia, secunda uxor. Impudicissima fœmina, quæ ideo a marito perpetuis carceribus destinata est, a quibus post ejusdem obitum exsoluta, vitam adhuc traxit per infandam libidinem, nulla alia de causa sibi vitam expetendam dicens, nisi ut voluptati sui corporis inserviret. Genuit Elizabetham. *Munster. Cuspin. Naucler Gen.* 48. fusè.

JOANNES IV. Palæologus, Manueli Patri successit A. 1424. seu 1425. Concilio Florentino interfuit, & in reditu Venetias invisit Ann. 1442. Princeps quietis potius quam bellorum amans, pacem cum Turcis initam olim servare studuit. Obiit ex podagra A. æt. 57. imp. 20. *Ducas cap.* 28. *&c. usque ad* 33. *Strada. Egnat.*

CXIII.

ALBERTUS II. Alberti Austriæ Ducis ex Joanna de Bavaria filius, omnium consensu Imperator ele-

electus est post Sigismundum An. 1438. Optimis artibus tum belli tum pacis enituit; *religiosus, liberalitatæ ac justitia præstans, in bellis audax, & manu promptus.* Sarmatas repressit; Hussitas Austriam infestantes in fugam egit. Turcas quoque ex Hungaria repellere jam inceperat: Sed in medio rerum cursu morte præreptus est, quam sibi nimio peponum usu comparaverat. Obiit apud Strigonium (*Sylv.* ait in villa quæ *Longa* dicitur) dum Buda Viennā reverteretur A. imp. 1. cum dimidio circiter. *Peucer. Egnat. Cuspinian. Naucl. Gen.* 48. *Sylv. cap.* 1.

Elizabetha, Sigismundi Imperatoris filia, Alberti uxor Genuit Annam, Elizabetham, & Ladislaum *Posthumum. Munster. Peucer.*

CXIV.

FRIDERICUS III. Ernesti Austriaci & Cunegundæ de Nassau filius, Alberti II. patruelis, electus est Imperator Francofurti A. 1440. auream autem coronam accepit A. 1452. a Nicolao V. Pontifice Romæ, ad quam urbem reverti voluit etiam A. 1469. voti gratia. Non multo post Venetias venit, premissa prius uxore. Pacis artibus addictimus, a bellis abhorruit, quæ tamen nonnunquam suscipere coactus est. Primo contra Albertum fratrem suum, qui etiam Fridericum Viennæ obsedit; sed ipsum liberatum inde fuisse a Bohemię Rege tradit

au-

auctor *Chronici Elwang.* Secundo adversus Matthiam Hunniadem Hungariæ Regnum sibi deposcentem; lis autem statim ferè incruente composita est per Germaniæ Principes, pacta conditione, ut coronam a FridericoMatthias redimeret octoginta millibus aureorum Tertiò cum Matthia Corvino,qui collationem Bohemici Regni denegabat; & quidem Fridericus per multos annos exagitatus est, Viennaque etiam expulsus, quare per Germaniam circumcursavit; majusque fortasse discrimen subiisset,nisi Albertus Saxoniæ Dux impigra navata opera Imperatorem pene restituisset. Cum eodem Matthia pax A. 1489. sancita est.Cæterà fuit Fridericus ingenio perspicax,amator & remunerator virtutum, verbis factisque temperans, sui nec avarus, nec prodigus, ideoque vulgo potius tenax habitus;cibi vinique parcissimus. Obiit Lentiæ,gravi contracto morbo ex peponum esu, A. æt. 78. imp. 53. cum dimidio; nullusque Imperatorum, Octavianum Augustum si excipias,tandiu imperavit. *Peucer. Egnat.Munst. Cuspin. Naucler. Gen.49. & 50.*

Eleonora, Eduardi (quidam dicunt Alphonsi, sed a plerisque dissentiunt) Portugalliæ Regis filia, Friderici uxor. Genuit Maximilianum, Christophorum, Joannem, Helenam, & Cunegundam. *Wolfg. Laz. lib. 3 in Gen. Reg.Portugal.Egn. Munster.Naucler.sub A.*1452.

CONSTANTINUS XI. Joanni fratri successit in Orientis Imperio Anno 1445. Princeps magni animi, & pugnacissimus, qui sæpius Turcas profligavit, nomenque *Draconis* ob id obtinuit. Defecit in eodem Orientis Imperium, fatis ita ferentibus, ut sicuti olim Occidentale, ab Augusto inchoatum, in Augustulo desierat, ita & Orientale, quod Constantinus institu-

rat,

rat, sub Constantino pariter everteretur. Contigit hoc A. 1453. quo Mahometes II. Turcarum Rex validissima oppressam obsidione Constantinopolim post 54. dies tandem cepit, numero potius militum, quam virtute expugnatam. Capta civitate, ipse quoque Imperator Constantinus dum pugnat vulneratus est; indeque a trepida multitudine in fugam tractus ad portas urbis, & fugientium impetu ibi conculcatus. Agnito per paludamentum cadavere, abscissum est ipsi caput, paloque affixum ad Christianorum terrorem circumlatum. Ita corruit Imperium in Oriente, quod ab A. 330. quo a Constantino M. institutum est, duraverat An. circiter 1123. *Luc. cap.* 33. *&c.* Ex nostris *Naucler. Gen.* 49. *Camerar. Æn. Sylv. & alii.*

Theodora, & Catharina Constantini uxores recensentur, ex quibus tamen nulli geniti liberi.

CXV.

MAXIMILIANUS, Friderici III. ex Eleonora filius, a Patre consors factus Imperii, successit eidem A. 1493. Imperator virtutibus clarus, justitia, clementia, amore literarum, temperantia, magnanimitate, modestia, liberalitate, quam tamen prodigalitatem nonnulli vocant, eundemque hinc redarguunt. In Italiam non semel venit, sed Imperii coronam a Pon-

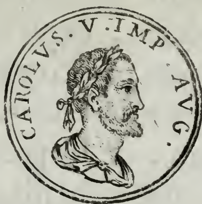
tifice non accepit, bellis ſemper implicitus cum Gallis, & Venetis, quæ videre eſt præſertim apud *Guicciard. Hiſt. lib. 3. &c. & Coccin.* Memorabile fœdus illud Cameraceнſe init A. 1508. contra Venetos cum Ludovico XII. Franciæ Rege, & Julio II. Pontifice. Et quidem multum tunc damnĩ perpeſſi ſunt noſtri, quibus pleraſque continentis urbes Imperator arripuit; ſed brevi Venetorum opibus ac virtute eo redacta res eſt, ut & fœdus exſolveretur, & ipſi intra quatuor circiter Annos amiſſa omnia recuperarent, & Maximilianus ex Italia pelleretur. Ipſe in Germaniam reverſus, obiit apud Vvelſam in Auſtria ex alvi profluvio, A. ætat. quaſi 60. imp. 25. *Peucer. Chron. Germ. lib. 30. Munſter. Cuſpinian. Chriſt. Matt. Bucholc.*
Maria, Caroli Burgundiæ Ducis filia, Maximiliani prima uxor. Inter venandum equo lapſa, fractoque inde fæmore, & præ pudore affecti loci curationi reluctata, obiit poſt paucos dies. Genuit Philippum Caroli V. patrem, Franciſcum, Georgium, & Margaretam. *Peucerus. Cuſpinianus.*

Secundæ uxoris loco deſponſata ipſi fuerat Anna Franciſci citerioris Britanniæ Ducis filia, ſed ipſam non duxit; Carolus VIII. enim Rex Franciæ violenter illam legatis eandem ducentibus arripuit, ſibique junxit. *Cuſpin.*

Blanca Maria, Galeatii Vicecomitis Mediolonenſis filia, altera uxor. Hęc nullam ſobolem edidit. *Peucer. Naucl. Gen. 50. ſub A.* 1494.

CXVI.

CXVI.

CAROLUS V, Philippi Hiſpaniarum Regis filius ex Joanna Ferdinandi Regis pariter Hiſpaniarum filia, dum paternum Regnum miniſtraret, ad Imperium aſſumptus eſt An. 1519. Renunciatus quidem priùs fuerat Fridericus Saxoniæ Dux *Sapiens* cognomento; hic autem dignitatem recuſavit, Carolumque unum tanto oneri parem teſtatus eſt. Et quidem fuit Carolus Imperatorum nulli ſecundus, ſi vel ad mores & acta togata, vel ad geſta militaria reſpicias. Bella geſſit toto ferè principatus ſui tempore. Celebratiſſimum eſt Gallicum cum Franciſco Galliarum Rege, Anno 1521 inceptum propter Ducatum Mediolanenſem, quem a Gallis uſurpatum Cæſar ægrè patiebatur. Bellū hoc tertiò reſumptum eſt acrioribus ſemper odiis, mutuiſque ac ſæviſſimis internecionibus; duravitque per Annos 23, (cur *Genebrardus* dicat 38, non conſtat) uſque ad Annum 1544, quo pax firmata eſt, bis tantùm facto armorum interſtitio, ſed brevi, ac parum firmo. Inter cæteros ipſius eventus memorabilis eſt pugna ad Papiam, A. 1525 commiſſa, in quo Franciſcus ipſe captivus factus eſt, & in Hiſpaniam perductus, ubi apud Mantuam Carpetanorum carceri traditus eſt, anno ſequenti inde ſolutus, liberis ſuis obſidibus priùs datis, aſperiſque conditionibus acceptis. Libertati autem reſtitutus, negavit ſe promiſſionibus teneri,

quocirca fœdus statim cum Pontifice, Venetisque contra Imperatorem percussit. Hic Italiam ingressus Caroli Borbonii ductu Urbem obsedit, cepit, & incendit, turpiùs quidem quàm Christianum principem deceret An. 1527. Anno autem 1530 Bononiæ coronatus est ab ipso Clemente Rex Longobardorum, & Imperator. Eodem anno Melitam Insulam Hierosolymitanis Equitibus dono dedit, quos Turcæ Rhodo depulerant. In Africam An. 1535 transmisit; opressoque Pirata *Barbarossa* Tunetanum Regnum Muleassi restituit, quem sibi fecit vectigalem: Hujus belli diarium videre est apud *Etropium.* Bella inde gessit contra protestantes, & Magdeburgenses ductu Mauritii Saxoniæ Ducis, qui egregiam primò contra hostes pro Cæsare navavit operam, unde & Electoris dignitate donatus est A. 1548, ut scribit *Mameranus* in speciali opusculo; inde verò paulatim Hæreticis adhærens, lentè res administravit, auctorque fuit pacis ineundæ, quæ A. 1551 sancita. Hocque non contentus, contra eundem Carolum arma movit, quem & multis damnis affecit; quocirca obstare non potuit Imperator, quin pestifera Lutheri Hæresis latè per Germaniam vagaretur. Hisce rebus mœrore confectus, Imperium fratri cessit. A. 1555; inque Hispaniam se recepit, ubi in Monasterio D. Justi in finibus Castellæ vixit; obiitque A. 1558, æt. 58, imp. usque ad depositionem 39. *Chron. Germ. Munster. Geneb. l.4. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. lib. 1, &c. Petav. lib. 9. Mameran.* Adde pro bellis adversus Hæreticos *Montfortium, Besselmejerum*, præterea *Anon. de abdicat. Imp.* &c.

Isabella, seu Elizabetha, Emanuelis Portugalliæ Regis filia, Caroli uxor, quam duxit Hispali A. 1526. Genuit Philippum II. Hispaniarum Regem, Ferdinandum, Mariam, & Joannam. Vixit cum marito annos 13, obiitque

ex

ex partu. Ante hanc uxorem susceperat Carolus ex contubernio Margaretam, primùm Alexandro de Medicis, inde Octavio Farnesio desponsatam, qui ex eadem suscepit Alexandrum illum famigeratissimum Belgii moderatorem. Post Isabellæ filios, natus ipsi ex fœmina quadam Ratisponensi Joannes ille *Austriacus* cognomento. *Bucholc. Christ. Matth. Thuan. lib.* 21.

CXVII.

FERDINANDUS, Caroli V. frater, Bohemiæ Rex jam creatus Anno 1527, & Rex Romanorum A. 1531., renunciatus est Imperator A. 1558. Francofurti, cum ibidem Carolus Imperium in manus Electorum per Legatos deposuisset. Princeps pius, mitis, affabilis, temperans, & pacis artibus illustrior. Bella valde memorabilia non gessit; unum tantùm aut alterum non magni momenti suscepit, ex necessitate tuendi Hungariam contra Turcas. Germaniæ suæ igitur quieti consuluit, qua in re tamen non caret crimine, quippe quòd Lutheranis nimium otii ac tranquillitatis indulserit, impiæque Hæresis pravitati, prout decuerat, non obstiterit. Obiit Viennæ, ex catarrhali morbo in tabem resolutus, A. æt. 61, imp. 7, circiter. *Anon. gest. sub. Ferd. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. lib.* 21, *&c.*

Anna, Ladislai Hungariæ Regis filia, Ferdinandi uxor. Genuit Maximilianum II, Ferdinandum, Joan-

nem, Carolum, Elizabetham, Annam, Mariam, Magdalenam, Catharinam, Eleonoram, Margaretam, Barbaram, Ursulam, Helenam, & Joannam. In hujus partu mater obiit, cum annum ageret 44. *Dubrav. lib.* 33. *Christ. Matth.*

CXVIII.

MAXIMILIANUS II. Ferdinandi filius, Bohemiæ olim & Hungariæ Rex creatus, suffectus est patri Anno 1564. Moribus & ingenio Patri simillimus fuit, pacis conservandæ studiosissimus; quare sub eodem Protestantibus magna libertas contigit, & latus patuit campus Lutheranæ Hæresis grassationibus. Bellum gessit pro Hungaria sua contra Solymanum II. Turcarum Regem, ejusque filium Selimum II, ab An. 1566. ad An. 1568, quo pax octennalis firmata est. Obiit Ratisbonæ, vel ex dolore calculi, vel secundùm alios ex palpitatione cordis, An. ætat. 49, aut 50, imper. 12. *Anon. gest. sub. Maximil. II. Genebr. l. 4. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. libr.* 32, *&c.*

Maria, Caroli V. filia, Maximiliani uxor. Edidit Rudolphum II, Ernestum, Matthiam, Maximilianum, Albertum Vvenceslaum, Annam Mariam, Elizabetham, & octo alios liberos, qui mortui sunt in infantia. Obiit juxta *Bucholc. An.* 1603. *Christ. Matth. Thuan. lib.* 21.

CXIX.

CXIX.

RUDOLPHUS II. Maximiliani II. ex Maria filius, paterna Regna Imperiumque accepit An. 1576, in Ratisbonenſibus Comitiis antecedenti anno ſucceſſor patri jam declaratus. Imperium, quod ab eodem tranquillum acceperat, ſapienter ac ferè ſemper pacificè adminiſtravit. Unum geſſit bellum cum Amurathe Turcarum Rege per Annos 14, ab Ann. 1592 ad Ann. 1606, in quo ancipiti marte ac mutuis cladibus pugnatũ eſt, pace tandem per Annos 30. ſancita prope Gomorram in Hungaria. propter Hungariæ ac Tranſylvaniæ ſeditiones Hungaricum Regnum, & Auſtriæ Ducatum Matthiæ fratri ceſſit. Obiit ex mœrore Pragæ, An. ætat. 59., imper. 35 cum dimidio circiter. *Bucholc. Gotofr. Chriſt. Matth.*

CXX.

MATTHIAS, Rudolphi frater, Bohemiæ ac Hungariæ Rex, Imperator est renunciatus Francofurti Anno 1612. Princeps laudabilis, sed parum felix. Ipso enim imperante Lutherana lues per Bohemiam præcipuè diffusa incendium ingens excitavit, magno Catholicorum damno, qui Praga etiam expulsi sunt. Concepto ideo summo animi mœrore, obiit Imperator Anno ætat. 62, aut 63, imper. 7, translata priùs Praga Viennam Austriæ Imperii sede. *Bucholc. Petav. lib. 9. Boxhorn. Briet. Sæc.* 57. *Dec.* 2, *cap.* 2. *Brachel. lib.* 1.

Anna, Ferdinandi Austriæ Archiducis filia, Ferdinandi I. ex eadem neptis, Matthiæ uxor, quam ipse duxit antequam fieret Imperator. Obiit paulò ante maritum. *Bucholc. sub A.* 1611. *Brachel. lib.* 1.

CXXI.

CXXI.

FERDINANDUS II. Caroli Auſtriæ Archiducis ex Maria Bavara filius, Matthiæ patrueli ſuo ſuffectus eſt Francofurti Anno 1619. Princeps clarus virtutibus, Catholicæ Religionis piiſſimus propugnator. Bellum ſtatim ſuſcepit A. 1620 contra Fridericum Palatinum, qui, impellente Elizabetha conjuge, Hæreticorum ope in Bohemiæ Regem fuerat coronatus; eundemque profligavit, & rebelles ac tumultuantes repreſſit. Vicit quoque feliciter Proteſtantes, quos Daniæ Rex Chriſtianus IV. inſtigaverat, ac fovebat, commiſſo prælio ad Luthram A. 1626; Annoque 1628 compoſitæ ſunt res, pace apud Lubecam ſancita. In Italiam deſcendit A. 1629, validiſſimo cum exercitu, contro Ludovicum XIII. Galliarum Regem; & Mantua, quam Gallus poſt Ducis Vincentii mortem aucupabatur, potitus eſt. Sequenti anno atrox cum Guſtavo Svecorum Rege ſuſcepit bellum, quo hoſtibus proſperè admodum cedente, plures in ſuperiore etiam Germania urbes Imperator amiſit. Cæſo autem Guſtavo A. 1632, in Lutzenſi pugna prope Lipſiam, hoſtium fortuna detrimentum patiente, cœpit Cæſar meliori fato adverſus eoſdem proficere ductu filii Ferdinandi. Obiit Viennæ, Anno ætat. juxta pleroſque 61, juxta *Cheur.* 59, imper. 18. *Briet. loc. ſupracit. & Dec.* 4, *cap.* 4.

Box-

Boxborn. Petav. lib. 9. Brachel. lib. 1, 2, 3, 4, *&* 5.

Marianna, Gulielmi Bavariæ Ducis filia, Ferdinandi uxor. Peperit Ferdinandum III. Leopoldum Gulielmum, Joannem Carolum, Christianam, Marianam, & Cæciliam. *Cheur. Brachel. lib.* 5.

Eleonora, Mantuæ Ducis filia, secunda uxor, quam sumpsit idem sexto viduitatis Anno, nimirum 1622. *Brachel. lib.* 2, *&* 5.

CXXII.

FERDINANDUS III. Ferdinandum Patrem excepit An. 1637. Bellum jam inchoatum cum Svecis prosecutus est variis casibus, & mutuis hinc inde cædibus usque ad Annum 1648, quo convenientibus Monasterium omnium ferè Europæorum Principum Legatis, pax firmata est, mediatore in primis Veneto Plenipotentiario Aloysio Contareno. Pacificè ferè inde semper, licèt undique bellis ac tumultibus proximorum vexaretur, Imperium administravit per summas virtutes, pietatem præcipuè, qua se se semper Catholicæ Religionis propugnatorem exhibuit. Obiit Viennæ pedum doloribus catarrhali morbo superveniente, Ann. ætat. 49, imper. 20. *Briet. loc. cit. & c. Boxhorn. Brachel. lib.* 5, *& c. Thulden. a lib.* 1. *ad* 7.

Marianna, Philippi III. Hispaniarum Regis filia, Ferdi-

dinandi prima uxor, Anno 1631. Genuit Ferdinandum, Philippum, Maximilianum, Leopoldum, Mariannam, & Mariam. *Cheur. lib.* 5. *cap.* 1.

Maria Leopoldina, Leopoldi Ænipontis Ducis filia, ſecunda uxor An. 1647. Genuit Carolum Ignatium, ſeu Joſephum juxta alios. *Cheur. ibid. Briet. ſub A.* 1648.

Eleonora Gonzaga, Caroli Secundi Mantuæ Ducis filia, tertia uxor A. 1651. Genuit Thereſam, Eleonoram, Mariannam, & Ferdinandum. *Ibidem. Boxhorn. ſub A.* 1651. *Brachel. lib.* 8. *ſub eodem An.*. Obiit Anno 1686. *Supplem. Briet.*

CXXIII.

LEOPOLDUS. Ferdinandi III. ex Marianna filius, poſt menſium quindecim Interregnum, Patri ſucceſſit in imperio, An. 1658. in Romanorum, Hungariæ ac Bohemiæ Regem olim jam poſt Ferdinandi fratris ſui mortem electus. Princeps tum pietate aliiſque virtutibus, tum felicitate inter præclaros meritò recenſendus. Bellum primò cum Ludovico XIV. Galliarum Rege variis eventibus geſſit, quod, Turcis nova molientibus, diremptum eſt, ſancitis Ratisbonæ vicennalibus induciis Ann. 1684. Cœpit tunc temporis igitur acerrimum Bellum Turcicum, Hungaris, & Comite Tekelio præſertim, qui a Cæſare defecerant, inſtigantibus, quo ipſa Impera-

toris sede dire obsessa urbe Vienna, universi jam penè orbis Christiani res in summum discrimen adductæ videbantur. At per duos circiter Menses interius fortissimè propugnata urbe; exterius verò immani illata hostibus cæde, Barbarorum fortuna declinare penitus jussa. Inito enim ab Imperatore ipso cum Innocentio **XI.** Pontifice, Joanne III. Poloniæ Rege, ac Veneta Republica fœdere, gravissima ubique Turcarum Imperium detrimenta passum est; donec Pax tandem Carlovitii sancita A. 1699. Bellum interim rursum cum eodem exarserat Galliarum Rege,quod usque ad An. 1697. quo Pax Rysvici firmata, vario marte duraverat. Nec multò post & tertium Gallicum susceptum,A. scilicet 1701.propter successionem in Caroli II. Hispaniarum Regis fato functi ditiones. Quod quidem bellum in Italia, in Belgio, & in Hispania summa vi utrinque actum. At in felici rerum cursu obiit Imperator Viennæ hydrope confectus, A. æt. 65. imp. 47. *Hist. Prof. Petav. App.*

Margareta Teresia, Philippi IV. Hispaniarum Regis filia, Leopoldi prima uxor, A. 1666. Genuit Ferdinandum, Mariam Maximiliano Bavariæ Duci desponsatam, Joannem, & Mariannam. Obiit A. 1673. *Anon. Princ. Mund.*

Claudia Felicitas,Ferdinandi Caroli Austriæ Archiducis filia, secunda uxor, An. 1673. Filias habuit Annam Mariam, & Mariam Josepham, quæ infantulæ e vivis excesserunt. *Idem.*

Eleonora Magdalena Teresia, Philippi Gulielmi Electoris Palatini filia, tertia uxor, A. 1676. Suscepit Josephum mox Imperatorem, Mariam Elisabetham adhuc viventem; Leopoldum Josephum, qui biennis occubuit; Mariannam Joannis V. Lusitaniæ Regis uxorem; Mariam

Tere-

Teresiam, anno post fato functam; Carolum nunc imperantem; Mariam Josepham jam mortuam; Mariam Magdalenam adhuc viventem; & Mariam Margaretam, anno ætatis primo defunctam. *Idem*

CXXIV.

JOSEPH, Leopoldi & Eleonoræ Magdalenæ Teresiæ filius, in Romanorum Regem Anno 1690. electus, Patri successit in Imperio A. 1705. Bellum cum Gallis, a Patre jam inchoatum acerrimè prosecutus est ac feliciter, tum in Italia, in qua Mantuanam, Mediolanensem Neapolitanamque ditiones cepit, tum etiam in Belgio, cujus non mediocrem partem acquisivit. Variolarum morbo correptus, brevi e vivis sublatus est, A. ætat. 33. imp. 6. *Pet. App.*

Wilhelmina Amalia, seu Amelia, Friderici Brunsuicensis Ducis filia, Josephi uxor An. 1699. Genuit eodem Anno Mariam Josepham, Friderico Augusto Poloniæ Regis & Saxoniæ Electoris filio Anno 1719. in uxorem datam: Anno autem 1700. Leopoldum Josephum, sequenti anno defunctum, & A. 1701. Mariam Amaliam. *Anon. Princ. Mund.*

CXXV.

CXXV.

CAROLUS VI. feliciter imperans, Fratri Josepho successit A. 1711. Hispaniarum Rex, Patre adhuc vivente, An. 1703. jam renunciatus. Preter bellum pro Hispaniarum successione, a Patre ac Fratre gestum, ut supra diximus, cui virtute pari ac felicitate incubuit, addita acquisitis jam provinciis Sicilia, Turcicum etiam, inito cum Venetis fœdere A. 1716. breve quidem, per biennium circiter, sed acerrimum ac memorabile gessit; captis Temesvaria, & Belgrado; bis ad internecionem cesis hostium exercitibus; rebusque eorum admodum fractis, ut ineundæ paci omnem Turcæ operam dederint; quæ inter ipsos ac Fœderatos, missis a Britanniarum Rege Batavorumque Republica Plenipotentiariis ac Mediatoribus Legatis, in vico Posarovitza sancita est A. 1718. Tam præclaris Imperii primordiis meliora semper majoraque rerum fata precari & augurari licet, quæ felicioris Scriptoris erit immortalitati consecrare.

Elizabetha Christina, Ludovici Rodulphi de Vvolfenbutel Brunsuicensis Ducis filia, Caroli uxor A. 1711. Genuit A. 1716. Leopoldum, eodem anno mortuum; A. 1717. Mariam Teresiam Vvalburgam Amaliam Christinam, & A. 1718. Mariannam. Ante hanc destinata ipsi fuerat in uxorem A. 1703. Teresia Josepha Xaveria Lusitaniæ Regis filia, quæ sequenti anno novennis occubuit.

BREVIS

BREVIS NOTITIA

NUMISMATUM IMPERIALIUM.

ABsoluta Imperatorum ſerie, aliorumque hujus notæ, qui Numiſmatibus exhibentur, quæ Imperialia vocari ſolent, reſtat ut & aliqualem Numiſmatum ipſorum notitiam ſubnectamus, pro ut in Prologomenis ſumus polliciti. Accipe, Lector humaniſſime, hoc loco perbrevem ipſam, & qualis ad genericam quandam cognitionem comparandam ſufficere poſſe iis videtur, qui ſtudia hæc aggrediuntur: Namque & incipientibus ſcribimus, non proficientibus, & ſingillatim de Nummis loqui neque tenuitatis noſtræ eſt, neque operis inſtituti. Per quinque autem ferè capita ſingulorum Imperatorum &c. Nummos conſiderabimus: Arimò nimirum Æreos; ſecundò Argenteos, tertiò Aureos (Latinos hoſce omnes intellige); quartò Græcos; quintò demum qui in Coloniis cuſi, ſi extent. Hæc ſingula ſiquidem ſunt, quæ primo intuitu ſubit obſervare.

C. J. Cæſaris igitur Ærei, primæ magnitudinis omnes ſolent occurrere, qui triti & vulgares. Argentei rari ſunt. Aurei præſtantiſſimi. Græci, & in Coloniis, qui ſecundæ & minimæ formæ tantùm hactenus obſervati, pro rariſſimis habendi.

Lepidi Argentei rari. Aurei ſingularitatis eximiæ. Ærei pauciſſimi referuntur.

M. Antonii Argentei frequentes. Aurei inter rariores, & Ærei. Græci cum ſola ejus effigie rariſſimi. In Coloniis, ſecundæ tantùm & minimæ formæ extantes, itidem rariſſimi.

Auguſti Ærei primæ formæ rari, ſecundæ obvii. Argentei, & Aurei vulgares. Non aliter Græci ſecundæ, & minimæ; at primæ rariſſimi, quod & de Nummis in Coloniis dicendum.

Liviæ omnes cum ejus effigie eximiæ raritatis habentur.

Agrippæ Ærei, qui mediocres tantùm, obvii. Argentei inter rariores; Aurei inter rariſſimos cenſentur. Item & in

in Coloniis, excepta Nemauſo, cujus Nummi frequentes.

Caii & Lucii pauciſſimi qui extant, ſeu Latini, ſeu Græci, ſeu in Col. omnes ex ære medio ſunt, admodùm rari.

Tiberii Ærei primæ formæ rariſſimi, ſec. obvii. Argentei, Aurei, & Græci frequentes; nec non in Col. mediæ & minimæ magnitudinis.

Druſi Minoris Ærei mediocres tantùm occurrunt, qui vulgares. Argentei rariſſimi; Aurei non obſervantur. In Col. eximiæ raritatis.

Druſi Majoris Ærei primi moduli ſolùm extant, nec rari, nec obvii. Tales Aurei, & Argentei.

Antoniæ Ærei ſec. formæ tantummodo habentur, frequentes Argentei, & Aurei non obvii.

Germanici Ærei primæ formæ rariſſimi; mediæ vulgares. Argentei rari. Aurei rariores. Græci, & in Col. rariſſimi.

Agrippinæ Germanici Ærei frequentes. Argentei, & Aurei rari. Græci, & in Col. rariſſimi.

Neronis & Druſi Ærei cum effigiebus equitibus, prout exhibet Nummus, quem incidi ſuo loco curavimus, ſecundæ formæ tantùm obſervantur, non omnino obvii. Cum capitibus verò nonniſi in Col. extant, qui eximiæ raritatis.

Caligulæ Ærei primæ formæ non prorſus obvii, ſec. triti. Aurei, atque Argentei rari. Græci ſec. moduli rariſſimi; at minimi frequentes. In Col. primæ formæ rariſſimi, ſec. ac minimæ non obvii.

Claudii Ærei frequentes & triti. Aurei & Argentei rari. Græci, & in Col. frequentes pariter; hique primæ formæ non obſervantur.

Meſſalinæ ex omni metallo & forma rariſſimi.

Britanici omnes rariſſimi.

Agrippinæ Claudii omnes rariſſimi.

Neronis ex omni modulo & metallo vulgares & obvii. Tales & Græci, exceptis iis qui primæ formæ ſunt, In Colon. primæ magnit. non obſervantur; reliqui obvii.

Octaviæ Omnes rariſſimi.

Poppeæ Omnes rariſſimi, exceptis quibuſdam Græcis ex ære parvo, qui non rari. Argentei, & Aurei Latini nondum obſervati.

Galbæ

Galbæ Ærei & argentei vulgares: Aurei inter rariores. Græci cum urbis cujuspiam nomine, & in Col. rarissimi.

Clodii Macri omnes rarissimi.

Othonis Ærei Latini omnium Imperatorum rarissimi. Antiochiæ ipsos signatos contendunt Antiquarii. Argentei, licèt non obvii sint, non rari tamen habentur: Aurei rariores sunt. Græci admodum rari, omnes quidem mediæ formę, & in Ægypto, ut communiter creditur, percusi.

Vitellii Ærei mediæ formæ rari, primæ rariores. Argentei frequentes; Aurei rari. Græci Othonianis ferè rariores.

Vespasiani Ærei, Argentei, & Aurei frequentes. Græci primæ formæ rari, cæteri non item. In Col. qui nonnisi secundi & tertii moduli extant, inter rariores.

Domitillæ omnes inter rariores recensendi.

Titi omnes frequentes esse solent. Qui in Coloniis tamen sunt, pro rarissimis censentur, Antiochiæ Syriæ exceptis.

Juliæ Titi Ærei mediocres tantum reperiuntur, qui non obvii. Argentei rari sunt; Aurei, & Græci rarissimi.

Domitiani omnes vulgares ac triti. Græci tantum, & primi moduli in Col. pro raris habentur, sec. autem ac minimi vulgares pariter ac triti sunt.

Domitiæ omnes reliquarum Augustarum rarissimi, ex ære magno præcipuè.

Nervæ Ærei atque Argentei vulgares. Aurei rari. Græci, & in Col. rarissimi.

Trajani ex omni metallo & forma frequentes. Tales & Græci,& in Col.secundæ & tertiæ formæ: At primæ omnino rari.

Plotinæ omnes rarissimi.

Marcianæ omnes rarissimi.

Matidiæ omnes rarissimi

Hadriani ex omni metallo & forma, tum Græci tum Latini, frequentes. In Col. primæ formæ rari; ceteri obvii.

Sabinæ omnes frequentes & triti. Græci autem, & in Coloniis admodum rari.

Ælii Cæsaris Ærei primi moduli rari, cæteri vulgares. Argentei vulgares pariter. Aurei rarissimi. Tales Græci, & in Coloniis.

Antinoi omnes rariſſimi.

Antonini Pii ex omni metallo & forma, Græci & Latini, frequentes; necnon & in Col. ſecundæ & tertiæ formæ, primæ verò rariſſimi.

Fauſtinæ Senioris Ærei, Argentei, & Aurei vulgares Græci, & in Col. rariſſimi.

M. Annii Gal. Antonini eximiæ raritatis habentur, nec niſi Græci obſervantur.

M. Aurelii Philoſophi omnes vulgares & frequentes, exceptis primæ formæ in Col. qui rariſſimi ſunt.

Fauſtinæ Junioris ex omni metallo formaque obvii. In Coloniis autem eximia præſtant raritate.

Annii Veri omnes rariſſimi.

Lucii Veri Ærei, Argentei, & Aurei frequentes. Græci rari; necnon primæ formæ in Col. at reliqui obvii ſunt.

Lucillæ Ærei, Argentei, & Aurei vulgares. Græci rariſſimi, & ſi qui in Col. reperiuntur.

Commodi Æræi, & Argentei, Latini & Græci, frequentes habentur. Aurei inter rariores ſunt. In Col. primæ formæ rariſſimi; cæteri obvii.

Criſpinæ Ærei, & Argentei frequentes. Aurei, Græci, & in Coloniis rariſsimi.

Pertinacis Ærei, primæ formæ præſertim, rari ſunt. Aurei & argentei non aliter. Græci rariſsimi.

Titianæ omnes eximiæ ſingularitatis ſunt. Inſignem Græcum vulgavit *Nic. Franc. Haym.*

Did. Juliani omnes rari, præſertim ex ære medio.

Manliæ Scantillæ omnes rari, & ipſi præſertim ex ære medio.

Didiæ Claræ Ærei primæ formæ rari; ſecundæ nondum obſervati. Aurei rariſſimi. Argentei eximiæ raritatis.

Peſcennii Nigri Ærei Latini *rara avis in terris*, ut inquit *Mediobarbus*. Argentei inter Imperatorios rariſſimi ſunt. Aurei non obſervantur. Græci egregiæ ſunt raritatis, & elegantiæ. Qui in epigraphe verbum *Juſtos* præferunt, arte facti ſunt *Vaillantio* judice.

Albini Cæſaris Ærei primæ formæ rari, ſecundæ inter rario-

res

res. Argentei cum Cæsaris nomine rari, cum Imperatoris rariores. Aurei rarissimi. Græci quoque eximiæ raritatis. Cæterùm in Coloniis, *Pertinacis*, *Did. Juliani*, *Manliæ Scantillæ*, *Didiæ Claræ*, *Albini* non observantur.

Septimii Severi Ærei & Argentei frequentes. Aurei non obvii. Græci, & in Coloniis primæ & secundæ formæ frequentes pariter; at primæ rari.

Juliæ Domnæ Ærei obvii & triti, præter eos qui *Domnæ* verbum præferunt, qui non omnino obvii. Græci vulgares. In Col. secundæ ac minimæ formæ, rari, primæ rarissimi.

Caracallæ omni ex metallo ac forma frequentes.

Plautillæ Ærei primæ formæ, eximiæ sunt raritatis. Argentei obvii. Aurei inter rariores. Græci primæ formæ rarissimi; cæteri nec rari, nec obvii. In Col. minimæ tantùm formæ observantur, apud Corinthios cusi, qui rarissimi.

Getæ Ærei primi moduli rari, secundi vulgares. Argentei obvii. Aurei inter rariores. Græci, cum Cæsaris nomine præsertim, frequentes. In Col. primæ formæ rarissimi, reliqui obvii.

Macrini Ærei primæ formæ Græci & Latini rari sunt, secundæ non obvii. Argentei frequentes; Aurei inter rariores. In Coloniis rari, & qui majoris moduli sunt, rarismi.

Diaudumeniani Ærei secundæ formæ rari, primæ rarissimi. Argentei rari: Aurei rarissimi. Græci ex omni modulo inter rariores. In Col. ex ære magno non observantur; ex medio & minimo qui extant, inter præstantiores censentur.

Elagabali Ærei primæ formæ rari, sec. obvii. Argentei, & Aurei frequentes, item & Græci, & in Coloniis. Adnotandum quod hujus Imper. Nummi eandem, ac ii qui ad Caracallam spectant, epigraphen præferunt, distingui autem solent per astrum seu stellam, quæ in ipsorum area observatur.

Jul. Paulæ Ærei primi moduli inter rariores; secundi non

obvii. Argentei frequentes: Aurei rariſſimi. Tales & Græci, & in Coloniis.

Aquilæ Severæ Ærei ſecundæ formæ non obvii, primæ rariores. Græci, & in Col. eximiæ raritatis.

Anniæ Fauſtinæ Ærei primæ tantùm formæ obſervantur, rariſſimi. Græci quoque omnino rari, & in Col. in quibus ſecundi tantùm & minimi moduli extant.

Juliæ Meſæ Ærei tum Latini tum Græci obvii. Item ex Argentei; Aurei rariſſimi. In Col. eximiæ ſunt raritatis.

Juliæ Sæmiadis Ærei primæ formæ rari. ſec. obvii, ut ex Argentei. Aurei rariſſimi. Græci rari. In Coloniis minimi tantùm & medii moduli exſtantes, eximiæ ſunt raritatis.

Alexandri Severi Ærei obvii, niſi ſint cum titulo Cæſaris, qui rari. Argentei, Aurei, Græci, & in Coloniis frequentes.

Sall. Barbiæ Orbianæ Ærei, & Argentei rari. Aurei nondum inſpecti. Græci rariſſimi.

Juliæ Mammææ Ærei, & Argentei obvii. Aurei rariſſimi. Græci nec rari, nec obvii. In Coloniis rari.

Maximini Ærei, & Argentei frequentes. Aurei rariſſimi. Græci nec rari, nec obvii. In Col. rariſſimi, ſecundæ & minimæ formæ tantùm hactenus obſervati.

Paulinæ Ærei primæ formæ rari, ſecundæ non reperiuntur. Argentei pariter rari; Aurei nondum obſervati.

Maximi Cæſaris Ærei primæ & ſecundæ formæ non omnino vulgares. Argentei rari; Aurei nondum viſi. Græci pro raris habentur. Pro rariſſimis in Col. qui ſecundæ & minimæ formæ tantummodo ſunt.

Titi Quarcini omnimodæ raritatis, & vix inſpecti.

Gordiani Afr. Senioris Ærei, qui primæ tantùm formæ hactenus obſervati, rariſſimi; necnon & Argentei. Aurei quoque nondum viſi. Græci, qui Egyptii omnes & mediæ formæ ſunt rariſſimi.

Gordiani Afr. Junioris omnes eadem gaudent raritate, ac Patris.

Balbini Ærei primæ formæ rari, ſecundæ rariſſimi. Argentei rari; Aurei eximiæ raritatis; Item & Græci.

Pupieni Ærei primæ formæ rari, cum Maximi nomine præſertim; ſecundæ rariores, minùs tamen ac Balbini. Argen-

gentei rari: Aurei, & Græci rariſſimi.

Gordiani Pii Ærei frequentes, niſi ſint cum titulo Cæſaris. Argentei Aureis frequentiores. Græci quoque & in Coloniis obvii.

Sabinæ Tranquillinæ omnes rariſſimi. Aurei non obſervantur.

Philippi Senior. omnes frequentes, exceptis Aureis, qui rari.

Otaciliæ Severæ Ærei vulgares. Græci nec rari, nec obvii. Argentei obvii; Aurei rariſſimi. In Col. rari, præſertim majores.

Philippi Junioris Ærei frequentes. Argentei pariter. Aurei rariſſimi. Græci quoque vulgares. In Col. mediæ & minimæ formæ rari, majoris rariſſimi, Antiochenis exceptis.

Marini omnes rariſſimi.

Trajani Decii Ærei vulgares. Argentei quoque obvii. Aurei inter rariores. Græci frequentes. In Coloniis rari, primi moduli præſertim.

Herenniæ Etruſcillæ Ærei vulgares, atque Argentei. Aurei rariſſimi. Græci inter raros, exceptis Samiis. In Coloniis inter rariores, primi moduli præſertim.

Q. Herennei Etruſci Meſſii Decii Ærei primæ formæ rari, ſecundæ rariores. Argentei rari; & qui cum Imperatoris titulo ſunt, rariſſimi. Aurei eximiæ præſtantiæ. In Col. Antiocheni pro raris habentur; cæteri multò rariores.

Hoſtiliani Ærei primæ formæ rari, cum Imperatoris titutulo præſertim, ſecundæ rariores, prout & Argentei. Aurei rariſſimi. Græci, & in Coloniis inter rariſſimos reponendi.

Trebon. Galli Ærei vulgares, ut & Argentei. Aurei inter elegantiores reponuntur. Græci obvii. In Col. rari, Antiochenis exceptis.

Voluſiani Ærei obvii, niſi Cæſaris titulum præferant. Argentei quoque frequentes. Aurei rariſſimi. Græci, & in Col. inter raros cenſendi.

Æmiliani omnes rariſſimi.

Valeriani Ærei, & Argentei vulgares. Aurei inter rariores. In Colon. non obvii, præſertim primæ formæ. Græci frequentes.

Marinianæ Ærei, & Argentei non obvii. Aurei supra modum, rari, unicus enim in M. Ducis Hetruriæ Cimelio asservari traditur.

Gallieni Ærei, & Argentei, necnon Græci vulgares. Aurei rari; item & primæ formæ in Col. cæteri obvii.

Corn. Saloninæ Ærei, & Argentei vulgares. Aurei inter rariores. In Coloniis primi moduli rarissimi, reliqui pariter inter rariores. Græci obvii, nisi cum nomine *Chrysogone*.

Pub. Lic. Cornelii Valeriani Ærei secundæ formæ rari sunt; primæ verò & Aurei rarissimi. Argentei inter vulgares habentur.

Cornelii Salonini omnes rarissimi.

Lic. Valeriani Junioris Ærei & Aurei rarissimi, Argentei frequentes sunt. Ærei autem primæ formæ non observantur.

Corneliæ Superæ omnes, supra quàm dici possit, rarissimi. Aliqui Argentei tantùm videntur hactenus observati, quorum unus & quidem integerrimus a me inspectus nostra hac in Urbe, in præclaro Musæo Viri præstantissimi *Julii Justiniani* D. Marci Procuratoris jam fatis functi. A *Vaillantio* unus Æreus profertur.

Imperatorum Numismata, quæ usque ad Gallieni tempora reperiuntur, *Superioris Sæculi* ab Antiquariis vocari solent, quorum quidem & magnitudines variæ insignes extant, & luculentiores typi, & elegantissimæ cælaturæ: Ideo & majori pretio a Cimeliorum possessoribus, & majori solicitudine comparantur. Post illud temporis quæ extant, *Inferioris Sæculi* iisdem dicuntur; quando scilicet, inclinante Romani Imperii majestate, ipsorum Nummorum tum pondus tum decus non parum defecisse satis constat; ipsaque plerunque cælatura deterior, rudiores typi, & ferè a veteribus varii occurrunt, nonnullos si excipias Nummos, qui communiorem eorum temporum molem solent excedere. Hoc autem sub ipso statim Gallieno cœpisse patet, sub quoutriusque generis Numismata, frequentius saltem quam sub aliis ex anterioribus, tum nimirum ad *Superioris Sæculi*, tum ad *Inferioris* modulum & qualitates cæteras signata observantur. Desunt præterea

rea in poſterioribus hiſce Nummis pleraque Græcarum Urbium & Coloniarum monumenta, unde tantum lucis Auguſtæ Hiſtoriæ, doctis autem Viris latiſſimæ eruditionis prius accedebat: Quocirca quæ ſuperſunt, nec tam ingenti pretio, nec tanto ſtudio a quibuſdam perquiri ſolent. Quemadmodum tamen ſub initium admonuimus, cujuſcunque temporis Nummos rite colligere Numiſmatophili ne dedignentur; jucundior enim fortaſſe illis opera laborque poſteriorum ſæculorum monumentis in ſerie diſponendis inſumetur, cum non tam pronum obviumque ſit uberem eorundem integrorum copiam comparare. Quòd ſi ipſis libuerit, etiam hujuſce generis Nummorum ex ſolo ære, non ſecus ac ex Superioris ſæculi Nummis, ſeriem conſtituere ſibi triplicem poterunt, cum & primæ, & ſecundæ, & tertiæ formæ in Imperatorum pleriſque ſoleant occurrere, habita tamen magnitudinum inter Superioris ac Inferioris ſæculi Numiſmata proportione, cum in iſtis utique minores moduli ſint, ac in illis. Cum autem primæ formæ omnes hiſce temporibus non frequentes ſint, & nonnunquam cum ex Maximi moduli Numiſmatibus, qui rari ſemper habendi, confundi poſſint; ideo quæ de Nummorum raritate aut frequentia ad Heraclium uſque proferemus, ea generatim intelligenda erunt de æreis ſecundæ & tertiæ formæ præſertim; iſti namque communiores ii ſunt, qui ad manus ſolent pervenire. Ubi autem nullum Metallorum diſcrimen adnotatur, tunc quæ dicentur de omnibus modulis ac metallis pariter erunt intelligenda. Sunt igitur Nummi.

Poſthumi Patris in Italia rari, in Gallia obvii. *Juniæ Donatæ* rariſſimi. *Poſthumi Junioris* rari

Cyriadis, *Ingenui*, *Lolliani* Rariſſimi.

Victorini obvii, *Victorini Junioris*, *Victoriæ* ſeu *Victorinæ* rariſſimi

Marii non omnino obvii.

Regilliani, & *Aureoli* rariſſimi, Aurei præſertim.

Macriani Patris, ac *Filii* rari. *Baliſtæ* rariſſimi.

Domitii Domitiani rari omnes: at Argentei rariſſimi.

Odenati, & *Herodis* ſeu *Herodiani* rariſſimi.

Valentis, *Piſonis*, *Æmiliani* rariſſimi.

Saturnini rari.

Tetrici Patris, ac *Filii* obvii. *Patris* autem Aurei rari, Argentei rariores: *Filii* verò contra Argentei rari, Aurei rariſſimi.

Trebelliani Rari.

Herenniani, & *Timolai* rariſſimi. *Vabalathi*, & *Celſi* Rari.

Claudii Imp. obvii, at Græci Urbium rariſſimi.

Cenſorini, & *Æliani* rariſſimi.

Quintilli Imp. non obvii.

Aureliani & *Severinæ* obvii. Aurei tamen, & Argentei rari.

Taciti, *Floriani*, & *Probi* obvii. Aurei tamen rari, nec Argentei frequentes.

Saturnini, *Proculi*, *Bonoſii* rariſſimi.

Cari; *Carini* obvii; *Numeriani* non omnino. Singulorum verò Argentei, & Aurei rari. *Sabini Juliani* rariſſimi.

Diocletiani, & *Maximiani Hercul.* obvii. Illius autem Aurei, & Argentei rari: Hujus Aurei non obvii; Argentei rariores.

Amandi nummum ſingularem profert *Bandurius*.

Achillei rariſſimi.

Carauſii, & *Alleĉti* rari. Argentei inter rariores, Aurei rariſſimi.

Conſtantii Chlori obvii; ſed Aurei, & Argentei rari. *Helenæ* non obvii; Aurei & Argentei rariſſimi. *Fl. Theodoræ* rari. Aurei non extant; Argentei rariſſimi.

Maximiani Armentarii obvii. Aurei autem, & Argentei non item. *Gal. Valeriæ* non obvii. Aurei vero, & Argentei rariſſimi.

Severi non obvii; Aurei, & Argentei rariſſimi. *Maximini Dazæ* frequentiores; Aurei tamen & Argentei rari.

Maxentii obvii. *Magniæ Urbicæ*, & *Romuli* rari. Singulorum autem Aurei rariſſimi, Argentei rari.

Alexandri rariſſimi. *Nigriniani* rari.

Licinii Patris, *ac Filii* obvii; Aurei autem, & Argentei rari. *Conſtantiæ* an extent dubium.

Martiniani omnes rariſſimi.

Conſtantini M. obvii; *Fauſtæ* omnes rari; Argentei preſertim; magiſque Aurei.

Criſpi

Criſpi obvii. Sed Argentei rari; Aurei vero rariſſimi.

Conſtantini Jun. Conſtantis, & *Conſtantii* obvii, Ærei præſertim. *Maximæ Fauſtinæ* rariſſimi.

Delmatii, & *Hanniballiani* rari omnes. Delmatii vero Argentei & Aurei rariſſimi. *Hanniballiani* autem non recenſentur,

Magnentii obvii *Decentii* non omnino. Utriuſque vero Aurei & Argentei rari. *Deſiderii* omnes rariſſimi; & vix occurrunt.

Nepotiani, *ac Vetranionis* omnino rari; illius preſertim, cujus nec Aurei, nec Argentei hactenus inſpecti.

Galli omnes rari. *Conſtantiæ* rariſſimi.

Juliani obvii. *Helenæ* autem rari, cujus Aurei quidem & Argentei penè deſiderantur.

Joviani non obvii.

Valentiniani Senioris, & *Valentis* frequentes ſunt. *Severæ*, & *Juſtinæ*, itemque *Dominicæ* vix habentur.

Procopii omnes rariſſimi.

Gratiani, & *Valentiniani Jun.* obvii.

Maximi Argentei, & Aurei rari, Ærei non item. *Victoris* omnes rari.

Theodoſii frequentes ſunt. *Æliæ Flacillæ* rari; Aurei autem, & Argentei rariſſimi. *Gallæ* non habentur: Qui enim *Gallæ* nomen præferunt, videntur ad Gallam Placidiam Arcadii Honoriique ſororem referendi.

Eugenii omnes rari.

Arcadii, & *Honorii* obvii. *Æliæ Eudociæ* rari.

Conſtantii Cæſaris rariſſimi. *Gallæ Placidiæ* rariſſimi.

Conſtantini Tyr. rariſſimi.

Jovini, *Sebaſtiani*, *Priſci Attali* omnes rari.

Theodoſii Jun. non obvii. *Æliæ Eudoxiæ* rari. *Joannis* rariſſimi.

Valentiniani III. rari. *Liciniæ Eudoxiæ* rariſſimi.

Marciani; *Æliæ Pulcheriæ*; *Petronii Maximi*; *Aviti* rariſſimi.

Leonis I. non obvii. Ærei enim, qui hoc nomen præferunt, Imperatori huic non aſſignandi *Bandurio* contra aliorum communem hactenus opinionem videntur. *Æliæ Berinæ* rariſſi

rissimi. *Leonis Junioris* rari.

Majoriani, *Severi*, *Anthemii*, *Olybrii*, *Glycerii*, *Julii Nepotis* rarissimi.

Zenonis rari, Argentei præsertim. *Leontio*, qui, hoc Imperatore, tyrannidem arripuit, adjudicandos esse Nummos cum Leontii nomine, ex artificii Nummorum ejus ætatis similitudine, arbitratur *Bandurius*, quos antea Leontio Tyranno. *Justiniani II.* temporibus *Ducangius* adscripserat.

Basilisci rarissimi.

Romuli Augusti rarissimi.

Anastasii non obvii.

Justini non obvii. *Lupiciæ*, sive *Eufemiæ* rarissimi: Et qui nomen hoc gestant, fortasse *Marciæ Eufemiæ* Anthemii conjugi attribuendi.

Justiniani Senioris obvii.

Justini Junioris obvii.

Tiberii Constantini, *Mauritii*, *Phocæ*, & *Heraclii* non obvii. Post Phocam ferme Imperatorum imagines in Nummis barbatæ admodum esse solent; quo discrimine utuntur Antiquarii ad Nummos simile nomen præferentes proprio Imperatori adjudicandos.

IN-

INDEX NOMINUM IMPERATORUM, &c.

quæ in hoc volumine continentur.

A

Abſimarus. Pag. 114.
Achilleus. 65.
Adoleda. 132.
Adheleida Oth. I. 145.
Adheleida Frider. I. 173.
Adolphus. 190.
Æcaterina. 162.
Ælianus Tyr. 57.
Ælius Cæſ. 22.
Æmilianus Imp. 45.
Æmilianus Tyr. 55.
Agnes, *ſive Anna Alexii II.* 173.
Agnes Arnulphi. 136.
Agnes, *ſeu Anna Caroli IV.* 201.
Agnes Rodolphi I. 189.
Agnes Henrici III. 157.
M. Agrippa. 3.
Julia Agrippina Claudii. 10.
Agrippina Germanici. 7.
Vipſania Agrippina Tiberii. 6.
Albertus I. Monoculus. 191.
Albertus II. 206.

Al-

Albinus. 29.
Alexander Cleopatræ F. 3.
Alexander Imper. Orient. 139.
Alexander Severus. 34.
Alexander Tyr. 71.
Alexius I. *Comnenus.* 164.
Alexius II. 173.
Alexius III. 176.
Alexius IV. 179.
Alexius V. Murtzuffus. 180.
Alectus. 66.
Alphonſus Caſtellæ. 186.
Vvilelmina Amalia, ſeu Amelia. 221.
Anaſtaſia, ſeu Gregoria Conſtantini III. 110.
Anaſtaſia Baſſiani. 74.
Anaſtaſia Tiber. Conſtantini. 107.
Anaſtaſia Conſtantini IV. 112.
Anaſtaſius I. Dicorus. 101.
Anaſtaſius II. *ſeu Artemius.* 115.
Andronicus I. 173.
Andronicus II. 189.
Andronicus III. 196.
Anna, ſive Agnes Alexii II. 173.
Anna Andronici II. 190.
Anna Andronici III. 197.
Anna Artavaſti. 118.
Anna Caroli IV. *ſeu Joanna.* 201.
Anna, ſeu Agnes, ejuſdem. ibib.
Anna Ferdinandi I. 213.
Anna Mattiæ. 216.
Anna Rodolphi I. 189
Anna Theophania. 149.
Anſgarda. 133.
Anthemius. 97.
Antinous. 22.
Antiochus Tyr. 59.
Antonia Minor. 7.
Antoninus Pius. 23.
Antoninus Tyr. 35.
Antoninus Tyr. alter. 48.
M. Annius Gal. Antoninus. 23.
M. Antonius. 3.
Antonius Tyr. 18.
Arcadius. 87.
Ardaburius. 96.
Arduinus. 152.
Ariadna. 99. & 102.
Arnulphus. 135.
Artavaſtus, ſive Artabaſdus. 118.
Arthemius, ſeu Anaſtaſius II. 115.
Athenais, ſive Æl. Eudoxia. 91.
Attalus. 90.
Auguſtulus. 100.
Avitus. 94.
Aurelianus. 58.
M. Aurelius. 24.
Aureolus. 52.

B

B *Albinus.* 39.
Balduinus I. 180.
Balduinus II. 184.
Baliſta. 53.
Barbara. 206.
Bardanius. 123.
Bardas. 129.
Bardas Phocas. 147.
Baſiliſcus. 99.

Basilius I. 130.
Basilius II. 149.
Bassianus. 74.
Beatrix Frider. I. 173.
Beatrix Ludov. V. 196.
Beatrix Oth. IV. 179.
Berdena. 164.
Berengarius I. 141.
Berengarius II. 145.
Berina. 98.
Bertha Henrici IV. 160.
Bertha Manuelis I. 170.
Blanca Caroli IV. 201.
Blanca Maria Maximiliani I. 210.
Bonosus, seu Bonosius. 58.
Britannicus. 10.
Britannio, seu Vetranio. 78.

C

CÆsario. 2.
Cæsonia. 9.
Cajus Cæsar. 5.
Cajus Imp. Caligula. 8.
Calpurnia C.J. Cæsaris. 2.
Calpurnia Titi Tyr. 37.
Ovin. Camillus. 35.
Caracalla. 31.
Carausius. 66.
Carbonopsina Zoe. 135.
Carinus. 62.
Carolus I. *Magnus.* 121.
Carolus II. Calvus. 131.
Carolus III. Craſſus. 133.
Carolus IV. 199.
Carolus V. 211.
Carolus VI. 222.
Carus. 62.
Avid. Cassius. 25.
Catharina Constantini XI. 209
Non. Celsa. 32.
Celsus. 56.
Censorinus. 57.
Carita. 81.
Eliz. Christina. 222.
Did. Clara. 28.
Jun. Claudia. 8.
Claudia Augusti. 4.
Claudia Felicitas Leopoldi. 220
Tib. Claudius. 9.
Claudius, Gothicus. 57.
Cleopatra. 2.
Commodus. 26.
Conradus I. 140.
Conradus II. Salicus. 154.
Conradus III. 168.
Constans I. 76.
Constans II. *seu Heracl. Constans.* 111.
Constans Tyr. 90.
Constantia Friderici II. 182.
Constantia Galli Cæsaris. 77. & 79.
Constantia Henrici VI. 176.
Constantia Licinii. 72.
Constantia Mauritii. 107.
Constantia Poſthuma. 85.
Tib. Constantinus. 106.
Constantinus I. *Magnus.* 73.
Constantinus II. *Junior.* 75.
Constantinus III. Novus. 110.
Constantinus IV. Pogonatus. 112.
Constantinus V. Copronymus. 117.

Constantinus VI. 120.
Constantinus VII. 139.
Constantinus VIII. 155.
Constantinus IX. Monomachus. 158.
Constantinus X. Ducas. 162.
Constantinus XI. 208.
Constantinus Tyr. 89.
Constantinus Tyr. alter. 164.
Constantius Cæs. 89.
Constantius I. Chlorus. 67.
Constantius II. 76.
Cornelia C. *J. Cæsaris.* 2.
Cornelia Supera. 47.
Cossutia. 2.
Creusa, sive Læta. 85.
Crispina. 26.
Crispus Cæsar. 74.
Crispus Claudii Frater. 57.
Cunigunda Henrici II. 153.
Cunigunda Henrici III. 157.
Cyriades. 50.

D

DEcentius. 78.
Decius. 42.
Delmatius. 77.
Desiderius. 78.
Deyta, sive Jutta. 136.
Diadumenianus. 32.
Diocletianus. 64.
Domitia, seu Dominica. 84.
Domitia Longina. 18.
Domitianus Imp. *ibid.*
Domitianus Tyr. 53.
Domitilla. 15.
Jun. Donata. 49.
Drusus Major. 7.
Drusus Minor. *ibid.*

E

ECbertus. 161.
Ecdicius. 95.
Editha. 145.
Eleonora Ferdinandi II. 218.
Eleonora Ferdinandi III. 219.
Eleonora Friderici III. 208.
Eleonora Leopoldi. 220.
Elizabetha Alberti I. 192.
Elizabetha Alberti II. 207.
Elizabetha Caroli IV. 201.
Elizabetha, seu Isabella Caroli V. 212.
Elizabetha Friderici Pulchri. 195.
Elizabetha Guilielmi. 186.
Elizabetha Ruperti. 204.
Emmanuel, sive Manuel Grifon. 169.
Epitimius. 53. & 58.
Epponina, seu Pepo nilla. 16.
Etruscilla. 43.
Etruscus. 43.
Æl. Eudocia. 88.
Eudocia Basilii I. 131.
Eudocia Constantini V. 118.
Eudocia Constantini X. 162.
Eudocia Michaelis III. 129.
Æl. Eudoxia, Athenais. 91.
Fab. Eudoxia. 109.
Licin. Eudoxia. 93.
Eudoxia Leonis VI. 135.
Eugenius. 87.
Eunoes. 2.

Euphemia, *seu Marcia*, & *Marciana*. 97.
Euphemia, *seu Lupicia*, & *Lupicina*. 103.
Euphemius. 127.
Euphrosina Alexii III. 177.
Euphrosina Michaelis Balbi 127
Eusebia. 76.
Eutropia. 65.
ExarchæRavennates. 118. & 119.

F

Fadilla. 37.
Fastrada. 122.
Fausta. 74.
Faustina Antonini Pii. 23.
Faustina M. Aurelii. 24.
Ann. Faustina. 34.
Max. Faustina. 77.
Claudia Felicitas. 220.
Ferdinandus I. 213.
Ferdinandus II. 217.
Ferdinandus III. 218.
Firmus Tyr. 58.
Firmus, *seu Thirmus Tyr. alter.* 83.
Flacilla, *seu Placilla*. 86.
Florianus. 60.
*Fridericus*I.Oenobarbus. 170.
Fridericus II. 181.
Fridericus III. 207.
Fridericus, Pulcher. 194.
Gal. Fundana. 15.
Mart. Furnilla. 17.

G

Galba. 12.
Galla. 87.
Gallus Cæs. 79.
Gallus Imp. 44.
Galliena. 48.
Gallienus. 46.
Germanicus. 7.
Gertrudis. 169.
Geta. 31.
Gisela. 155.
Glycerius. 97.
Gordianus Afric. *P.* 37.
Gordianus Afric. *F.* 38.
Gordianus III. 40.
Gratianus Imp. 84.
Gratianus Tyr. 89.
Gregoria, *seu Anastasia*. 110.
Guido, *seu* Wido. 136.
Guillelmus Brabantiæ. 186.

H

Hadrianus. 21.
Haniballianus. 77.
Hatburga. 143.
Helena Constantinii Chlori. 68.
*Helena Constantini*VII. 139.
*HelenaConstantini*VIII. 155.
Helena Crispi. 75.
Helena Joannis III. 198.
Helena Juliani. 80.
Helena, *seu Irena Manueli*. II. 203.
Heliogabalus. 33.
Henricus I. Auceps. 142.

Hen-

Henricus II. Sanctus. 151.
Hericus III Niger. 157.
Henricus IV. Malus. 159.
Henricus V. 165.
Henricus VI. Asper. 175.
Henricus VII. 193.
Henricus Balduini Frater. 180
Henricus Hassiæ Landgravius. 185.
Heracleonas. 110.
Heraclius. 109.
Herculanilla, *sive Urgulanilla*. 10.
Herennianus. 54.
Hermannus. 161.
Hermentrudes Caroli Magni. 122.
Hermintrudis Caroli Calvi. 132.
Hermingardis Ludovici Pii. 126.
Hermingardis Lotharii I. 129.
Herodes. 53.
Hildegardis. 122.
Honorius. 88.
Horestilla. 8.
Sev. Hostilianus. 41.
Val. Hostilianus. 43.
Hunila. 61.
Hypatius. 105.

I

Ilus. 100.
Imagina. 191.
Indes, *seu Indus*. 102.
Ingenuus. 50.
Joanna, *seu Anna Caroli* IV. 201.
Joanna Venceslai. 202.
Joannes I. *Zemisces*. 147.
Joannes II. *seu Calojoannes*. 166.
Joannes III. 197.
Joannes IV. 206.
Joannes Cantacuzenus. 198.
Joannes Tyr. 91.
Jodocus. 204.
Jolanta, *seu Tolanta*. 183.
Jole, *sive Jolanta Friderici* II. 182.
Josephus. 221.
Jotapianus, *sive Pacatianus*. 42.
Jovianus. 81.
Jovinus. 90.
Irene Alexii Comneni. 165.
Irena Andronici II. 190.
Irena Andronici III. 197.
Irene Constantini V. 118.
Irene Jo: Cantacuzeni. 199.
Irene Joannis II. 166.
Irene Leonis IV. 119.
Irena, *seu Helena Manuelis* II. 203.
Irene Philippi Svevi. 178.
Isaacius I. *Comnenus* 161.
Isaacius II. *Angelus*. 174
Isabella, *seu Elizabetha Caroli* V. 212.
Isabella Friderici Pulchri. 195.
Juditha. 126.
C. Julius Cæs. 1.
Julia Senior. 2.

Julia Augusti, *seu Livia*. 5.
Julia Septimii. 30.
Julia Titi. 17.
Did. Julianus. 28.
Fl. Julianus, Apostata. 80.
Sabin. Julianus. 63.
Julianus Tyr. alter. 66.
Justina. 78. & 83.
Justinianus I. 104.
Justinianus II. 113.
Justinus I. 103.
Justinus II. 105.
Jutta, *sive Deyta*. 136.

L

L*Ælianus*, *sive Lollianus*. 50.
Læta, *sive Creusa*. 85.
Lambertus. 137.
Leo I. 95.
Leo II. 96.
Leo III. 116.
Leo IV. 117.
Leo V. 124.
Leo VI. Sapiens. 134.
Leontius Tyr. 99.
Leontius Tyr. alter. 114.
Leonto, *seu Leontia*. 109.
Mar. Leopoldina. 219.
Leopoldus. 219.
Lepida Claudii. 10.
Lepida Galbæ. 13.
Lepidus. 2.
Lycinianus Tyr. 43.
Licinius Senior. 71.
Licinius Junior. 72.
Livia, *sive Julia Augusti*. 4.
Roman. Locapenus. 139.
Lollianus, *sive Lælianus*. 50.
Domit. Longina. 18.
Longinus. 102.
Longinus alter. 102.
Lotharius I. 128.
Lotharius II. 167.
Domit. Lucilla. 22.
Lucilla Lucii Veri. 25.
Lucius Cæs. 5.
Ludgarda, *seu Mathilda*. 139.
Ludovicus I. Pius. 125.
Ludovicus II. 130.
Ludovicus III. Balbus. 132.
Ludovicus IV. 138.
Ludovicus V. 195.
Ludovicus Bosonis. 137.
Luitgarda. 130.
Luitgardis. 122.
Lupicia, *seu Lupicina*, & *Euphemia*. 103.

M

C*Lod. Macer*. 13.
Macrianus Senior. 52.
Macrianus Junior. *ibid.*
Macrinus. 32.
Mæonius. 54.
Jul. Mæsa. 34.
Magnentius. 77.
Magnus. 37.
Majorianus. 96.
Jul. Mamea, *seu Mammea*, & *Mammæa*. 35.
Manuel. I. *sive Emmanuel*, Grifon. 169.
Manuel. II. 202

Marcia Anthemii, seu Euphemia. 97.
Marcia Severi. 30.
Marciana. 20.
Marcianus Imp. 93.
Marcianus Tyr. 99.
Marcus. 41.
Marcus alter. 90.
Margareta, Henrici VII. 194.
Margareta seu Maria Isaaci II. 174.
Margareta Ludovici V. 196.
Maria, seu Marina Constantini V. 117.
Maria, seu Marina Constantini VI. 120.
Maria Honorii. 89.
Maria, seu Margareta Isaacii II. 174.
Maria, seu Marina Leonis III. 117.
Maria Manuelis I. 170.
Maria Maximiliani I. 210.
Maria Maximiliani II. 214.
Maria Michaelis VII. 163.
Maria Othonis III. 151.
Maria Othonis IV. 179.
Maria Sigismundi. 206.
Mariana Ferdinandi II. 218.
Mariana Ferdinandi III. *ibid.*
Marina, seu Maria Constantini V. 117.
Marina, seu Maria Constantini VI. 120.
Marina, seu Maria Leonis III. 118.
Mariniana. 46.
Marinus. 42.
Marius. 51.
Martha. 184.
Martina. 109.
Martinianus. 72.
Mathilda, seu Ludgarda. 139.
Matidia. 21.
Matthias. 216.
Mauritius. 107.
Maxentius. 70.
Maximianus Armentarius. 68.
Maximianus Herculius 65.
Maximilianus I. 209.
Maximilianus II. 214.
Maximinus. 36.
Maximinus Daza. 69.
Maximus Cæs. 37.
Maximus Imp. 94.
Maximus Tyr. 85.
Maximus Tyr. alter. 90.
Mechtildis Friderici II. 182.
Mechtildis Henrici I. 143.
Mechtildis Henrici V. 166.
Liv. Medullina. 10.
Memmia. 35.
Messalina Claudii. 10.
Messalina Neronis. 12.
Michael I. Ranchabes. 124.
Michael II. Balbus. 126.
Michael III. 129.
Michael IV. 156.
Michael V. Calaphates. 158.
Michael VI. Stratioticus. 159.
Michael VII. Parapinaceus. 163.
Michael VIII. 187.
Minervina. 74.
Mizizius. 112.

Ne-

N

Nepos. 98.
Nepotianus, seu Pontentianus. 78.
Nero & Drusus. 7.
Nero Imp. 11.
Nerva. 19.
Nicephorus I. 123.
Nicephorus II. Phocas. 146.
Nicephorus III. Botaniates. 163.
Nicephorus Basilacius. 164.
Nicephorus Briennius. 164.
Nigrinianus. 71.
Numerianus. 63.

O

Octavia August. Soror 4.
Octavia Neronis. 11.
Octavianus. 3.
Odenatus. 53.
Olybrius. 97.
Sal. Barb. Orbiana. 42.
Orestilla. 38.
Otacilia. 41.
Otho Salvius. 13.
Otho I Magnus. 143.
Otho II. 143.
Otho III. 150.
Otho IV. 178.

P

Pacatianus, sive Jotapianus. 42.
Paulina. 36.
Lol. Paulina. 8.
Jul. Paula. 33.
Peponilla, sive Epponina. 16.
Pertinax. 27.
Pescennius. 28.
Petina. 10.
Petronia. 15.
Petrus Curtiniacus. 183.
Philippus Senior. 41.
Philippus Junior. ibid.
Philippus Sueviæ Dux. 177.
Philippicus. 114.
Phocas. 108.
Bard. Phocas. 148.
Piso Frugi 13.
Piso Tyr. 55.
Placentia. 141.
Placidia Constantii. 89.
Placidia Olybrii. 97.
Placilla, seu Flacilla. 86.
Pesc. Plautiana. 29.
Plautilla. 31.
Plotina. 20.
Pompeja C. Jul. Cæs. 2.
Pompeja, seu Pomponia Agrippæ. 5.
Pompejus Tyr. 105.
Poppæa. 11.
Posthumus Senior. 49.
Posthumus Junior. 50.
Potentianus, seu Nepotianus. 78.
Praxedis. 160.
Priscus. 43.
Probus Imp. 60.
Probus Tyr. 105.
Jul. Procla. 61.

Procopia. 124.
Procopius. 84.
Proculus. 61.
Pulcheria. 94.
Pupienus. 39.

Q

QUintus. 52.
Quintillus. 57.

R

RAchiza, seu Rixa. 168.
Reges Gothorum. 101.
Reges Longobardorum. 101.
Regillianus. 51.
Richardis. 134.
Richardus Cornubiæ. 188.
Richildis. 132.
Rixa, seu Rachiza. 168.
Robertus. 183.
Rodolphus I. 188.
Rodolphus II. 215.
Rodolphus Svevus. 160.
Romanus I. 146.
Romanus II. Argirus. 156.
Romanus III. Diogenes. 162.
Romanus Locapenus. 139.
Romulus. 71.
Rupertus. 203.

S

SAbina. 22.
Jul. Sabinus. 16.
Sallustius. 82.
Salonina. 47.
Saloninus. ibid.
Sampso, seu Viturgia. 61.
Saturninus Tyr. 55.
Saturninus Tyr. alter. 61.
Saturninus Tyr. alter. 79.
Mal. Scantilla. 28.
Scribonia. 4.
Scribonianus. 10.
Sebastianus. 90.
Septimus Tyr. 58.
Serena. 65.
Aqu. Severa. 34.
Hostil. Severa. 44.
Severa Valentiniani I. 83.
Severianus. 69.
Severina. 58.
Lib. Severus. 97.
Sep. Severus. 30.
Val. Severus. 69.
Sigismundus. 205.
Jul. Sæmias. 34.
Sophia Justini II. 106.
Sophia Wenceslai. 202.
Stauratius Imp. 124.
Stauratius Tyr. 120.
Stozas Senior. 105.
Stozas Junior. ibid.
Corn. Supera. 47.
Susanna. 69.
Sylvanus. 79.

T

TAcitus. 59.
Taurinus. 36.
Margar. Teresia Leopoldi. 220.
Eleon. Magd. Teresia ejusdem.

dem. *ibid.*
Tertulla. 17.
Tetricus Senior. 55.
Tetricus Junior. 56.
Theocritianus, *ſeu Theocritus.* 103.
Theodora Coſtantii. 68.
Theodora Conſtantini XI. 209.
Theodora Auguſta ſola. 158.
Theodora Jo. Zemiſcis. 147.
Theodora Juſtini I. 103.
Theodora Juſtiniani I. 104.
Theodora Juſtiniani II. 113.
Theodora Michaelis VIII. 187.
Theodora Romani Locapeni. 140.
Theodora Theophyli. 127.
Theodoſia, *ſeu Theodora Leonis* V. 124.
Theodoſius I. 86.
Theodoſius II. Junior. 91.
Theodoſius III. Adramythenus. 116.
Theodoſius Mauritii F. 108.
Theodotes. 120.
Theophania Stauratii. 124.
Theophano Leonis VI. 134.
Theophano Nicephori Phocæ. 147.
Theophano Romani. 146.
Theophylus. 127.
Thermantia. 89.
Thirmus, *ſeu Firmus.* 83.
Thomas. 127.
Tiberius. 6.
Tiberius Conſtantinus. 106.
Timolaus. 54.
Titiana. 27.
Titus Imp. 16.
Titus Tyr. 37.
Tolanta, *ſive Jolanta.* 183.
Trajanus. 20.
Tranquillina. 40.
Trebellianus. 56.
Tryphonia. 43.

V

Vabalathus. 54.
Valens Imp. 83.
Valens Tyr. 43.
Valens Tyr. alter. 71.
Valens e 30. *Tyr.* 55.
Valentinianus I. 82.
Valentinianus II. 85.
Valentinianus III. 92.
Valentinus. 83.
Gal. Valeria. 69.
Valerianus Senior. 45.
Valerianus Junior. 47.
Valerianus Frater Gallieni. *ibid.*
Verania. 13.
Æl. Verus. 22.
Ann. Verus. 24.
Luc. Verus. 25.
Verdena, *ſeu* Berdena. 164.
Veſpaſianus. 15.
Vetranio, *ſeu Britannio.* 78.
Victor. 86.
Victoria. 51.
Victorinus Senior. *ibid.*
Victorinus Junior. *ibid.*
Vindex. 12.
Violanta. 187.
Vitalianus. 102.
Vitellius. 14.
Viturgia, *ſeu Sampſo.* 61.

Volusianus. 44.
Urbanus. 53.
Urbica. 70.
Urgulanilla. 10.
Wenceslaus. 201.
Wido, seu Guido. 136.

X

XEne, *seu Ricta, & Maria Michaelis Cæs.* 190.

Z

JO. *Zemisces.* 147.
Zeno, Isauricus: 98.
Zenobia. 54.
Zenonis. 99.
Zoes Leonis VI. 134.
Zoes Romani II. 156.

FINIS.

Moni-

Monitum Typographi.

VIX in lucem ex meis Typis tertiò hæc Editio prodierat, atque præcedentem juxta, ab ipsomet felicis memoriæ Auctore emendatam, impressa; cum, præter expectationem, ab humanissimis Auctoris Filiis insigni beneficio me muneratum deprehendi: ejusdem scilicet Libri apographo, quod nuperrimè ante obitum ab eorum eruditissimo Parente Librique Auctore, secundis curis recognitum, manuque propria emendatum prostabat. Ne igitur tanti Operis, tantoque plausu ab Eruditis suscepti perfectioni, quantum in me est, deesse videar; atque ut dignissimi Auctoris, de me præsertim optimè meriti, voluntati sine cunctatione obsequar; eas omnes emendationes, quas ex eodem exemplari excerpsi, exceptis nonnullis, quæ levioris momenti visæ sunt, hoc in folio illicò excudi, atque huic Operi pro Coronide adnecti, curavi.

Addenda, Delenda, & Emendanda.

Pag. XXIX. *post lineam* 27. *adde* Du Cang. *Caroli Du Fresne, Dom. Du Cange Familiæ Byzantinæ, seu Commentarius prior Historiæ Byzantinæ.*

XXXV. *post lineam* 29. *adde* Phranza. *Georgii Phranzæ Protovestiarii Chronicon, a Michaele VIII. ad Constantinum ultimum Orientis Imperatorem.*

XXXVII. *post ult. lineam adde*, Theophylact. *Theophylacti Simocattæ Historiæ Mauritii, Libri* 8.

Pag. 5. *lin.* 12. *Patercul.* l. 2. c. 96. *dele* c. 96.

Pag. 12. *lin.* 7. *dele* Attico Veſtino prius nupta, tertia uxor, & *repone* tertia Neronis uxor, qui priorem ipſius maritum Atticum Veſtinum Conſulem in honore ipſo trucidavit.

Pag. 14. *lin.* 11. *post* die 95. *adde* aut 92. juxta computum Em. Noriſii.

Pag. 16. *lin.* 1. *pro* Equitis filia, *repone* Equitis liberta.

Ibid. *lin.* 2. poſt *Ibid. cap.* 3. adde, *S. Aur. Vict. Epit.* & poſtea a capite, Cenides, Antoniæ liberta, & a manu, alterius pene juſtæ uxoris loco Veſpaſiano fuit, poſt Domicillam; ipſamque etiam olim dilexerat. *Svet. cap.* 3.

Ibid. *lin.* 13. pro *Idem & Tacit. hist. l.* 4. repone *Tacit. l.* 4. *Xiphil loc. cit.*

Ibid. *lin.* 24. *post* TITUS VESPASIANUS *adde* Fl. Veſpaſiani filius.

Pag. 17. *lin.* 5. *pro* imp. 2. *repone* imp. 3. inchoato.

Pag. 18. *lin.* 1. *post* FLAVIUS DOMITIANUS, *adde* Titi frater.

Pag. 19. *lin. penult.* poſt *& usu Numism.* adde *Differt.* 7.

Pag. 25. *lin.* 12. *post* imp. 11. *adde* aut 9. juxta Emin. Norisii computum.

Ibid. *lin.* 25. *pro* cum eidem parere statuisset, *repone* cum eidem parcere statuisset.

Pag. 27. *lin.* 12. *pro* A. ætat. 71. circiter, *repone* A. ætat. *61.* circiter.

Pag. 35. *lin.* 16. pro *Vaillant. Ex Herodiano*, repone *Vaillant*, *&* *alii*. *Ex Herodiano*.

Pag. 47. *lin.* 14. *pro* Idem sensit nuperrime, *repone* Idem senserat olim.

Ibid. *lin.* 21. *pro* Saloninus Gallienus, Cornelii, *repone* Saloninus Gallienus, ut aliis placet, Cornelii.

Pag. 48. *lin. ult. pro* ejusdem tantum, *repone* ejusdem fere tantum.

Pag. 49. *lin.* 5. pro *Idem*. repone *Treb. Poll.*

Pag. 50. *lin.* 12. pro *Treb. Pol.* repone *Idem*.

Pag. 51. *lin.* 6. *pro* Junior, prioris filius, *repone* Junior, Marci Piavonii filius.

Pag. 53. *lin.* 16. *pro* tradit Auctor supracitatus, *repone* tradit *Zosimus* supracitatus.

Pag. 54. *lin.* 18. & 19. *post* videmus. *Patinus*, *Mediob.* dele *Patinus*, *Mediob.*

Pag. 56. *lin.* 12. *pro* AURELIUS CLAUDIUS, e Dalmatia, *repone* AURELIUS seu FLAVIUS CLAUDIUS, e Dalmatia.

Pag. 57. *lin.* 3. & 4. *pro* imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Læt. in Claud. Eutrop lib.* 9. *repone* imp. 2. aut 3. secundum nonnullos. *Treb. Poll. Eutrop. lib.* 9.

Ibid. *lin.* 20. *post* interemptum. *Pomp. Læt. Treb. Poll.* dele *Pomp. Læt.*

Ibid. *lin.* 22. *post* occisum fuisse. *adde* Uxorem habuit, ac duos filios.

Pag. 63. *lin.* 7. *pro* suo, *repone* quodam.

Pag. 65. *lin.* 7. *post* Armentario. *adde* Filium quoque habuisse colligitur, ex vita S. Viti Martyris, qui accersitus a Diocletiano fertur, ut filium suum a dæmone vexatum liberaret.

Ibid. *lin.* 26. *pro* A. ætat. 60. *Eutrop. repone* A. ætat. 60, C. 311. *Eutrop.*

Pag. 67. *lin.* 3. *post* quod pallidior esset, *adde*, seu quod vestibus viridis coloris delectaretur.

Pag. 68. *lin.* 2. *post* electus, *adde* Nicomediæ A. C. 291.

Ibid. *lin.* 4. *post* Germania, *adde* Britannia,

Ibid. *lin.* 9. *post* nomine, *adde* circiter.

Ibid. *lin.* 18. *post* ætat. 80, *adde*, C. 332.

Pag. 71. *lin.* 28. *pro* Augustus dictus est, A. 308. *repone* Cæsar primum, A. 308. circiter dictus est, Augustus etiam inde.

Pag. 72. *lin.* 11. *post* Constantia, *adde* seu Constantina,

Pag.

Pag. 72. *lin.* 13. *post* Mediolani, *adde* A. 313.

Ibid. *lin.* 16. *post* insidiis, *adde* A. ætat. 14;

Ibid. *lin.* 18. post *Vict.* adde *Epit.*

Ibid. *lin.* 20. *pro* fugiente a clade Pannonica, *repone* fugiente post cladem Pannonicam.

Pag. 73. *lin.* 1. *dele* FLAXIAS, *&* *repone* FLAVIUS.

Pag. 74. *lin.* 12. & 13. *post* Herculii, *adde* & Eutropiæ.

Ibid. *lin.* 30. *pro* Fl. Julius Crispus, Constantini M. ex Minervina filius. *repone* Fl. Julius seu Valerius Crispus, Constantini Magni ex Minervina filius, Arelate natus.

Pag. 75. *lin.* 3. *pro* interfectus est Polæ in Istria. A. 326. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Constant.*
repone interfectus est seu Polæ in Istria, seu Romæ; discrepant enim Auctores; A. æt. circiter 30, C. vero 326; Juvenis optima indole, & virtute bellica clarissimus. *Sex. Aur. Vict. Zosim. Lib. 2. Pomp. Læt. in Constant.*

Ibid. *lin.* 7. *pro* FLAVIUS CONSTANTINUS JUNIOR, Magni & Faustæ filius natu major, mortuo patre, *repone* FLAVIUS CLAUDIUS VALERIUS CONSTANTINUS *Junior*, Constantini Magni & Faustæ filius natu major, Arelate natus, mortuo patre.

Ibid. *lin.* 14. *post* confossus, *adde* atque in Alsam fluvium projectus,

Ibid. post *Aur. Vict.* adde *Epit.*

Pag. 76. *lin.* 1. *pro* habuit, *repone* habuisse fertur.

Ibid. *lin.* 5. *post* FLAVIUS, *adde* JULIUS.

Ibid. *lin.* 13. *pro* milites misit, *repone* milites Gaizone duce misit.

Ibid. *lin.* 15. *post* ab Hispaniis, *adde* ad quas fugiebat.

Ibid. *lin.* 19. *pro* FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, *repone* FLAVIUS JULIUS, seu CLAUDIUS, & VALERIUS CONSTANTIUS.

Ibid. *lin.* 20. *post* Faustæ filius, *adde* Sirmii ortus,

Ibid. *lin.* 30. *pro* Aurelia Eusebia, Constantii, *repone* Flavia Aurelia Eusebia, Consularis viri filia, Constantii.

Pag. 77. *lin.* 4. *post* sterilis fuerit, *adde* Fertur etiam eloquentissima, & eruditissima fuisse.

Ibid. *lin.* 5. post *Vict.* adde *Epit.* & post *cap.* 10. adde *Zosim. Lib.* 3.

Ibid. *lin.* 9. *post* Delmatius, *adde* seu Dalmatius.

Ibid. *lin.* 15. post *Vict.* adde *Epit.*

Ibid. *lin.* 22. *post* dignitatem. *adde* Constantius hic duas uxores habuit; Gallam, ex qua Gallus; & Basilinam, ex qua Julianus, de quibus infra.

Pag. 78. *lin.* 4. *post* Flavia Justina, *adde* Justini Piceni Judicis filia,

Ibid. *lin.* 20. *post* Anicetum, *adde* alii Manellinum.

Pag. 79. *lin.* 15. *post* in Italiam, *adde* sive in Illyricum.

Ibid. *lin.* 19. *pro* A. 354. *repone* A. æt. 29, C. 354.

Ibid. *lin.* 27. *post* in itinere, *adde* per Bithyniam.

Pag. 80. *lin.* 6. *post* Constantii, *adde* Constantini *Magni* fratris,

Ibid. *lin.* 15. *pro* an a Dæmone: Dumque moreretur. *repone* an a Dæmone: Sunt & qui tradunt, ipsum a S. Menutio Martyre lancea Divinitus confossum. Dum moreretur,

Ibid. *lin.* 21. *pro* Flavia Julia Helena, *repone* Flavia Julia seu Maximiana Helena.

Ibid. *lin.* 23. *post* pateretur, *adde* videtur tamen filios genuisse ex conjectura *Cl. Ducang. Famil. Byzant.*

Pag. 82. *lin.* 1. *pro* Lucilliani filia, *repone* Lucilliani nobilis Romani filia.

Ibid. *lin.* 16. *pro* electus est Nicææ, *repone* electus est a militibus Nicææ.

Ibid. *lin.* 23. *post* in Silesia, *adde* seu Bregetionem in Pannonia.

Pag. 83. *lin.* 4. *pro* repudiata Severa. *repone* repudiata, aut, secundum quosdam, necdum repudiata Severa.

Ibid. *lin.* 5. *post* & Gallam. *adde* Obiit A. 388.

Pag. 84. *lin.* 3. *post* rejecisse. *adde* Genuit Galatem, seu Gallum, & filias Anastasiam, & Carocam.

Ibid. post *Pomp. Læt.* adde *Socrat. Lib.* 4.

Ibid. *post lineam* 12. *repone*. Habuisse hic fertur in uxorem alteram ex Valentis filiabus, de quibus supra, ex *Zosim. Lib.* 5.

Pag. 85. *lin.* 7. *pro* A. ætat. 29. *repone* A. ætat. 24. aut 29.

Ibid. *lin.* 16. post *Zosim. lib.* 5. *adde* Nulla harum liberos genuit.

Ibid. *lin.* 17. *post* Senioris, *adde* Valentiani.

Ibid. *lin.* 27. *post* Obiit A. æt. 26, *adde* seu juxta alios, 20; *&* *post* Valentem 16. *adde* cum dimidio circiter.

Pag. 86. *lin.* 19. *post* juxta alios 60. *adde* & 65.

Ibid. *lin.* 22. *post* Placilla) *adde* aliis etiam Placidia, nobilis Hispana,

Pag. 87. *lin.* 1. *post* Honorius, *adde* Obiit A. C. 385.

Pag. 88. *lin.* 12. *post* Eudocia, *adde* Bautonis nobilis Galli filia,

Ibid. *lin.* 14. *post* Pulcheriam, *adde* Obiit ex partu A. C. 404. & post *Pomp. Læt. loc. cit.* adde *Zonar.*

Ibid. *lin.* 17. *post* 316. *adde* Item & Arcadiam apud *Theod. Lect. Theoph.* & alios.

Pag. 89. *lin.* 3. *pro* post patrem 28. *repone* post patrem 28. cum dimidio circiter.

Ibid. *lin.* 12. *pro* Constantius, vir strenuus, *repone* Flavius Constantius, Patricius, vir strenuus.

Ibid. *lin.* 18. post *cap.* 40. adde *Theoph.*

Ibid. *lin.* 24. post *Mediobarbus*. adde. Obiit A. C. 451. circiter.

Pag. 91. *lin.* 1. *pro* THEODOSIUS JUNIOR, *repone* FLAVIUS THEODOSIUS JUNIOR.

Ibid.

Ibid. *lin.* 17. *post* Leontii, *adde* seu Leonis, aut Heracliti.

Pag. 93. *lin.* 1. *post* Maximo, *adde* Patricio.

Ibid. *lin.* 10. *post* Eudoxia, *adde* sive Eudocia.

Pag. 94. *lin.* 10. *dele* obiitque pia mulier, quam etiam inter Sanctas recenseri observamus, *& repone* obiitque sanctitatis fama.

Ibid. *lin.* 14. 15. *post* nepos, *adde* aut filius.

Ibid. *lin.* 23. *post* reponunt. *adde* Memoratur ab aliquibus Palladius Maximi hujusce filius, a patre Cæsar dictus, & cum eodem occisus: Ferturque in uxorem ipse sumpsisse Eudoxiam, sive Eudociam, alteram ex Valentiniani III. filiabus, ut supra dictum. *Du Cang*.

Pag. 95. *lin.* 6. *pro* LEO, vir Græcanici sanguinis, *repone* FLAVIUS LEO, Magnus cognomento, [& *Macellarius*, seu *Macela*, item & *Bessus*, ut est in Græcorum Menologio apud *Ughellum*, vir Græcanici sanguinis.

Pag. 69. *lin.* 15. *post* Junior, *adde* & *Minor* cognomento.

Pag. 97. *lin.* 20. *post* dicitur. *adde* Nominatur item ejus filius Marcianus, de quo infra, apud *Theod. Lect.*

Ibid. *lin.* 24. *pro* mense 7, aut 8. *repone* mense 6, aut 7, aut 8.

Pag. 98. *lin.* 13. *post* genere ignobili, *adde* patre Rousombladeota nomine,

Pag. 99. *lin.* 3. *pro* Zenonis uxor, *repone* Zenonis secunda uxor.

Ibid. *lin.* 19. *post* Marcianus, *adde* Anthemii, de quo supra, filius,

Ibid. *lin.* 26. post *Ibidem*. adde *Evagr. Lib.* 3. *c.* 26., *item a capite adde* Leontia Leonis Imperatoris filia, Marciani Uxor.

Pag. 102. *lin.* 9. *post* dictum. *adde* Anastasii filium & filiam referunt quidam Auctores, nomen tamen non indicant. *Theoph. Cedr.*

Pag. 103. *lin.* 1. *post* e Thracia, *adde* seu ex Bederiana Illyrici urbe, Thraciæ proxima.

Pag. 104. *lin.* 1. *pro* oppido Bedirina, *repone* oppido Bederina, seu ex Thaurisio Bederinæ proxima urbe,

Ibid. *lin.* 2. *pro* ex sorore nepos, *repone* ex sorore Vigilantia, Sabatio desponsata nepos.

Ibid. *lin. ult. post* Theodora, *adde* Acacii Ursarii filia, è prostibulo ad conjugium adscita,

Pag. 105. *lin.* 1 *pro* & fortasse ad avaritiam incitavit, *repone* & ad avaritiam, aliaque vitia incitavit.

Ibid. *lin.* 15. *pro* JUSTINUS JUNIOR, qui & *Curopalatas* dicitur, *repone* FLAVIUS ANICIUS, qui & *Junior* & *Curopalates* dicitur.

Ibid. *lin.* 16. *pro* Justiniani sive ex sorore, sive ex filia nepos, *repone* Justiniani ex sorore Vigilantia Dulcissimi uxore nepos.

Ibid. *lin.* 18. *pro* A. 365. *repone* A. 565.

Ibid. *lin.* 19. *post* amator; *repone* avaritiæ tamen labe a quibusdam notatur.

Pag. 106. *lin.* 19. *post* comprehensa, *adde* & ad Mauritii usque tem-

pora vitam duxit. Genuisse videtur filium Justum, filiamque Arabiam.

Ibid. *lin.* 20. post *in Just.* adde *Theoph.*

Pag. 107. *lin.* 2. *pro* A. Imper. circiter 5. juxta quosdam 7. aut 8 *repone* A. Imper. 4. circiter; sed non desunt qui & 5, & 7, & 8, eidem assignent.

Ibid. *lin.* 7. *post* habuisse. *adde* Obiit A. C. 594. *Theoph.*

Ibid. *lin.* 10. *pro* e Cappadocia ortum ducens, *repone* in Cappadocia natus, Romana tamen quondam familia, patre Paulo, matre Joanna,

Ibid. *lin.* 20. 21. *post* imp. 20. *adde Theoph. Sim. Evagr. l.* 5.

Pag. 108. *lin.* 6. post *cap.* 22. *adde* Inter Mauricii filias ab uno etiam aut altero referuntur Maria, & Sopatra, cujus etiam ut Sanctæ mentio fit apud Martyrologos.

Ibid. *lin.* 8. *post* dicuntur; *adde* sed communius fertur Phocæ jussu ipse quoque peremptus. Uxor eidem fuit Germani Patricii Senatoris filia. *Theoph. Sim. lib.* 8. *c.* 4. *ac* 13.

Ibid. *lin.* 9. *in Maurit.* adde, *&* *alii*.

Ibid. *lin.* 11 *pro* PHOCAS, in Thracia, *repone* FLAVIUS PHOCAS, seu FOCAS, ut in Nummis extat, & in probatiorum Auctorum scripturis, in Thracia.

Pag. 109. *lin.* 2. *post* Priscus, *adde* seu Crispus.

Ibid. *lin.* 5. 6. *pro* HERACLIUS, Heracleonæ seu Heracliani Africæ Præfecti filius, sublato Phoca, *repone* FLAVIUS HERACLIUS, Heracleotæ, seu Heracliani, aut Heraclii Africæ Præfecti filius, matre Epiphania, sublato Phoca.

Ibid. *lin.* 14. *pro* Fabia, Eraclii, *repone* Fabia, seu Flavia, Rogati nobilis Africani filia, Heraclii.

Ibid. *lin.* 15. *post* Genuit *adde* Heraclium, seu.

Ibid. *lin.* 18. *pro* Ex hac nati liberi numero decem, inter quos Heracleonas, & Davides. *Auct. citat. repone* Ex hac nati Constantinus, Theodosius, Heracleonas, David, Maximus, & alter a quibusdam Flavius, seu Fabius dictus, sed qui idem videtur cum Constantino; filiæ item Augustina, Martina, Febronia & alia, cujus nomen ex auctoribus non liquet. *Auct. cit. Theoph. Niceph.*

Pag. 110. *lin.* 14. *pro* HERACLEONAS, Heraclii, *repone* HERACLEONAS, Heraclius nonnullis dictus, Heraclii.

Pag. 111. *lin.* 7. *pro* & Gregoriæ filius, a Senatu Imperator factus est, A. 641. *repone* & Gregoriæ filius, Imperator factus est, & Constantinus etiam nominatus successit patruo eodem anno 641.

Ibid. *lin.* 16. *pro* occisus est, A. imper. 26. *repone* occisus est, A. ætat. 38, imper. 26.

Pag. 112. *lin.* 14. *post* & laudabilis, *adde* Fidei etiam Catholicæ Byzantii restitutor,

Ibid. *lin.* 17. post *in Just. II.* adde *Theoph.*

Ibid.

Ibid. *lin.* 18. *post* Mezentius , *adde* & Mezzetius ,

Pag. 113. *lin.* 10. *post* Trebellii , *adde* seu Terbelis.

Ibid. *lin. ult. post* Theodora , *adde* Busiri.

Pag. 114. *lin.* 1. *pro* Justiniani uxor. *repone* Justiniani altera uxor.

Ibid. *lin.* 2. post *Ibidem* adde *Theoph.*

Ibid. *lin. ult. post* Patricius Constantinopolitanus *adde hanc parenthesim* (sunt qui ipsum Bardanem Nicephori Pergameni filium dicant)

Pag. 116. *lin.* 15. *pro* LEO III , Conon dictus, *repone* LEO III, Conon antea dictus.

Pag. 117. *lin.* 3. *pro* Anno imper. 25. *repone* Anno imper. circiter 25.

Pag. 118. *lin.* 2. *dele* inchoato.

Ibid. *lin.* 11. *post* Artabasdus , *adde* & Artabasus ,

Ibid. *lin.* 13. *pro* A. 742. circiter. Reversus Constantinus , *repone* A. 741 , ac per duos circiter annos tenuit : Reversus enim Constantinus ,

Pag. 119. *lin.* 5. *post* LEO IV , *adde Chazarus* cognomine ,

Ibid. *lin. penult. post* relegata , *adde* ubi non multo post obiit.

Pag. 120. *lin.* 11. *pro* quare postea repudiavit, *repone* nam Rotrudim Caroli *Magni* filiam ipse expetebat ; quocirca eam postea repudiavit ,

Ib. *lin.* 13. *post* jussu. *dele Auct. cit. & repone lin.* 14. *post* conjugem.

Pag. 123. *lin.* 13. *post* NICEPHORUS , *adde* Generalis dictus ,

Ibid. *post lineam ult. adde* Arsavirus , Quæstor ac Patricius , regnante Nicephoro , Imperator a militibus acclamatus est A. 808. At Imperatoris jussu , tonsis capillis , in Bithyniam est relegatus. *Theoph.*

Pag. 124. *lin.* 6. *post* expleto , *adde* ibique non multo post obiit ,

Ibid. *lin.* 10. post *& Ramgabi* adde , Theophylacti filius ,

Ibid. *lin.* 20. *pro* Hi fuere Stauratius, & Niceta : Filiæ insuper Gorgones , & Theophania. *Auctores citati.*

Repone , *Auct. cit.* Filii item referuntur ab aliquibus Stauratius , & Niceta , Filiæque Gorgones , & Theophania.

Ibid. *lin.* 22. *pro* LEO V , Armenus , Bardæ filius , *repone* LEO V , Bardæ Patricii , ex Armenia oriundi , filius ,

Ibid. *lin. penult. & ult. pro* Ex uxore , cui nomen juxta quosdam , Theodosia , juxta alios Theodora est , suscepit Sabbatium , *repone* Theodosia , quibusdam Theodora , Arsaviri Patricii , de quo supra , Leonis uxor. Genuit Sabbatium ,

Pag. 126. *lin.* 29. *pro* Agarenis , *repone* Africanis.

Ibid. *lin. penult. post* ex dysenteria, *adde* sive ex urinæ difficultate,

Ibid. *lin. ult.* post *in Mich.* adde *Scylitz.*

Pag. 127. *lin.* 2. *pro* Hoc scimus , natum ex ipsa Theophilum. *repone* Genuit Theophilum , & Helenam.

Ibid. *lin.* 22. *post* filius , *adde* ex Thecla ,

Ibid. *lin.* 27. post *in Theoph.* adde *Scylitz.*

Ibid.

Ibid. *lin.* 28. *pro* Theodora, e Paphlagonia, *repone* Theodora, Marini, & Theoctistæ filia, nobili genere e Paphlagonia,

Ibid. *lin. penult. post* & Mariam. *adde* Inter optimas Imperatrices recensetur; præsertim quæ sacrarum Imaginum cultum conservarit, & post mariti obitum restituerit. Obiit A. 856.

Pag. 128. *post lineam* 7. *adde a capite* Alexius Moseles ex Armenia, Vir nobilis, formæque elegantis Theophili gener, ab eodem Cæsar dictus est. Hic & in Italia, & in Sicilia impigre re bellica se gessit; quapropter invidiam in se excitavit, delatusque est quasi Tyrannidem aucuparetur. Ideo post uxoris obitum in Monasterium se recepit, in quo vitæ cursum absolvit. *Zonar. Scylitz.*

Maria, Theophili filia, Alexii uxor. *Ibid.*

Pag. 129. *lin.* 7. *post* MICHAEL III, *adde Ebriosus* cognomine,

Ibid. *lin.* 22. *post* Eudocia, *adde* sive Eudoxia, *&* *post*, *D. Niceph. adde* Filium genuisse traditur Constantinum.

Ibid. *lin.* 24. *pro* Bardas, Michaelis avunculus, *repone* Bardas, Theodoræ Imperatricis frater, Michaelis avunculus,

Ibid. *lin. ult. post in Mich. adde* Filium habuit Antigonum.

Pag. 130. *lin.* 15. *post* BASILIUS, *adde Cephalas* a capitis magnitudine cognominatus,

Pag. 131. *lin.* 1 *pro* circiter 20. *repone* circiter 19.

Ibid. *post lineam* 2. *adde a capite* Maria Basilii nondum Imperatoris uxor. Hanc ex Michaelis jussu dimisit. Genuit Constantinum, a patre Imperatorem dictum, qui juvenis obiit ante ipsum. *Zonar. Scylitz.*

Ibid. *lin.* 4. *post* Martinacia, *adde* Ingeris Logothetæ filia,

Ibid. Genuit Constantinum, Leonem, *dele* Constantinum,

Pag. 134. *lin.* 28. *pro* Martinacii filia, *repone* Martinacii & Annæ filia, magnæ sanctitatis femina, quæ etiam in Græcorum Menologio inter Sanctas refertur,

Ibid. *post D. Niceph. adde* Genuit filiam, quæ infantula obiit.

Ibid. *lin.* 29. *pro* Zoe, Rautzæ filia, *repone* Zoe, Theodori Guniatzitæ Tzaustæ dignitate ornati vidua, Styliani autem filia,

Ibid. *lin. ult.* post *Zonar.* adde *Scylitz.*

Pag. 139. *lin.* 13. *pro* & Zoes, *repone* & Carbonopsitæ Zoes.

Ibid. *lin.* 14. *pro* sub tutela Nicolai, *repone* sub tutela matris Nicolai.

Ibid. *lin.* 16. *pro* Scientias tamen fere omnes instauravit. *repone* Scientias tamen fere omnes liberalesque Artes professus est; Librosque edidit, quorum adhuc fragmenta nonnulla supersunt.

Ibid. *lin.* 27. *post* Romanum, *adde* &.

Pag. 140. *lin.* 11. *pro* Helenam, & Agatham. *repone* Helenam, Agatham, & alteram filiam.

Ibid. *lin.* 12. *post* donati sunt. *adde* Et Christophori quidem recensetur Sophia uxor; ex qua ipsi nati Romanus, Michael, &

Maria

Maria, quæ etiam Irene dicta. *Ducang. ex Zonara, & aliis.*

Pag. 141. *post ult. lin. a capite repone*. Bertha de Bavariæ Regibus, Berengarii uxor.

Pag. 143. *lin. 9. dele* Virginem *& repone* mulierem.

Ibid. *lin.* 21. *pro* ex Mechtilde *repone* ex Beata Mechtilde.

Pag. 146. *post lin.* 16. *adde a capite* Villa Bosonis Spoleti Ducis filia, Berengarii uxor. Genuit Adalbertum, Guidonem, Cunradum; nec non juxta quosdam auctores, Dodonem, & Gulielmum. Genuit item filias, Rosolam, Gerbergam, Gisillam, Gertrudim, & Juniam.

Ibid. *lin.* 17. *pro* ROMANUS, Constantini *repone* ROMANUS, cognomento Junior, seu Puer, Constantini.

Ibid. *lin.* 22. post *in Rom.* repone *a capite* Bertha, Hugonis Italiæ Regis ex Bæzola concubina filia, Romani prima uxor, a Græcis Eudoxia, seu Eudocia nominata. Obiit post annos quinque, nulla edita prole, immo intacta & virgo, *Du Cang. ex Scylitz. & aliis.*

Ibid. *lin.* 23. *pro* Theophano, Romani *repone* Theophano, Anastasia olim dicta, Romani.

Ibid. *lin.* 24. *pro* & Annam Theophaniam, *repone* Theophaniam & Annam.

Pag. 147. *lin.* 27. *post* Joannis uxor. *adde* altera, cum primo loco Mariam habuisset Bardæ Scheri sororem.

Pag. 150. *lin* 2. *post* coercuit, *adde*, quare *Bulgaroctoni* cognomen obtinuit.

Pag. 155. *lin.* 30. *pro* Helena, viri cujusdam Patricii ac potentissimi filia, *repone* Helena, Alypii Patricii, præpotentis ac ditissimi viri filia,

Pag. 156. *lin.* 1. *pro* ROMANUS II, *Argirus* sive *Argiropulus* a prodigalitate juxta quosdam denominatus, *repone* ROMANUS II, *Argyrus* sive Argyropulus, gente, quæ Constantinopoli inter illustriores fuit Leonis Argyri filius,

Ibid. *lin.* 12. *post* Romani uxor *adde* altera, cum primo loco Helenam haberet, quam est repudiare compulsus.

Pag. 158. *lin. 6. pro* ex sorore nepos, *repone* ex sorore Maria nepos,

Ibid. *lin.* 15. eodem anno, *dele* eodem,

Ibid. *lin.* 24. *pro* A. imper. 13. *repone* A. imper. 12.

Ibid. *lin.* 26. *post* Zoes soror *adde*, Porphyrogenita cognominata,

Pag. 159. *lin.* 2. *post* seu *Stratonicus*, adde *& Bringa* aliquibus dictus,

Pag. 162. *lin.* 11. post *Ducas*, *dele* dictus,

Ibid. *lin.* 18. *post* Eudocia, *adde* Constantini Dalosseni filia,

Ibid. *lin.* 27. post *Diogenes*, *dele* dictus,

Pag. 164. *lin.* 1. pro *frugilitati*, repone *frugalitati*,

Ibid. *lin.* 4. *post* Berdena, *adde* seu Verdena,

Ibid. *lin.* 25. *post* Comnenus, *adde* Joannis filius,

Ibid.

Ibid. *lin 26. post.* A. 1080, *adde* seu 1081.

Pag. 165. *lin.* 8. *post.* Alexii uxor *adde* altera; cum primùm Argyri nobilis viri filiam habuisset.

Pag. 169. *lin. ult. dele* 38. *& repone* 37. cum dimidio circiter,

Ibid. *post* monasticam vitam, *adde* Matthæi sumpto nomine,

Pag. 170. *lin.* 10. *post* Satrapæ *adde* ex Constantia.

Ibid. *lin.* 12. *pro* Alexii *repone* Manuelis,

Ibid. *lin.* 14. *post* prodierint; *adde* videntur tamen a pluribus, ille Mariæ filius, hæc verò Berthæ dici.

Pag. 173 *lin.* 17. *pro* idcirco in tutorem Andronicus datus est, *repone* idcirco ceu in tutorem Andronicus factus est,

Ibid. *lin.* 24 *post* Ludovici *adde* VII.

Ibid. *lin.* 27. *post* Comnenus, *adde* Joannis filius,

Pag. 174. *lin.* 5. *post* excubiis. *adde* Cæterum eruditus maximè, & Litterarum summa cognitione præditus fuisse fertur.

Ibid. *lin.* 11. *post* A. 2. *adde* circiter.

Ibid. *post Peucer.* adde *a capite* Ex prima uxore, cujus nomen non traditur, suscepit Manuelem, Joannem, & Mariam. Theodora Comnena, secunda uxor fuit, ex qua prodiere Alexius, & Irene. Tertiæ uxoris loco Agnetem sumpsit Alexii viduam, ut supra dictum; ex qua, utpote admodum puerula, nulli nati liberi. *Niceta in Man.*

Ibid. *lin.* 12. *post* Angelus, *adde* Andronici Angeli ex Euphrosine filius,

Ibid. *lin. penult. post* filiam, *adde* decennem, quam & postea duxit.

Ibid. *lin. ult. post* duas; *adde* ex altera vero Manuelem.

Pag. 176. *lin.* 25. *post* desumpsit, *adde* & Andronicus etiam juxta quosdam cognominatus est.

Pag. 177. *lin.* 6. *post* Euphrosina *adde* Ducæna,

Pag. 180. *post lin.* 11. *adde a cap.* Eudociæ Alexii tertii filia, Alexii V. uxor. *Ibid.*

Ibid. *post lin.* 25. *a cap. adde* Maria Campana, Balduini uxor. *Ducang.*

Pag. 181. *post lin.* 3. *adde a cap.* Agnes Monferratensis, prima Henrici uxor. Secundæ uxoris loco fuit ipsi filia Joannis Bulgariæ Regis. *Ducang.*

Pag. 183. *lin.* 27. *post* filia, *adde* seu soror,

Pag. 184. *lin.* 27. *post* Martha, *adde* seu Maria,

Pag. 187. *lin.* 14. *post* familiam hanc, *adde* perperam.

Ibid. *lin.* 15. post *lib.* 23.] *adde* extincto in Asia Theodoro Lascari, ibidem Imperium arripuit. Mox

Ibid. *lin.* 29. post *lib.* 4. *&* 5. adde *Phranza lib.* 1.

Ibid. *lin. ult. post* Theodora, *adde* Joannis Ducæ filia,

Pag. 189. *lin.* 24. *post* Palæologus, *adde* Ducas, Angelus, Comnenus dictus,

Pag.

Pag. 190. *lin.* 3. *post* vitam, *adde* in qua nomen Antonii sumpsit.
Ibid. *lin.* 9. *post* Stephani, *adde* V.
Ibid. *lin.* 13. *pro* Irena, Marchionis ex Hispania filia, *repone* Irena, Guilielmi VI. Marchionis Montisferrati filia,
Ibid. *post lin.* 22. *adde a cap.* Michael, Andronici ex Anna filius, a patre dictus est Imperator A. C. 1295. Obiit ex mœrore propter filii Manuelis obitum A.C. 1320., ætat. 43. *Niceph. Greg.*
Ricta, Græcis Xene, & Maria, Leonis Armeniæ Regis filia, Michaelis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, Annam, & Theodoram. *Id. Cantac.*
Pag. 196. *lin.* 4. *post* nepos, *adde*, *Junior* scriptoribus appellatus,
Pag. 197. *lin.* 6. *post* imp. 13, *adde* circiter.
Ibid. *lin.* 6. *post* uxor. *adde* Filium genuit, qui trimestris mortuus est.
Ibid *lin.* 9. *dele* & *ante* Manuelem, & *post adde* Mariam, duasque alias filias.
Ibid. *lin.* 13. *post* Joannam, *dele reliqua ejusdem capitis.*
Ibid. *lin.* 16. *post* sub tutela *adde* Matris &
Pag. 198. *lin* 5, post *Ducas cap.* 5. adde *Phranza Lib.* 1.
Ibid. *lin.* 28. *post* fecit *adde* A. C. 1347.
Pag. 199. *lin.* 1. *post* A. 1355, *adde* aut 1357.
Ibid. *lin.* 4. *post* circiter 14, *adde* aut juxta alios 16;
Ibid. *lin.* 10. *post* Matthæus, *adde* Manuel, & *post* Theodora. *adde Phranza Lib.* 1. c. 13. & 15.
Pag. 203. *lin.* 7. *pro* imp. 41. *repone* 34. circiter; cum biduo ante monasticum habitum induisset Matthæi nomine sumpto.
Ibid. *lin.* 15. *post* & Zoen. *adde* Irena ipsa non multo ante obitum in monasterium se recepit, ibidemque Hypomenes appellata.
Pag. 206. *lin.* 8. *pro* Barbam, *repone* Barbara.
Ibid. *lin.* 19. 20. *pro* A. ætat. 57. imper. 20. *repone* A. ætat. 58, imper. circiter 21, aut juxta alios, 23.
Ibid. *lin.* 20. post *ad* 33. adde *Phranza Lib.* 2. & post *Egnat.* adde *a cap.* Anna Magni Moscoviæ Ducis filia, Joannis prima uxor. Sophia Jo. II. Monsferratensis Marchionis filia secunda uxor. Maria Alexii Comneni filia tertia uxor. Harum nullam prolem edidit. *Ducang. ex Duca, & aliis.*
Pag. 208. *lin.* 26. *post* Anno 1445, *adde* aut 1448 secundum alios.
Ibid. *lin.* 28. *pro* obtinuit *repone & adde* obtinuisse quibusdam dicitur; cum apud alios *Dragazen*, seu *Dragasem* cognominatum ipsum legamus ex matris ipsius cognomine.
Pag. 209. *lin.* 1. *pro* hoc A. 1453. *repone* hoc die 29. Maji A. 1453.
Ibid *lin.* 7. *ante* fugientium *dele* &
Ibid. *lin.* 8. *post* conculcatus *adde* interiit.
Ibid. *lin.* 12. *post* 1123. *adde* Vixit Constantinus annos 69, imperavit circiter quinque, aut septem secundum alios. *Phranza* Lib. 3.

Ibid.

Ibid. *lin.* 15. *post* liberi, *adde* ut recte advertit *Ducang. ex Allatio* contra quosdam aliter sentientes.

Pag. 212. *lin.* 23. *pro* D. Justi in finibus Castellæ vixit; obiitque A. *repone* S. Justi in Extremadura provincia vixit; ibique obiit. A.

Addenda in Indice.

Pag. 235. columna 2. post lin. 10. adde *Agnes Henrici*. 181.

Pag. 236. col. 1. post lin. 1. adde *Alectus* 66.

Ibid. post lin. 10. adde *Alexius Moseles* 128.

Ibid. post lin. 35. adde *Anna Joannis* IV. 206.

Ibid. col. 2. post lin. 16. adde *Arsavirus* 123.

Ibid. post lin. 22. adde *Augustus* 2.

Pag. 237. col. 1. lin. 1. post *Basilius* I. adde *Cephalas*

Ibid. lin. 2. post *Basilius* II adde *Bulgaroctonius*.

Ibid. post lin. 12. adde *Bertha Romani*. 146.

Pag. 238. col. 1. lin. 30. post *Diocletianus* adde *Jovius*.

Ibid. col. 2. post lin. 26. adde *Eudocia* Alexii V. 180.

Pag. 141. col. 1. lin. 17. post *Leo* I. adde *Magnus*.

Ibid. lin. 18. post *Leo* II. adde *Junior*.

Ibid. lin. 19. post *Leo* III. adde *Conon*.

Ibid. lin. 20. post *Leo* IV. adde *Chazarus*.

Ibid. col. 2. lin. 32. post *Jul. Mamea* dele *seu Mammea, & Mammæa*.

Pag. 142. col. 1. post lin. 12. adde *Maria Basilii*. 131. *Maria Balduini* I. 180. *Maria, seu Martha Balduini* II. 184.

Ibid. post lin. 17. adde *Maria Joannis* IV. 206.

Ibid. post lin. 25. adde *Maria seu Ricta & Xene Michaelis Cæs.* 190.

Ibid. col. 2. lin. 8. post *Mauritius* adde *Tiberius*.

Ibid. lin. 30. post *Michael* III. adde *Ebriosus*.

Ibid. post lin. 36. adde *Michael Andronici II. filius Cæs.* 190.

Pag. 143. col. 1. lin. 7. post *Nicephorus* I. adde *Generalis*.

Ibid. lin. 27. post *Otho* III. adde *Mirabilia Mundi*.

Pag. 144. col. 1. post lin. 16. adde *Ricta, seu Xene, & Maria Michaelis*. 190.

Ibid. col. 2. post lin. 21. adde *Sophia* Joannis IV. 206.

Libri, qui proſtant venales Venetiis Apud Jo: Baptiſtam Recurti in via Mercatoria ſub ſigno Religionis.

VAillant (*Jo: Foy.*) Numiſmata ærea Imperatorum, Auguſtorum, & Cæſarum in Coloniis, Municipiis, & Urbibus Jure Latio Donatis ex omni modo percuſſa. Volumi due in foglio.

Agoſtini [*Leonardo*] Le Gemme antiche figurate. Volumi due in foglio.

Agoſtini (*Antonio*) Dialoghi ſopra le Medaglie. Un Volume in foglio.

Bellori (*Jo: Petri*) Adnotationes in duodecim priorum Cæſarum Numiſmata. Un Volume in foglio.

Bianchini [*Franceſco*] Palazzo de' Ceſari delineato in figure di rame. Un Volume in foglio reale.

Caracci [*Annibale*] Diſegni di celebri pitture. Un Volume in foglio.

Fabretti [*Raphaelis*] De Columna Trajani Syntagma. Un Volume in foglio.

Gorii (*Franciſci Antonii*) Muſæum Etruſcum. Volumi due in foglio.

Imagines Præpoſitorum Generalium Societatis Jeſu. Un Volume in foglio.

Lioni (*Ottavio*) Ritratti de' Pittori celebri del Secolo XVII. Un Volume in quarto.

Mattei (*Domenico Barnaba*) Memorie dell' Antico Tuſcolo. Un volume in quarto.

Marmo Illuſtrato, o ſia Diſſertazione ſopra un' antica Iſcrizione di Gordiano. Un Volume in quarto.

Maffei (*Scipionis*) Galliæ Antiquitates Selectæ. Un Volume in quarto.

Mediobarbi (*Franciſci*) Numiſmata Imperatorum Romanorum. Un Volume in foglio.

Maffei [*Scipione*] Verona Illuſtrata. Volumi quattro in foglio, o in ottavo.

Mercati (*Michaelis*) Metallotheca. Un Volume in foglio.

Macchiavelli (*Alexandri*) de Veteri Bononeno argenteo Bononiæ Diſſertatio. Un Volume in quarto.

Pedruſi (*Paolo*) Ceſari in oro, argento, e metallo. Dieci Volumi in foglio

da Vinci [*Leonardo*] Trattato della Pittura. Un Volume in foglio.

Begeri (*Laurentii*) Hercules Ethnicus. Un Volume in foglio.

Be-

Begeri (*Laurentii*) Ludovici XIV. Numiſmata. Un Volume in foglio.

Ejuſdem Theſaurus Brandenburgicus. Volumi tre in foglio.

Erbermajer [*Jo: Martini*] Capita Deorum, & Illuſtrium Hominum. Un Volume in foglio.

Eccardi [*Jo: Georgii*] Diſſertatio de Imaginibus Caroli M. & Carolomani Regum Francorum. Un Volume in quarto.

Patini (*Caroli*) Imperatorum Romanorum Numiſmata. Un Volume in foglio.

Papaver ex antiquitate erutum. Un Volume in quarto.

Panelii (*Alexandri*) de Cyſtoforis. Un Volume in quarto.

Sigonii [*Caroli*] Opera omnia. Sei Volumi in foglio.

Hiſtoriæ Rei Numariæ veteris, Scriptores aliquot inſigniores. Un Volume in quarto.

Imagines Pontificum Romanorum æneæ. Un Volume in foglio.

Junii (*Franciſci*) de Pictura Veterum. Un Volume in foglio.

Schefferi (*Joannis*) de Re vehiculari Veterum. Un Volume in quarto.

Schlegelii (*Chriſtiani*) De numis antiquis Diſſertatio. Un Volume in quarto.

Schilteri (*Joannis*) Theſaurus Antiquitatum Teutonicarum. Tre Volumi in foglio.

de Sallengre (*Alberti Henrici*) Novus Antiquitatum Romanarum Theſaurus. Tre Volumi in foglio.

Scacchi (*Fortunati*) Theſaurus Antiquitatum Sacro-Profanarum. Un Volume in foglio.

Vaillant (*Jo: Foy.*) Regum Partorum Hiſtoria. Due Volumi in ottavo.

Aringhi [*Pauli*] Roma Subterranea noviſſima cum figuris æneis. Volumi due in foglio.

De Albertis [*Leo Baptiſta*] de laudibus Picturæ. Un Volume in foglio.

Auguſtini [*Antonii*] Regum, & Imperatorum Numiſmata. Un Volume in foglio.

Minutoli [*Julii*] Romana Antiquitas Illuſtrata. Un Volume in ottavo.

Rovilio [*Guglielmo*] Prontuario delle medaglie de' più Illuſtri Uomini, e Donne del Mondo. Un Volume in quarto.

Boldoni (*Octavii*) Elogia, Inſcriptioneſque pangendi ratio, cum eorum exemplis. Un Volume in foglio.

Roſini (*Joannis*) Antiquitates Romanæ cum notis Dempſteri Un Volume in quarto.

Seguini (*Petri*) Selecta Numiſmata Antiqua. Un Volume in quarto.

Erbermajer (*Joannis Martini*) Gemmarum Affabrè ſculptarum Theſaurus. Un Volume in foglio.

Erizzo (*Sebaſtiano*) Diſcorſo delle medaglie. Un Volume in quarto.